A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

TAMIL MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

S. KUPPUSWAMI SASTRI, M.A.

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS

Prepared under the orders of the Government of Madras

Volume 3—Religion and Philosophy (Saivism)

MADRAS

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1927

CONTENTS.

CLASS V—RELIGION AND PHILOSOPHY.

(2) *Śaivism—A. Tirumuṟaigal.*

Name of the work.	Numbers.
Ahattiyar Tēvārattiraṭṭu	1123 to 1129
Tēvāram	1130 to 1133, 1138, 1140 to 1144, 1149
Tēvāram (Tiruveḻukūṟṟirukkai)	1134 to 1136
Tēvāram (Tiruvangamālai)	1139
Tēvāram with commentary	1137
Tēvāram Kōḷaṟupadikam)	1145
Tēvāram (Pūmpāvaittiruppadikam)	1146 to 1148
Tēvāram (Tiruttoṇḍattokai)	1150, 1151
Tiruvāśakam	1152 to 1162
Tiruvāśakattiruvuḻakkiḍaipoḷippurai	1163 to 1165
Tiruvāśakam, Adikāravaḍaivu	1166
Tiruccirrambalakkōvaiyār	1167, 1168
Tiruccirrambalakkōvaiyār with the commentary of Pērāśiriyar ...	1169 to 1175
Tiruccirrambalakkōvaiyār with meaning	1176, 1177
Tiruccirrambalakkōvaiyāruṇmai	1178 to 1180
Tiruviśaippā	1181
Tiruppallāṇḍu	1182, 1183
Tirumandiramālai	1184 to 1190
Mūttatiruppadikam	1191, 1192
Kāraikkālammaiyantādi	1193, 1194
Tirumuruhāṟṟuppaḍai	1195 to 1199
Tirumuruhāṟṟuppaḍai with the commentary of Naccinārkkiniyār ...	1200
Ciḍambaraṇāṉmaṇimālai	1201, 1202
Tiruviḍaimarudūr Mummaṇikkōvai	1203
Tiruvoṟṟiyūrorupāvorupadu	1204
Nambiyāṇḍārnambiyantādi	1205
Periyapurāṇam	1206
Aṭṭaputpam	1207
Adikārappiḷḷaiyaṭṭavaṇai	1208
Atirahasiyam	1209
Attuvidakkaliveṇbā	1210
Amirtapañjākkaram	1211
Ambalavāṇan Ānandakkaḷippu with commentary	1212
Aṟivānandasamuttiram	1213
Ānandadarśanam	1214, 1215
Ānandarahaśiyam	1216, 1217
Ānandavākku	1218
Irupāvirupadu with commentary	1219 to 1223
Uṇmaineṟiviḷakkam	1224

Name of the work.	Numbers.
Uṇmaineṟiviḻakkam with commentary	1225
Uṇmaiviḻakkam	1226
Uttarabōdakam	1227, 1228
Upadēśasiddhāntaviḻakkam	1229 to 1231
Upadēśappahroḍai	1232
Upadēśamālai	1233, 1234
Upadēśavorupāvorupadu	1235 to 1237
Eḍuthuennum śollukkiṭṭavairakkuppāyam	1238, 1239
Eḻuvakaittōṟṟam	1240
Aindeḻuttuṇmai	1241
Orupāvuṇmaiyupadēśam	1242, 1243
Oreḻuttuṇmai	1244
Kāraṇakāriyadariśanam	1245
Gurumarabu cintanai	1246
Koḍikkaviyurai	1247
Śaṅkaṟpanirākaraṇam	1248, 1249
Śaṅkaṟpanirākaraṇappadavurai	1250, 1251
Śadādāraśittargurūpadēśam	1252
Śatamaṇikkōvai	1253
Saruvañānakālōttaram	1254
Siddāntadariśanam	1255
Śivasamavādavuraimaṟuppu	1256, 1257
Śivañānaśittiyār	1258
Śivañānaśittiyār supakkam	1259
Śivañānaśittiyār supakkam with commentary	1260 to 1263
Śivañānaśittiyār Parapakkam with commentary	1264 to 1266
Śivañānaśittiyārurai	1267, 1268
Śivañānadīpam	1269, 1270
Śivañānabōdam	1271
Śivañānabōdam with commentary	1272 to 1277
Śivañānabōdaccūrṇikaikkottu	1278 to 1281
Śivañānabōdaccūttirakkaruttu	1282, 1283
Śivañānabōda udāraṇaveṇba	1284
Śivañānappirakāśam	1285
Śivatattuvakkaṭṭaḷai	1286
Śivadarumōttaram with commentary	1287
Śivadarumōttaram	1288
Śivaneṟippirakāśam	1289
Śivapūjaiyahaval	1290
Śivapūjaiyakaval with commentary	1291
Śivabōgasāram	1292 to 1295
Śivappirakāśakkaṭṭaḷai	1296 to 1298
Śivappirakāśam	1299 to 1302
Śivappirakāśam Padavurai	1303, 1305
Śivappirakāśam with commentary	1304, 1306, 1308, 1309

Name of the work.	Numbers.
Śivappirakāśappadavurai	1307
Śivappirakāśamūlakkaruttu	1310
Śivappirakāśam with purport	1311
Śivappirakāśaccintanaiyurai	1312
Śivayōgadīpikāi	1313
Śivānandabōdam	1314
Śivānandamālai	1315 to 1318
Śivānandamālai with commentary	1319, 1320
Ciṟṟambalanāḍiyār Kalitturai	1321
Ciṟṟambalanāḍiyār Tālāṭṭu	1322
Ciṟṟambalanāḍiyār Tirikālattiraṅgal	1323, 1324
Ciṟṟambalanāḍivenbā	1325, 1326
Śrutisāraviḻakkam	1327
Sūttirakkalitturai	1328, 1329
Śaivasiddhānta Candrikai	1330
Śaivasiddhānta pirakāśakkaṭṭaḻai	1331, 1332
Śaivasiddhāntavacanam	1333, 1334, 1337, 1338
Śaivasiddhāntam	1335, 1336
Śaivānuṣṭānapūjāvidi mudaliyana	1339, 1340
Śokkanādarvenbā	1341
Ñānasāram	1342
Ñānananmaipañcākkaram	1343
Ñānaviḻakkam	1344
Ñānōpadēśam	1345
Daśakāriyakkaruttu	1346
Daśakāriyam	1347 to 1350
Daśakāriyavanubhūti viḻakkam	1351
Daśakkiramakkaṭṭaḻai	1352
Tattuvakkaṭṭaḻai	1353
Tāyumānavarpāḍal	1354 to 1368
Tirukkaḻiṟṟuppaḍiyār with commentary	1369, 1370
Tiruccirrambalanāḍikkaṭṭaḻai	1371, 1372
Tirumugappāśuram with commentary	1373
Tirumūlar tattuvakkaṭṭaḻai	1374 to 1378
Tiruvaruṭpayan	1379
Tiruvaruṭpayan with meaning	1380, 1381
Tirūvaruṭpayan with commentary	1382
Tiruvaruṭpayan cintanai	1383, 1384
Tiruvundiyār with commentary	1385
Tugaḻaṟubōdakkaṭṭaḻai	1386, 1387
Dēvikālōttaram with commentary	1388, 1389
Dēvikālōttaram	1390
Dēvikālōttaramahattuvam	1391
Toṇṇūṟṟaṟu tattuvaṅgaḻ mudaliyana	1392
Paśupatipāśaviḻakkam	1393

Name of the work.	Numbers.
Pañcamalakkalaṟṟi ...	1394, 1395
Pañcākkarakkuṟaḷ ...	1396
Pañcākkaramālai with commentary ...	1397
Pañcākkaravanu bhūti ...	1398 to 1400
Pañcākkaradarisanam ...	1401
Patipaśupāśanilaiyaṟidal ...	1402
Patipaśupāśaviḻakkam ...	1403
Pirāsādadīpam ...	1404
Pūjāvidi ...	1405
Vināveṇbā ...	1406
Vināveṇbāvurai ...	1407
Viṭṭuneṟiyuṇmai ...	1408 to 1410
2. *Vīraśaivism.*	
Kaḍāvidaiyupadēśam ...	1411 to 1413
Guruliṅgaśaṅgama paramarahaśayaśāḍattalam ...	1414
Guruliṅgaśaṅgamaviḻakkam ...	1415
Kuṟuṅgaḻineḍil ...	1416
Śaḍattalakkaṭṭaḷai ...	1417
Niṭṭānubhūti ...	1418
Palaśāttirattirattu ...	1419
Vīraśaivanūl ...	1420
3. *Advaitam.*	
Aññavadaipparaṇi ...	1421 to 1424
Attuvidavuṇmai ...	1425, 1426
Attuvidavēdāntakkaṭṭaḷai ...	1427
Attuvidānubavam ...	1428 to 1430
Aparōkṣānmānubavadīpikai ...	1431 to 1434
Avadūtagītai ...	1435 to 1438
Avadūtagītaiyēkarasabāvanai ...	1439
Avirōdavundiyār with commentary ...	1440
Avirōdavundiyār ...	1441
Aṟivānandaśittiyār ...	1442 to 1444
Aṟivuninaivukkuṇarttal ...	1445
Aṣṭāvakkiragītai ...	1446, 1447
Ātmabōdam ...	1448
Āṇmānāṇmavivēkam ...	1449
Iraṭṭaimaṇimālai ...	1450
Ilakkaṇāvirutti ...	1451 to 1455
Uḍalaṟiviḻakkam ...	1456 to 1460
Uttaragītai ...	1461 to 1463
Uttaragītaivacanam ...	1464
Upadēśaśiddāntaviḻakkaccurukka vurai ...	1465
Orumoḻiyuṇmaiyupadēśam ...	1466
Oḻiviloḍukkam with commentary ...	1467 to 1470

Name of the work.	Numbers.
Oliviloḍukkam	1471
Kalippā (Tattuvarāyar)	1472
Kalimaḍal (Tattuvarāyar)	1473 to 1475
Kumāradēvar śāstiram Padināṟu	1476
Kumāradēvar Ñānavammānai	1477
Kuṟiñānaveṇba	1478
Kuṟundiraṭṭu	1479, 1480
Kaivalliyanavanītam	1481 to 1483
Śaccidānandamālai	1484, 1485
Sāccidānandaviḻakkam	1486
Śaśivannabōdam with commentary	1487
Śaśivannabōdam	1488
Śattappirakaranam	1489 to 1492
Cidānandagītai	1493
Śilēḍaiyulā	1494 to 1496
Śivagītai	1497, 1498
Śivappirakāśaveṇbā	1499
Śivapūśaiyakaval	1500
Sivapūśaiyakaval with commentary	1501
Sūttiraveṇba...	1502
Sūtasaṅgitāsārasaṅgraham	1503
Sorūpasāram	1504, 1505
Sorūpānandaśitti	1506, 1507
Sorūpānandarkalittuṟaiyandādi	1508
Sorūpānandar śinnappū	1509
Sorūpānandar deśāṅgam (Pattu)	1510
Sorūpānandar neñjuviḍutūdu	1511, 1512
Sorūpānandar piḻḻaittamiḻ	1513
Sorūpānandarveṇbāvandādi	1514
Sorūpānandavupaniḍadam with commentary	1515 to 1519
Sorūpānandavupaniḍadam	1520, 1521
Ñānakkummipāṭṭu	1522
Ñānaccōbanam	1523
Ñānappulambal	1524
Ñānavāśiṭṭattiraṭṭu	1525 to 1528
Ñānavāśiṭṭam	1529, 1530
Ñānavinōdankalambakam	1531 to 1534
Ñānavulā	1535 to 1539
Daśakāriyamahāvākkiyam	1540
Daśakāriyamahāvākkiyam with commentary	1541
Tattuvakkaṭṭaḻai	1542 to 1544
Tattuvakkūṟu	1545, 1546
Tattuvañānabōdam	1547
Tattuvanijānubōdam	1548, 1549
Tattuvanijānubōgasāram	1550
Tattuvamasimahāvākkiyam	1551

Name of the work.	Numbers.
Tattuvāmirtakkaṭṭaḷai	1552
Tattuvāmirtam	1553 to 1555
Tattuvōpadēśāmirtam	1556
Tiruccirrambalasvāmigaḷ vākkiyam	1557
Tiruttālāṭṭu	1558
Navaśaṅkaivivēkam	1559
Nādāntasāram	1560
Nādāntattiravukōl	1561
Nādāntanōkkam	1562
Nārkaraṇavupadēśam	1563, 1564
Pañcadaśappirakaraṇam	1565 to 1568
Pañcādikāraviḷakkam	1569, 1570
Pañcīkaraṇakkaṭṭaḷai	1571
Parāparanilai (Sūttiraveṇbā)	1572
Parāparanilai	1573
Paripūraṇaśitti	1574 to 1576
Paripūraṇam	1577
Pāḍuturai	1578
Piramagītai	1579 to 1582
Piramavappiyāsavaṭṭaṅgam	1583
Piramānandānubhavam	1584
Piramānubhavavivēkasamuttiram	1585
Mahāvākkiya daśakāriyakkaṭṭaḷai	1586
Mananavahai	1587
Manōbōdai with commentary	1588
Muttimuḍivu	1589 to 1591
Muttimuḍivu with commentary	1592
Meyññānaviḷakkam	1593, 1594
Mōhavadaippaṛaṇi	1595
Ripugītai	1596, 1597
Vivēkasāram	1598 to 1603
Vēdāntacūḷāmaṇi with commentary	1604
Vēdāntavammānai	1605, 1606
Vēdāntavākkiyam	1607
Vēdāntavuraippaḍikkaṭṭaḷai	1608
Vēdāntōpanniyāsam	1609
Vairākkiyaśatakam	1610
Vairākkiyaśatakam with commentary	1611, 1612
Vairākkiya dīpam with commentary	1613
Vairākkiyadīpam	1614
Sorūpānandar ñānmaṇimālai	1615 to 1619
Sorūpānandar mummaṇikkōvai	1620

A DESCRIPTIVE CATALOGUE
OF THE
TAMIL MANUSCRIPTS
VOLUME III

CLASS V—RELIGION AND PHILOSOPHY
2. ŚAIVISM—A. TIRUMUṞAIGAḶ.

No. 1123. அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு.
AHATTIYAR TĒVĀRATTIRAṬṬU.

Substance, palm-leaf. Size, $6\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 84. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 145*a*. The other work herein is Tiruvācakam 1*a*.

Complete.

A collection of 25 Padikams (a group of nearly 10 stanzas) said to have been selected and compiled by Ahattiyar from the Tēvāram for the sage Śivālayar's daily repetition. The compilation is made up of 8 Padikams of Appar, 7 Padikams of Sundarar and 10 of Sambandar. The subject-matter of each of the Padikams and the religious efficacy caused by their repetition are described in the introductory stanzas.

Beginning :

குருவுருவம் வெண்ணீ றெழுத்தஞ்சு கோவி
லானுருவ மென்றலைமே லாக்குந்—திருவடியுஞ்
சிட்டான வ[ற்](ர்ச்)சனையுந் தொண்டுஞ் சிவாலயற்கன
றிட்டா ரகத்தியனா ரெட்டு.

தோடு கூற்றா பித்தா மூன்றும்
பீடுடைத் தேசிகன் பேரரு ளாகு[ம்]
நீற்றுப் பதிக[ம்] நிக[ழு](ழ்)த்துங் காலை
மாற்றுப் பறையின் வரலா றாகுந்
துஞ்சல் காதல் சொற்றுணை மற்று
மஞ்செழுத் துண்மை யருளிய தாகு
மாரூர் தில்லை காட்டூர் மூன்றுஞ்
சீரார் கோவிற் றிறமே யாகு
மோருரு வரிய பாளை வடிவே[ம்](று)
மருவா ரைந்து மானுரு வாகும்
பொடியுடை யரவணை யந்த ணாள
னடியிணை தந்த வருளே யாகும்
பந்து வேற்றா கொன்றிவை மூன்று
நன்றரு ள[ற்](ர்ச்)சனை நாட்டிய தாகும்

வேய்குலந் தில்லை யெனுமிவை மூன்று[ம்]
நாயனு மடிமையு நாட்டிய தாகு
மிப்பரி சகத்திய முனிவ னிருநிலத்
தொப்பரு மூவரு மோததே வார
முழுதையுஞ் சிவாலைய முனிக்கறி வித்துப்
பழுதிலா வவையுட் பரிந்தெடுத் திருபா
னைந்துயர் பதிகமு மறிவுறத் திரட்டி
யெண்ணரு மடங்கல் யாவையு முணரும்
புண்ணிய மிவைகொடு பொருந்துமென றளததன
னன்பன் றனக்கன் றக[வு](மு)ற வதனாற்
றீதிலா வகத்தியத் திரட்டினை யுலகி
லோதின ரடங்கலு மோதின (ர)ாவரே.

தோடுடைய செவியன் (. . . . .) னன்றே.

End :

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்(ப்) பூசல்
வரிவளையார் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
தென்னவனு முலகாண்ட சேவகனுர்க் கடியேன்
றிருநீல கண்டத்துப் பாணனுர்க் கடியே
னென்னவனு மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
னிசைஞானி காதலன் றிருநாவ லூர்க்கோ
னன்னவனு மடித்தொண்ட னடிமைகேட் டுவப்பா
ராரூரி லம்மானுக் [காளே](கன்பரா) வாரே (கக)
திருச்சிற்றம்பலம்.

Colophon :

விளம்பிஸூ மார்கழிமீ 11வ மணவூரிலிருக்கும் கயிலாய முதலியார் குமாரன் உத்தண்டியப்பன் எழுதி நிறைந்த திருவாசகமும் அகத்தியத்திரட்டும் முற்றும் . . . . நன்றாக.

(கு-பு.)—

இது சிவாலயரென்னுமுனிவர் நாடோறும் சுலபமாகப் பாராயணஞ் செய்வதன் பொருட்டு அகத்தியமுனிவரால் மூவர்தேவாரங்களினின்றும் திரட்டப்பெற்ற இருபத்தைந்து பதிகங்களையுடைமையின் 'அகத்தியர்திரட்' டென்று பெயர் பெற்றது. அந்தப்பதிகங்கள் இன்னவையென்றும் அவை இன்ன சிறப்புடையனவென்றும் அவற்றைப்பாராயணஞ் செய்வதால் தேவாரமுழுதும் பாராயணஞ்செய்த பலனுண்டென்றும் பதிகத்தின் முன்னுள்ள அகவல் கூறும்.

No. 1124. அகத்தியர்தேவாரத்திரட்டு.
AHATTIYAR TĒVĀRATTIRAṬṬU.

Pages, 162. Lines, 6 on a page.

Begins on fol 89*a* of the MS. described under No. 304.

Contains all the 25 sections or Padikams.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் இருபத்தைந்து பதிகங்களும் பூர்த்தியாக உள்ளன.

No. 1125. அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு.

AHATTIYAR TĒVĀRATTIRAṬṬU.

Substance, palm-leaf. Size, 7 × $1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 137. Lines, 7–8 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other works herein are Tiruppallāṇḍu (Śaiva) 69*b*, Tēvāram 73*a*, Tiyāgēśartiruviḷaiyāṭṭakaval 78*i*, Mūvarammānai 80*a*, Vaḍivuḍaiyammainavarattinam 106*a*.

Complete.

Same work as the above.

Colophon:

1. சம்பந்தர். திருப்பிரமபுரம். பண் - நட்டபாடை[ஷ](ட).
“தோடுடைய செவியன்”

2. அப்பர் திருவதிகை வீரட்டானம். பண் - கொல்லி.
“கூற்றாயினவாறு”

3. சுந்தரர். திருவெண்ணெய் நல்லூர். பண் - இந்தளம்.
“பித்தாபிறைசூடி”

4. சம்பந்தர். திருவாலவாய். பண் - காந்தாரம்.
“மந்திரமாவது நீறு”
“துஞ்சலும்” பண் காந்தாரபஞ்சமம்.
“காதலாகி” பண் - கவுசிகம்.
“சொற்றுணை வேதியன்”. பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

* * * *

திருத்தொண்டத்தொகை. பண் - கொல்லி(க்கௌவாணம்.)

ஆகப்பதிகம், உரு.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1126. அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு.

AHATTIYAR TĒVĀRATTIRAṬṬU.

Substance, palm-leaf. Size, $13\frac{3}{4}$ × $1\frac{5}{8}$ inches. Pages, 79. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above, but the introductory stanzas in the beginning are wanting.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. பூர்த்தியாயும் சிதைவின்றியும் இருக்கிறது. இதில் 1123-ஆம் நம்பர் பிரதியின் முதலிலுள்ள வெண்பாவும் அகவலும் இல்லை.

இந்நூல் முடிந்தபின்னர், திருவொற்றியூர் விஷயமாகத் திருநாவுக்கரசு நாயனாரியற்றிய "வெள்ளத்தைச்சடையில் வைத்த" என்னும் பதிகமும் "ஓம்பினேன்", "மனமெனுந்தோணி" என்னுமிரண்டு பாடல்களும், காரைக்காலம்மையாரியற்றிய "எட்டியிலவ"மென்னும் மூத்த திருப்பதிகமும், சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருமயிலாப்பூர் கபாலீசுவரர் விஷயமாக இயற்றிய "மட்டிட்ட புன்னையங்கானல்" என்ற பூம்பாவைப் பதிகமும் உள்ளன.

No. 1127. அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு.
AHATTIYAR TĒVĀRATTIRAṬṬU.

Substance, palm-leaf. Size, $13\frac{3}{4} \times 1$ inches. Pages, 81. Lines, 6–7 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, new.

Complete.

Begins on fol. 135*a*. The other works herein are Tēvāram 1*a*, Tiruvācaka tiruvu̱ḻḻakkaḍai 179*a* and 181*a*.

Complete, but without the introductory stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் இருபத்தைந்து பதிகங்களும் இருக்கின்றன; முதலில் உள்ள வெண்பாவும் அகவலும் இல்லை. இதன் தலைப்பில் "சிவாலய மகரிஷிக்கு அருளிச்செய்த அகஸ்தியத்திரட்டு" என்னுந் தொடர்மொழி காணப்படுகிறது. சில ஏடுகள் சிதிலமாயும் 16-ஆம் ஏடு ஒடிந்தும் இருக்கின்றன.

No. 1128 அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு.
AHATTIYAR TĒVĀRATTIRAṬṬU.

Pages, 2. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 6*b* of the MS. described under No. 374.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் "குருவுருவம்" என்னும் வெண்பாவும், "தோடுகூற்று" என்னும் அகவலும் மட்டுமே உள்ளன.

No. 1129. அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு.
AHATTIYAR TĒVĀRATTIRAṬṬU.

Pages, 103. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 121*a* of the MS. described under No. 333.

Complete.

Same work as the above.

Colophon:

கூவமான் கொண்டமாகன்சேரி கு-முடி ? அரசராணையார் சரபமூ[ற்](ர்)த்தி எழுத்து. அகத்தியத்திரட்டு எழுதிமுடிந்தது. அழியாவரத்தய்யர் பாதமே துணை.

(த-பு.)—

இது 1127-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இருபத்தைந்து பதிகங்களும் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன.

No. 1130. தேவாரம்.

TEVĀRAM

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Pages, 974. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 3*a* The other works herein are Mūttatiruppadikam 1*a*, Tēvāram (with commentary) 499*a*.

Contains the first three Tirumuṟais.

Tēvāram is the name given to a collection of stanzas mostly in praise of God Śiva and comprising the first seven of what is known as the 12 Tirumuṟais. Of these seven Tirumuṟais, the first three were composed by Tiruñānasambandar, 4 to 6 by Tirunāvukkaraśar, and the 7th by Sundaramūrtināyaṉār. The Tēvāram is considered by the Śaivas to have the same authority as the Vēdas. An account of these Tamil saints is given in the Tamil Periyapurāṇam.

Beginning:

திருஞாஂ. சம்பந்தரருளிச்செய்த திருமுறை

திருப்பிரமபுரம், பண்-நட்டபா[ஷே](டை).

தோடுடைய செவியன்விடை யேறியொர் தூவெண்மதி சூடிக்
காடுடைய சுடலைப்பொடி[ப்] பூசியென் னுள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான்முனை நாட்பணிந் தேத்தவருள் செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மானிவ னன்றே. (௧)

* * * *

நீதியறியாதாரமண்கையரொடுமண்டைப்
போதியவரோதும்முரைகொள்ளார்புளமங்கை
யாதியவர்கோயில்திருவாலந்துறைதொழுமின்
சாதிம்மிகுவானோர்தொழுதன்மைபெறலாமே. (௧0)

டொந்தின்னிடைத்தேனூறியபொழில்சூழ்புளமங்கை
யந்தண்புனல்வருகாவிரியாலந்துறையானைக்
கந்தம்மலிகமழ்காழியுட் கலைஞானசம்பந்தன்
சந்தம்மலிபாடல்சொலியாடத்தவமாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிடும்பாவனம். பண்-நட்டபாடை.

மனமார்தருமடவாரொடு மகிழ்மைந்தர்கண்மலர்தூய்த்
தனமார்தருசங்கக்கடல்வங்கத்திரளுந்திச்
சினமார்தருதிறல்வாளெயிற்றரக்கன்மிகுகுன்றி
லினமாதவரிறைவர்க்கிடமிடும்பாவனமிதுவே. (க)

End:

நறும்பொழிற் காழியுண் ஞானசம்பந்தன்
பெறும்பத நல்லூர்ப் பெருமணத் தானை
யுறும்பொரு ளாற்சொன்ன வொண்டமிழ் வல்லார்க்
கறும்பழி பாவ மவலமிலரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

Colophon:

திருஞான சம்பந்தமூ[ர்](ர்)த்தியார் திருமுறை எ[ழு](மு)தி முற்றியது.

ஆகத் திருக்கடைக் காப்பு 4173.

ஆக முதல் திருமுறை பதிகம் 141-க்கு, திருவிருத்தம் 1471.

2-வது திருமுறை	பதிகம் 121-க்கு	,,	1323.
3-வது திருமுறை	பதிகம் 125-க்கு	,,	1347.
ஆக மூன்றுக்கு(ம்)	பதிகம் 387-க்கு	,,	4141.

(கு-பு.)—

சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டில் முதலேழும் தேவாரமென்னப்படும். இவற்றுள், 1, 2, 3, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாராலும், 4, 5, 6 திருநாவுக்கரசுநாயனாராலும், 7 சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலும் அருளப்பட்டவை. இவைகள் சைவசமயிகளால் வேதமென்று கொண்டாடப்படுகின்றன. இவற்றுக்கு 'அடங்கன்முறை' என்றும் ஒரு பெயருண்டு. இவற்றுள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருளிச்செய்த திருமுறை மூன்றும் இந்தப் பிரதியில் பூர்த்தியாயுள்ளன. இவர் ஞானசம்பந்தஸ்வாமிகள், ஞானசம்பந்தர், சம்பந்தமூர்த்திகள், சம்பந்தரெனவும் வழங்கப்பெறுவர்; சீகாழியிலிருந்த சிவபாதஹ்ருதையரென்னும் அந்தணர் குமாரர்; சைவசமயாசாரியர் நால்வருள் ஒருவர்; பல அற்புதங்களை இயற்றியவரென்றும் அவதாரபுருஷரென்றும் இவருக்குப் பிரசித்தி மிகவுண்டு. இவர் சரித்திரம் பெரிய புராணத்தும் திருவிளையாடல் முதலிய தலபுராணத்தும் புலவர்புரா

ணத்தும் கூறப்பெற்றிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இவையன்றியும் முதலிலுள்ள பதினோரேட்டுள் எட்டு ஏட்டில் 'திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளருளிசெய்த தேவாரத்துக்கு ஏட்டுச்செய்யுள்' என்ற தலைப்பின்கீழ்த் தலப்பெயர்களும் அவற்றிற்கு நேரே 1 முதல் 486 வரையுள்ள எண்களும் குறிக்கப்பெற்றும், அதன்பின் 3 ஏட்டில் காரைக்காலம்மை யருளிச்செய்த திருவாலங்காட்டுப் பதிகமும், மூத்த திருப்பதிகமும் எழுதப்பெற்றுமிருக்கின்றன.

இந்தப்பிரதி சிறிதும் சிதைவின்றியிருக்கிறது. இதில் 352-க்கும் 353-க்கும் நடுவில் ஓரேடும், 467-க்கும் 468-க்கும் நடுவில் ஓரேடும் தொடர்ச்சியின்றிக் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன; அவைகளும் தேவாரமெழுதப்பெற்றவையே.

No. 1131. தேவாரம்.

TEVĀRAM.

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 1048. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Contains 4 to 6 Tirumuṟais of the Tēvāram.

The author of this portion is Tirunāvukkaraśar, also called Appar Tāṇḍakavēndu and Vāgīśar. He first embraced Jainism and was known then as Darumēśar and later on became a devout adherent to Śaivism. He was born in Tiruvāmūr in the Vēḷāḷar caste and bore the name of Maruṇikkiyār in his early age. He is considered to have been a contemporary of Sambandar, and an account of his life may be found in the Periyapurāṇam and other works.

Beginning:

அப்பர்சுவாமிகளருளிச்செய்த தேவாரம்.

திருவீரட்டானம். பண்-கொல்லி.

கூற்றாயினவாறுவிலக்ககிலீர் கொடுமைபலசெய்தன நானறியே
னேற்றாயடிக்கேயிரவும்பகலும் பிரியாதுவணங்குவனெப்பொழுதந்
தோற்றாதென்வயிற்றினகம்படியே குடரோடுதுடக்கிமுடக்கியிட
வாற்றேனடியேனதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே. (க)

End:

ஒருவ[ரை](னை)யு மல்லா துணரா துள்ள
முணர்ச்சி[ற்ற](த் த)டுமொற்றத் துள்ளே நின்ற
விருவரையு மூவரையு மென்மே லேவி
யில்லாயத் தரவறுத்தாய்க் கில்லே னேலக்

கருவரைசூழ் கான விலங்கை வேந்தன்
கடுந்தேர்மீ தோடாமைக் காலாற் செற்ற
பெருவரையா யுன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி ய[ன்]னே. (கo)

Colophon :

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பர் தம்பிரானுர்செய்த முன்முறைத் திருக்கடைக் காப்பு 114. [மூன் று] (இரண்டா) முறைத் திருச்கடைக்காப்பு 100. மூன்றுமுறைத் திருக்க டைக்காப்பு, 100. ஆக முறை 3-க்கு, திருக்கடைக்காப்பு 314. திருஞானசம் பந்தப்பிள்ளையார் செய்த திருமுறை 3-க்குத் திருக்கடைக்காப்பு 384. ஆக(த்) திருமுறை 6-க்கு, திருக்கடைக்காப்பு 698.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இதில் திருநாவுக்கரசு நாயனுர் தேவாரம் பூர்த்தியாகவுள்ளது ; இவர் சைவசமயாசாரியர் நால்வருள்ளும், மூவர்முதலிகளுள்ளும், அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள்ளும், ஒருவர் ; அப்பரென்றும் வாகீசரென்றும் நாவுக்கரசென்றும் தாண்டகவேந்தென்றும் கூறப்பெறுவர். திருவாமூரில் வேளாளர் குலத்தில் உதித்தவர் ; ஜைனமதத்தில் உழன்று பின்பு சைவ மதத்தைக் கடைப்பிடித்தவர். இவருக்கு இளமைப்பருவத்தில் மருணீக்கி யாரென்ற பெயரும், சைனசமயத்தில் தருமசேனரென்ற பெயரும் வழ ங்கிவந்தன. அவதாரபுருஷரென்றும் அற்புதசக்தியுடையவரென்றும் பிரசித்தியுண்டு. ஞானசம்பந்தருமிவரும் ஒருகாலத்தவர். இவர் சரித் திரம் பெரியபுராணமுதலியவற்றாலறியலாகும். இவர் வாக்கு 4, 5, 6-ஆம் திருமுறையாக வகுக்கப்பெற்றுள்ளது.

இந்தப் பிரதியில் தொடர்ச்சியின்றித் தேவாரமெழுதப்பெற்ற ஏடுகள் 116 - க்குப்பின் ஒன்றும், 140-க்குப்பின் ஒன்றும் உள்ளன.

No. 1132. தேவாரம்.

TĒVĀRAM.

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{1}{2} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 504. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Contains the 7th Tirumuṟai which is the work of Sundaramūrti-nāyanār who is considered to be an incarnation of Ālālasundarar, an attendant of Śiva in Kailāsa. He was the son of a Śaivaite named Śaḍaiyanār of Tirunāvūr, a place in the country then known as Tirumunaippāḍi. The author was also called Sundaramūrti, Nāvalūrar, Ārūrar, Tambirāntōḻar, Vanṟoṇḍar and was a friend of Cēramānperumāḷnāyanār.

Beginning:

ஏழாமுறை சுந்தரமூர்த்தி பாடல்.

திருவெண்[ணை](ணெய்)நல்லூர். பண் - [னி](இ)ந்தளம்.

* பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா
வெத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணை நல்லூரருட் டுறையுள்
ளத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (க

End:

ஊழிதொ றூழிமுற் று(ம்)முயர் பொன்னொடித் தான்மலையைச்
சூழிசை யின்கரும் பின்சுவை நாவல வூரன்சொன்ன
வேழிசை யின்றமி ழாலிசைந் தேத்திய பத்தினையு
மாழி கடலரை யாவஞ்சை யப்பர்க் கறிவிப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

Colophon:

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமுறை 3-க்கும் திருக்கடைக்காப்பு 381. அப்பர் தம்பிரானார் திருமுறை 3-க்கும் திருக்கடைக்காப்பு 343. சுந்தரப்பெருமாள் நாயனார் திருமுறை 1-க்கு, திருக்கடைக்காப்பு 101 ஆகத் தேவார முறை எழுக்கு வகை மூன்றினால் திருக்கடைக்காப்பு 82[8](5).

இ[ஃ]து கீலக௵ மாசி௴ உடுவ தேவாரத்திருமுறை எழுதிமுடிந்தது; முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது சைவத்திருமுறைகள் 12-ல் ஏழாவது திருமுறை. அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள்ளும், சைவசமயாசாரியர் நால்வருள்ளும், மூவர்முதலிகளுள்ளும், ஒருவராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரால் திருவாய்மலர்ந்தருளப் பெற்ற நூற்றொரு பதிகங்களையுடையது; இவர் திருமுனைப்பாடிநாட்டிலுள்ள திருநாவலூரிலிருந்த ஆதிசைவராகிய சடையனார் குமாரர்; ஆலாவ சுந்தரரின் அவதாரமென்று புகழப்பட்டவர்; சேரமான்பெருமாணாயனாரது தோழர்; பல அற்புதங்களை இயற்றியவர். இவர் சரித்திரம் பெரியபுராண முதலியவற்றில் விரித்துக் கூறப்பெற்றிருக்கிறது. இவர் சுந்தரமூர்த்திகளென்றும் சுந்தரரென்றும் நாவலூரரென்றும் வனப்பகைச்சிங்கடியப்பனென்றும் ஆரூரரென்றும் தம்பிரான்றோழரென்றும் வன்றொண்டரென்றும் கூறப்பெறுவர். இந்தப் பிரதியில் 101 பதிகங்களும் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன.

---

* “பித்தா பிறைசூடி பெருமானே யருளாளா
வெத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத்தென்பால் வெண்ணைநல்லூ ரருட்டுறையுள்
ளத்தா வுனக்காளா யினியல்லே னெனலாமே.”

என்று சொல் முறியாது பிரித்தல் நயமாகத்தோற்றுமானாலும் இசைவல்லார் பாடும் முறைப்படியே பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1133. தேவாரம்.

TĒVĀRAM.

Substance, palm-leaf. Size, $9\frac{1}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 165. Lines, 8—10 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Begins on fol. 29*a*. The other works herein are Tiruvāśakam 1*a*, Tiruviḍaimarudūr Mummaṇikkōvai 7*a*, Mūtta Tiruppadikam 111*a*.

Contains 35 to 40 Padikams of the Tēvāram.

A collection of the different Padikams of the Tēvārams of Appar, Sundarar and Sambandar

Beginning:

தோடுடைய செவியன் (. . . .) னன்றே. (க)

End:

இலங்கைவேந்த னிராவணன் சென்றுதன்
விலங்கலையெடுக் கவ்விர லூனறலுங்
கலங்கிக் கச்சியே கம்பவோ வென்றலுந்
நலங்கொள் செலவளித் தானெங்க ளத்தனே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

மூவர் தேவாரப் பதிகங்களும் இதில் கலந்து எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன. இந்தப் பிரதியில் உள்ள பதிகங்கள் 35-க்குக்குறையாமல் 40-க்கு மேற்படாமல் இருக்கும். இதில் 66, 67, 68 இந்த மூன்று ஏடுகளும் இல்லை.

No. 1134. தேவாரம் (திருவெழுகூற்றிருக்கை).

TĒVĀRAM (TIRUVEḺUKŪṞṞIRUKKAI).

Pages, 3. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 5*a* of the MS. described under No. 374.

Contains the Tiruveḻukūṟṟirukkai-padikam of the Tēvāram which is by Sambandamūrtināyanar. See R. No. 50(*c*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol I, Part 2.

Beginning:

ஒருருவாயினை மானாங் காரத்
தீரியல் பாயொரு விண்முதல் பூத(ல)
மொன்றிய விருசுட ரும்பர்கள் பிறவும்
படைத்தளித் தழிப்பமும் மூர்த்திக ளாயினை
யிருவரோ டொருவ னாகி நின்றனை
(. . . . .
. . . .)

End:

கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கழுமல முதுபதிக் கவுணிய னறியு
மனைய தன்மையை யாதவி னின்னை
நினைய வல்லவ ரில்லை நீ ணிலத்தே.

(கு-பு.)—

இது சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் இயற்றியது. "எழுகூற்றிருக்கை" யென்னும் பிரபந்தவிலக்கணம் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 50 (c) நம்பரில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1135. தேவாரம் (திருவெழுகூற்றிருக்கை). TĒVĀRAM (TIRUVEḺUKŪṞṞIRUKKAI).

Substance, palm-leaf. Size, $7\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 4. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 46*a*. The other works herein are Ciṟṟambalanāḍiyārkalitturai 1*a*, Ciṟṟambalanāḍiyārvenbā 13*a*, Ciṟṟambalanāḍiyār Tirikālattirangal 24*a*, Ciṟṟambalanāḍiyār Tālāṭṭu 39*a*, Tirukkōvaiyār 48*a*.

Contains the Padikam entitled Tiruveḻukūṟṟirukkai and one stanza which is given below.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. திருவெழுக்கூற்றிருக்கை பூர்த்தியானதன் பின்,

" நீணிலத்தே நின்றோனு நீணிலத்துக் கீன்றோனுங்
காணவொப் பொன்றில்லாக் கழலிணைகள் – வேணுபுர
ஞானசம் [ம](ப)ந்த னுரை நாடோறு மே[ற்று](த்து)வார்
ஊனசம் பந்த முறார்"

என்னும் வெண்பா ஒன்று உள்ளது.

No. 1136. தேவாரம் (திருவெழுகூற்றிருக்கை). TĒVĀRAM (TIRVEḺUKŪṞṞIRUKKAI).

Pages, 2. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 29*a* of the MS. described under No. 355.

Contains the Tiruvēḻukūṟṟirukkai complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இதில், திருவெழுகூற்றிருக்கைமட்டும் பூர்த்தியாக இருக்கிறது. இதன் பின்னர் ஓரேட்டில் சிலையெழுபதிலுள்ள சில பாடல்கள் உள்ளன.

No. 1137. தேவாரம், உரையுடன்.
TĒVĀRAM WITH COMMENTARY.

Pages, 31. Lines, 9—11 on a page.

Begins on fol. 499*a* of the MS. described under No. 1130.

Contains the Padikams, Mālaimāṟṟu, Aḍimaḍakkuyamakam and Ēkapādam of Tiruñānasambandamūrti which form part of the Tēvāram. The commentary is by Sībāḻi Vaḻḻal Svāmigaḻ, also known as Kaṇṇuḍaiya Vaḻḻal or Vaḻḻalār.

தேவாரம் (உரையுடன்).
சிவமயம்.

Beginning:

ஸ்ரீமத் சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் ஐந்தாம்பதத்தையடைவதற்காக ஆண்டவனை மாலைமாற்றுத் தேவார தோத்திரங்கள் செய்த[தற்கு](து) சீகாழிவள்ளல் சுவாமிகள்செய்த அருத்தத்துடன் இதில் கண்டெழுதப்பட்டது.

மாலைமாற்றுத்தேவாரம்.

யாமா மா[மா]நீ(யாமா)மா
யாழீ (கா)மா காணகா
காண காமா காழீயா
மாமா யாநீ மாமா[கா]யா.

இதன்பதப்பொருள்: யாமாமா என்பது, எனது ஆத்மபோத சே[க்ஷ](ஷ்)டையும் கருவிகளாற் சே(ஷ்)டையும் இவையிற்றால் அவையவை. (நீ)யாமா[மா] என்பது எவ்வாறென்னில், நீ யாமா எ-து, அறிவுக்க[ரி](றி)வாய்நிற்கின்ற எனது சேட்டையொழித்து வேறொன்றொத்த சத்காரியமாயுள்ளவனே !(?) மாயாழீகா எ து, மிகுதிப்பட்டு மேலாயிருந்துள்ள ாதசொரூபமாயிராநின்ற யாழையுடையானே ! அத்தன்மை மிகுதிப்பட்டு மலஞ்சிறந்துள்ளயாழை இடைவிடாமல் தடவிவாசித்தலால் "மி[க்]கநல்லவீணைதடவி" என்றுபொருள். கா எ-து, இடைநிலை மாகாணகா எ-து, பரமாகாசத்தைக்கீழ்ப்படுத்தப்பட்டு மலைகளுக்கெல்லாம் குணமலையாகிய ஸ்ரீகயிலாயத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்டவனே! காணகா எ-து, எனதுள்ளக் கண்ணுக்குத் தோன்றப்பட்டுள்ள திருமேனியுடையானே ! மாகாழீயா எ-து ஊழிக்காலத்தின் கண்ணும் அழிவின்மையாகிய மேன்மையைப் பொருந்தியுள்ள காழியுடையவனே ! மாம் எ-து, ஈங்குனதருட்பெறாத சிவவிழுப்பையுடையவனாகிய வெம்மை. ஆ யாநீ எ-து, இடபவாகனத்தின்கண்ணேயேறி வந்து எனக்குப் பொய்கைக் கரையின்கண்ணே வெளிப்பட்டவனே ! மாமாயா எ-து, மாமாயையாகிய குடிலையைக்கொண்ட அசுத்தமாயையிலுள்ள தத்துவங்களையுண்டாக்கி(க்) காமம் பொசித்தற்குக் காரணமா . . . . திரோதாயச்சத்தியாலே மறைத்துள்ள மயக்கமேயறிவாகப் போதத்தைச் செலுத்தப்பட்டவனே ! (இடையே நிறுத்தின) கா எ-து, அந்த மாயாமயக்கம் எனதறிவிற் சீவியாமலொழித்து உன்னை எனக்கு உள்ளபடி தந்து என்னை நீநிகழாமற்கொண்டு இவ்வாறு நீ இரண்டறவாழ இரட்சிப்பாயாகவென்றவாறு. (க)

End:

கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை எ-து கீழ்ச்சொன்னபதியின்கட் கவுணிய கோத்திரத்தவந்த மறையோனாகியயான், கட்டு காட்டென நீண்டது. உரை எ-து, உரைப்பீராக.

திருக்கழுமல மென்னும் மூவாப்பழங்கிழமைப் பன்னிரு பெயர்பெற்று அனாதி மூலமாகியபதியிடத்துக் கவுணிய கோத்திரத்திலே தோன்றப்பட்டயான் நிவேதிக்கப்படுங்காட்டாகிய இப்பாடலைக் கீழ்ச்சொன்னவற்றிலுமழுந்தாநின்ற ஒருத்தராகிலும் பல[ர்கள](ர)ாகிலும் உரைசெய்வார் உயர்ந்தார்களேயாதலால் இப்பாடலை இடைவிடாமலுரை செய்வீராக. எ-று. (கஉ)

ஆக, பதிகம் 3-க்குப் பாடல் 35.

Colophon :

மாலைமாற்றுத்தேவாரம் அருத்தத்துடன் அடிமடக்குத்திருவியமகம்அருத்தத்துடன் திருவே[ய](வ)கபாதம் அருத்தத்துடன் எழுதிநி(றை)றவே[ர்](றி)னது. திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இதில் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அருளிச்செய்த மாலைமாற்று, அடிமடக்கியமகம், ஏகபாதம் இவைகள் உரையுடன் இருக்கின்றன. மிக்க கடினமானபாடல்களின பொருளையறிவதற்கு இவ்வுரை பெரிதும் உதவியாக இருக்கும்; இந்தப்பிரதியின் முதலிலுள்ள வாக்கியத்தால் இவ்வுரை * சீகாழி வள்ளல் சுவாமிகள் செய்ததென்று தெரிகிறது; ஆயினும் சிற்சில இடத்து வழுக்கள் காணப்படுதலால் சீகாழிவள்ளல்சுவாமிகள் உரையென்றுதுணிந்து சொல்லக்கூடவில்லை.

No. 1138. தேவாரம்.
TĒVĀRAM.

Pages, 19. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 8*b* of the MS. described under No. 374.

Contains a portion of the Tēvāram of Tirunāvukkaraśunāyanār, and one Padikam of Sundaramūrti and one Padikam of Sambandar.

(கு-பு.)—

இந்தப்பிரதியில், திருநாவுக்கரசுநாயனாரியற்றிய "வேற்றாகி விண்ணாகி" என்னும் போற்றித் திருத்தாண்டகமும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இயற்றிய "பித்தாபிறைசூடி" என்னும்பதிகமும், சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரியற்றிய "மருந்தவைமந்திரம்", "தோடுடையசெவி" என்னும்பதிகங்களும் உள்ளன.

No. 1139. தேவாரம் (திருவங்கமாலை).
TĒVĀRAM (TIRUVAṄGAMĀLAI).

Pages, 2. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 4*a* of the MS. described under No. 374.

Contains one Padikam entitled Tiruvaṅgamālai of the Tēvāram. The author is Tirunāvukkaraśu Nāyanār.

---

* சீகாழியில் கண்ணுடைய வள்ளலென்றும் வள்ளலாரென்றும் ஒருவரிருந்தார்; இவர் பெரியவர்; சிறந்தபுலமையுடையவர். இவர் செய்த நூல்கள் வள்ளலார் சாத்திரமென வழங்குகின்றன.

Beginning :

தலையே நீவணங்காய்—தலை
மாலைதலைக்கணிந்து
தலையாலே பலிதேருந் (தலைவனைத்;
தலையே நீவணங்காய். (க)

End :

தேடிக் கண்டு கொண்டேன்-திரு
மாலொடு நான்முகனும்
தேடியுந்தே[டு](டொணு)த்தேவனையென்னுள்ளே
தேடிக் கண்டு கொண்டேன். (கஉ)

(கு-பு.)—

இது திருநாவுக்கரசுநாயனாரியற்றியது. தேவாரத்தைச் சேர்ந்தது.

No. 1140. தேவாரம்.

TĒVĀRAM.

Pages, 22. Lines, 6–8 on a page.

Begins on fol. 171a of the MS. described under No. 333.

Contains a few Padikams of the Tēvāram.

Beginning :

விடையும் விடைப்பெரும் பாகா்ெ[ய](வ)ன் விண்ணப்பம் வெண்மழுவாட்
படையும் படையா னிரைத்தபல் பூதமும் பாய்புலித்தோ
லுடையு முடை தலை மாலையு[ம்] மாலைப் பிறை(யா)துங்குஞ்
சடையு மிருக்குஞ் சரக்கறை யோ ெ[ய](வ)ன் றனிநெஞ்சமே. (க)

End :

கானமர் சோலைக் கவாலீச் சரமமர்ந்தான்
தேனமர் பூம்பாவை ப்) பாட்டாகச் செந்தமிழால்
ஞானசம் பந்த னலம்புகழ்ந்த பத்தும்வல்லார்
வானசம் பந்த(த் தவ)ரோடு வாழ்வாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இதில் சரக்கறைத்திருவிருத்தமும் 'முத்தாமுத்தி' என்னும் திருவாலங்காட்டுப்பதிகமும் 'மலையினர்' என்னும் இலம்டையங்கோட்டூர்ப்பதிகமும் 'மட்டிட்ட' என்னும் மயிலாப்பூர்ப்பதிகமுமாகிய தேவாரங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றுள் திருவாலங்காட்டுப்பதிகத்தில் எட்டாவது தேவார முதலியன இல்லை.

No. 1141. தேவாரம்.

TĒVĀRAM.

Pages, 2. Lines, 11 on a page.

Begins on fol. 30a of the MS. described under No. 355.

Contains 2 Padikams of the Tēvāram. The author is Tirunāvukkaraśu Nāyanār.

Beginning:

திருவாமாத்தூர்த் தேவாரம்.
திருக்குறுந்தொகை.

மாமாத்தாகியமாலயன்மால்கொடு
தாமாத்தேடியுங்காண்கிலர்தாண்முடி
யாமாத்தூரரனேயருளாயென்றே
யேமாப்பெய்திக்கண்டாரிறையானையே (க)

* * * *

விடலையாய்விலங்கல் லெடுத்தான்முடி
யடரவோர்விரலூன்றியவாமாத்தூர்
இடமதாக்கொண்டவீசனுக்கென்னுளம்
இடமதாகக்கொண்டின்புற்றிருப்பனே (கக)

ஆதிபுராணத்திருக்குறுந்தொகை.

வேதநாயகன் வேதியர்நாயகன்
மாதினாயகன் மாதவர்நாயகன்
ஆதிநாயக னாதிரைநாயகன்
பூதநாயகன் புண்ணியமூர்த்தியே. (க)

* * * *

End:

அரக்கன்வல்லரட்டாங்கொழித்தாரருள்
பெருக்கச்செய்தபிரான்பெருந்தன்மையை
அருத்திசெய்தறியப்பெறுகின்றிலர்
கருத்திலாக்கயவக்கணத்தோர்களே (கo)

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியிலுள்ள பதிகங்களிரண்டும், சைவசமயகுரவருளொருவராகிய திருநாவுக்கரசுநாயனாரியற்றியவை. முதற்பதிகம் திருவாமாத்தூரென்னும் சிவஸ்தலத்தைப் பற்றியது. இரண்டாவது பதிகம் ஆதிபுராணக் குறுந்தொகைக்கணடங்கியது.

No. 1142. தேவாரம்.
TĒVĀRAM

Pages, 8. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 36*a* of the MS. described under No. 374.

Contains from the seventh to the tenth stanza of a Padikam by Sundarar and a few stanzas of Appar and Sambandar.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில், சுந்தரமூர்த்திநாயனாரியற்றிய "கங்கைவார்சடையா" யென்னும் பதிகத்தின் ஏழாவது பாடல்தொடங்கிப் பத்தாவது பாடல்வரை நான்குபாடல்களும், திருநாவுக்கரசுநாயனாரியற்றிய "சொற்றுணைவேதியன்" என்னும் பதிகத்தின் முதலெட்டுப் பாடல்களும் இடையே திருப்புகழ்ப் பாடலொன்றும், பின்னர், சம்பந்தமூர்த்திநாயனாரியற்றிய "மருந்தவை மந்திரம்" என்னும் பதிகத்தின் முதலிரண்டு பாடல்களும் உள்ளன.

No. 1143. தேவாரம்.
TĒVĀRAM.

Substance, palm-leaf. Size, $3\frac{1}{4} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 4. Lines, 13 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 50*a*. The other works herein are (Cidambaram) Kōyiḻ Nānmaṇimālai 1*a*, Aṇḍavagai 39*a*, Piḻḻaiyāragaval 52, Tirumurugāṟṟuppaḍai 53, Vināveṇbā 57*a*.

Contains two stray stanzas and five stanzas of Tirupparaṅkuṉṟappadikam of the Tēvāram.

(கு-பு.)—

இதில் "பிடியதன்" என்னும் வலிவலத் தேவாரப்பாட்டு ஒன்றும், "நீடலர் சோதி" என்னும் திருப்பரங்குன்றத் தேவாரப் பதிகத்தின் பாட்டுக்கள் ஐந்தும் உள்ளன. இவை ஞானசம்பந்தநாயனார் அருளியவை.

No. 1144. தேவாரம்.
TĒVĀRAM.

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{1}{4} \times 1\frac{7}{8}$ inches. Pages, 352. Lines, 13 14 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Incomplete.

The arrangement of this collection of the Padikams of the Tēvāram seems to be different from that found in the printed editions.

Beginning :

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை வரிவளைக் கை(ம்)மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூத[னா](நா)யகனால் வேதமும் பொருள்க(ளுமருளி)
யங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த வாலவா யாவது மிதுவே (க)

End:

பழகவொ ருர்தி யரன்பைங்கட் பாரிடம் பாணிசெய்யக்
குழலு முழவொடு மாநட மாடி யுயரிலங்கைக்
கிழவ னிருபது தோளு மொருவிர லாலிறுத்த
வழக னடிநிழற் கீழதன் றேவென்ற னாருயிரே (கக)
திருச்சிற்றம்பலம்.

காமாட்சியம்[மன்](பிகை) கி[று](ரு)பை மாசிலாமணி ஓதுவானுக்குண்டு.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியிலுள்ள பதிகமுறை பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ள பண்முறைத் தேவாரத்துக்கும் தலமுறைத் தேவாரத்துக்கும் வேறுபட்டிருக்கிறது. இது பண்முறையென்று தோற்றுகிறது; மூவர் பதிகங்களும் கலந்தெழுதப்பெற்றிருக்கின்றன. சிலபகுதிகளேயுள்ளன. மிகப் பழையபிரதி. கவனிக்கத்தக்கது. சிதிலம். இதில் 56—64 ஆம் பக்க எண்களமைந்த ஏடுகளும், 162 ஆம் பக்க எண் அமைந்த ஏடும் ஆகப் பத்து ஏடுகள் இல்லை.

No. 1145. தேவாரம் (கோளறுபதிகம்).
TĒVĀRAM (KŌḶAṞUPADIKAM).

Pages, 7. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 158*a* of the MS. described under No. 802.

Contains the Kōlaṟupaḍikam of Tiruñānasambandamūrti Nāyanār. It is in praise of Śiva and expresses the view that no evils can proceed from the planets to a servant of God. It came to be composed when Appar attempted to prevail upon Sambandar not to start during inauspicious days on his mission to overcome the Jainas of the Pāṇḍiya Kingdom.

Beginning:

கோ[ளூற்](ளறு)பதி[ய](க)ம்.

வே[யிரு](யுறு)தோளிபங்கன்விடமுண்டகண்டன்மிகநல்லவீ[ளை](ணை)தட
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமேலணிந்தெனுளமே புகுந்தவதனால் [வி
ஞா[ய](யி)றுதிங்கள்செவ்வாய்புதன்வியாழம்வெள்ளிசனிபாம்பி[ற](ர)ண்டி
[னுடனே
யாசறுநல்லநல்ல[ந] (வை)வநல்லநல்ல[ஞ]வடியா[ெ]ரவ[ற்](ர்க்)குமிகவே.

End:

தே[ந](ன)வ[ற்பு](ர்பொ)ழி(ல்) கொளாலைவள[ம்](ர்)
செ[ன்ன](நநெ)றுன்னி வள[ம்]ர் செம்பொனெங்குமகிழ[ர]
[ஞ](நா)ன்[மறை](முகனுதி)யாய[ஆ] பி[ரு](ர)மாபுரத்து
ம[ர](றை)ஞானஞு(ா)ன முனிவன்
[ஞ](ரு)னு[றா](று)கோளு [ஞ](நா)ளு[ந](ம)டியாரை
வந்துநலிய(ா)தவண்ண முறைசெய்[யி]
[ஞ](யா)னசொன்[ன]மாலையோது மடியார்கள்
வானிலரசாளுமாணை நமதே. (கக)

திருச்சி[த்த](ற்ற)ம்பலம்.
கோ[ளூற](று)பதி[ய](க)ம் மு[த்தி](ற்று)ம்.

(கு-பு.)—

இது சைவசமயகுரவர் நால்வருள் ஒருவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்பாடியது. பாண்டிநாட்டிலுள்ள சமணர்களை வெல்லக் கருதிச் செல்லத்துணிந்த சம்பந்தமூர்த்திகளை, கிரகங்கள்வலியிலவாதலின் இப்போது செல்லல்தகாதென்று அப்பர்கூற, சிந்தையில் சிவபிரான்புகுந்திருக்கையில் கிரகங்களும் நாட்கள் முதலியவைகளும் அடியார்க்குத் தீங்கிழைக்கா, நன்மையையே பயப்பிக்கும் என்று கூறிச் சிவபிரானைத் துதித்துப்பாடிய பதினொருபாடல்களையுடையது ; ஆதலின் கோளறுபதிகமென்னும் சாரணப்பெயரமைந்தது.

802-வது நம்பரிற் கூளூர்ப்பதிகமென்பதைக் கோளறுபதிகமெனப்படித்தல்வேண்டும்.

No. **1146**. தேவாரம் (பூம்பாவைத் திருப்பதிகம்).
TĒVĀRAM (PŪMPĀVAIT TIRUPPADIKAM).

Pages, 2. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 12*b* of the MS. described under No. 623.

Contains a Padikam of the Tēvāram in praise of God Śiva worshipped under the name Kapālīśvarar in Mylapore.

A Śaiva devotee named Śivanēśar of Mylapore wished to give his daughter in marriage to Sambandamūrti but she died of snake-bite. The father, however, preserved the bones of the dead daughter in a pot and presented them to Sambandar. This is the occasion for the outpouring of this Padikam when, according to tradition, at the close of the repetition of the 11th stanza thereof, the pot containing the bones burst out, and forthwith came out the girl in blooming beauty.

Beginning:

திருமயிலாப்பூர் பூம்பாவை. பண் - பஞ்சமம்.

மட்டிட்டபுன்னையங்கானன்மடமயிலைக்
கட்டிட்டங்கொண்டான்கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
ஒட்டிட்டபண்பினுருத்திரபல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல்காணுதேபோதியோபூம்பாவாய். (க)

End:

கானமர்சோலைக்கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
தேனமர்பூம்பாவைப்பாட்டாகச்செந்தமிழான்
ஞானசம்பந்தனலம்புகழ்ந்தபத்தும்வல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரோடும்வாழ்வாரே. (௰க)

(கு-பு.)—

இப்பதிகம் தேவாரத்தைச் சேர்ந்தது. மயிலாப்பூரில் சிவநேசரென்பவரது புதல்வியாகிய பூம்பாவையினது எலும்பைக் கபாலீச்சரத்திலமர்ந்த சிவபிரானருளால் பெண்ணுருவாகுமாறு சம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் பாடியது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

623-வது 'நம்பரில் திருமயிலாப்பூர் பூம்பாவை' என இதற்குப் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

No. **1147**. தேவாரம் (பூம்பாவைத் திருப்பதிகம்).
TĒVĀRAM (PŪMPĀVAIT TIRUPPADIKAM).

Pages, 5. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 73*a* of the MS. described under No. 1125.

Contains the Padikam complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இதில் பூம்பாவைத்திருப்பதிகம் முற்றும் உள்ளது; இந்நூலின் பின்னர் முருகக்கடவுள் நாமாவலியும் சக்கரமும் இரண்டேடுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

No. 1148. தேவாரம் (பூம்பாவைத் திருப்பதிகம்).

TĒVĀRAM (PŪMPĀVAIT TIRUPPADIKAM).

Pages, 2. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 21*a* of the MS. described under No. 299.

Contains the Padikam complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இப்பதிகத்து ஏழு செய்யுட்களே உள்ளன.

No. 1149. தேவாரம்.

TĒVĀRAM.

Pages, 132. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1127.

Contains one Padikam relating to the sacred shrine of Tiruppuḷḷa-maṅgai and the portion from the 10th stanza of the Padikam relating to Tiruvālanturai shrine to the Padikam entitled Tiruviyamakam relating to Tirukkaḻumalam (Shiyali).

Same work as that described under No. 1130.

(கு-பு.)—

இது 1130 ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் திருப்புள்ளமங்கைப் பதிகமும் திருவாலந்துறைப் பதிகத்தில் 10-வது பாட்டு முதலாகத் திருக்கழுமலம் திருவியமகம் இறுதியாகவுள்ளனவும் பூர்த்தியாக இருக்கின்றன. முன்னும் பின்னும் எஞ்சியபகுதிகள் இல்லை 40, 137 இவ்விரண்டு ஏடுகள் முறிந்துள்ளன.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றும், "முதுவாயோரி" என்னும் திருக்கச்சூர்த் தேவாரம் எழுதிய ஏடுகள் இரண்டும் உள்ளன.

No. 1150. தேவாரம் (திருத்தொண்டத்தொகை).

TĒVĀRAM (TIRUTTOṆḌATTOKAI).

Pages, 3. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 11*a* of the MS. described under No. 623.

Complete.

This Padikam of the Tēvāram was composed by Sundaramūrti. It is in praise of the devotees of Śiva and is said to have been written at the inspiration of Śiva when Sundaramūrti happened to meet some of the devotees while he had gone to worship God Śiva in Tiruvālūr.

Beginning:

திருத்தொண்டத்தொகை வ[ற](ர)லாறு.

தில்லைவா ழந்தணர் கமடியார்க்கு (ம)டியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியே
னில்லையே யென்னாத [யி](வி)யற்பகைக்கு மடியே
னிளையான்றன் குடிமாற னடியார்க் குமடியேன்

வெல்லுமாமிக வல்லமெய்ப் பொருளுக்கடியேன்
விரிபொழில் சூழ்குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியே
னல்லிமென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக் கடியேன்
ஆரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (க)

End:

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்ற வூர்ப்பூசல்
வரிவளையாள் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
தென்னவனா யுலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
றிருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்
[ம](எ)ன்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
னிசைஞானி காதலன் திருநாவ லூர்க்கோன்
அன்னவனா மாரூர னடிமைகேட் டுவப்பா
ராரூரிலம்மானுக் கன்பரா வாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இப்பதிகம் சுந்தரமூர்த்திகளியற்றிய தேவாரத்தைச் சார்ந்தது. இவர் திருவாரூரில் சுவாமிதரிசனம் செய்ய, கோவிலுட்புகுந்தபோது அங்குக் கூடியிருந்த சிவனடியார்களைக் கண்டு பத்திமேலீட்டால் "இவர்கட்கு எப்பொழுது யான் அடியனாவேன்" என்று நினைக்கச் சிவபிரான் அவர்கள் வரலாறுகளை இவர்க்கு உணர்த் இப்பதிகத்தைப் பாடுவித்ததாகக் கூறுவர் சைவர். இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1151. தேவாரம் (திருத்தொண்டத்தொகை).
TĒVĀRAM (TIRUTTOṆḌATTOKAI).

Pages, 4. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 32*a* of the MS. described under No. 374.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இப்பதிகம் பூர்ணமாக உள்ளது.

No. 1152. திருவாசகம்.
TIRUVĀŚAKAM.

Pages, 242. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 333.

Complete in 51 Prabandams.

Same work as that described under No. 30 on pages, 57 and 256 to 258 of M. Seshagiri Sastri's report No. 1. By Māṇikkavāśakar.

In the covering leaf at the beginning, a stanza is written in praise of Tiruvāśakam, and at the end of the work are found three stanzas giving the names of the various Prabandams of this work together with the number of stanzas contained in each of them. The work has been printed with an English translation by the late Rev. G. U. Pope.

(த-பு.)—

இது, சேஷகிரி சாஸ்திரியார் ரிபோர்ட் முதல் வால்யம் 256-8 ஆம் பக்கங்களில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்த்தியாய் இருக்கிறது.

இதன் முதல் ஏட்டில்: —

"திருவா சகமென்னுந் தேன்பருகித் தேசமெல்லாங்
கருவே ரறுத்தருளிக் கருங்கடலை வேர்துளைத்த
தொருவா சகமென்னு முண்மைபுணர்த் துத்தமனூர்
திருவா சகமென்னுந் தேனினருட் காரணமே"

என்னும் பாடலும், அச்சோப்பதிகத்தின் பின், 'அழியாவரத்தய்யர் பாதமே துணை. திருவாசகமுடிந்[து](த)து முற்றும் கூவந்தியாக சமுத்திரமான கொண்டமாசன்சேரி குறுமுடி அரசராணையார் சரபமூ[ற்](ர்த்)தி எழுத்து.' என்பனவும்,

"சிவபுரா ணங்கீ(ர்த்)தி திருவண்டம் போற்றித்
திருவகவன் முதனூன்காஞ் சதக (நூ)ரு
மிவர்நீ[ற்ற](த்த)ல் விண்ணப்ப மைம்ப தாகு
மெம்பாவை யம்மானை சுண்ணங்கோத் தும்பி
புவனமகிழ் தெள்ளேணஞ் சாழலிரு பகுதாம்
பூவல்லி திருவுந்தி பத்தொன்ப தாகும்
உவமையிலாத் தோணோக்கம் பதி(னூன்) காகு
மூசலொன்ப தாகுமென வுரைத்த வாறே." (க)

"திருவன்னை குயிற்பத்துத் திருத்[ெ]சுசாங்கந்
(தி)ருப்பள்ளி யொடுகோயின் மூத்ததிருப் பதிக
மருள்கோயிற் றிருப்பதிகஞ் செத்திலடைக் கலமே
யாசையதி சயம்புணர்ச்சி வாழாப்பத் தருட்பத்
தொருபதென வுரைசெய்வர் கழுக்குன்ற மேழா
மொருபதாங் கண்டபத்துப் பிராத்தனைபன் னொன்றே
தி(ரும)ருவுங் குழைத்தபத்தோ டியிருண்ணி யச்சந்
திருப்பாண்டி பிடித்தபத்தோ டேசறவும் பத்தே." (உ)

"திருப்புலம்பன் மூன்(றுகு)ங் குலாப்பத்தற் புதமே
சென்னிதிரு வார்த்தைபத்தா மெண்ணப்பத் தாரும்
பரற்குரிய யாத்திரைப்பத் தொ(ருப) தாகும்
படையெழூச்சி யிரண்டாகும் பதினொனறு வெண்பா
(வி)ருட்டவிரும் பண்டாய நான்மறையே ழாகு
மெட்டாகும் படையாட்சி மின்னேரே ழாகு
மருட்பெறுமச் சோவொன்பா னற்பத்தேழ் [ரம்]பதிக
மகவலுடன் பாட்டறுநூற் [றன்](றைம்)பத் தாறே" (ந)

என்ற பாடல்களும்,

"திருச்சிற்றம்பலம். பதிகத்திலே திருப்பூவல்லி இருபது பாட்டு. அட்டவணை(ப்)பாட்டிலே பத்தொன்பது எ[ண்ணு](ன்று)சொல்லி யிருக்[கு](கிற)து; அட்டவணைப்பாட்டு மூன்றும் மேவறே ஒருடண்டாரம் பா யா[ய](கச்)சொன்னது; கூட எழுதினேன்" என்னும் வசனமும் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன.

No. 1153. திருவாசகம்.

TIRUVĀŚAKAM.

Pages, 288. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1123.

Complete.

Same work as that described above.

Date of transcription—

விளம்பிஞூ [அற்](ஐப்)பசிமீ உ௦உ மணலூரிலிருக்கும் சயிலாய முதலியார் குமாரன் உத்தண்டியப்பன் எழுதிநிறை[ஞ்சு](ந்த)து. முற்றும்.

(த-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. அதில் முன்னும் பின்னும் உள்ளனவாகக் குறித்த பாடல்கள் நான்கும் இதிலும் உள்ளன. இந்தப் பிரதியும் பூர்த்தியுடையதே; மிகப் பழையது. சிறிது சிதைந்திருக்கிறது.

No. 1154. திருவாசகம்.

TIRUVĀŚAKAM.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 338. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, somewhat old.

Complete.

Same work as that described above.

Date of transcription—

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாசகமெழுதி நிறைவேறினது. அட்சயஞூ [அற்](ஐப்)பசிமீ கசுஉ குருவாரம் ரோகிணி நட்சத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில், விருத்தாசலத்தில் வேளா அருணகிரியா பிள்ளை குமாரன் தில்லை [ஞ](நா)யகன் எழுதின. நன்

மைக்[கி](கு) ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேரூன்றி மூங்கில்போற் சுற்றமுறியாமல் வாழ்ந்திருக்கவே[ணு](ண்டு)ம்

மாணிக்கவாசகர் கிருபையுண்டாகவேணும்.

குரு[ணு](நா)தன் திருவடிகளே சரணம். ஆக. சுாநிச

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் 51 பிரபந்தங்களும் உள்ளன. திருப்பாண்டிப் பதிகமென்பது திருப்பாண்டி விருத்தமெனவும், திருவேசறவென்பது திருவேச ஐங்கமெனவும் சிறிது பேதப்பட்டிருக்கின்றன.

No. 1155. திருவாசகம்.

TIRUVĀŚAKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 13 × 1⅜ inches. Pages, 152. Lines, 7-10 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Tiruccirrambalakkōvaiyār 77*a*.

Contains 1 to 41 Prabandams, but a small portion is wanting in the middle, as foll. 34 to 37 are lost.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இதில் திருவாசகப் பகுதிகள் ்1—ல் முதலிவிருந்து 41 பகுதிகள் உள்ளன. இடையே 4 ஏடுகள் (34—37) இல்லாமையால் 7-வது பிரபந்தமாகிய 'திருவெம்பாவை' என்னும் பகுதியும் அதற்கு முன்பின் உள்ள சில பாடல்களும் இல்லை.

No. 1156. திருவாசகம்.

TIRUVĀŚAKAM.

Pages, 284. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 600.

Contains 1 to 37 Prabandams complete; but fol. 120 is wanting in the middle.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் 'திருவண்டப்பகுதி' முதலாகத் 'திருப்புலம்பல்' இறுதியாக முப்பத்தேழு பகுதிகள் உள்ளன. இடையே 120-ஆம் ஏடு மூன்றுமட்டும் இல்லை.

No. 1157. திருவாசகம்.
TIRUVĀŚAKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 8¾ × 1⅛ inches. Pages, 209. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, very old.

Begins on fol. 7*a*. The other works herein are Māṇikkavāśakar-Tirumaṇiyakaval 1*a*, Palapāḍal 112*a*, Muruhar Tariśippu 115*a*, Tiruviḷai-yāḍaṟkaliveṇbā 118*a*, Avināśippattu 123*a*.

Contains 1 to 24 Prabandams complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. முதலிலிருந்து 24 பிரபந்தங்கள் இதில் பூர்த்தியாகவுள்ளன.

No. 1158. திருவாசகம்.
TIRUVĀŚAKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 11⅛ × 1⅛ and 17¾ × 1¼ inches. Pages, 57. Lines, 5-7 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Begins on fol. 43*a*. The other works herein are Tattuvakkaṭṭaḷai 1*a*, Nādāntaśāram 19*a*, Śivatattuvakkaṭṭaḷai 30*a*.

Breaks off with the 44th stanza of the Tiruccatakam but as fol. 11 and 18 are lost, some stanzas in the middle are wanting.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது; இதில், 'சிவபுராணம்' முதல் 'திருச்சதகம்' 44-வது செய்யுள் வரையில் உள்ள பகுதிகள் இருக்கின்றன. 11, 18 என்னும் எண்ணிட்ட இரண்டு ஏடுகளும் இல்லாமையால், அவற்றிலுள்ளும் சில பகுதிகள் இல்லே.

No. 1159. திருவாசகம்.
TIRUVĀŚAKAM.

Pages, 7. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 63*a* of the MS. described under No. 165.

Contains only 13 stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இதில் 48-வது பிரபந்தமாகிய "பண்டாய நான்மறை" என்பதை முதலாகக்கொண்ட எழுவெண்பாக்களும், 19-வது பிரபந்தமாகிய 'திருத்தசாங்கத்'தின் முதல் ஆறு வெண்பாக்களுமே உள்ளன.

No. 1160. திருவாசகம்.

TIRUVĀŚAKAM.

Pages, 6. Lines, 8–9 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 374.

Contains the first Prabandam entitled Śivapurāṇam.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப்பிரதியில் திருவாசகத்தின் முதற்பிரபந்தமாகிய 'சிவபுராணம்' மட்டுமே உள்ளது.

No. 1161. திருவாசகம்.

TIRUVĀŚAKAM.

Pages, 3. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 34*a* of the MS. described under No. 374.

Contains the 7th Prabandam entitled Tiruvembāvai.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. ஏழாவதாகிய திருவெம்பாவை மட்டும் முற்றும் உள்ளது.

No. 1162. திருவாசகம்.

TIRUVĀŚAKAM.

Pages, 2. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 77*a* of the MS. described under No. 633.

Contains four stanzas and a portion of a stanza.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப்பிரதியில் திருவாசகம் திருச்சதகத்தின் 99-வது பாடலின் ஈற்றடியும் 100-வது பாடலும், நீத்தல் விண்ணப்பத்தின் முதல் மூன்று பாடல்களுமே உள்ளன.

No. 1163. திருவாசகத்திருவுளக்கிடைபொழிப்புரை.

TIRUVĀŚAKATTIRUVUḶAKKIḌAIPOḺIPPURAI.

Pages, 4. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 181*a* of the MS. described under No. 1127.

Complete.

This work briefly indicates what each of the 51 Prabandams of the Tiruvāśakam purports to deal with. It is diffetent from the Tiruvāśakattiruviḻakkiḍai which has been printed.

Beginning:

சிவபுராணமுங் கீ[ற்](ர்த்)தித் திருவகவலும், சிவனுடையவுயிரருள் தி[ல](லே)மை; எ(ன்ப)து, அருவநிலே.

திருவண்டப்பகுதி-திருவுள்ளக்கிடை; எ - து, சிவனுடைய தூலசூக்குமத்தை விகற்பித்தது.

போற்றித்திருவகவல்-செகத்தி[லு](னு)ற்பத்தி; எ - து, பி[ற](ர)பஞ்சத்தைத் தோற்[றி](று)வித்தல்.

திருச்சதகம்-பத்துவகையாக ர[ஷ்](ட்)சிக்குமு(றை)றமை.

End:

திருப்படையா[ஷ்](ட்)சி - பி[ற](ர)பஞ்சத்தில் சீவ உபாதியொழித்தல்; எ - து, கி[றி](ரி)யாசூனியம்.

மின்னேரனையார்-வழக்கழித்தல்; ௭-து, சிவானந்தமேலீட்டி[லக்](ற்)கி[றி](ரி)யாசத்தியழி(வு)ரைத்தல்.

அச்சோப்பத்து-அனுபவ அதி[சி](ச)யம; எ - து, அனுபவம் (வந்த)வழிய[ரி](றி)யாமை.

Colophon:

(இ)ந்த(த்) திருவுளக்கிடையின் வழித்தானவுண்மையை(ச்) சற்குருகடா[ஷ](ட்)சத்தாலே [ெ]தரிசித்து வழிபடுவதான திருவுளக்கிடை முடிந்தது முற்றும். திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது, திருவாசகத்திலுள்ள 51 பிரபந்தங்களுள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன விஷயத்தைக் குறிப்பிக்குமென்று கூறுவது; இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது; இதற்கும் திருவாசகத்தோடு சேர்த்துப் பதிப்பித்திருக்கும் திருவாசகத்தின் திருவுளக்கிடைக்கும் மிக்க வேறுபாடுண்டு; திருவெம்பாவையைப்பற்றிக் கூறுமிடத்துத் தசசத்திகளை விகற்பித்ததென்று சொல்லி, பதின்மர் பெயரும் இதிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன். ஐம்பதாவது பிரபந்தப் பெயர் அட்டவணைப்பாட்டிற் குறித்தபடி "மின்னேரனையார்" என்றே இதிற் காணப்படுகிறது. அச்சுப்பதிப்பில் இவைகட்கு மாறுயிருக்கின்றமை காண்க.

No. 1164. திருவாசகத்திருவுளக்கிடைபொழிப்புரை.

TIRUVĀŚAKATTIRUVUḶAKKIḌAIPOḺIPPURAI.

Substance, palm-leaf. Size, 6¾ × 1 inches. Pages, 8. Lines, 7-8 on a page. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Begins on fol. 32*a*. The other works herein are Tāyumānavar Anubhōgasāra Ānandakkaḷippu 1*a*, Uḍalaṟiviḷakkam 8*a*, Piḷḷaikkuttaṇṇīrōdumandiram 15*a*, Pagavaṟkītaittālāṭṭu 16*a*, Ṣaṣṭikavacam 36*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது; பூர்த்தியுடையது.

No. 1165. திருவாசகத்திருவுளக்கிடைபொழிப்புரை.

TIRUVĀŚAKATTIRUVUḶAKKIḌAIPOḺIPPURAI.

Pages, 3. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 179*a* of the MS. described under No. 1127.

Similar to the above. The names of the 51 Prabandams of the Tiruvāśakam are given here and they are explained very briefly from the point of view of the Śaiva Siddhānta.

Beginning:

சிவபுராணம் :—சிவனுடைய அநாதிமு(றை)றமையான பழமை.

கீர்த்தித்திருவகவல் :—சிவனுடைய அருளின் மு(றை)றமை.

திருவண்டப்பகுதி :—சிவனுடைய தூலசூக்குமத்தை வியந்தது.

போற்றித்திருவகவல் :—செகத்துற்பத்தி.

திருச்சதகம் :—பத்துவகையாக ரட்சித்தமு(றை)றமை.

நீத்தல்விண்ணப்பம் :—பிரபஞ்சவயிராக்கியம்.

திரு(செ)வம்பாவை :—[செ]தசசத்திகளையும் வியந்தது.

End:

திருவார்த்தை :—அறிவிக்க அறிதல்.

எண்ணப்பத்து :—ஒழியாவின்பத்துவகை.

யாத்திரைப்பத்து :—அனுபவாதீதமுரைத்தல்.

திருப்படை எழுச்சி :—பிரபஞ்சப்போர்.

திருவெண்பா :—அணைந்தோர்தன்மை.

பண்டாயநான்மறை :—அனுபவத்துருகைமாறலடிமை (?)

திருப்படையாட்சி :—சிவவுபாதியொழித்தல்.

மின்னேரனையபூங்கழல் :—வழக்கறிவுறுத்தல்.

அச்சோப்பத்து :—அநுபவம் வந்தவழி யறியாமை.

ஆகவகை ருக-க்குச் செய்யுள். . . . .

(கு-பு.) –

இது முன்பிரதிபோன்றது ; அதனினும் இது சுருக்கமானது. இந்தப் பிரதியில் முற்றும் உள்ளது. இதன் தலைப்பில், "திருவாசகம் பொழிப்புரை" என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1166. திருவாசகம், அதிகாரவடைவு.

TIRUVĀŚAKAM, ADIKĀRAVAḌAIVU.

Pages, 11. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1133.

The first four pages contain the same three stanzas found at the end of the work described under No. 1152 and extracted therein. The last seven pages give the initial words of the stanzas contained in some of the Prabandams beginning with Tiruvembāvai Prabandam.

End :

ஆதியுமந்தமுமில்லாபாசமுத்தன வெண்ணகையை யொண்ணிமாலறியாமானேபர சோதியன்னே கோழிமுன்னே பாதாளமொய்யார் தடம் பொய்கையார்த்த கூத்தன் பைங்குவளை காதாரவோரொரு காலமுன்னிச் செங்கணணுமலையுங்கைபோற்றி (. . . . .) உச்சிமுக மீசானிய மொளிதெளிய பளிங்கதிறம் திச்சயித்த முகத்துக் கீழ் புறந் தென்றிசைநோக்கி யொருமுகத்தே . . . .

(கு-பு.)—

இது, திருவாசகத்தைச்சார்ந்தது. இதன் முதல் 4 பக்கங்களில் எழுதியுள்ள அட்டவணைப் பாட்டுக்கள் மூன்றும் 1152 நம்பரின் இறுதிக்குறிப்பில் எழுதியுள்ளனவே. அடுத்த ஏழுபக்கங்களில் 'திருவெம்பாவை' முதலாகவுள்ள சில பிரபந்தங்களின் செய்யுள் முதனினைப்பு எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

No. 1167. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR.

Pages, 130. Lines, 8–9 on a page.

Begins on fol. 77*a* of the MS. described under No. 1155.

Complete.

A poem in 400 quatrains by Māṇikkavāśakar seemingly on love-topics but really in praise of God Naṭarāja, a form of Śiva worshipped in Chidambaram. It forms the latter half of the 8th Tirumuṟai, the first half being Tiruvāśakam. The subject-matter of each stanza is given immediately after it in a couplet. The work is also known as Tiruccirrambalakkōvai, Cirrambalakkōvai, Tirukkōvaiyār, Kōvaiyār and Kōvai; and its greatness and all-comprehensiveness are brought out in a stanza in the beginning as well as in a Sūtra of the Ilakkaṇakkottu and its commentary. The MS. contains many good readings not found in the printed editions.

Beginning:

எண்ணிறைந்த தில்லை யெழிற்கோ புரந்திகழக்
கண்ணிறைந்து நின்றருளுங் கற்பகமே—நண்ணியசீர்த்
தேனூறுஞ் செஞ்சொற் திருக்கோவை யென்சிந்தை
நானூறு[ம்] நிற்கவே நல்கு.

ஆரணங் காணென்ப ரந்தணர் யோகிக ளாகமத்தின்
காரணங் காணென்பர் காமுகர் காமநன் னூலதென்ப
ரேரணங் காணென்ப ரெண்ண ரெழுத்தென்ப ரி[ம்](ன்)புலவோர்
சீரணங் காய்நின்ற சிற்றம் பலக்கோவை செப்பிடிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிக ளீசர்தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள்கொண் டோங்குதெய்வ
மருவளர் மாலையொர் வல்லியி னொல்கி ய[ன்]ன நடைவாய்ந்
துருவளர் காமன்றன் வென்றிக் கொடி[ப்]போன் றொளிர்கின்றதே.

மதிவாணுதல் வளர்வஞ்சியைக்
கதிர்வேலவன் கண்ணுற்றது. (௧)

End:

காரணி கற்பகங் கற்றவர் நற்றுணை பாணரொக்கல்
சீரணி சிந்தா மணியணி தில்லைச் சிவனடிக்குத்
தாரணி கொன்றையன் றக்கோர்தஞ் சங்க நெதிவிதிசே
ரூரணி யுற்றவர்க் கூரன்ம[ா]ற் றியாவர்க்கு மூதியமே.

இரும்பரிசி வேற்றவர்க்கருளி
விரும்பினர்மகிழ மேவுதலுரைத்தது. (௪00)

திருச்சிற்றம்பலம்.

Colophon:

சித்திரபானு௵ ஆவ[னி](ணி)௴ ௨0௳ சிற்றம்பலக்கோவை எழுதி நிறைந்தது; முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, திருவாசகம்பாடியருளிய மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகள் வாக்கு; சைவத்திருமுறை 12-ல் எட்டாவது திருமுறையின் பிற்பகுதி; அகப்பொருட்

றைக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ள 400 கட்டளைக்கலித்துறைகளையுடையது; ஒவ்வொரு கலித்துறையின் பின்னும் விஷயத்தைச் சுருக்கிக்கூறும் கொளு அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இந்நூல், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், திருச்சிற்றம்பலக்கோவை, சிற்றம்பலக்கோவை, திருக்கோவையார், கோவையார், கோவை என வழங்கும். இதன் சிறப்பை முதலிலுள்ள "ஆரணங் காணென்ப ரந்தணர்" என்னுஞ் செய்யுளாலும், "பல்காற் பழகினுந் தெரியா வுளவேவற், றொல்காப் பியந்திரு வள்ளுவர் கோவையார், மூன்றினு முழங்கும்" என்னும் இலக்கணக்கொத்துச் சூத்திரத்தாலும், "திருவைக் கோவைக்குங் கூட்டுக. மாணிக்கவாசகர் அறிவாற் சிவனேயென்பது திண்ணம். அன்றியும் அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் அவர் வாக்கிற்கு அலந்து இரந்து அருமைத் திருக்கையாலெழுதினார்; அப்பெருமையை நோக்காது சிந்தாமணி (. . . . . . .) முதலியவற்றோடு சேர்த்துச் செய்யுட்களோடொன்றாக்குவர்." என்னும் அதன் உரைப்பகுதியாலும் உணர்க. இந்தப் பிரதியில் மூலம் பூர்த்தியாயிருக்கிறது; இதில் அச்சுப்பிரதியில்லாத பாடபேதங்கள் சில காணப்படுகின்றன.

No. 1168. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR.

Pages, 5. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 48*a* of the MS. described under No. 1135.

Contains only nine stanzas which are not consecutive in number.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் ஒன்றோடொன்று தொடர்ச்சியில்லாத திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்ப்பாடல்கள் ஒன்பதே உள்ளன.

No. 1169. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH THE COMMENTARY OF PĒRĀŚIRIYAR.

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{1}{2} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Pages, 571. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old. Complete.

Same poem as the above and with a commentary by Pērāśiriyar also called Tolpērāśān, who is said to have lived prior to Naccinārkkiniyar. In the printed editions, this commentary is attributed to Naccinārkkiniyar but the better opinion seems to be that it is by Pērāśiriyar who

has also written a commentary on 1 to 380 stanzas of the Kuṟuntohai, one of the class of works known as Padineṇkīḻkaṇakku.

Beginning :

எண்ணிறைந்த தில்லை (. . . . . . .) நல்கு.
ஆரணங் காணென்ப ரந்தணர் (. . . .) செப்பிடினே.
* * * *
திருவளர் தாமரை (. . . . . . .) ஒளிர்கின்றதே.
மதிவாணுதல் (. . . . .) கண்ணுற்றது.

என்பது :—திருவளருந் தாமரைப் பூவினையும் அழகுவளரும் நீலப்பூக்களையும் ஈசர் தில்லைவரைப்பின்கணுண்டாகிய பூங்குமிழினது நிறம்வளரும் பூவினையும் கோங்கரும்புகளையும் செவ்விக்காந்தட்பூக்களையுமுறுப்பாகக்கொண்டு மேம்பட்ட தெய்வமணம்வளரும் மாலை ஓர் வல்லிபோ[லு](ல)நுடங்கி அன்னத்தினடைபோலு நடைவாய்த்து வடிவுவளருங் காமனது வெற்றிக்கொடிபோன்று விளங்காநின்றதென்னவியப்போ! என்றவாறு.

திருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந்தன்மை நோக்கென்றவாறு;

திருமகடங்குந்தாமரை யெனினுமமையும்.

பூங்குமிழென்பது முதலாகிய தன்பொருட்கேற்ற அடையடுத்துவந்ததோராகுபெயர்.

* "நளிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும்பீன்று, மூளிமுதற் பொதுளிய முட்புற[வ]ப் பிடவம்" என்பதுபோல, 'ஈசர் தில்லை' என்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக.

பல நிலங்கட்குமுரிய பூக்களைக் கூறியவதனால், நிலமயக்கங்கூறியவாறாயிற்று. அது கூறவே பல நிலங்களினுஞ் சென்று துய்க்குமின்பமெல்லாம் தில்லைவாழ்வார் ஆண்டிருந்தே துய்ப்பரென்பது போதரும்; போதர, இம்மையின்பத்திற்கும் தில்லையே காரணமென்பது கூறியவாறாயிற்று.

'ஈசர் தில்லை' எனபதனால், மறுமையின்பத்திற்குங் காரணமாதல் சொல்லாமையே விளங்கும்.

[மெய்ப்பாடென்பது புறத்துக்கண்டதோர் பொருள் காரணமாகச் சொல்லாமையே விளங்கும்].

செய்யுளாதலாற் செவ்வெண்ணின்றொகை தொக்குநின்றது.

ஓங்குமாலையென இயையும்.

'தெய்வமருவளர்மாலை' என்றதனால், தாமரை முதலாயினவற்றானியன்ற பிறமாலையோடு இதற்கு வேற்றுமைகூறியவாறும்.

'வாய்ந்' என்பது நடையின் வினையாதலிற் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினையோடு முடிந்தது.

'உருவளர் காமன் வென்றிக்கொடி' என்பது, நுதல்விழிக்குத் தோற்று உருவிழப்பதன்முன் மடியா ஆணையனாய் நின்று உயர்த்தகொடியை.

அன்னநடைவாய்ந்தென்பதற்கு அவ்வவ்வியல்பு வாய்ப்புப்பெற்(ெ)றனவும் அமையும்.

* கலித்தொகை, ௧0௧.

உவகை, மிகுதியாற் சொன்னுகைவின் இப்பாட்டிற்கு மெய்ப்பாடு உவகை; உவகையாவது, சிருங்காரம்.

பயன், மகிழ்தல். பயனென்பது நெஞ்சினடுத்ததோர் மெய்ப்பாடு காரணமாகத் தன்வயினிகழ்ந்த சொல்லானேய்துவது.

விசேடம், மூரண்.

End:

காரணி கற்பகம் (. . . . . . .) ஊதியமே.
இரும்பரிசில் (. . . . . . .) உரைத்தது.

(எ-து) ஊரன் வேண்டாமை(க்) கொடுத்தலிற் காரோடொக்கும்; வேண்டக்கொடுத்தலின் அழகிய கறபகத்தோடொக்கும்; நுண்ணிய கல்வியனுகவிற் கற்றவர்க்கு நல்ல உசாத்துணே; இசையுணர்வா னுங் கெழுதகைமையாலும் பாணர்க்கு அவர் சுற்றத்தோடொக்கும்; நினைத்தது கொடுத்தலிற் சீரையுடைய நல்ல சிந்தாமணியோடொக்கும்; அழகிய தில்லைக்கட் சிவனது திருவடிக்குத் தாராகியவ(ஞ)ன[ணி](ணி)யப்படு[வ](ங்) கொன்றைப்பூவின் றன்மையையுடையன்; சான்ரூர்தமக்குத் தொலையாத நிதியாயிருத்தலிற் சங்கநிதியோடொக்கும்; நட்டார்க்கும் பகைவர்க்கு[த்](ந்) தப்பாது பயன் கொடுத்தலின் விதியோடொக்கும்; சுற்றத்தார்க்கு அவர் வேண்டிய செய்ய இருத்தலின் அணித்தாகிய ஊருணியோடொக்கும்; அதனுல், வரைவின்றி எல்லார்க்கும் இவன் பெரும் பயன் எ-று.

'தாரணிகொன்றையன்' என்பது 'குரங்கன்' என்பதுபோல உவமைப் பொருட்பட நின்றதெனினும் அமையும்

'விதி[ரெ](சேரூரணி)' என்பதற்கு மூறைமையாற் சேரப்படும் ஊருணி யெனினும் அமையும்.

தக்கார்க்குஞ் சுற்றத்தார்க்குங்கொடுத்தல் வண்மையன்மையின் அவரை வேறுபிரித்துக் கூறினர்.

ஊடல்தீர்ந்து கூடியவழித் தலைமகட்கு உண்ணின்ற சிவப்பு ஒரு காரணத்தா(ற்) சிறிது புலப்பட, ஊரன் யாவர்க்கும் ஊதியமாகவின் அன்பாவன்றி அருளாம் பரத்தையர்க்குத் தலையளி செய்யுமன்றே; அதனுல் நீ புலக்கற்பாலையல்லையென்று குறிப்பினுற் ரூேழி சிவப்பாற்றுவித்தது.

மெய்ப்பாடு, உவகை. பயன், மெய்ம்மகிழ்தல். (௪00)

The scribe adds—

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் எழுதிநிறைந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூலைப்பற்றிய குறிப்பு 1167-ஆம் நம்பரில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது; இவ்வுரை நச்சினர்க்கினியரியற்றியதாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றதாயினும் பின்பு அறிஞர்களாற் பேராசிரியருரையென்றே நிச்சயிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இவர் நச்சினர்க்கினியருக்கு முற்காலத்தவர். சிறந்த உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர்; எட்டுத்தொகையுள் இரண்டாவதாகிய குறுந்தொகையில் 380 பாடல்களுக்கும் தொல்காப்பியத்திற்கும் உரை இயற்றியவர்; தொல்பேராசானென்றும் கூறப்பெறுவர். இக்கோவையாருக்கு இவரெழுதியிருக்கும் உரை மூலத்திலுள்ள விஷயத்தைத் தெளிவாக முதலிற் சுருக்கிக் காட்டிப் பின்பு அடைமொழி முதலியவற்றிற்குப் பொருள்கூறுவது; அன்றியும் பதசாரமும்

சைவசாத்திரக் கருத்துக்களும் சொல்லிலக்கண முடிபுகளும் துறை மெய்ப்பாடு பயன் முதலிய அகப்பொருளிலக்கணக் குறிப்புக்களும் எழுதப்பெற்றிருத்தலால் மிகச்சிறந்தது. இந்தப் பிரதியில் சில இடத்துத் துறையும் அவதாரிகையும் இல்லை; மூலமும் உரையும் முற்றுமுள்ளன; அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

No. 1170. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH THE COMMENTARY OF PĒRĀŚIRIYAR.

Substance, palm-leaf. Size, $15\frac{3}{8} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Pages, 394. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Contains 1 to 399 stanzas with commentary and the 400th stanza without the commentary.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இதில் முதல் 399 பாட்டுக்கள் உரையுடனும் 400 வது பாட்டு உரையின்றியும் இருக்கின்றன. இறுதியில் ஐந்தேடுகளின் நுனி ஒடிந்துள்ளன.

No. 1171. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH THE COMMENTARY OF PĒRĀŚIRIYAR.

Substance, palm-leaf. Size, $14\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 539. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, not old.

Contains 1 to 358 stanzas with their commentary.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இந்நூற் செய்யுள் 400 ல் இதில் 358 செய்யுட்கள் உரையுடன் இருக்கின்றன.

No. 1172. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH THE COMMENTARY OF PĒRĀŚIRIYAR.

Substance, palm-leaf. Size, $15 \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 440. Lines, 5–8 on a page. Character, Tamil. Condition, not injured. Appearance, old.

Contains 1 to 360 stanzas with the commentary discontinuously as foll. 1 to 5, 25, 26, 46, 47 and 72 are wanting in the middle.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இந்நூற் செய்யுள் 400 ல் இந்தப் பிரதியில் 360 செய்யுள் வரையுள்ள பகுதிகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பிரதியின் எட்டிலக்கம் 230 ல் (1-5, 25-6, 46-7, 72 என்னும் இலக்கமிட்ட) 10 ஏடுகள் இல்லாமையால் இடையிடையே சில பகுதிகளில்லை. இதிலுள்ள சில ஏடுகள் முறிந்திருக்கின்றன.

No. 1173. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH THE COMMENTARY OF PĒRĀŚIRIYAR.

Substance, palm-leaf. Size, 15⅝ × 1⅝ inches. Pages, 195. Lines, 11 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Incomplete as foll. 110 to 121 are wanting in this MS.

Same work as the above.

The scribe adds—

சாலி(வாகன) சகாப்தம் 1676-க்கு (மேற்)சொல்லாநின்ற ஸ்ரீமுகஞூ சைத்திரமாஸம் உசவ கிர்ஷ்ண பக்ஷம் வெள்ளிக்கி(ழமை) . . . . . . சோபனம் சஙஉ பவகரணம் கஙூ தியாஜ்யம் ச மேல் இந்தச் சுபதினத்தில் நவாசிப்பேட்டை வேலாயுத பண்டாரங் . . . . திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் எழுதி முடித்தான்.

மாணிக்கவாசகர் சொற்படிக்கு அழகிய திருச் . . . . மறையாகமலக்ஷணம் காமப் பொருளதிகாரம் இந்த நாலும் இதில் அறியலாம்.

ஸ்ரீதிருவாவடுதுறை அம்பலதே . . . . . கனகசபாபதி பாதாரவிந்தத்தில் சுப்பிரமணியன் சதா சேவை. ஏகாம்பரத் தொருவனே தெய்வம்.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இதில் (110-121 எண்ணமைந்த) 12 ஏடுகள் இல்லை. இது மிகப் பழைய பிரதி. சிதிலமாயிருக்கிறது.

" அகத்திய மதனி லரும்பொருள் விளக்கு
மகத்தமிட் செய்யுட் கதிகார மாகத்
துறையுடன் கிளவி தொழிற்படத் திவ்லை
யிறையவன் மேல்வைத் தியம்பிய கோவைப்
படியஃ தறிந்து பண்புடை யாளர்க்
கடிவர வாகு மதன்றிறங் கூறல்

என்னெனின், திருக்கோவை நானூற்றுக்கும் அதிகாரமுங் கிளவியு முணர்த் துதல் நுதலிற்று" என்னும் பகுதி இதன் முதலில் எழுதப் பெற்றுள்ளது.

No. 1174. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH THE COMMENTARY OF PĒRĀŚIRIYAR.

Substance, palm-leaf. Size, 18¾ × 1¼ inches. Pages, 441. Lines, 7–8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, not old.

Leaves 29 (fol. 186 to 214) in the middle and consequently 50 stanzas (300–350) and their commentary are wanting. There are two leaves numbered 126. The last two leaves contain again stanzas 167–169 with their commentary.

Same poem and commentary as the above.

The scribe adds—

தில்லைவனப் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருச்சிற்றம்பலவாணராகிய அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் மாணிக்கவாசகர் சொற்படிக்(கு)த் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதியருளிய திருச்சிற்றம்பலக்கோவை முற்றும்.

பி[ற](ர)சோற்ப(த்)தி௵ தைமீ᾿ உ௲௨ நவமியும் அனுஷமுங் கூடின சுபதினத்தில் எழுதி நிறைந்தது.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இதன் இடையே (186-214 எண்ணுள்ள) 29 ஏடுகள் இல்லாமையால் 300 முதல் 350 வரையுள்ள செய்யுட்களும் அவற்றின் உரைப் பகுதிகளும் இல்லை. 32-ம் எண்ணுள்ள ஏடு முறிந்திருக்கிறது. 126-ம் எண்ணமைந்த ஏடு இரண்டு உள்ளன. இதன் பின்னுள்ள இரண்டேடுகளில் இந்நூலின் (167-169) இம்மூன்று செய்யுட்கள் உரையுடன் இருக்கின்றன.

No. 1175. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKOVAIYĀR WITH THE COMMENTARY OF PĒRĀŚIRIYAR.

Substance, palm-leaf. Size, 18¼ × 1⅛ inches. Pages 58. Lines, 6–8 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Contains stanzas 300 to 349 with their commentary.

Same work as the above.

(கு-பு)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதில் 300 முதல் 349 வரையுள்ள செய்யுட்களும் அவற்றின் உரைகளும் இருக்கின்றன.

No. 1176. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பதவுரையுடன்.

TIRUCCIRRAMBALAKKOVAIYĀR WITH MEANING.

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{1}{2} \times 1\frac{3}{4}$ inches. Pages, 627. Lines, 9–10 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Complete.

The text is herein accompanied with meaning word for word. The name of the author of this commentary is not known. It is based on Pērāsiriyar's commentary already noticed. In this MS., the couplets are written before the quatrains instead of after them as in the previously described MSS.

திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்,
(பதவுரையுடன்).

Beginning :

எண்ணிறைந்ததில்லை (. . . . . . .)மன்த்தே நல்கு.

காட்சி.

மதிவாணுதல் வளர்வஞ்சியைக்
கதிர்வேலவன் கண்ணுற்றது.

(எ-து) பிறைையயொத்[து](த) ஒளிசிறந்[து](த) நன்னெற்றியினையுடைய,

வளர்வஞ்சியை-வளர்கின்ற வஞ்சிக்கொம்பை ஒப்பாளை,
கதிர்வேலவன்-ஒளிமிகுந்த வேலையுடையவன்,
கண்ணுற்றது-கண்டது.

பாடல்.

"திருவளர் தாமரை (. . . . .) ஒளிர்கின்றதே."

(இதன் பொருள்) திருவளர்தாமரை - அழகியதாமரைப் பூவையு(ம்), சீர்வளர்காவிகள் - சிறப்புடைய நீலப்பூக்களையும், ஈசர்தில்லை - [யீ](ஈ) சருடைய பெரும்பற்றப்புலியூரில், குருவளர் பூங்குமிழ்-நிறமும் பொலிவுமுடைய குமி[ள](ழ)ம் பூவையும், கோங்கு - கோங்கரும்புகளையும், பைங்காந்தள் - பசியகாந்தட் பூக்களையும், (கொண்டு—) நல்வ(வ)டிவமாகக்கொண்டு;

அ[கு](ஃ)தெங்ஙனேயெனில், :— முகம் தாமரையாகவும், நீலம் கண்களாகவும், குமி(ழ)ம்பூ மூக்காகவும், கோங்கு முலைகளாகவும், காந்தள் கைகளாகவும் படைத்துக்கொண்டு.

ஓங்கு தெய்வ மருவளர்மாலை - உயர்ந்த தெய்வமணங்கமழுமாலை, [யோ](ஓ)ர்வல்லியினொல்கி - ஒருவல்லிசாதக்கொடிபோனுடங்கி, [ய](அ)ன நடைவாய்ந்து—, உருவளர் காமன்றன் - வடிவின்மிக்க காம[நு](னு)டைய, வெற்றிக்கொடிபோன்று—, [வொ](ஒ)ளிர்கின்றது - விளங்குவது என்னை வியப்போ ! (க)

End :

"காரணி (. . . . .) ஊதியமே."

(இ-ள்) வீரன் - நாயகன், கார் - வரையாது கொடுத்தல[ல்](ா)ல் மேகத்தையொப்பான், அணிகற்பகம் - வேண்டினது கொடுத்தலால் அழகிய கற்பக

விருட்சத்தையொப்பான், கற்றவ[ா]ர் நற்றுணை - நூலறிவாற் கற்ற[ற்](வர்க்)கு நல்ல துணையாயிருப்பன், பாணரொக்கல்—, சீரணி சிந்தாமணி - நினைத்தது கொடுத்தலால் சிறப்புமழகு முடைத்தாகிய சிந்தாமணி யென்னும் வள்ளலையொப்பான் (?), அணிதில்லைச் சிவனடிக்குத்தாரணி கொன்றையன் - அழகிய பெரும்பற்றப் புலியூரிற் சிவனுடைய திருவடிகளுக்கு மாலையாகிய கொன்றையை யொப்பான், ...

விதி - சுற்றத்தா[ம்](ர்க்)கும் பகைவ[ற்](ர்க்)கு(ம் சுக)துக்கங்களைத் தப்பாமற் செய்கையால் விதியை யொப்பான்.

[நீர்திரை] சேரூரணி யுற்றவர்க்கு - தன்னைவந்து சே[ராதார்யெ](ர்ந்தார்க்கெ)ல்லாம் ஊர்க்கண் அணிய வூரணியோடொப்பன்.

மற்றியாவ[ற்](ர்க்)கு மூதியமே - ஆதலால் மற்றுமெல்லார்க்கும் ஊரன் பெ[று](ரு)ம்பயனுயிருப்பன்.

[யெ](எ)னவே, [யி](இ)வன் கண்மகிழவுருவிணு (?) தலாவே இவனைக் கண்டு பரத்தையர் விரும்புதலால் அவர்கள் வேட்கைதணிக்கச்செல்லு மதல்லது அவர்மேலன்புடையனுயும் நின்மேலன்பில்லாமையாலும் பிரிகின்றானல்லன்; அருளாற் செய்யுமவற்கு வெறுத்தல் உனக்கும் பெண்மையல்ல வென்று உண்ணின்ற சிவப்பாற்[றி](று) வித்தாள். (சOO).

Colophon:

திருச்சிற்றம்பல (க்கோவையார்) முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இதில் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் முற்றும் பதவுரையுடனிருக்கிறது; இவ்வுரை இன்னூர் செய்ததென்று தெரியவில்லை; பேராசிரியருரையைத் தழுவியெழுதப்பட்டது; உரை நடை சிறந்ததன்று. புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் கொளுமுன்னும் செய்யுள் பின்னுமாயிருப்பதுபோலவே இந்தப் பிரதியில் கொளுமுன்னும் செய்யுள்பின்னுமெழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

No. 1177. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பதவுரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH MEANING.

Pages, 14. **Lines**, 7 on a page.

Begins on fol. 1a of the MS. described under No. 28.

Contains 1 to 10 stanzas with meaning word for word.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதில் முதல் பத்துச் செய்யுட்கள் பதவுரையோடிருக்கின்றன.

No. 1178. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருண்மை.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀRUṆMAI.

Substance, palm-leaf. **Size**, 13¾ × 1¼ inches. **Pages**, 38. **Lines**, 7 on page. **Character**, Tamil. **Condition**, fair. **Appearance**, old.

Begins on fol. 45*a*. The other works herein are Aharādinikaṇṭu 1*a*, Guruliṅgasaṅgaparamarahasyaśaḍattalam 80*a*, Vīraśaivāgamam 127*a*.

Contains 1 to 265 stanzas out of 400.

A work in the form of stanzas containing one line or a couplet expressing the spiritual and inner significance of theTiruccirrambalakkōvai which apparently seems to deal with love topics Besides a short introduction in prose in the beginning there are connecting prose passages in some places in the middle.

Beginning:

" பரமசிவன் கேவலாதீதமே உண்மையாகிய ஆத்மாக்களுக்கு அறிவுவிளங்குமீபொருட்டு, பெருங்கருணையினலே பஞ்சசத்திகளைக்கொண்டு மூன்றுமாயைகளைப்பிரேசி(ப்பி)த்து அவைகளின்காரியமாய்த் திருவருட்சத்திகளுடைய அதிட்டிதமாய்த் தத்வ[த]ாத்துவிதமாகிய பூதபௌதிக பேதங்களாகிற கருவிகளைச் சு(த)ந்திரமாகிய தனுகரணுதிகளாகக்கொடுத்துக் கேவலசகலப்படுத்திப் பரிபாகப்படுகிறபோது பசுபுண்ணியமிகுதியாற் றன்னையறியாமல் ஒரு சிவபுண்ணியம்வந்து அதன் முதிர்ச்சியாகச் சரிஸ[த](ய)ச கிரிஙய யோகங்களைச் செய்துவருகிறபோது குருபத்தியும் சிவபூசையும் அடியவர்கள் சற்சங்கதியும் பலிக்கும். . . . . திருவாதவூரடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமியார் திருவுளம்பற்றின திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரில் துறைகளுள்ள வெல்லாமடங்கும்.

* * * *

பேரின்பத்துறையாவன :— தத்துவாதீதத் தற்றெரிசனசுத்தசாக்கிரத்தாணமே குறிஞ்சிநிலம் ; ஆத்மபோதாதீத(த்) திருவருட்டெரிசனச் சொற்பனத்தானமே முல்லைநிலம் ; அருளாதிக்கந்தானே, சுத்தசுழுத்தித்தாணமான மருததிலம் ; அருளுருவ பெத்ததுரியத்தானமேபாலைநிலம் ; பரசிவ இன்பாதீதமே நெய்த[தி](ணி)லம்.

* * * *

ஓ... கைப் புணர்ச்சித் துறை யீரொன்பதுஞ்
சத்தினி பாத மொத்திடுங் காலத்
துத்தம சற்குரு தரிசன மாகும். (க)

பாங்கற் கூட்டம் பதினெட் டின்பந்
தாங்குதற் போதந் தான்கண் டகறல் (உ)

End:

வினவித்து ; தவங்கள்செய்தும் சலிப்பிலை யென்றருளுரைத்தல் (135)
கனைசுடர் : பசுகரணங்களே பகையாமென்றல் (136)
வழுவா : அருளுயிர்க்கிரங்கியது :
பொருப்பு : சுத்தாவத்தை யிச்சியாதுமூன் றுநீங்கினதருளுரைத். . (137)
பரிவு : வழக்கந் தவிர(ப்) பழகுதலரிதென் றருளுறைத்தல் (138)
கணியார் : சுத்தாவத்தை அருள்சிவ்கரண(ம்).

* * * *

கூறுவிக்குற்றல் :—" சிவத்தி லுயிரின் பார்வ தன்றி, யாகா தென்றே "ருளியம் பியது." (263)

செலவு நினைந்துரைத்தல் :—" அருளாற் சிவமுயிர்க் கன்பறிவித்தல் " (264)

பொலிவழிவுரைத்தல் :—" இன்னுங் கருணைகண் டிலையோ வென்றது " (265)

ஆக[யே](ஏ)மூங் குலைமுதல் வாரிக்களிவரை கஅ-ங்கண்டுகொள்க.

(கு-பு.)—

இது திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரில் சிற்றின்பப்பொருள்பயப்ப அகத்தமிழிலக்கணப்படி முறையேயமைந்துள்ள துறைகளைக்கூறி அவற்றின் உண்மை இவையெனப் பேரின்பப்பொருள்தோன்ற ஒருவகைச்செய்யுள் நடையாற் கூறுவது. இச்செய்யுள் கொளுவைப்போன்றது; சில இடத்து ஓரடியாலும் சில இடத்து ஈரடியாலும் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நூலில் முதலிலும் இடையிற சில இடங்களிலும் வசனமுமுள்ளது. இந்தப்பிரதியில் இச்செய்யுட்கள் முதல் 265 திருக்கோவையார்ச் செய்யுட்களுக்குமட்டுமே இருக்கின்றன.

No. 1179. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருண்மை.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀRUṆMAI.

Pages, 15. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 51*a* of the MS. described under No. 354.

Contains 1 to 138 stanzas.

Similar to the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. ஆயினும் சிற்சில இடங்களில் வாக்கியபேதங்கள் காணப்படுகின்றன. இதன் தலைப்பில் " திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் பேரின்பவனுபூதி பெற்ற சிற்றின்பம் பேரின்பமென்றது" என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் கோவையாரின் 138 செய்யுட்களுக்கே பேரின்பவுரைக் குறிப்புக்கள் உள்ளன. இது மிகப்பழைய பிரதி. அதி சிதிலமாயிருக்கிறது.

No. 1180. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருண்மை.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀRUṆMAI.

Substance, paper. Size $13\frac{3}{8} \times 8\frac{1}{2}$ inches. Page, 21. Lines, 20 on a page. Character, Tamil. Condition good. Appearance, new.

Begins on fol. 22*a*. The other works herein are Śivasiddhāntappirakāśakkaṭṭaḷai 1*a* Aṣṭādaśapurāṇādivivaraṇatātparyam 65*a*, Oṭṭiyamunivākkiyam 112*a*.

Incomplete.

Same work as the above. This has been restored from the previous manuscript.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதியைப்பார்த்து எழுதியது. அதில் உள்ள அளவே இதிலும் உள்ளது.

No. 1181. திருவிசைப்பா.

TIRUVIŚAIPPĀ.

Pages, 4. Lines, 7 on a page..

Begins on fol. 176*a* of the MS. described under No. 1127 and 1149.

Contains only 8 stanzas.

A collection of stanzas compiled from the Tiruviśaippā which is a collection of poems in praise of God Śiva composed by Tirumāḻihaittēvar and eight other Śaiva devotees, and which forms part of the 9th Tirumuṟai.

Beginning:

காண்பதுன் வடிவம் கேட்பதுன் னுமைங்
கருத்துற நினைப்பதுன் சரிதை
பூண்பதுன்ன[டு](டி)மை தொழுதலே மிசையென (?)
புனைவதுந் திருவடிக் கமலஞ்
சேண்படு புரிசை திருவிரிஞ் சியில்வாழ்
தேவனே வழித்துணை மருந்தே
பாண்படு கிளவி பச்சைமின் பாகா
பற்றுவே றில்லைமற் றெமக்கே. (க)

End:

தனதனற் றோழா சங்கார சூல
பாணியே தாணுவே சிவனே
கனகநற் றூணே கற்பகக் கொழுந்தே
கண்கண்மூன் றுடையதோர் கரும்பே
அனகனே குமர விநாயக சனக
அம்பலத் தமரசே கரனே
உனகழ லிணை[யில்]றெ(யன் னெ)ஞ்சி[டிணிதாள்]
(னுளினிதாத்)தொண்டனே[று](னு)கருமாறுகரே. (அ)

(கு-பு.)—

இது, திருமாளிகைத்தேவர் முதலியவர்கள் செய்த திருவிசைப்பாப்பாடல்களின் தொகுப்பாகும். இதைத்தொகுத்தவர் பெயர் தெரியவில்லை. திருவிரிஞ்சை விஷயமாக உள்ள பாடல்கள் அச்சுப்பிரதிகளில் இல்லை. இந்தப் பிரதியில் 8 பாடல்கள் உள்ளன.

No. 1182. திருப்பல்லாண்டு.

TIRUPPALLĀṆḌU.

Pages, 7. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 69*b* of the MS. described under No. 1125.

A poem pronouncing benedictions upon and thus eulogizing God Śiva. It forms part of the 9th Tirumuṟai. The author is Tirumāḻihaittēvar, a Śiva devotee who is considered to have lived in Tiruviḻimiḻalai about the 11th century A.D. The author is considered to be the same as Śēndan but the identity of these two persons is a matter of controversy among Tamil scholars.

Beginning:

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து புவனியெல்லாம் விளங்க
வன்ன நடைமட வாளுமை கோனடி யோமுக் கருள்புரிந்து
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே (க)
மிண்டு மனத் தவர் போமின்கண் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி யீசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்
தண்டங் கடந்த பொருளள வில்லதோ ரானந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டு மின்று மென்றுமுள்ள பொருளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே (உ)

End:

ஆரார் வந்தா ரமரர் குழாத்தி லணியுடை யாதிரைநா
ணாரா யணனொடு நான்முக னங்கி யிரவியு மிந்திரனுந்
தேரார் வீதியிற் றேவர் குழாங்க டிசையனைத்து நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் மாடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே (கஉ)
எந்தையெந்தாய் சுற்றமுற்று மெமக்கமுதா மெம்பிரானென் றென்றுமேற்
சிந்தைசெய்யுஞ் சிவன் சீரடி யாரடி நாயன்செ[ன்ற](ப்புரை)
யந்தமிலா வானந்தச் செந்தேனைப் புகுந் தாண்டுகொண் டாருயிர்மேற்
பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே யென்று பல்லாண்டு கூறுதுமே. (கங)

(கு-பு.)—

இது, ஒன்பதாந்திருமுறைப் பிரபந்த வகை இரண்டனுள் ஒன்று; சிவபெருமானது தோத்திர ரூபமாகவுள்ளது. இதை இயற்றியவர், திருவீழிமிழலையில் * கி-பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த ஏறன், ஐயந்தன், சேந்தன் என்னும் மறு பெயர் பூண்ட சிவஞானியாகிய திருமாளிகைத் தேவரென்பர்.

No. 1183. திருப்பல்லாண்டு.

TIRUPPALLĀṆḌU.

Pages, 2. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 178*a* of the MS. described under No. 1127.

Contains only 6 stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது; இதில் 6 செய்யுட்களே உள்ளன.

---

* செந்தமிழ், தொகுதி. III. பக்கம் 359—62.

No. 1184. திருமந்திரமாலை.
TIRUMANDIRAMĀLAI.

Pages, 10 Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 69*a*, of the MS. described under No. 337.

Contains a small portion of the first Tandiram.

This work consisting of over 3,000 stanzas was composed by Tirumūlar, one of the 63 Tamil, Śaiva saints and forms the 10th of the 12 Tirumuṟais. It expounds the principles of the Śaiva religion as made out from the Śaiva Āgamas, and is divided into nine Tandirams which again are divided into Adhyāyams, each of which treats of a particular topic. The author lived at Tiruvāvaḍuturai and an account of his life is given in the Periyapurāṇam and the Tuṟaiśaippurāṇam.

Beginning:

விண்ணி னிழிந்து வினைக்கீடாய் மெய்கொண்டு
த[ன்றி]ண்ணி(ன்ற)[ரு](தா)ளைத் தலைக்காவல் முன்வைத்து
[அன்றி](வுண்ணி)ன் று(ரு)க்கியோ ரொப்பிலா வானந்தங்
க[ன்னென்](ண்ணின்)று காட்டிக் களிம்பறுத் தானே. (க)

End:

போதந் தருமெங்கள் பு[ன்றி](ண்ணி)ய மூர்த்தியைப்
போதந் தனில்வைத்துப் பு[ன்றி](ண்ணி)ய ராயுள்ளோர்
நாத னடிக்கீழ் நயனங்கள் கூறவே
வேதங் களித்திட வேறினர் [வெ](வி)ண்ணே. (௩0)

* * * *

மனம் விரிந்து குவிந்தது மாதவம்
மனம் விரிந்து குவிந்தது வாயுவு
மனம் விரிந்து குவிந்தது மன்னுயிர்
மனம் விரிந்துரை மாண்டிட முத்தியே. (௪)

Colophon:

திருமந்திரமாலை முற்றும் ஓம் நம ஓம். சரவணபவனெனைச்சார்ந்த துணையே. திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது சைவத்திருமுறைகளுள் பத்தாவது; அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய திருமூலதேவரால் இயற்றப்பட்டது; இவர் கைலையில் நந்திதேவர் அருள்பெற்றவர். பொதிகைமலையிலுள்ள அகத்தியரைத் தரிசிப்பதற்காகப் புறப்பட்டு வழியில் உள்ள தலங்கள் பலவற்றையும் தரிசித்து நவகோடிசித்தபுரமாகிய திருவாவடுதுறையில் உள்ள போதிமரத்தடியிற் றங்கி மூவாயிரம் பாடல்களையுடைய 9-தந்திரங்களாலாகிய இத்திருமந்திரமாலையைச் சைவாகமசாரமாக இயற்றினரென்பர். அவற்றுள் இந்தப்பிரதியில் உள்ள செய்யுட்கள் முதற்றந்திரத்தைச் சேர்ந்தவை. இம்மூலருடைய சரித்திரவிரிவைப் பெரியபுராணம், துறைசைப்புராணம் முதலியவற்றிற் பரக்கக்காணலாம்.

No. 1185. திருமந்திரமாலை.
TIRUMANDIRAMĀLAI.

Substance, palm-leaf. Size, 10⅜ × 1⅓ inches. Pages, 54. Lines, 7–8 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 83*a*. The other works herein are Kāraikkālammaiyantādi 1*a*, Kacciyappaśvāmitōttiram 10*a*, Ciṟṟambalanāḍiyārveṇbā 12*a*, Kuyiṟpattu 22*a*, Pōri Āṟumugarpadikam 25*a*, Śivakavacavattiyāyam 29*a*, Kāyārōhaṇēśuvarartōttiram 33*a*, Uṇmaineṟiviḷakkam 36*a*, Māyāvādimatam 44*a*, Avirōdaundiyār 49*a*, Pañcādikāraviḷakkam 57*a*, Taṟceyalaḻindatahaimai 73*a*, Śivañānaśittiyārsupakkam 76*a*, Śivānandamālai 100*a*, Śivayōgasāram 107*a*, Vairākkiyadīpam 127*a*.

Contains about 100 stanzas.

Same work as the above.

Beginning:

சாத்திக ணய்ப்பல தத்துவந் தானுன்னி
யாத்திக (பேத) நெறி(த்)தே(தா)ற்ற மாகியே
யார்த்த பிறவியிற் கஞ்சி யறநெறி
சாற்றவல் லான(வன்) ச(ற்)[ச்](சீ)ட னுமே. (௧)
சந்து மசத்துமெவ் வாறெ[ன்]னத் தானுன்னிச்
சித்தை யுருக்கிச் (சிவனரு)ள் கைகாட்டப்
பத்தியில் ஞானம் பெறப்பணிந் தான(ந்)த(ச்)
சத்திய லிச்சை தருவோன்சற் சீடனே. (௨)

End:

பரந்துல கேழும் படைத்த பிரானை
யிரந்துண்ணி யென்பதெ னிகத்துக் கிரங்கி
நிரந்தர மாக நினையு மடிய[வ]ர்
இரந்துண்டு தன்னடி யெட்டவைத் தானே. (கஅ)
சிவயோகி யிருப்பிட மப்புவி காசி(?)
சிவயோகி வாக்கு நான்மறை வேதஞ்
சிவயோகியன் னம்[பொ](பு)சிக்கில தனுவே
. . . . வை சிவன் சே[ர்]வையாமே. (௭௦)

ஆக. 17. ஆ 178.
கச்சியப்ப தேவன் திருவடி வாழ்க.

(கு-பு.)—
இதில் திருமந்திரப்பாடல்கள் ஏறக்குறைய நூறுக்குமேல் உள்ளன. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

No. 1186. திருமந்திரமாலை.
TIRUMANDIRAMĀLAI.

Pages, 24. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 69*a* of the MS. described under No. 1036.

Contains 70 stanzas only.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றதே. இதில் எழுபது பாடல்கள் உள்ளன. 76 78, 79, 80 இவ்வேடுகள் பாதி முறிந்துள்ளன.

No. 1187. திருமந்திரமாலை.
TIRUMANDIRAMĀLAI.

Substance, palm-leaf. Size, 8¾ × 1 inches. Pages 18. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 16*a*. The other works herein are Jōtiḍasaṅgraham 1*a*, Śiyañānamahimai 25*a*, Cidambarakarmam 26*a*, Amirtapañcākṣaratiravai 30*a*, Uḍalaṟiñānam 34*a*.

Contains 30 stanzas occurring in the third Tandiram.

Same work as the above.

Beginning :

நயன மிரண்டும் நாசிமேல் வைத்திடங்
கயவுளர் வாயு[வு]வை யுள்ளே(ய) டக்கித்
துயரற நாடியிற் [த்தூ](றூ)ங்க வல்லாற்கு(ப்)
பயனிது காயம் புயனிலை [ஞ](நா)ட்டே. (க)

End :

ஆங்கார மாண்[டு](ட)து புத்திமன மொன்[டா](று)ய்(ச்)
சாங்காலம் [ஞ](நா)ய்வீட்டிற் சட்டையற்றெறும் போல்
ஓங்கார மூலவீட்டுச்சி யிடங்கொண்டு
நீங்காமலங் கொண்டு நிற்கும் நயனமே. (௩௰)

(கு-பு.)—

இது, திருமூலர் இயற்றியது. இதில் 30 பாடல்கள் உள்ளன. 'ஆங்கார மாண்டது' என்னும் செய்யுள் அச்சிட்டிருக்கும் திருமந்திரத்தில் இல்லை.

No. 1188. திருமந்திரமாலை.
TIRUMANDIRAMĀLAI.

Pages, 14. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 130*a* of the MS. described under No. 250.

Contains the portion called the Diyānam in the 3rd Tandiram. The 28 stanzas contained herein are not found in the printed edition in the same order.

Same work as the above.

Beginning :

திருமூலர் தியானக்குறிப்பு, திருமந்திரம்.

நாட்ட மிரண்டும் நடுமூக்கில் வைத்திட
வாட்டமு மில்லை மனைக்கு மழிவில்லை
யோட்டமு மில்லை யுணர்வில்லைத் தா[றி](னி)வ்லை
தேட்டமு மில்லை சிவ[றி](னி)வ ஞமே. (க)

End :

ஆங்கார மாண்[டு](ட)து புத்திமன மொன்ருய்(ச்)
சாங்கால நாய் வீட்டிற் சடைக்குற் றெறும்புபோல்
ஓங்கார மூலம்விட் டெச்சிபினுட் கொண்டு
நீங்காம[ல்க்](ற்) கொண்டு நிற்[க]கும் நயனமே. (உஅ)

திருமூலர் தியான்க்குறிப்பு திருமந்திர முற்றும்.

(கு-பு.)—

இதில் திருமந்திரத்தின் செய்யுட்கள் 28 உள்ளன.

No. 1189. திருமந்திரமாலை.
TIRUMANDIRAMĀLAI.

Pages, 8. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 37*a* of the MS. described under No. 1036.

Contains 19 stanzas. Only three of these stanzas are found in the printed edition of the Tirumandiram, wherein the rest are apparently not included.

Same work as the above.

Beginning :

திருமூலர் திருமந்திரம்.

[ஞ](நா)க்குமனமு நல்ருசி[ஞ](நா)டுதெ
நாக்குமனமு நல்ருசி[ஞ](நா)டினல்
[ஞ](நா)க்குமனமும் நரகத்துக்கேதுவாம்
நாக்கு மனமும் நமனது வாமே. (க)

மூக்கும்[ஞ](நா)க்கும் மூலத்தி[ல்ப்](ற்)பாயாது
மூக்கும்[ஞ](நா)க்கும் மூலத்தி[ல்ப்](ற்)பா(ய்)ச்சினல்
வாக்குமனமு மனோ[லெ](ல)யமாயிடுந்
தாக்கியிருக்க(ச்) சதாசிவமாமே. (உ)

End :

ஒ[ண்ணே](ன்றே)கலப்பை[யொ](யு)ழவெருதுவஞ்சண்டு
ஒ[ண்ணே](ன்றே)வட்டொ[ண்ணு](ன்று)வுழுதுண்ட வல்லற்கு
அ[ண்ணு](ன்று)நட்ட[ண்ணு] [ரு](ன்றறு)த்தண்ணலாமே.
* * * * *
பத்தியுடன் பணியார்தார் பறைய[ற](ரா)வர்
பணியுங்கால் நாணுவரே குருடராவர்
சித்தமுடன் கேளாதார் செ[வு](வி)டராவர்
தேசிகனைக் கண்டொளித்[தல்](தார்) பே(ய்)நாயாவார்
பத்தியுடன் [பொ](பு)சி(க்)கிற[ணமே](வே) தாகிலுந்தான்
* * * * *
உயர்குருவுக்கெ[ண்ண](ன்ஞ)தார் தாழ்மைதானே.
* * * * *

கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றதே. இதில் பத்தொன்பது பாடல்கள் உள்ளன. அச்சுப்பிரதியில் இல்லாத செய்யுட்கள் 16 இதில் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. இறுதிச் செய்யுளில் ஒரு அடி குறைந்தே யிருக்கிறது.

No. 1190. திருமந்திரமாலை.
TIRUMANDIRAMĀLAI.

Pages, 2. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 120*a* of the MS. described under No. 251.

Contains three stanzas forming the section called Varaiyuraimāṭchi in the 9th Tandiram.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றதே. இது மூன்று பாடல்களையுடையது. "வரையுரைமாட்சி" என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இந்த ஏட்டின் பின்புறத்தில்

"மனம் [மிரு] விரிந்து குவிந்தது மாதவம்
மனம்வி ரிந்து குவிந்தது மன்னுயிர்
மனம்வி ரிந்து குவிந்தது மாயோகம்
மனம்வி ரிந்து குவிந்தது [மாண்டடம்] மு[ற்றி](த்தி)யே."

என்னும்பாடலொன்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1191. மூத்ததிருப்பதிகம்.
MŪTTATIRUPPADIKAM.

Pages, 6. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 9*a* of the MS. described under No. 1130.

Complete.

This poem is one of the forty Prabandams included in the eleventh Tirumuṟai. A list of the names of these Prabandams together with the names of the authors is given in the Tamil remarks below. The poem now under notice consists of two Padikams in praise of Śiva of which the first is in praise of God Śiva worshipped at Tiruvālaṅgāḍu. The author is Kāraikkālammaiyār, a female saint and one of the 63 Tamil saints.

Beginning:

கொங்கை திரங்கி நரம்பெழுந்து குண்டுகண் வெற்பற் குழிவயிற்றுப்
பங்கி சிவந்திரு பற்க ணீண்டு பரடுயர் நீள்கணைக் காலொர்பெண்பேய்
தங்கி யலறி யுலறு காட்டிற் றாழ்சடை யெட்டுத் திசையும் வீசி
யங்கங் குளிர்ந்தன லாடுமெங்க ளப்ப னிடந்திரு[ஆ]லங்காடே (௧)

* * * *

எட்டி யிலவ மீகை சூரை காரை படர்ந்தெங்குஞ்
சுட்ட சுடலை சூழ்ந்த கள்ளி சோர்ந்த குடர்கவ்வப்
பட்ட பிணங்கள் பரந்த காட்டிற் பறைபோல் விழி(க்)கட் பேய்
கொட்ட முழவங் கூளி பாடக் குழக னாடுமே (௧)
துணங்கை யெறிந்து சூழுமோடிச் சுடலை நடத்தெங்கும்
கணங்கள் கூடிப் பிணங்கண் மாந்திக் களித்த மனத்தவா
யணங்கு காட்டி லனல்கை யேந்தி யழக னாடுமே (௨)

End:

சூடு மதியஞ் சடைமே லுடையார் சுழல்வர் திருநட்ட
மாடு மரவம் மரையி லார்த்த வடிக ளருளாலே
காடு மலிந்த கனல்வா யெயிற்றுக் காரைக் காற்பேய்தன்
பாடல் பத்தும் பாடியாடப் பாவ நாசமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது, திருவாலவாயுடையார் முதலிய பன்னிருவராலருளப்பட்ட 40 பிரபந்தங்களையுடைய பதினொராந்திருமுறையுள் ஒன்று; அவையாவன :—

1. திருமுகப்பாசுரம்.
2. திருவாலங்காட்டு மூத்ததிருப்பதிகம். II
3. திருவிரட்டைமணிமாலை.
4. அற்புதத் திருவந்தாதி.
5. க்ஷேத்திரத் திருவெண்பா.
6. பொன்வண்ணத்தந்தாதி.
7. திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை.
8. [illegible]க்கைலாய ஞானவுலா.
9. கைலை[illegible]கி காளத்திபாதி யந்தாதி.
10. திருவீங்கோய்[illegible]யெழுபது.
11. திருவலஞ்சுழி மு[illegible]ணிக்கோவை.
12. திருவெழுகூற்றிருக்கை.
13. பெருந்தேவபாணி.
14. கோபப்பிரசாதம்.
15. காரெட்டு.
16. போற்றித் திருக்[illegible]லிவெண்பா.
17. திருமுருகாற்றுப்படை.
18. திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம் (நக்கீரதேவர்).
19. திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம் (கல்லாடனார்).
20. மூத்தநாயனார் திருவிரட்டைமணிமாலை.
21. சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை.
22. சிவபெருமான்றிருவந்தாதி (கபிலதேவர்)
23. சிவபெருமான்றிருவந்தாதி (பரணதேவர்).
24. சிவபெருமான்றிருமும்மணிக்கோவை.
25. மூத்தபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை.
26. கோயினான்மணிமாலை.
27. திருக்கழுமலமும்மணிக்கோவை.
28. திருவிடைமருதூர்மும்மணிக்கோவை.
29. திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி.
30. திருவொற்றியூரொருபாவொருபது.
31. விநாயகர்திருவிரட்டைமணிமாலை.
32. கோயிற்றிருப்பண்ணியர்விருத்தம்.
33. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.
34. ஆ[illegible]டைய பிள்ளையார் (ஞானசம்ப[illegible]ர்) திருவந்தாதி.
35. ஆளுடைய பி[illegible]ளையா[illegible] (ஞானசம்பந்தர்) தி[illegible]சண்பை விருத்தம்.
36. ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞா[illegible] சம்பந்தர்) திருமும்மணிக்கோவை.
37. ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞானசம்பந்தர்) திருவுலாமாலை.
38. ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞானசம்பந்தர்) திருக்கலம்பகம்.
39. ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞானசம்பந்தர்) திருத்தொகை.
40. திருநாவுக்கரசர் திருவேகாதசமாலை.

இவற்றுள் 1 திருவாலவாயுடையாரா (சிவபெருமானு)லும், 2-4 காரைக்காலம்மையாராலும், 5 ஐயடிகள் காடவர்கோனுயனுராலும், 6-8 சேரமான் பெருமானுயனுராலும், 9-18 நக்கீர(தேவ)ராலும், 19 கல்லாடனுராலும், 20-22 கபில (தேவ)ராலும், 23 பரண(தேவ)ராலும், 24 இளம்பெருமானடிகளாலும், 25 அதிராவடிகளாலும், 26-30 பட்டினத்துப்பிள்ளையாரா லும், 31-40 நம்பியாண்டார்நம்பியாராலும் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பெற்றன. அவற்றுள் இந்தப் பிரதியில் காரைக்காலம்மையாரால்வருளிச் செய்யப்பட்டமூத்த திருப்பதிகமிருக்கிறது; இஃது ஒவ்வொன்றிலும் 11 பாடல்களடங்கிய இரண்டு பதிகங்களையுடையது; இதில் அவ்விருபதிகங்களுமுள்ளன. இரண்டும் சிவஸ்துதியே; இவற்றுள் முதலாவது திருவாலங்காட்டுச் சிவபெருமான்விஷயமானது. இந்நூலை யருளியவர் காரைக்காற்பேயாரென்றும் வழங்கப்பெறுவர்; இவர் அறுபத்துமூன்று சிவனடியார்களுள் ஒருவராகிய பெண்பாலார்.

No. 1192. மூத்ததிருப்பதிகம்.

MŪTTATIRUPPADIKAM.

Pages, 4. Lines, 9, on a page.

Begins on fol. 111*a* of the MS. described under No. 113? .

Contains the second of the two Padikams included in this work.

Same work as the above.

(கு-பு:)—

இது முன்பிரதிபோன்றதே. ஆயினும், அதில் உள்ள "கொங்கைதிரங்கி" என்பதை முதலாகவுடைய பதிகம் இந்தப் பிரதியில் இல்லை.

No. 1193 காரைக்காலம்மையந்தாதி.

KĀRAIKKĀLAMMAIYANḌĀDI.

Pages, 18 Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1185.

Incomplete as foll. 4, 5 and 8 are wanting.

This forms the 4th Prabandam of the 11th Tirumuṟai which contains 40 Prabandams on the whole. This Prabandam consists of 101 stanzas and is also known by the name of Aṟpudattiruvandādi. The author is a woman of the Vaiśya caste, called Punitavati when she was in her maiden and wedded state and Karaikkāl Ammai or Karaikkālpēyār after she had renounced the world and became a recluse and devotee of Śiva. An account of her life is given in the Periyapurāṇam.

Beginning :

பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாங் காதல்
சிறந்தநின் [திரு](சே)வடியே சேர்ந்தே—னிறந்திகழு
மை(ஞ்)ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே
யெஞ்ஞான்ற தீர்ப்ப திடர். (க)
இடர்களையா ரேனு மெமக்கிரங்கா ரேனும்
படருநெறி பணியா ரேனுஞ்—சுடருருவி
லென்பறாக் கோலத் தெரியாடு (ெ)மம்மானுற்
கன்பறா தென்னெஞ் சவ[ற்](ர்க்)கு. (உ)

End :

உரையினு லிம்மாலை யந்தாதி வெண்பாக்
கரைவினுற் காரைக்காற் பேய்சொற்—பரவுவா
ராராத வன்பினே டண்ணலைச்சென் றேத்துவார்
பேராத காதல் பிறந்து. (க0க)

திருச்சிற்றம்பலம். அந்தாதிமுற்றும்.

(கு-பு.)—

இது பதினொராந்திருமுறைப்பிரபந்தம் 40 இல் 4-ஆவது ; சிவஸ்துதி ; 101 வெண்பாக்களையுடையது ;காரைக்காலம்மையாரால் ஓயற்றப்பெற்றது. இவருக்குக்காரைக்காற்பேயாரென்றும், இந்நூலுக்கு 'அற்புதத்திருவந்தாதி' என்றும் வேறுபெயருண்டு. இந்தப்பிரதியில் இந்நூலெழுதப்பட்டிருந்த ஏடு 12–ல் 4, 5, 8 இந்த எண்களுக்குரிய மூன்றேடுகளுமில்லை. இது மிகச் சிதைந்திருக்கிறது.

No. 1194 காரைக்காலம்மையந்தாதி.
KĀRAIKKĀLAMMAIYANDĀDI.

Substance, paper. Size, $8\frac{1}{2} \times 6\frac{7}{8}$ inches. Pages, 68. Lines, 12 on a page.
Character, Tamil. Condition, good Appearance, new.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Pañcādhikāraviḷakkam 35*a*

Complete, but stanzas 17 and 18 are wanting.

Same work as the above.

(கு-பு.)

இது முன்பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பட்டது. இதில் 17, 18-வது பாடலிரண்டும் எழுதப்படவில்லை. மற்றப்பாடல் 99-ம் உள்ளன.

No 1195 திருமுருகாற்றுப்படை.
TIRUMURUHĀṞṞUPPAḌAI.

Pages, 31. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 525.

Complete.

This work forms the 17th Prabandam of the 11th Tirumuṛai, and is in praise of God Subrahmaṇya. It is written in a kind of big stanza

called Āśiriyappā and contains 317 lines. It is considerd to be the first work of the collection called Patturpāṭṭu, and the author is Nakkirar, one of the poets of the Kaḍaiccaṅgam.

Beginning :

வேண்டிய வடியவர்க் குதவி வெவ்வினை
மாண்டறத் துடைத்தருள் வழங்கிக் காக்குமால்
காண்டகு மறுமுகக் கடவுள் செம்மணித்
தூண்டகு பன்னிரு தோளின் திண்மையே.
ஒருமுரு காவென்றென் னுள்ளங் குளிர வுவந்துடனே
வருமுரு காவென்று வாய்வெரு வாநிற்பக் கையிங்ஙனே
தருமுரு காவென்று தான்புலம் பாநிற்பத் தையன் முன்னே
திருமுரு காற்றுப் படையுட னேவருஞ் சேவகனே.
உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
யுறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாட்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பில் வாணுதல் கணவன்

End :

குரூஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி யுளியம்
பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்
டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்
றிழுமென விழிதரு மருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

(கு-பு.)—

இது பதினொராந்திருமுறைப்பிரபந்தம் 40 இல் 17 வது; சங்கப்புலவர்கள் தொகுத்த பத்துப்பாட்டுக்களுள் முதலாவது; நக்கீரரென்னும் மதுரைக்கடைச் சங்கப்புலவராலியற்றப்பெற்ற ஓர் ஆசிரியப்பா; 317 அடிகளையுடையது. முருகக்கடவுள் விஷயமானது. இந்தப்பிரதியில் இது பூர்த்தியாயிருக்கிறது.

No. 1196. திருமுருகாற்றுப்படை.

TIRUMURUHĀṞṞUPPAḌAI.

Substance, palm-leaf. Size, 9 × 1¼ inches. Pages, 16. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.
Begins on fol. 44*a*. The other work herein is Tiruvaguppu 1*a*.

Complete.
Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் மூலம் முற்றும் இருக்கிறது. இதன் இறுதியிலுள்ள இரண்டு ஏடுகள் முறிந்து போயிருக்கின்றன.

No. 1197. திருமுருகாற்றுப்படை.
TIRUMURUHĀṞṞUPPAḌAI.

Substance, palm-leaf. Size, $7\frac{1}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 30. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Muruhanahaval 19*a*.

Complete.

Same work as the above. At the end of the work there are four leaves containing eulogistic stanzas on Muruhakkaḍavuḷ.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் மூலம் முற்றும் உள்ளது. இந்நூல் பூர்த்தியானதன்பின் முருகக்கடவுள் சம்பந்தமான சில தனிப் பாடல்கள் நான்கு ஏடுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

No. 1198. திருமுருகாற்றுப்படை.
TIRUMURUHĀṞṞUPPAḌAI

Pages, 4. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 53*a* of the MS. described under No. 1143.

Incomplete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது; 36-வது வரி முதல் திருப்பரங்குன்றத்தைப் பற்றிச் சொல்லிய பகுதிமட்டுமேயுள்ளது.

No. 1199. திருமுருகாற்றுப்படை.
TIRUMURUHĀṞṞUPPAḌAI.

Pages, 6. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 88*a* of the MS. described under No. 127.

Contains the portion eulogizing the hill Tirupparaṅkuṟnam.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் திருப்பரங்குன்றத்தைப்பற்றிச் சொல்லும் பகுதிமட்டுமே உள்ளது.

" உலக முவப்ப ம[ல](லே)கிழ வோனென் [ரு](று)ரைப்பவர்தங்
கலக வினைகள் களைபவ னேயென் கருத்தி னுள்ளே
இலகு மலர்க்கரம் பன்னி[ெ]ரண் டாறு திருமுகமுந்
திலக மயி[த்](ற)னி லேறுந் திருத்தணிச் சேவகனே "

என்ற கலித்துறையொன்று இதன் முதலில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

No. 1200. திருமுருகாற்றுப்படை, நச்சினார்க்கினியாருரையுடன்.

TIRUMURUHĀṞṞUPPAḌAI WITH THE COMMENTARY OF NĀCCINĀRKKINIYĀR.

Pages, 13. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 14*a* of the MS. described under No. 261.

Incomplete. Contains the lines 3 ot 32 with commentary and 33 to 35 without commentary.

A commentary on the Tirumuruhāṟṟuppaḍai described under No. 1195 By Nāccinārkkiniyar of Bhāradvājagōtra and a native of Madura.

Beginning :

*　　*　　*　　*

சேண்விளங்கொளி—கட்புலனுகை நோக்குவார் கண்ணிடங்களெல்லாவற்றினும் சென்று விளங்குகின்ற ஒளி

உவப்ப வெழுந்துதிரிய ஞாயிற்றைக் கடற்கண்டாங்கு அவிர்கின்றவொளி யெனத் தொழிலுவமங்கொள்ளுங்கால் வினைமுடிக்க.

End :

வண்காது துணைத்தக நிறைந்த பிண்டி யொண்தளிர் நுண்பூணுகந்திளைப்ப—வளவிடகாதிலே (த)ம்மிலொத்தகற்குப்பொருந்தவிட்டு நிறைந்த பிண்டியினது ஒள்ளியதளிர் நுண்ணிய பூணினையுடைய மார்பிடத்தே அசையாநிற்க

திண்காழ் நறுங்குறடுரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகி ழிளமுலை க்கொட்டி. . . . .
. . . .

(கு-பு.)—

இந்நூலைப்பற்றிய குறிப்பு 1195 நம்பரில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது; இவ்வுரை மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியரால் இயற்றப்பட்டது; சிறந்தது. இந்நூல் அடி 317–இல், இந்தப்பிரதியில் 3 முதல் 32 வரையிலுள்ள அடிகள் உரையுடனும், 33 முதல் 35 வரையிலுள்ள அடிகள் உரையின்றியுமிருக்கின்றன.

No. 1201. சிதம்பரநான்மணிமாலை.

CIDAMBARANĀNMAṆIMĀLAI.

Substance, palm-leaf. Size, $14\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 17. Lines, 8–10 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Complete.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Śivappirakāśam 12*a*

This work containing 40 stanzas forms the 26th Prabandam of the 11th Tirumuṟai and is in praise of God Śiva worshipped under the

name of Naṭarāja in Cidambaram. The author is the well-known Paṭṭinattuppiḻḻaiyār. The work is also called Kōyinānmaṇimālai.

Beginning:

(வெண்பா)

பூமே லயன றியா மோலிப் புறத்ததே
நாமே புகழ்ந்தளவை நாட்டு(ே)வாம் —பாமேவு
மேத்துகந்தான் றில்லை யிடத்துகந்தா னம்பலத்தே
கூத்துகந்தான் கொற்றக் குடை. (௧)

(கட்டளைக்கலித்துறை)

குடைகொண்டிவ் வையமெல் லாங்குளிர் வித்தெரி போற்றிகிரிப்
படைகொண் டிகறெறும் பார்த்திப ராவதிற் பைம்பொற் கொன்றைத்
தொடைகொண்ட வார்சடை யம்பலத் தான்றொண்ட ரேவல் செய்து
கடைகொண்ட பிச்சைகொண் டுண்டிங்கு வாழ்தல் களிப்புடைத்தே (௨)

End:

(அகவல்.)

சதுமுகன் றந்தைக்குக் கதிர்விடு சுடவு
ளாழி கொடுத்த பேரருள் போற்றி ;
முயமறியொடு பணிந்த வியக்கர்கோ னுக்கு
மாநிதி யிரண்டு மாணுப் பெருவளத்
தளகை யொன்றுந் தளர்வின்றி நிறுவிய
செல்வங் கொடுத்த செல்வம் போற்றி ;
தாணிழ லடைந்த மாணிக் காக
நாண்முறை பிறழா கோண்முறை வலித்துப்
பதைத்துவருங் கூற்றைப் படிமிசைத் தெறிக்க
வுதைத்துயி ரளித்த வுதவி போற்றி;

* * * *

தாதையை யெறிந்த வேதியச் சிறுவற்குப்
பரிகலங் கொடுத்த திருவுளம் போற்றி ;
நின்முதல் வழிபடத் தன்மகற் றடிந்த
தொண்டர் மனையி லுண்டல் போற்றி ;
வெண்ணெ யுண்ண வெண்ணுபு வந்து
நந்தா விளக்கை நந்துபு பெயர்த்த
தாவுபல் லெலிக்கு மூவுல காள
நொய்தினி லளித்த கைவளம் போற்றி;

* * * *

தில்லை மாநகர் போற்றி தில்லையுட்
செம்பொ னம்பலம் போற்றி யம்பலத்
தாடு நாடகம் போற்றி யென்றுங்
கென்றும் போற்றினு மென்றனக் கிறைவ
வாற்ற வில்லை [போற்றி]யாயினும்
போற்றி போற்றிநின் பொலம்பூ வடியே. (௪௰)

Colophon:

நான்மணிமாலை முற்றும்.

ஸ்ரீமுக௵ ஆடி௴ துவாதசி குருவாரம் ரோகிணி நட்சத்திரம் பெற்ற சுபதினத்தில் திமிரமகலக் குமரன் வரைந்தனன்.

(கு-பு.)—

இது பதினொராந்திருமுறைப் பிரபந்தம் 40-ல் 26-வது; 40 செய்யுட்களையுடையது. பட்டினத்துப் பிள்ளையார்வாக்கு; சிதம்பரம் நடராசமூர்த்தி விஷயமான துதி. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. கோயினான்மணிமாலையென்றும் இதற்குப் பெயருண்டு.

No. 1202. சிதம்பர நான்மணிமாலை.
CIDAMBARA NĀNMAṆIMĀLAI.

Substance, palm-leaf. Size, 3¾ × 1⅝ inches. Pages, 72. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1143.

Complete.

Same work as the above.

Colophon :

நான்மணிமாலை கனகாசலம் எழுதி முடித்தது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1203. திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.
TIRUVIḌAIMARUDŪR MUMMAṆIKKŌVAI.

Pages, 44. Lines, 6–8 on a page.

Begins on fol. 7*a* of the MS. described under No. 1133.

Complete.

This work forms the 28th Prabandam of the 11th Tirumuṟai, and is in praise of Śiva worshipped under the name of Mahāliṅgamūrti in Tiruviḍaimarudūr, a place in the Tanjore district. The author is Paṭṭinattuppiḷḷaiyār. He has been praised by Tāyumānavar and Kaṇṇuḍaiyavaḷḷalār, and in the 28th Agaval of this work he praises Appar, Sundarar, Sambandar, Maṇikkavāsakar and Varakuṇapāṇḍiyar, thus giving room for the inference that he lived after these last mentioned four persons and before the first mentioned two persons.

Beginning :

(ஆசிரியப்பா.)

தெய்வத் தாமரைச் செவ்வியின் மலர்ந்து
வாடாப் புதுமலர்த் தோடெனச் சிவந்து
சிலம்புங் கழலு மலம்பப் புனைந்து
கூற்றி னாற்றன் மாற்றிப் போற்றாது
வலம்புரி நெடுமா லேனமாய் நிலம்புக்
காற்றவி னகழத் தோற்றாது திமிர்ந்து

பத்தி யடியவர் பச்சிலை யிடினு
முத்தி கொடுத்து முன்னின் றருளியுந்
திகழ்ந்துள தொருபாற்
(. . . . .)
உலக மேழும் பன்முறை யீன் று
மருதிடங் கொண்ட வொருதனிக் கடவுணின்
திருவடி பரவுதும் யாமே நெடுநா
ளிறந்தும் பிறந்தும் மிளைத்தனம் மறந்துஞ்
சிறைக்கருப் பாசயஞ் சேரா
மறித்தும் புகாஅ வாழ்வுபெறற் பொருட்டே. (க)

(வெண்பா.)

பொருளுங் குலனும் புகழுந் திறனு
மருளு மறிவு மனைத்து—மொருவர்
கருதாவென் பார்க்குங் கறைமிடற்றாய் தொல்லை
மருதாவென் பார்க்கு வரும். (உ)

End:

(அகவல்.)

கொண்டலி னிருண்ட கண்டத் [தி](தெ)ண்டோட்
செவ்வா னுருவிற் பையர வார்த்துச்
சிறுபிறை கிடந்த நெறிதரு புன்சடை
மூவா முதல்வ முக்கட் செல்வ!
தேவ தேவ திருவிடை மருத!
மாசறு சிறப்பின் வானவ ராடும்
பூசத் தீர்த்தம் புரக்கும் பொன்னி
யயிரா வணத்துறை யாளு மப்ப!
கயிலாய வாண! கவுரி நாயக!
தின்னை வணங்கிப் பொன்னடி புகழ்ந்து
பெரும்பதம் பிழையா வரம்பல பெற்றோ
ரிமையா நெடுங்க ணுமையா ணங்கையு
மழைக்கட் கடத்துப் புழைக்கைப் பிள்ளையு
மமரர்த் தாங்குங் குமர வேளுஞ்
சுரிசங் கேந்திய திருநெடு மாலும்
வான்முறை படைத்த நான்முகத் தொருவனுந்
தாரகற் செற்ற வீரக் கன்னியும்
நாவின் கிழத்தியும் பூவின் மடந்தையும்
பீடுயர் தோற்றத்துக் கோடி யுருத்திரரு
மானுப் பெருந்திறல் வானோர் தலைவனுஞ்
செயிர்தீர் நாற்கோட் டயிரா பதமும்
வாம்பரி யருக்கர் தாம்பன் னிருவருஞ்
சந்திர னொருவனுஞ் செந்தீக் கடவுளும்
(. . . . .)
வித்தகப் பாடான் முத்திறத் தடியரும்
பெருந்துறைத் தெய்வமுந் திருந்திய வன்பி
லத்தகு செல்வத்தை யவமதித் தருளிய

சித்த மாருச் சிவ வாக்கிய தேவரும்
வெள்ளை நீறு மெய்யிற் கண்டு
கள்ளன் கையிற் கட்டவிழ்ப் பித்து
மோடும் பன்னரி யூளைகேட் டரனைப்
பாடின வென்று படாம்பல கொடுத்துங்
குவளைப் புனலிற் றவளை யரற்ற
ஈசன் றன்னை யேத்தின வென்று
காசும் பொன்னுங் கலந்து தூவியும்
வழிபடு மொருவன் மஞ்சனத் தாற்றிய
செழுவிரை யெள்ளைத் தின்னக் கண்டு
பிடித்தலு மவனிப் பிறப்புக் கென்ன
விடித்துக் கொண்டவ னெச்சிலை நுகர்ந்தும்
மருத வட்டத் தொருதனிக் கிடந்த
தலையைக் கண்டு தலையுற வணங்கி
யும்மைப் போல வெம்மித் தலையுங்
கிடக்க வேண்டுமென் [ெ]றடுத்தடுத் திரந்துங்
கோயின் முற்றத்து மீமிசை(க்) கிடப்ப
வாய்த்துள தென்று நாய்க்க[ா]ட்[ெ]ட (மெ)டுத்துங்
காம்பூழ்த் துதிர்ந்த கனியுருக் கண்டு
வேம்புகட் கெல்லாம் விதான மமைத்தும்
விரும்பின கொடுக்கை பரம்பரற் கென்று
புரிகுழற் றேவியைப் பரிவொடு கொடுத்த
பெரிய வன்பின் வரகுண தேவனும்
(. . . . .)
தின்னுல கனைத்தி னன்மை தீமை
யானவை நின்செய லாத (வி)[லே]
(ஞனே) யமையு நவமில வழிக்கே. (28)

(. . . . .)

கரத்தினின் மாலவன் கண்கொண்டு நின்கழல் காட்டநல்ல
வரத்தினை யீயு மருதவப்பா மதி யொன்றுமில் லேன்
சிரத்தினு மாயென்றன் சிந்தைய தாகிவெண் காடனென்னுந்
தரத்தினு மாயது நின்னடி யார்தெய்வத் தாமரையே. (௩0)

(கு-பு.)—

இது பதினொராந் திருமுறைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. திருவிடைமருதூர் மஹாலிங்கமூர்த்தி விஷயமானது. இயற்றியவர், "பாரனைத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப் பிள்ளையைப்போ, லாருந் துறக்கை யரிதரிது", "ஓட்டுடன் பற்றின்றி யுலகைத் துறந்த செல்வப் பட்டினத்தார்" என்று தாயுமானவராலும், "பட்டினத்துப் பிள்ளையினைப் பத்ரகிரி யையப்பரவி, விட்டு விட மாட்டார் வெறுவீடர்" எனக் கண்ணுடைய வள்ளலாராலும் பாராட்டிக் கூறப் பெறும் பட்டினத்துப் பிள்ளையாகும். இந்நூலின் 28-ஆம் அகவலால் நாயன்மார் மூவரையும், மாணிக்கவாசகரையும், வரகுண பாண்டியரையும் பாராட்டிக் கூறியிருத்தலால் அந்நால்வருக்கும் இவர் காலத்தாற் பிந்தியவராவார். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1204. திருவொற்றியூரொருபாவொருபது.
TIRUVOṞṞIYŪRORUPĀVORUPADU.

Substance, palm-leaf. Size. 5 × 1⅝ inches. Pages, 22. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, new.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Irupāirupadu with commentary, 12*a*.

Almost Complete.

This work consisting of 10 stanzas forms the 30th Prabandam of the 11th Tirumuṟai. The author is the well-known Paṭṭinattup-piḷḷaiyār. The 1st stanza, the last line of the 9th stanza and the 10th stanza are not found in the printed editions.

Beginning :

கரு[ெ]வந்து வீழக் கடைக்கணித்தென் னுள்ளத்
திருவந்து ஞானத் தெளிவின்—சொருபந்
தெரிந்தகவ லந்தாதி செய்தருளப் பட்ட
வருந்தகை[illegible] யேதுமறி யேன்.

இருநில மடந்தை யியல்பினி லுடுத்த
பொரு கடன் மேகலை முகமெனப் பொலிந்த
வொற்றியூர் மாநக ருடையோ யுருவின்
பெற்றி யொன்றாய்ப் பெற்றோ ரியாரே.

(* * * *)

எவ்வகை யளவினிற் கூடிநின்
றவ்வகை பொருளுநீ யாகிய விடத்தே.

End :

உலகுமதி யுருவத் தொண்சுடர் மூன்றி
னிலகு நாட்டத் திறையே யபயஞ்
சிறுகதிர்த் திங்கள் சென்னியான் முடித்த
கறைமிடற் றமிர்தக் கடலே யபயம்

(* * * *)

ஊட்டுந் தன்மையு மொழியுந் தன்மையும்
பெண்டிரு மக்களும் பிறவு மாக
கொண்டறபவர் நாகு பூஉந் தன்மையுங் (?)
காலமு மூன்றுங் கயிற்றுக் கிளையெடு

* * * *

(கு-பு.)—

இது, பதினொராந் திருமுறைப் பிரபந்தங்கள் 40-ல் 30-வது; பட்டினத்துப் பிள்ளையார் இயற்றியது. செய்யுள்நடையிற் சிறந்தது. 10 அகவல்களையுடையது. இதன் முதலிற் காணப்படும் வெண்பா அச்சுப்பிரதியில் இல்லை; அன்றியும் இதன் 9-ஆம் பாட்டிறுதியும் 10-ஆம் பாட்டும் அச்சுப்பிரதியிற் காணப்படாதன. 10-ஆம் பாடலின் இறுதியிற் சில அடிகள் இந்தப் பிரதியில் இல்லை.

No. 1205. நம்பியாண்டார்நம்பியந்தாதி.

NAMBIYĀṆḌĀRNAMBIYANTĀDI.

Pages, 34. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 104*a* of the M.S. described under No. 83.

Complete.

This work consisting of 89 stanzas forms the 33rd Prabandam of the 11th Tirumuṟai and gives very briefly the biography of the 63 Tamil Śaiva devotees called Arupattimūvar. It is also called Tiruttoṇḍar Tiruvantādi and forms the basis of the later work Periyapurāṇam. The author is Nambiyāṇḍārnambi.

Beginning :

செப்பத் தகுபுகட் டில்லைப் பதியிற் செழுமறையோ
ரொப்பப் புவனங்கண் மூன்றினு மும்பரி [றா](னா)ரெரித்த
வப்பற் கமுதத் திருநடற் கந்திப் பிறையணிந்த
துப்ப[ர்க்](ற்) குரிமைத் தொழில்புரிந் தார்த[ம்]மைச் சொல்லுதுமே. (௪)

End :

ஓடிடும் பஞ்சேந் திரிய மொடுக்கியென் னூழ்வினைகள்
வாடிடும் வண்ண நின் றெத்தவஞ் செய்த(னன்) வானிலுள்ளோர்
சூடிடுஞ் சீர்த்திருப் பாதத்தர் தொண்டத் தொகையி னுள்ள
சேடர்தஞ் செல்வப் பெரும்புக ழந்தாதி செப்பிடவே. (௮௯)

(கு-பு.)—

இது பதினொராந் திருமுறைப் பிரபந்தங்கள் 40-ல் 33-வது; பெரிய புராணத்திற்கு முந்தியது; நம்பியாண்டார்நம்பி என்பவராற் பாடப்பெற்றது; 89 கட்டளைக்கலித்துறைகளையுடையது; பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு கலித்துறையிலும் ஒவ்வோரடியார் செய்திகள் கூறப்பட்டிருத்தலால் இதற்குத் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியென்றும் ஒரு பெயருண்டு; இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்த்தியாயிருக்கிறது.

No. 1206. பெரியபுராணம்.

PERIYAPURĀṆAM.

Pages, 4. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 14*a* of the MS. described under 623.

It is written in the beginning of this MS. that the stanzas given therein form the remnants of the Apparpurāṇam which is that portion of the Periyapurāṇam dealing with the life of Appar or Tirunāvukkaraśunāyanar. But the stanzas are not found in the printed editions of the Periyapurāṇam. For other MSS. of this work see Nos. 619 to 627 *ante*.

Beginning:

அப்பர் புராணத்தில் குறைச்சல் பாட்டு.

அங்ககன் று போகியரன் மகிழ்ந்ததான
மம்மருங்கும் பலவிறைஞ்சி யன்பர்சூழக்
கொங்கணை பூங் குடமூக்கிற் றிருக்கா ரோணங்
கொடிமதில்சூழ் கீழ்க்கோட்டங் கும்பிட் டேத்தி
மங்கையுமை பாகர் வலஞ் சுழியில்வந்து
வலங் கொண்டு வந்து மகிழ்ந் தேத்திப் போந்து
தெங்க[ளை](ணை) பைம் பொழி(ல்) புடைசூழ்பழையா
றெய்தித் திருச்சத்தி முற்றத்துச் சேர்ந்தாரன்றே. (௱௬௫)

End:

தேனார்ந்த மலர்ச்சோலைக் கழுக்குன்றின் திருவடியா
ராஞத விருப்பினொடு மெதிர்கொள்ள வணைந்தருளித்
தூனாள்வெண் மதியணிந்த சுடர்க்கொழுந்தைத் தொழுதிறைஞ்சிப் (?)
பானாடு மிசைத்திருந்த திருநந்த வளம்பாடி. (௲௪௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இப்பாடல்கள் அப்பர் புராணத்தைச்சேர்ந்தவை என்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. இதன் தலைப்பில் "அப்பர் புராணத்தில் குறைச்சல் பாட்டு" எனக் குறிக்கப்பட்டிருப்பதால் இவை பெரிய புராணத்தின் ஒரு பிரிவாகிய திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணத்தைச் சேர்ந்தனவோ எனும் ஐயமுண்டாகின்றது; ஆயினும் இது ஆராயத்தக்கது.

B. ŚAIVASIDDHĀNTAŚĀSTIRAM.

No. 1207. அட்டபுட்பம்.

AṬṬAPUṬPAM.

Size, 6 × 1 inches. Pages, 4. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 47*a* of the MS. described under No. 185.

On the eight flower-like qualities or virtues of a person which are required to be given as offerings when he mentally worships God. The eight qualities are mentioned in the Tamil remarks below.

Beginning:

அஷ்டபுஷ்பம்.

சிவாயமநாயநமா (?)	ஈசானம்
சிவமூர்த்தியேநமா	தத்புருஷம்
சிவாயநம	அகோரம்
[குறு](கிரு)தையேநமா	வாமதேவம்
சிரசேநமா	சத்தியோசாதம்
	* * *
சிகாயநமா	திக்குப்பந்தனம்
கவசாயநமா	அவகுண்டனம்
அ[ஷ்](ஸ்)திராயபடு	தேனுமுத்திரை

End:

வித்யாதேகம்
நேத்திரம்
ஆவாகனம்
தாபனம்
சன்னிதானம்
சன்னிரோதனம்
விண்ணப்பம்

திருவி . . . கசுவாத அா
க்கியம்
காளகன்னிமுத்திரை
லிங்கமுத்திர
நமஸ்காரமுத்திரை
இருதையாதி அங்கத்துவம்.

(கு-பு.)—

இது சைவமதவிஷயமானது. கொல்லாமை, ஐம்பொறியடக்கல், பொறை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு என்னும் அட்டபுட்பங்களைக் கொண்டு ஈசுவரனை மனத்தாருலருச்சிக்குமுறைமை முதலியவற்றை விளக்குவதென்று தோற்றுகிறது.

No. 1208. அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை.

ADIKĀRAPILḺAIYAṬṬAVAṆAI.

Pages, 10. Lines, 14 on a page.

Begins on fol. 115*a* of the MS. described under No. 344.

Complete.

A prose treatise explaining the nature and characteristics of God, Soul and Pāśam which is said to obstruct the view of the soul. It was taught by Kaṇṇuḍaiyavaḷḷalār to Adikārappiḷḷai who interrogates the former on these points The work is one of the twenty treatises, called Śāstirams, written by Kaṇṇuḍaiyavaḷḷalār.

Beginning:

சிவஞான மோகதாகமீதூர்ந்த அதிகாரப்பிள்ளை ஈசனார்? யானார்? என்னை மறைத்திருக்கும் பாசம் யாது? என்னும் விசாரமீக்கொண்டு கேட்க, கா(ர)ண ஞானக்கண்ணுடையோன் சித்தாந்த மகா வாக்கியம் வியவகரிக்கும்படி :—

சிவம் நானானேனென்ன, நானாரென்ன, நீயும் சிவம், ஞான தீக்கையால், திருநோக்கால், திவ்வியபாவனையால், சிவயோகத்தால், திருவாக்கால், திருப்பரிசத்தால் சிவம் நீயானாயென்ன, எனக்குண்டான அனுபோக சிவம் எங்குமுண்டோவென்ன வினவும் விடைக்கு உத்தரம் :—

சிவனானவன் பூதபௌதிகங்கடொறுமுண்டு. இந்த வாக்கியத்தால் உய்ந்துபோனேனென்று ஆனந்தமாக்கடலமுந்திய மாணக்கனுக்கு மீட்டும் வற்புறுத்தி மேற்கூறுவான்:—முதல்வாக்கியம் சத்து. இரண்டாம் வாக்கியம் சித்து. மூன்றும் வாக்கியம் ஆனந்தம் :—

முதல் வாக்கியத்தால் மல நாசனம். இரண்டாம் வாக்கியத்தால் கன்ம நாசனம். மூன்றும் வாக்கியத்தால் மாயைநாசனம்.

End :

இந்தப் பி[ற](ர)காரத்தைச் சிவஞானப் பிரகாசத்து உண்மையிற்கண்டு தெளியக்கடவை.

பதி பசு பாச விளக்கம், ஞானவிளக்கம், உபதேச மாலே, சிவஞானப்பிரகாசம், அத்துவிதக்கலி (வெண்பா), அதிரகசியம், (சிவாகமக்) கச்சிமாலே இந்த வழுமொருகொத்தாயிருக்கும்.

பதி பசு பாச விசாரணையும், உண்மை நிஷ்டைடபம், [இ]தசகாரிய விசேடமும், குருசிரத்தை(யும்) மாகாவாக்கியமும், நீட்சாக்[ற](ர)மமும், ஞானவுபதேசமும், ஆகமசித்தார்தமும் காண்க்கடவை. சத்திய நிர்வாண தீக்கையில்லாதவர்க்கு இந்தமார்க்கம் போதிக்கில், நீரருந்துமாலவை வுதட்டி னேன் சாருங் கதியடைடவை.

புண்ணுடலே நீப்பேனே பொன்ருத மெ(ய்)ஞ்ஞானக்
கண்ணுடைய வள்ளல்பதங் காண்பேனே - வெண்ணுடைய
வஞ்செழுத்தி னுண்மை யறிவேனே வாங்கதனுட்
பிஞ்செழுத்தைப் பின்னியுவே னே.

Colophon :

அதிக ரப்பிள்ளை யட்டவணை முற்றும்.

இது க[ற்](ர்)ணப[ர]ரம்பரை. திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தது. வள்ளலார் சாஸ்திரம் இருபதனுள் ஒன்று. வசனநடையாலாயது. அதிகாரப்பிள்ளை யென்பவர் கண்ணுடைய வள்ளலாரை உண்மைப் பொருள் எது என வினவ, அதற்கு அவர் மறுமொழி கூறுவதாக அமைந்தது இது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உளது.

No. 1209. அதிரகசியம்.
ATIRAHASIYAM.

Pages, 22. Lines, 9-14 on a page.

Begins on fol. 20*a* of the MS described under No. 344.

Complete in 6 stanzas.

This work, like the preceding one, is one of the 20 Śāstirams of Kaṇṇuḍaiyavaḷḷalār It explains, how when one seeks after a spiritual teacher, God appears as a Guru, instructs him in the true faith, and leads him on to salvation.

Beginning :

மோகமெனுங் கடல்கடந்து முத்திமெனுங் கரைகாண்பான் முதிர்ந்த நாலாம்
பாகமெனு மலர்கொண்டு பத்தியெனும் புனலாட்டிப் பரிந்து சாத்திச்
சோகமெனப் பாவித்து துரியமெனும் விளக்கேற்றிச் சோக நீங்கி (க)
யாகமெனுங் கோயிலின்கண் ணறிவென்னுங் கணபதிக்கே யன்புசெய்வாம்.

* * * *

அவையடக்கம்.

அதிரகசியத்தை யானு மளவிடத் துணிதல் வானின்
மதியினை மழ[ற](த)ன் கையால் வவ்வுத லொக்கு மேனு
மெதிகடம் மருளா வி[ன்னு](ந்நா) விசைப்பனிங் கிழிந்த நாய்த்தோல்
வதியினும் மணியை யெள்ளார் மணிநலந் தெரிந்தோ ரெல்லாம். (எ)

நூற்கருத்து.

அரிதுயிற் கடலு மிந்த வாசையங் கடற்கொவ் வாமை
பருவமிக் குயர்ந்தோ னேக்கிப் பாசமா திகளை நீத்துக்
குரவனைத் தேடிக் கண்டு கூடரும் வீடு கூடும்
ஒருமையை யி[ன்னு](ந்நா)லின்க ணுணர்த்துவ னுணர்வி னுலே. (அ)

பாயிரம் முற்றும்.

மா[னி](நி)ல வரைப்பி னுள்ளோர் மாணனுக் குலக மெல்லாங்
கான னீர்போலத் தோன்றிக் கரப்பது கருத்துட் டோன்றித்
தே[னி](னு)லா மொழியா [ற](ரா)சைச் சீயென வெறுத் துமிழ்ந்தான்
பானல்வாய் மகவி னுசை பாசத்தா [ள](ரா)சை நீத்தான். (கூ)

* * * *

சித்திர பானுவாலுஞ் சிதைவிலா விருளை வீட்டி
யுத்தம முத்திஞான முதவுவா னுளனே வென்[று](றிங்)
[வ](க)த்திசூழ் ஞாலமெல்லா [ந் து](ம)ளிமதுக் கலையு மாபோற்
பொத்தகப் பொருளைக் காட்டும் போதகா சானைத் தேர்வான். (மஉ)

End:

அதிரக சியத்தான் மேலா மறிவினை விளக்[கி](கு) வித்தோய்
கதிபிறி தில்லை யென்னக் காட்டிய கருணை மேருப்
பதிகுடி கொண்ட ஞான தேசிக பரமா வுன்னை
விதிமுறை பணிவ னேக்கி விம்முவ னென்செய் கேனே. (சுரு)

பிண்டமா முடனு னல்லேன் பிராணவா யுவுநா னல்லேன்
கண்ட விந்தியநா னல்லேன் கரணமோர் நான்கு மல்லேன்
பண்டைய வறிவே நானென் றுணர்தரு பருவம் வாய்ப்பின்
வண்டறை கொன்றைத் தாரன் மலரடி காணலாமே. (சுசு)

Colophon:

அதிரகசிய முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வள்ளாலர் சாத்திரம் இருபதனுள் ஒன்று. சைவசமயத்தைச்சார்ந்தது. இந்நூல், மோட்சமடைய விரும்பியவன் நல்லாசானை நாடியபோது, பிரமமே அவனுக்குக் குருவாகத்தோன்றி உண்மைப்பொருள் விளங்க உபதேசித்து அவனை மோட்சமடைவிப்பதாகக்கூறுவது. உலகப்பற்றை நீங்கி உண்மைப்பொருளை அறியும் வகைகள் நன்கு காட்டப்பட்டுள்ளன. பாயிரம் உட்பட அறுபத்தாறு விருத்தங்களாலாகியது. முற்றும் இருக்கிறது.

1061-1238 PAGES MISSING
IN BOOKITSELF

No. 1427. அத்துவிதவேதாந்தக்கட்டளை.
ATTUVIDAVĒDĀNTAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 36. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 20*a* of the MS. described under No. 1310.

Complete.

A treatise in prose explaining the four Mahāvākkiyams taken from the four Vēdas in support of the doctrines of the Advaita Vēdāntam. Quotations from works like Tattuvāmirtam are found here.

Beginning:

தந்தை தாயுமெய்த் தகவுடை யுறவுஞ்சா . . .
கல்வியுந்தருமு . . . துவடி . . ஞ்
. . . . ருந்தசீலமும் வலியுந் திருவு
மின்பமுஞ் சிதைவிலா வறிவு
முந்தையா முளத் துவகையு முயிரு
முத்தியு மொழிவருஞ் சமைவு
மெந்தை யாகிவந் தேழையேனையுமா
ளிறைவ ஞர்கழ லாகுமென் றனக்கே.

ஆதலால் மகாவாக்கியஞ்சொல்லப்பட்ட ஞானமே ஞானம்; அதையல்லாமற் சொல்லப்பட்ட ஞானங்களெல்லாம் அறியுமிடத்தில் அஞ்ஞானமேயாம். ஆனபடியாலே சுத்த வேதாந்தஞ் சொல்லப்பட்ட பரிசை ஆசாரியர் சீடனுக்கு அனுக்கி[ற](ர)கம் பண்ணுகிறார்.

அஃதெப்படியென்னில் :—இருக்கு, எசு[று](சு), சாமம், அத[ற்](ர்)வணம் என்கிற நாலுவேதமும் இரண்டு பி[ற](ர)காரமாயிருக்கும் (. . . . .) பி[ற](ர)பல சுருதிவாக்கியம் அத்தியா[ற்](ன்)மியத்தைச் சொல்லும். இது முப்பத்திரண்டு உபநிடதத்ததாயிருக்கும். இது நாலுவாக்கியங்களைப் பி[றி](ர)தி[வா](பா)திக்கும்; அஃதேதென்னில் :—பி[ற](ர)ஞ்ஞானம்பி[ற](ர)மம், அகம் பி[ற](ர)மாஸ்மி, தத்[தொ](துவ)மஸி, அயமா[ற்](ன்)மாப்பி[ற](ர)மம் என்கிற இந்த நாலுவாக்கியமும் சீவபர அயிக்கியத்தைச் சொல்லும்.

End:

அந்தச் சொரூபந்தானே எட்டியல்பாவது—அஃதேதென்னில் :—இந்தக்கே[ழ்](ள்)வி முதலாக இப்படி அனுக்கி[ற](ர)கம் பண்ணப்பட்ட குருநாதன் . . . . . . தோவென்னில் :—

"மூலே யிருந்தாரை முற்றத்தே விட்டவர்
சாலப் பெரியரென் றுந்தீபற
தவத்திற் றம்பலவரென் றுந்தீபற".

இத்தைத் தத்துவாமுதத்திலேகண்டுகொள்க.

"தொம்பதந் தற்பதந் தோன்று மசிபத
நம்பிய சீவன் பரன்சிவ மாய்திற்க

வம்பத மேலைச் சொருபமா வா[ய்]க்கியச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி[நாத](தா)னே."

Colophon:

அத்துவித சுத்தவேதாந்ததெரிசனமுற்றும்.
பரிபூர்ணம். சிவப்பிரகாசன் திருவடி வாழ்க.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச் சேர்ந்தது; நான்குவேதங்களிலுள்ள மகாவாக்கியங்கள் நான்கினுடைய பொருள்முதலியவற்றை விளக்கமாகக் கூறுவது; வசனநடையிலமைந்தது. தத்வாமிர்தம் முதலிய நூல்களிலிருந்து இடைஇடையே பல செய்யுட்கள் இதில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகள் பல ஒருபு ம் செல்லரிப்புண்டும், சில சிதைந்துமுள்ளன.

No. 1428. அத்துவிதானுபவம்

ATTUVIDĀNUBAVAM.

Pages, 34. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 198*a* of the MS. described under No. 1423.

Complete.

This work in Advaita Vēdāntam explains the subject in 12 chapters, each consisting of ten stanzas. The topics dealt with in them are given in the Tamil remarks below. The work is said to have been rendered into Tamil from Sanskrit by its author Rāmakavi who was the son of Śivarāmakavi and disciple of Lakṣmī Narasiṅgadēśika.

Beginning:

அத்துவிதானுபவம், அதிகாரி [லெ]லக்ஷணம்.

பத்தியுட னிப்பிறப்பில் முற்பி(ற)ப்பி லாகிலுமே பலன்வேண்டாமை
நித்தியநை மித்தியமா முதலான தருமங்க ணிறையச் செய்தா
லொத்திருந்த சித்தசுத்தி யுண்டாம்பின் னுபாசனையா லொருமை யுண்டா
முத்திதரும் விசாரணையாற் பின்சீவன் பிரமமாய் முடியுந் தானே. (க)

கருமமெனுங் [லெ]கர்ப்பமுறு மனமதயா னையைச்சுருதிக் கயிற்றொட் டீர்த்துத்
தருமனன தியானமெனு நிகளத்தாற் சிரமி[ன]தய தலத்திற் கட்டி
வருமறிவா மாவலவன் பழகியபின் பி[ற](ர)வஞ்ச வனஞ்சேர்ந் தாலு
மொருநிலையி னின்றாலுந் தனையறிந்தபின்பு மத முண்டா காதே. (உ)

End:

சிருட்டிக்கு முன்பிரண்டி லாமலொன்றா யிருந்த சத்தே தினந்தே காதி
விருத்திக்குஞ் சாட்சி யாகியநீ யென்றே சாமவேதஞ் சொல்லு [மாவென்றும்
மருப்பமிலா வபரோட்சப் பொருளிதென் றுஞ்[சி](செ)க சாட்சியான்
பொரு . . இல்விளக்க மிதே பிரம மென்று மதருவணம் புகலுந் தானே.
(ஙஉ0)

* * * *

Colophon :

நவமான விலக்குமி நாரசிங்க தேசிகரான் ஞானம் பெற்றோன்
சிவராம கவியுதவு ராமகவி வடமொழியாற் செய்த நூலை
யிவனுக வேபின்னுந் தென்மொழியா னூலுரைத்தா னெவர்க்கு நன்றாய்த்
தவமேவு முத்திதரு மத்துவித நிச்சயந்தான் தருவ தன்றே. (உ)

ஆக ௱உ௰உ முற்றும்.

நித்தி[யே]யாதீத சுத்த புத்த மு[கு](க்)த கன நித்தியபரமானந்த விக்கிரக . . சொரூபாகார ஸ்ரீபரம வேங்[கி](க)டாசலபதிதேசிகசுவாமி பாதபற்பங்களே சரணம்.

அத்துவிதானுபவ முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச் சார்ந்தது. அதிகாரியிலக்கணம், அத்தியாரோபாபவாதம், ஆவரணநீங்குதல், இகபரபலன், முத்தருக்குப்பிறப்பிலாமை, சீவன்முத்தரிலக்கணம், பரமதிராகரிப்பு, அத்துவிதநிலைநிற்றல் சமாதியிலக்கணம், சாட்சிசொரூபம், ஆனந்தசொரூபம், விவேகசொரூபம் ஆகிய பன்னிரண்டுபிரிவினையுடையது. ஒவ்வொருபிரிவுக்கும் பப்பத்துப் பாடலாக 120 பாடல்களையுடையதாய், இறுதியில் இரண்டு பாடல்களையுடையது. லக்ஷ்மீநாரசிங்கதேசிகரின் சிஷ்யரும், சிவராமகவியின் புதல்வருமாகிய இராமகவியென்பவர் முதலில் இந்நூலை வடமொழியில் இயற்றிப் பின்பு அதன் மொழிபெயர்ப்பாகத் தமிழிலும் இயற்றினரென இறுதிக் கவியால் தெரிகின்றது. ஏடுகள் பல சிதைந்துள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1429 அத்துவிதானுபவம்.

ATTUVIDĀNUBAVAM.

Pages, 38. Lines, 7-8 on a page.

Begins on fol. 172*a* of the MS. described under No. 1388.

Complete

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1430. அத்துவிதானுபவம்.

ATTUVIDĀNUBAVAM.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 50. Lines, 7-8 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Uttaragītai 26*a*.

Complete.

Same work as the above, but with the addition of three stanzas in the beginning as quoted below.

Colophon :

" அருளிய[ச்] சின்மூ[ற்](ர்த்)தியே முத்தொழி[ல்க்](ற்)கு
மும்மூ[ற்](ர்த்)தியாய் விண்மீதிற்
கருமைதோற் றுவதென்ன[யி](வி)ச் சராசரங்க
ளதனிடத்திற்காண்ப தென்னுங்
குருவருளா லியாமறிவிலா தவ[ற்](ர்க்)கு
மெய்யறிவு கொள்ள வேதப்
பொருணிறையு மத்துவிதா னுபவ [னூ](நூ)ற்
றிருபதும்பா[ற்](ர்) புகலு வாமே. (க)

பிரமசுகக் கடல்மேய்ந்து மனோமேக ஞானமழை பெய்வதாலே
கரைகடந்த வாக்கென்னுங் கங்கையினி லுபதேசக் கார்காலத்திற்
றிரமனதாய்க் குளித்தவருக் கஞ்ஞான கருமமறும் பிறவி தீர
வரமுதவு வட்சுமிநாரசிங்க தேசிகன்றாள் வழுத்து வோமே. (உ)

ஞானவடி வான துவே படிகதிற[சி] (மி)வ் வுருவாய் [ஞ](நா)ம ரூபந்
தானலர்ந்து நீலமணி ராமவுரு வாயறிவு தந்து பின்னு
மானமுட னிருவர்தா மொன்றென்றே யெமக்கறிவு வரவே சிந்தை
யானதிலே சிவராம குருவாய்வந் தருளியதே யருமை யாமே. (௩)

பாயிரமுற்றும் "

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1431. அபரோக்ஷான்மானுபவதீபிகை.

APARŌKṢĀNMĀNUBAVADĪPIKAI.

Pages, 35. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 18*a* of the MS. described under No. 313.

Complete.

A rendering in Tamil prose of the Sanskrit work Aparōkṣānmānubhavadīpikā of Śaṅkarācārya : by Subrahmaṇyaguru.

Beginning :

(சத்தியமாய் ஞானமாய் ஆனந்தமாய் ஆனநதசொரூபமான சொப்பிரகாசப் பிரமமே சத்தியம்).

அப்பிரமம் ஆகாசமாக விளங்கும். அதில் செகச்சாலமும் அப்பிரம[ம்] சயம்பி[ற](ர)காசமாக விளங்குஞ் சுப்பி[ற](ர) மணியக்கடவுள் பாதாரவிந்தத்துக்குத் தெண்டன்பண்ணி அபரோக்ஷா[ற்](ன்)மானுபவதீபிகையென்கிற சாத்திரக் கி[ற(ர)ந்தத்தை(த்) தமிழினாலே பனுவலாகச் சொல்லு[கு](கி)றோம்.

அஃதாவது : முதல் நாலுவேதத்திலுண்டான [ஞ](நா)லு வாக்கிய சாரமும் பி[ற](ர)ம லக்ஷணமாகவே பி[ற](ர)திபாதிக்கு மென்கிற[த்]தைச் சொல்லு[கு](கி)றோம்.

அந்த வாக்கியமாவது :—பி[ற](ர)பஞ்சசொரூபமே பி[ற]ரமம், க.
ஏகமாயத்(துவை) [தொய்]தமாய் விளங்கும் பி[ற](ர)மம், உ.
பாவத்துக்கும் அபாவத்துக்கு(ம்) அதீதமானது பி[ற](ர)மம், ௩.
சுவானுபவத்துக்கு அதீதம் பி[ற](ர)மம், ச.

End:

மோக்ஷமாகிறது [யி](இவ்வி)டம் அ[வ](வ்வி)டம் என்றில்லை. தி[ரு](ரா)மாந்தர லோகாந்தரத்திலில்லை. அ[க்கிய](ஞ்ஞ)ானமுடிஞ்சுப் போ(கி)[ர](ற)தேமே(ர)ட்சம். [யி](இப்படியறிந்து அனுபவிச்சவனே கி[ற](ரு)த கி[ற](ருத்)தியன்.

Colophon:

அபரோ[ஷ்ஷ](க்ஷா)[ற்](ன்)மானுபவதீபிகை முற்றும். சங்கராசார்ய சுவாமிகளாற் சொல்லப்பட்ட அபரோ[ஷ்ஷ](க்ஷ)ா[ற்](ன்)மானுபவதீபிகையென்கிற சூட்சும கி[ற](ர)ந்தத்தைப் பி[ரு](ரா)கி[று](ரு)தமு முட்சுக் களின்பொருட்டு(த்) தமிழிலுலே யகிசூட்சுமமாக் கி[று](ரு)பை பண்ணின சுப்பி[ற](ர)மணியகுருசரணாரவிந்தமே [ெ]கதி. ஆறுமுகந் துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைதமதத்தைச்சார்ந்தது. வசனநடையிலமைந்தது. வட மொழியில் சங்கராசார்யரியற்றிய நூலின்மொழிபெயர்ப்பு. மொழிபெயர்த்தவர் சுப்பிரமணியகுருவென இந்நூலின் முதலிலும் இறுதியிலுமுள்ள வாக்கியங்கள் புலப்படுத்துகின்றன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1432. அபரோக்ஷான்மானுபவதீபிகை.

APARŌKṢĀNMĀNUBAVADĪPIKAI.

Substance, palm-leaf. Size, $6\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 54. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old. Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1433. அபரோக்ஷான்மானுபவதீபிகை.

APARŌKṢĀNMĀNUBAVADĪPIKAI.

Pages, 38. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 148*a* of the MS. described under No. 1423.

Complete.

Same work as the above

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல்முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1434. அபரோக்ஷான்மானுபவதீபிகை.
APARŌKṢĀNMĀNUBAVADĪPIKAI.

Pages, 32. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 71*a* of the MS. described under No. 1388.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1435. அவதூதகீதை.
AVADŪTAGĪTAI.

Substance, paper. Size, 13⅞ × 8 inches. Pages, 26. Lines, 28 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, new.

Begins on fol. 57*a*. The other works herein are Sōrūpānandasiddhi 1*a*, Ānandarahasiyam 42*b*, Malayāḷajātivivaraṇaṅgaḷ 73*a*.

Complete.

A Tamil rendering in prose of the Sanskrit work Avadhūtagītā—vide No. 4543 of the D.C.S. MSS., Vol, IX.

Beginning:

அவதூதகீதை.

வடிவைப் பொருநெடுங்கண் வல்லபையாம் பச்சைப்
பிடியைப் புணேகளிற்றைப் பேணி—யடியைத்
தினநினைந்தார்க் கெய்தாச் சிறப்புவே றுண்டோ
மனநினைந்த வெல்லாம் வரும்.

அவதூதகீதை முதலாவது ஆன்மஞானோபதேசம்.

சற்றுத்தியாகியாய்ச் சற்றுப்போகியாய்ச் சற்று நிர்வாணியாய்ப் பசாசுபோலே சாட்சா அனிநீயமாயோகீசுராளுக்கெல்லாம் பதியாகிய ஆனந்த தத்தாத்திரேயசுவாமிகளுக்குங் கோரட்ச(க)ருக்குஞ் சம்வாதரூபமான அவதூதகீதை வியாக்கியானத்தினுல் ஈசுவரானுக்கிரகத்தினுலே சற்புருஷர்(க)ளுக்கு அத்[தொய்](துவை)த வாசனேயுண்டாகவேணும்; அதனுலே மகாபயத்தைப் போக்கடிக்கிற ஞானமுண்டாம். (கிரந்தம், க)

எதனாலே இந்தப்பிரபஞ்சம் பூரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது சகலமும் ஆத்மாவைத் தவிர அன்னியமொன்றுமில்லை; அந்த ஆன்மா அபின்னமாய்ச் சிவமாய் அவ்வியமாய் நிராகாரமானவர்; அப்படிக்கொத்தவரை நமஸ்காரம் பண்ணுகிறது ஆர். (உ)

End:

பிரமமாதித்தபரியந்தஞ் சம்பூர்ணமாகப் பரமாத்மாவே யென்று பின்னு பின்னம் பாராமல் இருக்கிறவனை(வன்) அஞ்சாமாசிரமம். (க)

நிராலம்பபதத்தை யடைந்து சித்தமவ்விடத்திலே லயமாய்ச் சரு(வ)க்கிரியைகளும் நிவிர்த்திபண்ணினன் அஞ்சாமாசிரமம். (உ)

* * * *

எப்போதுமானந்தத்திலே ஆனந்தமாயிருக்கிறது. அகாரத்துக்கு லட்சணம்.

வத்திரமில்லாமல் நிராமயமே சொல்லிக்கொண்டு வர்த்தமானகாரியமே எதார்த்தமாக நடக்கிறது வகாரத்திற்கு லட்சணம். (கூ)

தியானதாரணையில்லாததே தூகாரத்துக்கு லட்சணம்.

தத்துவசிந்தை அமிர்தத்தினாலே அன்னியசிந்தையில்லாமல் அகங்காரமுந் தமசும் விட்டுவிட்டதே தகாரத்துக்கு லட்சணம். (கo)

இப்படி அவதூத லட்சணமும் அவதூதனென்கிற நாலெழுத்து லட்சணமும் சொல்லப்பட்டது.

Colophon:

தெத்தாத்தி[ரை](ரே)ய கோரட்ச(க) சம்வாதமான அவதூத கீதை விவாக்யான முகிழ்ந்தது. முற்றும்

அவதூதகீதை எட்டாவது எழுதிமுகிழ்ந்தது முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது அத்துவித வேதாந்த விஷயமானது. தத்தாத்திரேயருக்குங் கோரட்சகருக்கும் நடந்த ஸம்வாதமாக வடமொழியில் இயற்றப்பட்ட 277-சுலோகங்களின் மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது. மொழிபெயர்த்தவர் பெயர் முதலிய விவரம் தெரியவில்லை. வசனநடையாலாயது. முற்றும் இருக்கிறது.

(1)	ஆத்மஞானோபதேசப் பிரகரணம்	77
(2)	.. ..	40
(3)	அட்சரசொரூபப் பிரகரணம்	44
(4)	நிர்வாண சொரூபப் பிரகரணம்	25
(5)	.. ..	33
(6)	.. ..	31
(7)	.. ..	17
(8)	.. ..	10
	ஆகச் சுலோகம் ..	277

ஸம்ஸ்க்ருத டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக் 9-ஆம் வால்யம் 4543-ஆம் நம்பர் பிரதியில் இந்த வடமொழிநூல் வந்துள்ளது.

No. 1436. அவதூதகீதை.

AVADŪTAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, 8 × $1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 68. Lines, 7–11 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Begins on fol. 153*a*. The other works herein are Sōrūpānandasiddhi 1*a*, Ānandarahasiyam 109*a*.

Complete.

Same work as the above. This MS. is the original from which the MS. described under the previous number was transcribed.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிக்கு மூலப்பிரதி. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1437. அவதூதகீதை.

AVADŪTAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, 13 × $1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 64. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 121*a*. The other works herein are Sōrūpānandasiddhi 1*a*, Ribugītai 85*a*, Avadūtagītai yōkarabāvanai 152*a*, Aṣṭāvakragītai 157*a*, Uttaragītai 184*a*, Vairākkiyaśatakam 209*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1438. அவதூதகீதை.

AVADŪTAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{1}{2}$ × $1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 27. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Begins on fol. 41*b*. The other works herein are Ribugītai 1*a*, Sōrūpānandasiddhi 56*a*.

Wants the first three Prakaraṇams.

Same work as the above. The extent in stanzas of the work and the date of the MS. found herein are given below.

Colophon:

அவதூதகீதை எழுப்பிரகரணமும் தத்தாத்தி[ரை](ரே)ய சுவாமிகள் கொர[ஷ](ட்ச)கர் ச[ங்க](ம்)வாதமான கிரந்தார்த்தத்தைத் தமிழினுலே உரை சொல்லப்பட்டது.

இதுக்கு விவரம்:

முதலாவது எள, இரண்டாவது சO, மூன்ருவது சங, நாலாவது உடு, அஞ்சாவது ௱ச, ஆருவது ௱க, எழாவது கள, அஞ்சாமாசிரமம் கO, ஆகக் கிரந்தம் உாளயஎ.

பிரமமே சத்தியம் மற்றுள்ள வெல்லாமனித்தியம்.

விகாரிஷு ஆடிமீ யஉஉ எழுதி முடிந்தது. முற்றும். மதுராந்தகம் கணக்கு குருசாமி எழுதினதென்றறியவும்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. முதல் மூன்று பிரகரணங்கள் இந்தப் பிரதியில் இல்லை.

No. 1439. அவதூதகீதையேகரசபாவனை.

AVADŪTAGĪTAIYĒKARASABĀVANAI.

Pages, 10. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 152*a* of the MS. described under No. 1437.

Complete.

A Tamil prose rendering of the ten stanzas in Sanskrit which were said to have been taught by Avadūta to Gōrakṣa when the former's hunger was satisfied by the food given by the latter. The name of the translator is not given. It explains the oneness of the teacher and the taught and the unreality of the universe.

Beginning:

அவதூதரானவர் அகோராத்திரியிலே குட்[சு](சி)வாதை திமித்[திய](த)மாகப் பசுக்கடை காத்துக்கொண்டிருக்கிற[யி](இ)டையனண்டையிலே அன்னங்கே[ழ்க்](ட்)க, அவன் சாதி சுபாவம் (பெ)வந்த[பெ](பி)றகு அன்னங்கொடுக்கிறது, தற்சுபாவமாகையினுலே பாவிலே குழையவெந்திருக்கிற அன்னமாக அகண்டபூர்த்தியாகக் கொடுத்தான். பொசித்து அவதூதர் அவனுக்கு ஏகரசசொரூபமாயிருக்கிற மகானுபவத்தைப் பத்துச் சுலோகத்திலே அனுக்கிரகம் பண்ணினுர்.

சுலோகா[ற்](ர்த்)தம். [யி](இ)ந்தமகா ஜ பாவரு(ஸை)ட(ய)[ெ]தரி[சி](ச)னத்தினுலும் (. . . . .) பாவமாயிருந்தவெல்லாம் ஒரு க்ஷணத்திலே போய்விட்[டு](ட)து. பிற்பாடு அனுக்கிரகித்தார்.

வாரும் பிள்ளாய் கோரட்சகா! ஏக[ெ]ரசசொரூபமாயிருக்கிற வுனக்குச் செனனமுமில்லை, (. . ; . . . . .) ஏக[ெ]ரசத்திலே ஏக[ெ]ரசமே தானென்கிறது. [யி](இ)ந்த[யீ](ஈ)சுரனைத் தன்னைத்தவிர வேறில்லாமல் நித்தியமாயிருக்கிறதை மகாயோகியானவன் சொச்சொரூபமாகவேயிருப்பான். (க)

End :

நாம் ஏகரசத்திலேயமிழ்ந்தி[யி]ருக்கை நீயுமில்லை நானுமில்லை, இத்தனைபோதுஞ் சொன்னீரே யென்ருயோ. ஆ[த்தி](ற்றி)லே அமிழ்ந்தினவன் அமிழ்ந்[தி](துகி)ற மட்டும் அரகரா சிவசிவா சுவாமீ யென்னவில்லையோ, அப்படிச்சொன்ேனும். ஏகரசபாவனையிலே யிந்த அவதூத[ர்]கீதையானது எப்படிச் சொல்லப்பட்[டு](ட)து. அவர் சொல்லவும் இவர் கே[ழ்க்](ட்)கவும் இல்லை. அவதூதர் என்கிற பேருமில்லை. கோ[ெ]ரட்சகரென்கிற பேருமில்லை. இந்தக்கீதையுமில்லை. ஏனென்ருல் ச[று](ரு)வசங்கற்பித ; பி[ற](ர)மம் ஏக[ெ]ரசம். (ώ)

Colophon :

அவதூத சுவாமிகளாலே நிரூபிக்கப்பட்ட அவதூதகீதை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச்சார்ந்தது; வடமொழியிலமைந்த பத்துச் சுலோகத்தின் பொழிப்புரையாக வமைந்துள்ளது. இது இந்தப்பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1440. அவிரோதவுந்தியார், உரையுடன்.

AVIRŌDAVUNDIYĀR WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, $3\frac{7}{8} \times 2\frac{1}{4}$ inches. Pages, 226. Lines, 14 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete in 102 stanzas.

A treatise explaining the truth and the consistency of the Advaita doctrines : by Tiruppērai Śāntaliṅgasvāmigaḻ. The text is followed by a commentary written by Tirupporūr Cidambarasvāmigaḻ. At the beginning of the work is written a stanza of Paṭṭinattuppiḻḻaiyār.

Beginning :

பூரண முக்த்தொளிர் புண்ணிய னுகந்தருள்
வாரண முகத்தவன் மலரடி யிறைஞ்சுவாம்.
சமரபுரி மாதிம்பத் தண்ணிழ[ப்](த்)பா னும்ப
லமரர் தொழவிருந்த தன்றித்—திமிரமலம்
போக்கியென துள்ளின்ப பூரணமா யெவ்விடத்துந்
தேக்கறிவு மாயிருந்த தே.

*   *   *   *

எல்லா முடையான் குருவாகி யீங்கெம
தல்ல லறுத்தானென் றுந்திபற
வவன்ற டொழுவோமென் றுந்திபற.

எ-து, சொல்லுவார் சொல்லும் வண்ணங்களனைத்தையுமுடைய ஒரு பூரணன் குருவடிவமாகி இவ்விடத்திற்றோற்றி யொன்றுக்கும் பற்றாத வென்னுடைய பிறவித்துன்பத்தை வேரறுத்தருளினான்; கருணைமூ[ற்](ர்த்)தியினது திருவடிகளைத் தொழாநின்றே செ[ந](ன)ன்றவாறு.

* * * *

தவிரா விரோத சமயநூ லன்று
வவிரோத வுந்தியென் றுந்தீ பற
ஆமிந்நூ லுமமென் றுந்தீ பற

எ-து, ஒன்றுக்கொன்றுமாறாத விரோதத்தினையுடைய சமயநூல்களில் இஃதுமொன்றனறு; ஆதலால் அவிரோதவுந்தி என்று வழங்குவதற்கு உரித்தாம் இந்நூற் பெயர் எ-று.

அவிரோதம்—பட்சபாதமில்லாமை. இது நூற்பெயர் காட்டியது.

End:

ஓங்கரு ளீசனே டொன்றியே நின்றோரு
மீங்கரு ணீங்காரென் றுந்தீ பற
செ[ய](வ)ல்லா வுயிர்க்குமென் றுந்தீ பற.

எ-து, உயர்ந்தகருணையே வடிவாகவுடைய பரம்பொருளுடனே கூடி இரண்டறக்கலந்துள்ள மு[ற்ற](த்த)ரும் இத்[தி](த)சைக்கணுண்டாகிய சராசரங்களிட[ற்ற](த்)தெல்லாம் அருளை நீங்கார்; அஃதெங்ஙனமெனின்; ஆ[ரு](ரி)ட ஞானிகள் விதிநிடேதங்கடந்து வேண்டிய செய்வராதலின்.

* * * *

மற்றும் வருவனவற்றற்காண்க.

'ஆனந்த மெய்தினோ' ரென்னுஞ் செய்யுள் [து](தொ)டங்கி யிச்செய்யுள் காறும் ஞானிகளதாசாரங் கூறினாரெனக்கொள்க. (௧00)

Colophon:

அவிரோதவுந்தியார் முடிந்தது முற்றும்.

ஆனந்த மோனவரு மாசையறு மெய்ப்பொருளு
மோனந்த திட்டையென முன்னம்வரு ந்—தேனந்து
முந்தியார் நூறு முதாரணத்தோடே படித்த
புந்தியார்க் கிதே பொருள்.

* * * *

சாந்தலிங்கசுவாமிகள் அனுக்கி[ற](ர)கம் பண்ணின (ஞா)னசாத்திரமாகிய அவிரோதவுந்தியார்—தாரணவூ வையாசிமீ ௧௧௨ எழுதி நிறைந்தது முற்றும். சிதம்பரகுருவே நம:

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்துவைத மதத்தைச்சேர்ந்தது. வீரசைவாசாரியராகிய திருப்பேரைச் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் இயற்றியது. பட்சபாதமின்றி உண்மைப்

பொருளையுணர்த்துவது பற்றி இந்நூற்கு இப்பெயர் இடப்பட்டதுபோலும். கடவுள்வணக்கம், நூற்பயன் இவைகள் நீங்கலாக நூறு செய்யுட்களாலாகியது. திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள் இயற்றியவுரையுடன் இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது. நூலாரம்பத்தில் 'அறந்தான்' என்பதை முதலாகவுள்ளபட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல் ஒன்று எழுதப்பெற்றுள்ளது.

No. 1441. அவிரோதவுந்தியார்.

AVIRŌDAVUNDIYĀR.

Pages, 16. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 49*a* of the MS. described under No. 1185.

Complete.

Same text as is contained in the work described above. There is an additional stanza which is given below.

Colophon:

கந்தப்ப சம்பிரான் அவிரோதவுந்தியார். தக்கேசுரர் அத்திராபிடேகத்தினன்றைக்கு எழுதி நிறைந்தது. [யி](இ)துக்குச் சாட்சி, திருப்பருத்திக் குன்றிலே சமணரோடே வாதுபண்ணின தினம் வெதிர்வேலி போட்டதினம். ஆகையினாலே பூரண[க்கிய](ஞா)னம் விளங்[கட](கிடு)வது 'காட்டொழியாக் கதிர்கா ணொழியாக் கண்கலந்த தன்மை, பூட்டொழியாச் சிவபோக மையோ வெறும் பொய்யில் வினை, ஈட்டொழியாமலே யானெனதென்னு மிடும்பைமல, வாட்டொழியே னம்மையே யடியேனுன் னடைக்கலமே.'

(கு-பு.)—

இதில் அவிரோதவுந்தியார் மூலம் முற்றும் உள்ளது. 'காட்டொழியா' என்பதை முதலாகக்கொண்ட செய்யுளொன்று இதில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

No. 1442. அறிவானந்தசித்தியார்.

AṞIVĀNANDAŚITTIYĀR.

Pages, 78. Lines, 7—8 on a page.

Begins on fol. 191*a* of the MS. described under No. 1388.

Complete.

A treatise explaining the wisdom and blissfulness of the highest truth according to the Advaita Vēdāntam: by Aṟivānandar a resident of Valaṅgaimīkāman (Valaṅgimān, near Kumbakōnam).

Beginning :

உற்ற முறைமை யொரு நூலாற் செய்பவற்குக்
கற்பகத்தின் தாளிணையே காப்பென்றிங்--குற்றவர்கள்
பாதமலர் மேற்கொண்டு பாட வொருப் பாடுகுரு
நாதனிரு தாளென்று நா (க)

*   *   *   *

நிரவிய நின்மல நி[ற்](ர்க்)குண நித்தம நிட்களமெய்ப்
பரவிய நி[ற்](ர்)த் தொந்தம் பற்றிலிசுத்தம் பரமானந்தம்
விரவிய பூரணனேக நற்பேரின்ப வியாபகனென்
கரவுளங் கோயில்கொண் டோனெழில் போற்றுவன் காதலுற்றே. (க)

End:

அன்றே பொருளுட லாவியெனை யறிவிக்க லுற்றாய்
நின்றே சொரூப நிலையி னிறுத்திய நேர்மைதனக்
கின்றென்கைம் மாறு[த்த](ற்ற)டியேன் தருகைக்கிசைவதெனி
லுன்[ெ]றன் னடிமைக் கடிமையல் லாதென் னுளதெனக்கே. (௬ாயஙு)

Colophon :

குறியா வடிவுடைக் கோமள வல்லி குடியிருந்தே
மறையாக மத்தை வலங்கைமீ காமனில் வாழ்ந்திருந்தே
னறிவானந்தந் தன்னுரைத் தறிவானந்தச் சித்திதனை
நெறியாகக் கற்றுணர் வா[ற்](ர்க்)குப் பரகதி நிச்சயமே. (௬ாயகூ)

அறிவானந்த சித்தியார் எழுதி நிறைந்தது முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது அத்வைதமதத்தைச் சார்ந்தது. "கானுந்து சோலை" என்னும் இறுதிச் செய்யுள் இந்தப்பிரதியில் இல்லை. கும்பகோணத்தைச் சார்ந்த வலங்கைமீகாமன் (வலங்கிமான்) என்னும் ஊரிலிருந்த அறிவானந்தரென்பவர் இதை இயற்றினாரென்று தெரிகிறது. முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1443. அறிவானந்தசித்தியார்.
ARIVĀNANDAŚITTIYĀR.

Pages, 142. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 5*a* of the MS. described under No. 252.

Complete.

Same work as the above. The date of the MS. is extracted below. There are two additional stanzas in the place of the last stanza of the MS. described above :—

சித்திரபானுஞூ வையாசிமீ கூ வியாழக்கிழமை நாள் அறிவானந்த சித்தியார் எழுதி நிறைந்தது முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதனிறுதியில், "அன்றேபொருள்"—என்ற பாடலின் பின்னர் "குறியா வடிவுடை" என்னும் பாடலில்லாமையோடு,

"கானுந்து சோலை வலங்கைமீ காமன்கதி பெறவே
வானுந்து தேவர்க் கெட்டாவறி வானந்தவண்மை குன்றாத்
தேனுந்து செஞ்சொற் றமிழா லுரைத்துச் சிறந்தவறி
வானந்தச் சித்தி தனைத்தேர் பவர் பிறப் பற்றவரே."

"எத்தெத்தைக் கேட்ட வெல்லாந் தருமுந்து மிடறொழிக்குங்
கொத்தொக்க வீனு மிளைத்தாரைத் தன்னிழல் கூடப்பண்ணு
மொத்தத்தை யாக்கு மொழியா தொருபொரு ளொண் கதவித்
தத்துவலிங்க மென்றுயே யொருபொரு[த்] டானென்றுமே."

என்னுமிரண்டு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

No. 1444. அறிவானந்தசித்தியார்.
AṞIVĀNANDAŚITTIYĀR.

Pages, 75. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 179*a* of the MS. described under No. 1060.

Complete.

Same work as the above, with the difference noted below in the Tamil remarks.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் "குறியாவடிவுடை" என்ற செய்யுளின்பின்னர், "கானுந்து சோலை" என்னும் செய்யுளும் இருக்கிறது. இதில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1445. அறிவுநினைவுக்குணர்த்தல்.
AṞIVUNINAIVUKKUṆARTTAL.

Pages, 11. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 206*a* of the MS. described under No. 802.

Contains 41 Kaṇṇis.

A treatise in the form of a conversation between thought and intelligence, the latter explaining all the difficulties put before it in regard to the self-realization taught in the Advaita Vēdāntam.

Beginning :

திருவார் சற்[க்]குருகி[று](ரு)ஙப, மருவி வள(ர்)ந் தோங்கிய பேறறிவே
சிந்[தி](த)னை யெல்லாங் கடந்து, வந்தனை யெம்மோக நினைவே. (க)

[யி](இ)ருவினையாவதுகடந்து,வருவது தானெளி[த்]தல்ல[ப்]பே[ரி](றி) [வே
எல்லாமுன்னுல் வருவ, தல்லாமல் வேறுளதோ தி[ன](னை)வே. (உ)

End :

காரோடுவில்லு[ை] தயஞ், சீரோடு காண்பதென் பேரறிவே
கதிரவனுர் செய்கைய, தெய்திடனே காண்பதுகாணி(னை)வே. (சக)

திருச்சிற்றம்பலம். குருவேதுணை.

(கு-பு.) —

இது வேதாந்த விஷயமானது. நினைவுகேட்கும் ஒவ்வொரு தத்துவ விஷயங்கட்கும் அறிவு விடை சொல்லி வருவதாக இயற்றப்பட்டுள்ளது. நாற்பத்தொரு கண்ணிகள் உள்ளன. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1446. அஷ்டாவக்கிரகீதை.
AṢṬĀVAKKIRAGĪTAI.

Pages, 42. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 23*a* of the MS. described under No. 1388.

Complete.

A rendering in Tamil prose of the Sanskrit Aṣṭāvakragītā which is said to have been taught by Aṣṭāvakra to Bhārgava and which deals in 286 stanzas with 20 topics of the Advaita Vēdānta as mentioned in the Tamil notes below. The translator is Subrahmaṇyar.

Beginning:

உபதேச அதிகாரம்.

அஷ்டாவக்கி[ற](ர) ரிஷியானவர் பதரிகாவனத்திலே யிருக்கச்சே பா[ர்](ர்க்)கவதனென்கிற முனீந்திரன் அவருக்குத் தெண்டன்பண்ணிச், சுவாமீ! எனக்குத் தத்துவசொரூபம் அறியச் சொல்லுமையாவென்று கேட்கத் தயவுண்டானவராய்ச் சமு[சி](ச)யமில்லாதபடிக்குத் தெரியச் சொல்லுகிறுர். (க)

மு[ற்றி](த்தி)யிலே இச்சையுண்டானுல் வி[ை]ஷயங்களிலே யிச்சைவிட்டுச் சமம், தமம், நன்மார்க்கம், தயை, சத்தியம் அமி[ற்](ர்)தம் போலப் பசனைபண்ணவேணும். (உ)

End :

திருபாதிக சிவனுயிருக்கிற எனக்குக் குருவெங்கே? சீஷனெங்கே? உபதேசமெங்கே? சா[ஷ்](ஸ்)திரமெங்கே? புருஷா[ற்](ர்த்)மெங்கே?. (கஅ)

அமலா[ற்](ன்)மாவாயிருக்கிற எனக்கு உண்டென்கிறதெங்கே? [யி](இ)ல்லையென்கிறதெங்கே? ஒன்றெங்கே? இரண்டெங்கே? இந்த வெகுபேச்சு என் சொல்லவேணும். (கசு)

Colophon:

சீவன்மு[ற்றி](த்தி) சதுர்த்[ெ]தச முற்றும்.

[யி](இ)ந்தப்படி சகல உபநிடத்துக்களிலேயும் பி[று](ர)திபாதிக்கப்பட்ட ஆ[ந்](ன்)ம வித்தையை ரகசியமான அஷ்டாவக்கி[ற](ர)தோசாத்திரம் பா[ற்](ர்க்)கவரிஷி கேட்டுச்சமுசயந் தீர்ந்து ஆ[ற்](ன்)ம சுகமடைந்தார். [யி](இ)ந்தச் சாத்திரத்தை(த்) தமிழினாலே விவகரி[ச்சு] (த்து)ச்சுப்பிரமணியர் சொன்னது. ஞானகுருபாதந்துணை.

ஸ்ரீ பரமகுருவே நம[ா](ஃ).

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைதமத சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று.

(1) அநுபவபஞ்சகம்.
(2) ஆரூம் விசிராந்தியஷ்டகம்.
(3) ஆன்மாநுபவாஷ்டவிம்சதி.
(4) இதரசுதசத்தகம்(?)
(5) இலயசதுட்கம்.
(6) உபசமனஷ்டகம்.
(7) உபதேசசதுட்கம்.
(8) உபதேசசதுர்த்தசம்.
(9) உபதேசாதிகாரம்.
(10) உல்லாசசட்கம்.
(11) ஏவமேவாஷ்டகம்.
(12) சமசதகம்.
(13) சாந்திசதுட்கம்.
(14) சீவன்முத்தி சதுர்த்தசம்.
(15) ஞானஷ்டகம்.
(16) தத்துவோபதேசசங்கதி.
(17) தத்துவோபதேசவிம்சதி.
(18) நிர்வேதனஷ்டகம்.
(19) பந்தமோட்சசதுட்கம்.
(20) விசேஷோபதேசேகாதசம்.

என்ற இருபது பிரிவினையுடையதாய் 286 சுலோகத்தின் பொருளை விளக்குவது. அஷ்டாவக்கிரமுனிவர் பார்க்கவமுனிவருக்கு உபதேசித்த வடமொழி அஷ்டாவக்கிரகீதையின் மொழிபெயர்ப்பாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1447. அஷ்டாவக்கிரகீதை.
AṢṬĀVAKKIRAGĪTAI.

Pages, 53. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 157*a* of the MS. described under No. 1437.

Complete.

Same work as the above, with the addition of three stanzas in the beginning as quoted below.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில்,

"படைப்பானும் வியன்ஞாலங் காக்குமாழிப்
படையானும் படைத்தளிக்கப் பட்டவெல்லாந்
துடைப்பானுஞ் சுருதிகளுந் தொழுதுபோற்றுஞ்
சொரூபானந்தச் சுடரைத் தொழுதல் செய்வாம். (க)

அமிழ்ந்து பிறந்துழல்வதுவே தொழிலாயாணி
னழியாம லெழுந்தருளி யமையாவின்பம்
பொழிந்தபெருங் கருணைமுகி லனுநாளும்
பூதலத்தின் துயர்தீரப்பொழிக வென்றே. (௨)

தலைபலவாய்ப் பெயர்பலவா நதிகளெல்லாஞ்
சாகரத்தி னொருநீராந் தன்மை போலப்
பலபலவாய்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப்
பட்டவொரு பொருளினை யாம்பணிதல் செய்வாம்.

காப்பு முற்றும்.” என்னும் பாகம் அதிகமாக உள்ளது. ஏடுகள் மிகவும் சிதைந்துள்ளன. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1448. ஆத்மபோதம்.

ĀTMABŌDAM.

Substance, palm-leaf. Size, 13¾ × 1⅝ inches. Pages, 82. Lines, 7-9 on a page. Character, Tamil and Grantha. Condition, slightly injured. Appearance, new.

Complete.

A translation in Tamil of the Sanskrit work Ātmabōdha of Śaṅkarācārya. It treats of the characteristics of the soul and non-soul, of the means of attaining salvation by contemplation, and of the person who has realized the truth. The plan of the translation is to give the word-for-word meaning of the Sanskrit text as well as the idea expressed in each stanza, as was done in the Telugu translation made by Kṛṣṇaśāstriyār, son of Purāṇam Veṅkaṭanārāyaṇa Śāstriyār. The Tamil translator was Irāmānujakkavirāyar, son of Iraṅgayakkavirāyar and a disciple of Sōmasundaradēśikar of Ramnad. The Telugu and the Tamil translations of the work are said to have been printed at Madras in 1840. The MS. is dated 1858.

Beginning:

ஆத்மபோதம். பிரகாசிகை சூசிகை.

[ச்ரீ](ஸ்ரீ)மத் பரமஅம்சப ரிவ்ராஜகாசாரியரான [ச்ரீ](ஸ்ரீ)மத் சங்கர பகவத்பாத[வ]ர் இந்த ஆர்யாவர்த்த பூமியின்கண் அவதரித்து இதில்உள்ள எல்லா மதங்களையும் ஆராய்ந்(து) அவற்றிலுள்ள குணதோஷங்களை யாவர்க்குந் தெளிவாகத் தெரிவித்து. அத்வைத ஸ்தாபனஞ்செய்து அதற்குச்சாதனங்களாக ஆறுமதங்களை ஸ்தாபித்து அந்த அத்வைதமானது சுருதி யுத்தியனுபவங்களானே விசாரிக்கும்போது அதுவே பரமார்த்தமாகையால் யதார்த்தமான அர்த்தமென்று தம்முடைய அபிப்பிராயத்தை அந்தச் சண்மதங்களையும் அனுசரித்திருந்த இத்தேசத்தாருக்குத் தெரிவிப்பதற்காக வியாச சூத்திரங்கள், சூத்திரப்ரஸ்தானம்; உபநிடதங்கள், சுருதிப்ரஸ்தானம்:

பகவத்கீதை[களை]-சுலோக ப்ரஸ்தானம் என்கிற மூவகை ப்ரஸ்தானங்களுக்கும் பாஷ்யங்களை ஏற்படுத்தினார்.

பின்பு அநத(ப்) பாஷ்யங்களை(ப்) படிக்கக்கூடாதவர்களுக்கும் சாதாரணமாய்(க்) கரதலாமலகம் போல அத்வைதவித்தையைத் தெரிவிப்பதற்காக "ஆத்மபோதம்" என்கிற இந்தக் கிரந்தத்தை வடமொழியினாலே செய்தார்.

இதிலே, ஆத்மசுவரூபத்தையும், ஆத்மாவுக்கு வேறாகப் பிராந்தியினாலே தோன்றுகிற தேகாதியுபாதி தத்துவங்களையும், சிரவண மனன நிதித்யாசனாதி மார்க்கங்களையும், சீவன்முக்தி சொரூபத்தையும், சீவன்முக்தனிருக்கவேண்டிய கிரமத்தையும், விதேக கைவல்ய லட்சணத்தையும், தத்திர, இந்த உலகத்திலே பகவான் பகவத்சொரூபராகிய [சங்கராசார்ய] சங்கராசாரியரானவர் உத்தம அதிகாரிகளாகிய நன்மாணுக்கர்களுக்கு வேதாந்த பிரஸ்தானத்திரயம் மூன்றுபிரிவாக இருக்கின்ற வேதாந்தத்தை (. . . . . .) கீர்வாண பாஷையிலே தானே இருந்ததினாலே சாத்தாரணமாக எல்லாருமறிதற்கு அசக்கியமாயிருந்தது. ஆனதினாலே இதைப் பிரம வித்யாபாரங்கதரான புராணம் வேங்கட நாராயணசாஸ்திரியார் புத்திரரான கிருஷ்ணசாஸ்திரியார் தெலுங்கிலே பிரதிபதத்திற்கு அர்த்தமும் பின்பு தாத்பர்யமும் எழுதினார்.

இந்தப் பிரகாரமே அருந்தமிழ்க் கு[ரு](று)முனியகத்தியர் பரம்பரைச் *சோமசுந்தரதேசிகர் மாணாக்கர் இராமானுசகவிராயராலே தமிழிலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டு (. . . . .) இந்த இருவருங்கூடி அதைச் சென்ன[ப்]பட்டணத்து அமரிக்கன் மிசியோன் அச்சுக்கூட்டத்தில் ௲அ௱சய-ஆம் ஆண்டில் அச்சிற் பதிப்பித்தார்கள். (. . . . . .)

தவொஹி:—சாந்திராயண முதலான நித்திய நைமித்திக விரதானுட்டான சொரூபங்களாகிய தவசுகளினாலே,

க்ஷிணவாவாநாம—நசிக்கப்பட்ட பாவங்களுடையவர்களாகியும்,

ஶாஷாநாம—பெ(ா)றுமையுடையவர்களாகியும்

வீதராமிணாம—இகபரலோகங்களின் சுகானுபவங்களிலே இச்சையில்லாதவர்களாகியும் இருக்கிற,

ஃஃஃணாம—சம்சாரபந்த நிவிர்த்தியை விரும்பினவர்களுக்கு.

தவெக்ஷ்௵—விரும்பத்தக்கதாகிய,

தயம—இந்த

ஆத்மவொயஃ—ஆத்மசொரூபத்தைத் தெரிவிக்கின்ற நூலானது,

வியீயதே—விதிமுகமாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

தாத்பர்யம்.—பிரமவித்தையானது எல்லா வித்தைகளிலும் உத்தமமானதனாலே இந்த வித்தையினிடத்திலே விச்சையா[ரநது](னந்தமாவது)

* இவர், சிவஞானமுனிவரது சிஷ்யருள் ஒருவர்.

மற்றவர்களுக்கும் பொறுமையுடையவர்களுக்கு(ம்) ஆசையற்றவர்களுக்கும் மோட்ச இச்சையுடையவர்களுக்கும் உண்டாம் என்றதனாலே, இந்த நூலுக்கு அதிகாரியாவான். இந்த நாலு விசேடணங்களாலே தெரிவிக்கப்பட்ட சாதன சதுட்டய சம்பன்னனே யென்பது அவதாரிகை.

இதன் பொருள் : பூர்வோத்தர சம்பந்தம்—முன் சொன்னதற்கும் பின்பு சொல்லப்படுவதற்கும் பொருந்தச் சொல்கின்ற அந்தாதிப் பொருத்த வுரை.

மோட்சத்துக்குத் தவசு முதலிய அநேக சாதனங்களிருக்க ஞானமே முக்கிய காரணமென்பது எப்படி என்று ஆட்சேபம் வருவதனாலே மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகிறார். (௪)

End :

விநிஷ்க்ரியஃ—எல்ல(ாக்)கருமங்களையும் விட்ட,

யஃ—எந்த(ச்) சந்நியாசியானவன்,

திஜெசகாலாதி—திசை யிடம் காலம் முதலியவை,

அநபெக்ஷ்ய—இச்சியாமல்,

ஸவர்கம்—எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருக்கின்றதாயும்,

ஶீதாதிஹ்ருத்—சீத உஷ்ணாதி தொந்த துக்கங்களைப் போக்குகின்றதாயும்,

நித்யஸுகம்—நித்யானந்த ஸ்வரூபமான தாகியும்,

நிரஞ்ஜநம்—இடையறாத பிரகாச ஸ்வரூபமாகியுமிருக்கிற,

ஸ்வாத்மதீர்த்தம்—தன்னுடைய ஆத்மாவான தீர்த்தத்தை,

ஹஜதெ—அடைகிறானோ,

ஸஃ—அவன்,

ஸவர்மதஃ—சர்வபரிபூரணனாகியும்,

அம்ருதஃ—சனனமரணமில்லாத நித்ய ஸ்வரூபனாகியும்,

ஹவெத்—ஆவான்.

தாத்பர்யம் :—புறத்திலுள்ள எல்லாப் புண்ணிய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ் செய்து அந்தப் பலனை யனுபவிக்க மறுபடியுஞ் சனனமரணாதி துக்கங்களை யனுபவிக்க வேண்டுமாதலால் அவற்றை இச்சியாமலே ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதர் அனுக்கிரகம் பண்ணின இந்த "ஆத்ம போதம்" என்கிற வேதாந்த சாஸ்திரத்திலே சொல்லிய ஆத்மதீர்த்தத்திலே ஸ்நானம் பண்ணினவன் சனனமரணமில்லாத நித்தியானந்த ஸ்வரூபனாகியும் ஸர்வபரிபூரணனாகியும் இருப்பானென்பது.

Colophon :

ஆத்மபோதம் மொழிபெயர்ப்பு முற்றும்.

முத்தமிழ்க் கடற்சென் முழுவதூஉங் கடந்து
சுத்தசத் துவமெலாந் தரீஇமெய் யுணர்ந்த
சோமசுந் தரனெனுந் தொல்லா சிரிய
னமமந் திரமென நவின்மா ணுக்கன்

82A

நரங்கநீர் *முகவையந் தண்பதி யதனு
ளிரங்கையன் மாதவத் தெய்திய தோன்ற
லியற்றமி ழாசிரிய னிராமானுச கவிராயன்
செய்த மொழிபெயர்ப் பெழுதி முகிந்தது.

இ௲ரு துஅாடுடு ஆண்டுக்குச் சரியான தமிழ் காளயுத்தி ஞுல தைமீ
அ௨ முகிந்தது.

(கு-பு.)—

இது, வடமொழியிற் சங்கராசார்யரால் இயற்றப்பட்ட ஆத்மபோதமென்னும் அத்வைதவேதாந்தநூலின் மொழிபெயர்ப்பு; இந்நூல், ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், ஆத்மாவுக்குப் பிராந்தியினுலே வேருகத் தோன்றுகிற தேகாதி யுபாதி தத்வங்களேயும், சிரவண மனன நிதித்தியாசனுதி மார்க்கங்களேயும், சீவன்முக்தி ஸ்வரூபத்தையும், சீவன்முக்தனிருக்கவேண்டிய கிரமத்தையும் விதேககைவல்ய லட்சணத்தையும் விளக்கமாகக் கூறுகினறது. இம்மொழிபெயர்ப்பைச் செய்தவர் இராமநாதபுரம் சோமசுந்தர தேசிகரின் மாணுக்கரும், இரங்கையகவிராயரின் குமாரருமாகிய இராமானுசகவிராயர் என்னும் பெரியார். இப்புத்தகம் 1840-ம் வருஷத்தில் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் இம்மொழிபெயர்ப்புநூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1449. ஆன்மானன்மவிவேகம்.
ĀNMĀNĀNMAVIVĒKAM.

Size, 13¾ × 1¼ inches. Pages, 17. Lines, 6–7 on a page.

Begins on fol. 139*a* of the MS. described under No. 1423.

Complete.

A treatise in Advaita Vedāntam explaining the nature and characteristics of the soul and the non-soul. The author's name is not given.

Beginning :

ஆ[ற்](ன்)மா [அ]ஞ[ற்](ன்)ம[ா] விவேகம்.

ஆ[ற்](ன்)மா [அ]ஞ[ற்](ன்)ம[ா]விவேகஞ் சொலலு[கு](கி)ரும் :—ஆ[ற்](ன்)மாவா(ன)வன் அனுன்மாவை யறிகிறவன்; அஞ[ற்](ன்)மாவாவது தூலசூட்சும காரண சரீரம். இதில் தூல சரீரம் [யி](இ)ரண்டு விதம். எதென்ருல், பஞ்சீகி[ற](ரு)த டஞ்சமகாபூதங்களும், [ய](இ)திற் பிறந்த தூல சரீரங்களும் ஒருமி[ச்சுயீ](த்துா)சுர தூல சரீரமென்றும், விராட்டென்றும் சொல்லப்படும்.

End :

இப்படி நாம் பி[ற](ர)ம மாத்திரமாக உறங்கியிருக்கவேணுமென்கிற முயற்சியுமழிந்து அப்படி யுறங்கியிருக்[கு](கி)றது தானே சுபாவமான நிலேயாக மனத்துக்குத் திடப்பட்டுப்போய், இனி இறங்கவேணுமென்ருலும்

* முகவை - இராமநாதபுரம்; (Ramnad)

தேகாதி பிரபஞ்சத் தோ[த்த](ற்ற)ரவாக இறங்காத மனதுடையவன் சீவன் முத்தனென்று சொல்லைப்படும். [யி](இ)ப்படி (. . . . .) சச்சிதானந்த சுபாவமாகத் தானே நிலைகண்டு அப்படியே அலைச்சலற நின்றபடியினலே விசிட்டனும் பி[று](ர)மமாகக் கரை[ஞ்சு](ந்து)போன படியினலே சீவன் முத்தனென்று சொல்லப்பட்[டு](ட)து.

Colophon:

ஆ[ற்](ன்)மா[அ]ஞ[ற்](ன்)ம[ா] விவேக முடிந்தது முற்றும்.

(ௗ-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச் சேர்ந்தது. ஆத்மா அநாத்மாக்களின் தன்மையை நன்ருய் விளக்குவது. வசன நடையிலமைந்தது. நூலாசிரியர் இன்னரென விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1450. இரட்டைமணிமாலை.
IRAṬṬAIMAṆIMĀLAI.

Pages, 4. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 55*b* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

A treatise in Advaitavēdāntam explaining the characteristics of the fundamental reality and eulogizing incidentally the teacher Sorūpānandar; by Tattuvarāyar. The name of the work here given is a generic term designating a certain kind of the 96 Prabandams, the chief characteristic being that stanzas of Venbā and Kalitturai metres should be intertwained in the Andādi form. The work is also called Tattuvadīpam.

Beginning:

ஏழாவது இரட்டைமணிமாலை. தத்துவ தீபம்.

வெண்பா.

கருணை யிருந்தவா காணீர் தங்கண்ணு
ரருணிலைய வஞ்சுவதா மண்டர்—வெருளாதே
யேத்துவதா நாயேனு மென்னே திருமேனிச்
சாத்துவதாந் தம்பிரான் ருன். (க)

கலித்துறை.

தானெனக்குச் செய்த நன்றிக் கென் ஞவி தந்தே னெனவே
யானினைக் கிற்றன தாகும் பண்டே யதுயா னெனவோ
ருனினைக் கற்பித் துயிர்வைத்து மீள வொளித்துக் கொண்ட
தேனினைக்குந்தொறுஞ் சொல்லுந் தொறு நின்று தித்திக்குமே.(உ)

End:

கலித்துறை.

இருத்தே சிகனடி லயப்பிரியா டெ[வ](த)ம்பிரா னிங்ஙனே
யுருத்தே வருந்திரு மேனியைக் காணுடை யான்புகழே

திருத்தே தமின்றித் திதியவை கேடொண்டர் தொண்டதுசெய்
கருத்தே கருது கழல்சூட வைத்த கருணையையே. (௨௦)

இரட்டைமணிமாலை முற்றிற்று.

(தி-பு.)—

இது, தத்துவதேசிகநாயனார் தமது குருவாகிய சொரூபானந்தர் விஷயமாக இயற்றியது. தொண்ணூற்றாறுவகைப் பிரபந்தங்களுளொன்று. முறையே வெண்பாவும், கலித்துறையும் விரவியந்தாதித்தொடையாலமைந்த இருபது பாடல்களாலாயது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1451. இலக்கணவிருத்தி.
ILAKKAṆĀVIRUTTI.

Pages, 92. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 75*a* of the MS. described under No. 1231.

Complete.

An explanatory treatise in prose giving the meaning and description of 108 stages in the realization of the self as taught in the Advaitavēdāntam. These 108 stages are classified under 3 chapters, the names of these being given in the Tamil remarks below. The name of the author is not given.

Beginning:

தி[ருத்திசாத](தித்யாச)ன யுத்தி.

நி[று](ர்)விகாரியா(ன)வன் :—அன்னமயகோச நாமல்லாதபடியினாலே பிறப்பிறப்பு நரை திரை வாலிபம் எவ்வனமென்கிற விகாரம் நமக்கில்லை. பிராணமயகோசம் :—நாமல்லாதபடியினாலே பிலவானபிலகன(?)பசிதாக முள்ளவன் சொன்னவன் சொல்வாதவன் கொடுத்தவன் வாங்கினவன் போனவன் வந்தவன் என்கிற விகார நமக்கில்லை.

* * * *

ஸ்தாணும்.

மனதிந்திரியங்கள் சஞ்சலமாக அலைந்தோடுகினும் அசையாமலிருக்கிறது தூல சரீரம்; இப்படியனேகங் கோடி தூலசரீரங்களோடித்திரியினும் அசையாமல் இருக்கிறது பூதங்கள்; பூதங்கள் அசைந்துருளுகினும் அசையாமல் இருக்கினும் ஓடுகிறுப்போலக் காண்பிக்கிற நட்சத்திரஞ் சூரியாதி மண்டலங்கள்; இப்படி அசையாமல் இருக்கிற மண்டலத்திலுஞ் சஞ்சரிக்கிற வைசுவானராதிகள்; இப்படி வெகு விதமாகப் பின்னப்பட்டு வெகு சஞ்சார பேதமுடைத்தாயிருக்கிற சுத்த பரியந்தமுண்டாக்கிய அகிலப்பிரபஞ்சங்களையுமொருசரீரமாக நானென்றபிமானித்துச் சைதன்னியத்திலோடித்திரிகிற ஈசுவரன் இவரைவிட்டுப் புறம்பாகச் சைதன்னியத்திற் பிரதி சிரு

ஷ்டி பண்ணியோடி (. . . . .) இத்தனை யலைச்சலுக்குஞ் சாட்சியாகப் பார்த்திருக்கிற அகண்டாகார சைதன்னியனுடைய நாமேஸ்தாணுவென்றறிக. (அரு)

பரிபூரணன்:—கடத்தைத் தண்ணீரால் பூரித்தாற்போலப் பிராணமய கோசத்தால் பூரிக்கப்பட்டிருக்கிற அன்னமயகோசம்; மனோமயகோசத்தால் பூரிக்கப்படடிருக்கிற பிராணமயகோசம்; விஞ்ஞானமய கோசத்தால் பூரிக்கப்பட்டிருக்கிற மனோமயகோசம்; ஆனந்தமயகோசத்தால் பூரிக்கப்பட்டிருக்கிற விஞ்ஞானமயகோசம்; சிதாபாசனால் பூரிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த(ப்) பஞ்ச கோசங்கள் இதனால் பூரிக்கப்பட்டிருக்கிற பஞ்ச பூதங்கள்.

End:

[அ](சர்வ)தோ முகனானவன்:

ஒரு காலத்திலேயுண்டு ஒருகாலத்திலேயில்லை யென்கிற காலபரிச்சேதம், ஒருதேசத்திலேயுண்டு ஒருதேசத்திலேயில்லையென்கிற தேசபரிச்சேதம், ஒருவத்து[யி](இ)துவாகும் ஒருவத்து [யி](இ)துவல்ல என்கிற வத்துபரிச்சேதம், ஒருதிக்கிலேயுண்[டியி](டி)ல்லை யென்கிற திக்கு(ப்)பரிச்சேதம், ஒரு வன்னத்திலேயுண்டு ஒருவன்னத்திலேயில்லை யென்[கு]கிற வன்னபரிச்சேதம், ஒரு ஆ(ச்)சி[ற](ர)மத்திலேயுண்டு ஒரு ஆ(ச்)சிரமத்திலேயில்லை யென்கிற ஆ(ச்)சி[ற](ர)ம பரிச்சேதம் இ[து](வை)களெல்லாமில்லாததாய் எட்டுத்திக்குக் கீழ்மே லெங்குமடிமுடிவற்று(ச்)ச[று](ரு)வத்திர பரிபூரணமாயிருக்கிறபடியினாலே(சர்வ)[நாம]தோமுகனென்றறி. (பச)

ஆக லட்சணாவிருத்தி நி[ருத்தி]தித்தியாதன சாட்சாற்கார நாமம்-108. இலட்சணாவிருத்தி வியாக்கியான முற்றும்.

இலக்கணாவிருத்தி;

I. நி[ருத்திசாத](தித்தியாச)னயுக்தி:—

திருவிகாரி.
ஞானவடிவன்.
அசங்கன்.
சுயம்பிரகாசன்.
ரு. சொற்பிரகாசன்.
ஆனந்தரூபன்.
சத்தியன்.
நிட்கிரியன்.
முத்தன்.
க0. அகருத்தா.
அபோத்தா.
நிருபத்திரவன்.
நிருலேபன்.
நிச்சம்பந்தன்.
கரு. கூடத்தன்.
ஆத்துமன்.
நிர்த்தோஷன்.
அப்பிரமேயன்.
பிரத்தியட்சன்.
உ0. அணு.
அசரீரி.
நிரீந்திரியன்.
அப்பிராணன்.
அமனசன்.
உரு. நின்மலன்.
சுத்தன்.
புத்தன்.
சருவஞ்ஞன்.
பரமானந்தன்.
௩0. சம்பு.
அசலன்.
நிர்க்குணன்.
நிருவிகற்பன்.
நிராகாரன்.
௩ரு. நித்தமுத்தன்.
அநாதிமுத்தன்.
அச்சுதன்.
க்ஷேத்திரஞ்ஞன்.

வாசாமகோசரன்.
சO. அவ்வியாகிருதன்.
அட்சரன்.
திருக்கு.
பிரத்தியக்கு.
சின்மாத்திரன்.
சரு. சத்து.
நிரீசுவரன.
நிர்ச்சீவன்.
நிட்பிரகிருதி.
அசமுசாரி.
ருO. அபத்தன்.
நிரவயவன்.
அபரோட்சன்.
சுயம்பூரணன்.
அகேயன்.
ருரு. அனுபாதேயன்.
அப்பிரவிருத்தன்.
சிவன்.
அமுதன்.
[நி](அ)ரூபன்.
சாO. சாந்தன்.
அபயன்.
நித்தியானந்தன்.
நிர்விடயன்.
பழையோன்.
சாரு. புராதனன்.
சூனியன்.
மகாசூனியன்.
நிவிர்த்தன்.
அகாமன்.
எO. அலோபன்.
உன்னதன்.
அக்குரோதன்.
ஆக—எஉ

II. சமாதியுத்தி :—

நித்தியன்.
சருவ[ே]கதன்.
சருவாதாரன்.
நிராதாரன்.
ரு. ஆதி.
அநாதி.
விபு.
மகத்து.
நிரஞ்சனன்.
கO. காரணன்.
அகாரணன்.
சாட்சி.
தாணு.
பரிபூரணன்.
கரு. அனந்தன்.
சருவசமன்.
சருவதிஷ்டானன்.
அகண்டன்.
அபரிச்சின்னன்.
உO. அநுவிருதன்.
ச[ா]ருவகாரணன்.
பிரமம்.
ஆக-உஉ.

III. சாட்சாத்காரயுத்தி :—

ஒருவனேயுள்ளபொருள்.
சருவான்மா.
சருவகாரணன்.
அனேகரூபன்.
ரு. ஏகரூபன்.
பரமார்த்தன்.
அத்வைதன்.
வஸ்து[வாவன்]
நிட்பிரபஞ்சன்.
கO. நாநாரூபன்.
அபேதன்.
நிர்விசேடன்.
சருவாபாவன்.
சருவதோமுகன்.
ஆக—கச.

நி[ருத்திசாத](நித்தியாச)னம், சமாதி, சாட்சாத்காரம் இந்த மூன்றுக்கும் நாமம்-கOஅ.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்தவிஷயமானது. நிதித்தியாசனயுத்தி, சமாதியுத்தி, சாட்சாத்காரயுத்தியாகிய மூன்று பெரும்பிரிவினையுடையது. நிருவிகாரி, ஞானவடிவன் முதலிய நூற்றெட்டுப் பெயர்களுக்கும் உரியகாரணமுதலியவற்றை

முறையே விளக்கமாக நன்கு தெரிவிப்பது. வசன நடையாலாயது. நூலாசிரியர் சிதம்பரஞான தேசிகரென்பர் ஒரு சாரார். ஏடுகளின் முனைகள் முறிந்துள்ளன. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1452. இலக்கணவிருத்தி.

ILAKKAṆĀVIRUTTI.

Substance, palm-leaf. Size, 7⅜ × 1 inches. Pages, 46. Lines, 6 on a page. Character, Tamil Condition, slightly injured. Appearance, old.

Contains the states 85 to 108.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. 85-ஆவதாகிய தாணுமுதலாக இறுதிவரையில் முற்றும் உள்ளது. ஆகையால் இது முற்றுப் பெறவில்லை.

No. 1453. இலக்கணவிருத்தி.

ILAKKAṆĀVIRUTTI.

Substance, palm-leaf. Size, 8 × 1½ inches. Pages, 90. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Contains the states 1 to 88.

Same work as the above

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது; முதலிலிருந்து 88-ஆவதாகிய 'சருவசமன்' என்னும் பெயர்வரைக்கும் பொருள் எழுதியிருக்கிறது. ஆகையால் இதில் இந்நூல் முற்றுமில்லை.

No. 1454. இலக்கணவிருத்தி.

ILAKKAṆĀVIRUTTI.

Substance, palm-leaf. Size, 8 × 1⅝ inches. Pages, 216. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Complete.

Similar to the work described under No. 1451 ante. The explanations herein are clearer and longer. It is stated at the end that the work was translated from sanskrit.

Beginning:

இலட்சணவிருத்தி ௲அ நாமத்துரை.

இலட்சணவிருத்தி முதலாவது தி[ரு](தி)த்தியாசனயந்தி. அட்டவணை விரிவுக்கு விவரம்.

நிர்விகாரன்.

நிர்விகாரன் :—தோல், இரத்தம், தசை, நரம்பு, எலும்பு, சுக்கிலம் இந்த ஆறுதத்துவமுடைய அன்னமய கோசம் நாமல்லாமையால், பிறத்தல், இறத்தல், வளர்தல், பருத்தல், குறைதல், திரைதல் என்கிற விகாரங்கள் நமக்கில்லை.

இந்த ஓரன்னமயகோசமாகிய தூலசரீரம் நாமல்லாமையால் சூட்சுமசரீரமிருக்கிற காலத்தில் அளவற்ற பிறப்பிறப்புண்டென்கிற விகாரங்கள் நமக்கில்லை.

பிராணன், அபானன், உதானன், சமானன், வியானன் என்கிற சமஷ்டிப் பிராணவாயு வொன்றும், வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் என்கிற வியஷ்டி கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் இவ்வாறுமுடைய பிராணமயகோசம் நாமல்லாமையால் பலத்தல், பசித்தல், தாகித்தல், சொல்லல், போதல், வருதல், கொடுத்தல், வாங்குதல், விடுதல், ஆனந்தித்தல் என்கிற விகாரங்கள் நமக்கில்லை.

மனம், சித்தம், ஆங்காரம், தேயசு என்கிற புத்தி நீங்கின சமஷ்டி யந்தக் கரணமொன்றும், கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் இவ்வாறுமுடைய மனோமய கோசம் நாமல்லாமையால், நினைத்தல், கோபித்தல், ஆசை, . . . தல், மயங்கல், அகங்கரித்தல், வஞ்சம் வைத்தல், நிலைநீங்கல் என்கிற விகாரங்கள் நமக்கில்லை. (. . . .)

இப்படி அந்நியமாய்த் தோற்றுகிற ஏழுதத்துவவிகாரங்களையுந் தானாகவும் தனக்கு அன்னியமாகவுந் தோற்றுகிற இருபத்தெட்டு தத்துவமாகிய பஞ்சகோசங்களால் வருகிற விகாரங்களையும் அந்தவிகாரங்கள் நீங்குதலையுங் காண்கிற அறிவே சுவரூபமானபடியால் முப்பத்தாறுந் தத்துவமாகிய நாமே நிர்விகாரனென்றறிக. (க)

End:

சர்வதோமுகன் ;—ஒரு காலத்திலுண்டு ஒருகாலத்தில் இல்லையென்கிற காலபரிச்சேதம் ஒருதேசத்திலுண்டு ஒருதேசத்திலில்லை என்கிற தேசபரிச்சேதம் ஒருதிக்கிலுண்டு ஒருதிக்கில் இல்லையென்கிற திக்குப்பரிச்சேதம் ஒருவனத்திலுண்டு ஒருவனத்தில் இல்லை என்கிற வன[ப்]பரிச்சேதம் ஒரு ஆச்சிரமத்திலுண்டு ஒரு ஆச்சிரமத்தில் இல்லை என்கிற ஆச்சிரம பரிச்சேதம் இ[து](வை)களெல்லாம் எட்டுத்திக்குங் கீழ் மேல் அடிமுடி எங்கு மற்று, சர்வத்திர பரிபூரண மாயிருக்கிறபடியால் நான் சர்வதோமுகனென்றறிக. (ளஅ)

முற்றும்.

இலட்சணவிருத்தி நூற்றெட்டு நாமங்களுடைய தியானவிதம் :—

நிர்விகாராய நமஃ.	சஞ்சிதகருமாய நமஃ.
ஞானசுவரூபாய நமஃ.	அகர்த்திரே நமஃ.
அசங்காய நமஃ.	அபோக்திரே நமஃ
சுவயம்பிரகாசாய நமஃ.	நிருபத்திரவாய நமஃ.
சோபபிரகாசாய நமஃ.	நிர்லேபாய நமஃ
ஆனந்தரூபாய நமஃ.	நிச்சம்பந்தாய நமஃ.
சத்தியாய நமஃ.	கூடஸ்தாய நமஃ.
நிஷ்கிரியாய நமஃ.	சேதனாய நமஃ.

* * * *

அபேதாய நமஃ.
நிர்விஷயாய நமஃ.
சர்வாபாவாய நமஃ.
[அ](சர்வ)தோமுகாய நமஃ.

ஸ்ரீகாரண குருவே நம

ஆரியத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்த இலக்கணவிருத்தி நூற்றெட்டு நாமங்களுடைய அட்டவணை :—

நிதித்தியாசன யுக்திக்கு.

திரிவிலான்.
அறிவுருவன்.
தொடர்ச்சியில்லாதவன்.
தானாய் விளங்கியிருக்கிறவன்.
தானாய் விளங்குகிறவன.
இன்பவுருவன்.
மெய்யன்.
செயலிலான்.

* * * *

ஒன்றுமில்லாதவன்.
சர்வபரிபூரணன்.

(கு-பு.)—

இது 1451-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. ஆயினும், அதனினும் இது விரிவாகவுள்ளது. நூல் பூர்த்தியானவுடன், 108—பெயர்களும், அவைகளைத் தியானிக்கும்வகையும், அவற்றிற்குரிய தமிழ்ப்பெயர்களும் முறையே எழுதப்பட்டுள்ளன. இதில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1455. இலக்கணவிருத்தி.

ILAKKAṆĀVIRUTTI.

Substance, palm-leaf. Size, $9\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 79. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Complete.

Similar to the work described above, but the work here consists of 229 stanzas. The author is apparently a disciple of Kanakasabai. The list of 108 topics given here differs from what is found in the work described under No. 1451.

Beginning:

லட்சணவிர்த்தி(ப்) பாயிரம்.

சுத்தபரி பூரணமாய்(ச்) சுவானுபவா தீதமா
யெத்திசையுந் தானாகி யேகமாய்—முத்திபெறு
நம்பிக்கை தன்னை யானறிந் தோதத்
தும்பிக்கை யானே துணை.

சீர்பெருகு தேவாதி தேவனே யடியவர்கள் சிந்தையுண் மணிவிளக்கே
திருமருவு சனகாதி யோகியர்க் காகவே திகழ்மோன ஞானபோத
பார்பருகு வடவால நீழலிற் றங்குமிரு பாதார விந்த மெனது
பண்பா மனத்தினில் வைத்தருள் பார்வையாற் பரமஞா னமுதூட்டியே

தார்பருகு மானந்த வெள்ளத் திருத்திவித் தாரணி யெனுமோக மாததி
தயவுசெய் தாண்டருட் டேசிகா வுன்றனிரு சரணார விந்தமகிமை
பேர்பெருகு வட்சண விருத்தியுரை யான்கண்டு பேசுதற் கெளிதாகவே
பிசகாத குருமூர்த்தி நிசமான வுன்கீர்த்தி யிசைதெட்சிணா மூர்த்தியே. (௨)

* * * *

திங்களுதித் தெழுகின்ற வானதிலே சிறுமீனுந் திகழ்கின் றாற்போற்
பங்கமுற் றலர்வாவி தனிலாமபல் கொட்டியுமே பரவு மாபோற்
றுங்கமுறு மிலக்கண விருத்தியுரை தமிழினாற் சொன்ன தல்லாற்
பொங்குமிதன் பொருளியம்பயான் சிறியே னென்பிழைகள் பொறுப்பர்மே
[லோர். (எ)

பாயிர முற்றும்.

நூற்றெண்ணமைக் கோவை :—

திருவிகார னு ஞானன் சங்கன் சு(ய)ம் பிரகாச னிகிலமெங்கு
மருவுசொற் பிரகாச னனந்த ரூபனுடன் மகிழுஞ் சத்தியன்
விரவுகின்ற நிட்கிரியன் மூத்த னகர்த்தனு மிகவுவிளங் கபோத்தன்
பரவுதிரு பத்திரவ னிற்லேப னிச்சம்பந்தன் பகர் கூடத்தன். (௧)

* * * *

தகுதிரு விசேடனும் பிரமன்விட்டுணு ருத்திரனுந் தழைத்த வீச
னகமுறு சதாசிவனுஞ் சூரியனுஞ் சந்திர னக்கினியு மப்பாற்
பகருகுரு பரமகுரு பரமேட்டிகுரு பராபரனு மாகி
மிகுதெட்சி ணாமூர்த்தியுட னூற்றெட்டினுரை விளம்பு வாமே. (எ)

திருவிகாரிக்குரை.

அன்னமயகோசனுமல்லாதபடியினாலதின்விகார
மன்னுமிவை பிறப்பிறப்பு நரைதிரைவாலிபமதெவ்வனபேதங்கள்
சொன்னவறுவகைவிதமுந் தன்னறிவிற்றோன்றுதலாற்சோதிதானய்த்
துன்னிநிறையறிவில்லையாதலினாலிவையின்னந்தொடங்கக் கேண்மின். (௧)

End :

செகமனைத்தும் படை(த்த)ளித்தழிக்கு மயனரியுமுருத்திரனுமாகி(த்)
திகழ்திரோதானமனுக்கிரகத்துக் கீசனுஞ் சதாசிவனுமாகி(ப்)
புகழுலகபிரகாசமிரவிமுதற் சோமனங்கி பொதுவதாகி
யகிலகுருவாகிச் சதுட்டயமாகி யாலடி வாழருளுநாமே. (௬௫)

ஆக நாமம் நூற்றெட்டு.

இந்தவிதமாக வுமையவட்கீசனியம்புகின்றபின் னூறன்னைச்
சந்ததமும் பரிசயிக்கிற்சனனமரணங்களெனுந்தாபமற்று
புந்திமிகப்பிரகாசமாய்விளங்கச் சின்மயமாம்போதமுற்று
மந்தமுடனுதிநடுவில்லாத பிரமராவரென்றும். (௬௬)

Colophon:

[ெ]லட்சணவிருத்தியெழுதி நிறைவேறிற்று. ஆகவகை ௯-க்குப் பாடற்றொகை-௨௱௨௰௧.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இருநூற்றிருபத்தொன்பது செய்யுட்களாலாயது. "கனகசபைக் குருநாதனைக் கருது, மனக்கமலத்து வயங்குமெய்ப் பொருளை" என்ற வாக்கியத்தால் இந்நூலை யியற்றியவர் கனகசபைக்குருவின் மாணாக்கருள் ஒருவரென்று மட்டும் தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1456. உடலறிவிளக்கம்.

UḌALAṞIVIḶAKKAM.

Pages, 61. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1378.

Complete.

Same work as that described under R. N. 142 of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 142-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது; முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1457. உடலறிவிளக்கம்.

UḌALAṞIVIḶAKKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 6¾ × 1⅛ inches. Pages, 13. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 8*a* of the MS. described under No. 1059.

The other works herein are Tāyumānavarpāḍal 1*a*, Tannīrōdu-mantram 15*a*, Bagavadgītaitālāṭṭu 16, Tiruvācagattiruvuḷakkiḍai 32*a*, Ṣaṣṭikavacam 36*a*.

Contains the first 20 stanzas

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் முதலிருபது பாடல்களே உள்ளன.

No. 1458. உடலறிவிளக்கம்.

UDALARIVILAKKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 9 × 1 inches. Pages, 78. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1459. உடலறிவிளக்கம்.

UDALARIVILAKKAM.

Substance, palm-leaf. Size, $8\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 93. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Saccidānandagurut-tudi 48*a*.

Complete

Same work as the above.

The date of the MS., is given below.

சங்கராசாரியர் உடல[ரி](றி)விளக்கம் விய வருஷம் ஆடிமீ ௰உ௨ எழுதி நிறைந்[து](த)து முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1460. உடலறிவிளக்கம்.

UDALARIVILAKKAM.

Substance, palm leaf. Size, $7\frac{1}{8} \times 1$ inches. Pages, 94. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1461. உத்தரகீதை.

UTTARAGĪTAI.

Pages, 44. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1429.

Complete.

A literal rendering in Tamil prose of the Sanskrit Uttaragītā (said to occur in the Mahābhārata). It purports to teach in three Adhyāyas the principles of the Advaita Vēdāntam as contained in the Bhagavadgītā—Vide Nos. 2371 to 2373 of the D.C.S. MSS., Vol. IV, Part 2.

Beginning:

மகாபாரதத்திலே த[ர்](ன்)மச்சேத்திரமான குருக்கேத்திரத்திலே அ[ர்](ருச்)சுனன் கி(ரு)ஷ்ண சுவாமியினாலே கீதை பதினெட்டத்தியாயமும் உபதேசிக்கபபட்டு அந்த(த்) தத்துவசொரூபத்தை வி[ஷ]ஷய போக(ப்)பி[ற](ர)பலத்தினாலே மறந்தவனாய்த் திரும்பவும் அசுவமேத பருவ[ர்றி](த்தி)லே அந்த(த்) தத்துவசொரூபம் நன்றாய்த் தெரியத்தக்கதாகக் கி(ரு)ஷ்ணசுவாமியைக்கேட்க, உத்தரகீதை மூன்றத்தியாயத்தினாலே போதிக்கிறார் :—அந்த அ[ர்](ருத்)தம் அவிர்பன்னரான பி[ர](ரா)கி[ற](ரு)த முமுட்சு(க்)களைக் குறி[ச்சு](த்து)த் தமிழினாலே சொல்லுகிறோம்.

அஃதெப்படியென்றால்—அ[ர்](ர்ச்)சுனன் முந்தின கிரந்த[ர்றி] த்தி)னாலே கேட்கிறபடியென்னவென்றால்.—சுவாமி! குருபதேசமான அந்தக் கணத்திலேதானே அவித்தை நிவி[ர்](ர்த்)தியாய் எந்தச்சுவானுபவ[க்கி] ஞானம் உண்டாகுமோ அந்த[க்கி]ஞானம் சொல்லுமையாவென் றுசொல்விக்கேட்கிறான் :—

பி[ற](ர)மம் ஏகமானது.

End:

யோகியானவன் மோக்ஷத்தை எவ்வளவு காலஞ் சிந்திக்கிறானோ அவ்வளவுக்கும் தேக[ல](ர)க்ஷண[ர்](ர்த்)தம் பிட்சாடனம் சிந்திக்குமேயல்லாம[ல்யி](வி)ந்திரியங்கள் [ெ]பலக்கவேண்டியல்ல. சீதநிவாரணமாக வ[ஷ்](ஸ்)திரம் சிந்திக்கிறதேயல்லாமல் அலங்கார நிமித்[திய](த)மல்ல. அவருக்குப் பொன்னும் ஓடும் சரி.

. . . . போகவ[ஷ்](ஸ்)துக்கள் வந்ததினாலே சந்தோஷமும், வர[யி](வி)ல்லையென்று விசாரமுமில்லை. [யி](இ)ப்படிக்கொ[ற்ற](த்த) யோகீசுவரனே சீவன் முத்தன். (மச)

Colophon:

மூன்ருமத[்றி](தி)யாய முற்றும்.

ஆக அத்தியாயம் ௩-க்குக்கிரந்தம் ௱(௰)௧.

[யி](இ)ந்த உத்தரகீதை மூன்றத்தியாயமும் எவன் மனனம்பண்ணி யனுபவிக்கிருனே அவன் உடனே சிவன் முத்தன்.

(த-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. வடமொழிபாரதத்திலுள்ள உத்தரகீதையின் மொழிபெயர்ப்பாக [பொழிப்புரையாக] அமைந்துள்ளது. கிருஷ்ணபகவானல் பகவற்கீதை உபதேசிக்கப்பெற்றும், அர்ச்சுனன் விஷயபோகத்தால் தத்துவப்பொருளை மறந்து, மீட்டும் பகவானைத் தத்துவமுணர்த்துமாறு வேண்ட அவர் அவனுக்கு உபதேசித்ததாகலின் உத்தரகீதையெனப்பெயரமைந்துள்ளது. சுவானுபவஞானம், பிரமவைக்கியப் பிரமாணம், பயன்முடிவு என்ற மூன்று அத்தியாயங்களையுடையதாய் நூற்றுப்பத்தொன்பது சுலோகங்களாலாயது. இந்தப் பிரதியில் இத்தமிழுரை பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1462. உத்தரகீதை.

UTTARAGĪTAI.

Pages, 50. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 184*a* of the MS. described under No. 1437

Complete.

Same work as the above.

(த-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது. ஏடுகளிற் சில சிதைந்தும், சில ஒடிந்துமுள்ளன.

No. 1463. உத்தரகீதை.

UTTARAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Pages, 83. Lines, 7-8 on a page. Character, Tamil. Condition slightly injured. Appearance, old.

Same work as the above. The number of stanzas stated to be translated is 94.

Colophon:

முன்ருமத்தியாயம் முற்றும்.

உத்தரகீதை நிறைவேறியது. வியாக்கியானம். ஆக. கயச.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. ஆயினும் இதில் ௯௪ சுலோகங்களின் மொழிபெயர்ப்பு மட்டுமே உள்ளது.

No. 1464. உத்தரகீதை வசனம்.

UTTARAGĪTAĪ VACANAM.

Pages, 40. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 26*a* of the MS. described under No. 1430.

Contains the portion beginning with the 50th stanza of the first Adhyāya to the end of the work.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியின் முதலில் இருபத்தொரு எடுகளில்லாமையால் முதலத்தியாயம் நாற்பத்தொன்பது சுலோகங்களின் பொருளுமில்லை. ஐம்பதாவது சுலோகந்தொடங்கி நூல் முற்றுமுள்ளது. இறுதியேடு ஒடிந்துள்ளது.

No. 1465. உபதேசசித்தாந்தவிளக்கச்சுருக்கவுரை.

UPADĒŚASIDDĀNTAVIḶAKKACCURUKKAVURAI.

Substance, palm-leaf. Size, $9\frac{3}{8} \times 1$[illegible] inches. Pages, 8. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 31*a*. The other work herein is Svarūpasāram 1*a*.

Complete.

A treatise in the form of questions and answers between a Guru and his disciple, explaining the unreality of the universe and the reality of the Self alone. The name of the author is not given.

Beginning :

சுவாமீ! நானார்? இந்த நானாவிதமாகிய வுலகமேது? இது யாரையுடையது? எனக்குச் சனனமரணம் வந்தவாறேது? இது யாதினாலே நீங்குமென்று சீஷன் வினவினதற்கு ஆசாரியர் அனுக்கிரகம் பண்ணுகிறார் :—திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமஸ்தக சையோகம் பண்ணிக் கிருபாதிருஷ்டியினாலே நோக்கி இங்கே உண்டாய்த் தோன்றி விளங்குவனவெல்லாம் நீயே யென்றார் குரு. (௨)

சுவாமீ ! இங்கே யுண்டாய்த்தோன்றி விளங்குவனவெல்லாம் நானெப்படி யாவேனென்றான் சீஷன்.

அதனாலுனக்கு என்ன தோன்று(கிற)தென்றார் குரு. (௩)

நாமரூபமாகிய வுலகமே தோன்று(கிற)தென்றான் சீஷன். (௪)

End :

சுவாமீ ! இந்த நானாவிதமாகிய வுலகமென்னிடத்தில் ஆரோபிதமாகிய இந்த(ப்) பிரபஞ்ச மென்னைவிட வேறல்ல வென்று காணுத் திரிவினாலே எனக்குச் சனனமரணம் வந்ததேயல்லாமல் நானே யென்றறியிற் சனனமரண மில்லையென்று தெளிந்தேனென்றான் சீஷன். (௩௮)

ஆனால் நம்முடைய அனுபவமும் இது ; சுருதிகளின் முடிவிற் சொல்லா நின்றது மிதுவே! உன்னுடைய அனுபவமும் இப்படி யாகிறது ; இதிற் கலக்க மில்லாமல் வாழ்வாயாக என்று குரு ஆசீர்வாதம் பண்ணினார்.

ஸ்ரீ பரிபூரண பரமகுருவே நம.

(கு-பு.)—

இது அத்வைதவேதாந்த விஷயமானது. நித்யாநித்யவஸ்து விவேகம் முதலியன இன்னின்னவென விளக்குவது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளதென்றே தோற்றுகிறது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன ஒருவாற்றானும் விளங்கவில்லை.

No. 1466. ஒருமொழியுண்மையுபதேசம்.

ORUMOḺIYUṆMAIYUPADĒŚAM

Pages, 8. Lines, 14 on a page.

Begins on fol. 2*a* of the MS. described under No. 1229.

Complete.

Similar to the above. The work is so called because the Guru's teaching consisted of one sentence only, viz., the manifested universe consists of you alone.

Beginning :

ஒரு மொழியுண்மை யுபதேச சித்தாந்தம்.

ஆன்மாக்கண் முத்தியிலே வி . . . வாக்கு மனாதீத கோசரமாகிய வருட்சத்தி . . னே பாசவைராக்கியம் சிவகாருண்யம் ஈசுவரபத்தி பிரம ஞானமென்கின்ற நான்குமே ஒரு திருமேனியெனக் கொண்டருளிய ஞானாசாரியர் இனிப்பிறவாத முடிந்தபிறப்பில் நித்தியாநித்தியவிவேகம் இக(ா) முத்தி[ரு](ரா)ர்த்த பலபோகவிராகம் ச[ை]ம[ய]ாதிஷட்கசம்பத்தி . . . . . மென்கிற சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியே ஒருவடிவெனக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுகின்றமை உலகத்தின்கண்ணே வைத்தியராயினோர் ஒருவனது வியாதியை நிச்சயம்பண்ணி இத்[தி](த)னை தினத்தின்மேல் ஔடதம் கொடுக்கவேணுமென்று நியமமிருப்பினும்.

End :

அந்தச் சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னைவிட வேறல்ல. காணாத் திரி[வு](வி)னால் எனக்குச் செனனமரணம் எல்லாம் நானே யென்றறியில் செனனமரணமில்லை. இப்படி மற்ற நாலும் சுவாமி கடாட்சத்தினாலே எனக்கு அனுபவமாச்சுது. நல்லது நம்[மிட](முடைய) அனுபவமும் இதுவே. சுருதியி[னிட](னுடைய) முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே. உன்னுடைய அனுபவமும் இப்படியேயாகில் இதுவே உபதேசசித்தாந்தமென்றும் இதிற் கலக்கமில்லாமல் வாழ்வாயாக என்று ஆசாரியர் ஆசீர்வாதம் பண்ணினாரென்றவாறு.

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச்சார்ந்தது. நால்வகைச் சாதனங்களையுடைய சிஷ்யன் ஞானாசாரியனையடைந்து வணங்கி, "ஐயா! நான் ஆர்? நானாவிதமாகிய இந்த வுலகம் எவ்வாறு வந்தது? எனக்குச் சனனமரணங்களின் வரவு எப்படி?" என்று விநயத்துடன் வினவ, ஆசிரியர், 'இங்கேயுண்டாய் விளங்குவனவெல்லாம் நீயே' என்று உபதேசித்து, உண்மைஞானத்தை அனுபவபூர்வமாக அவனுக்கு அனுக்கிரகித்தாரென்று கூறுவது. இங்கு விளங்குவனவெல்லாம் நீயேயென ஒரு மொழியால் உண்மையை விளக்கினமைபற்றி இந்நூலுக்கு ஒருமொழியுண்மையுபதேசமெனப்பெயர் அமைந்துள்ளது. இதுவசனநடையாலாது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1467. ஒழிவிலொடுக்கம், உரையுடன்.

OḺIVILOḌUKKAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, 11⅓ × 1⅓ inches. Pages, 453. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old. Complete.

A treatise in Advaita Vēdānta describing the various stages reached in the realization of the Self. It consists of ten Adikārams in 253 stanzas, the topics dealt with in the various Adikārams being noted below in the Tamil remarks. The author is Vaḻḻalār. The commentary contained in the MS. was written by Tiruppōrūr Cidambarasvāmigaḻ.

Beginning :

நிம்ப நிழற்பா
லும்பன்முகத்தார்.
செம்பதுமத்தா
ணம்பு கருத்தே.

"இழிவி லொடுக்கத் துரைவர நாயேற்குச்
செழுவி வொடுங்கருணை சேர்க்கு—முழுதினப்
பண்டைவள நாட்டும் பரமகுருப் போரூரன்
றண்டைவள நாட்டுதிருத் தாள்."

• • • •

வள்ள லுரைத்த வழுவிலொழி வில்லொடுக்கத்
தெள்ளுமுரை யெல்லாந் தெரிவிக்கு—முள்ளமே
யெம்பந்த நீக்கு மிறைவன் றமிழ்க்காழிச்
சம்பந்தன் பூஞ்சதங்கைத் தாள்.

• • • •

முதலாவது வேதாகமப் பொதுவிலுபதேசம்.

ஆசாரியானுசாரியரிலக்கணமுதலியவும் இ[ன்னு](ந்நூ)லிற் கூறிய கருத தெல்லாவற்றையும் தொகுத்துப் பொதுவால் உபதேசமாகக் கூறினமை யான் இவ்வதிகாரத்திற்குப் பொதுவிலுபதேசமென்று பெயராயிற்று.

வெண்பா.

வேதா கமப்பவுரி வீசுங் களாசதிலே
யாதர வெற்பி லபிடேகம்—போதத்
திருளிலெழு பானு வெனதொழிவி லின்பக்
கருணைபொழி வானெடுத்த கை.

வேதாகமப்பவுரி வீசுங்களாசதிலே எ-து., வேதாகமங்களினது பவுரிக் கூத்தினைப் பிரம்போடுங் கைவாரங்கொண்டு வீசிநிறுத்தும் ஒருண்மை நிலே, (. . . .) எனதொழிவிலின்பக்கருணை பொழிவானெடுத்தகை எ-து, எனது போத[னு](நா)சத்தின்கண்ணே யருளானந்தத்தைப் பொழியா நின்ற பிள்ளையார் உயர்வெடுத்துச் சுட்டொடு மெய்ப்பொருளைக் காட்டிய திரு வத்தமானது என்றவாறு.

களாசம்-பிரம்பு. பிரம்போடும் வீசுமெனக்கூட்டுக.

இத்திருவெண்பா குருதோத்திரமென்றறிக.

தன்னிழப்பை யென்னகற்றுச் சாதிப்பான் சற்குருவா
மன்னுபெருஞ் சீய மதயானை—தன்னடைமேற்
சொற்பனத்தே தோன்றித் துடிப்பற்றுக் கேவலமாய
நிற்பதுபோற் பாரா னெனின்.

இத்திருவெண்பாவால் அதிதீவிரபக்குவர்க்காயினும் ஞானசாரியராலன் றிப் போத நாசங் கூடாதென்று கூறியவாறு காண்க. (உ)

End :

"போதப்புரவி"யென்னுந் திருவெண்பா முதல் இவை யேழு திருவெண் பாவானும் ஆனந்த அறிவு துறவு [சுவை](சிவ)யோக சுத்தநிலே பஞ்சமலம் பஞ்சாக்கரமுத்திநிலேயும் இந்நூ[ன்]னெறிச் சென்றார்க்கே வீட்டின்பங் கிடைக்குமென்றறிவித்தவாறு காண்க. (௰உ)

கண்மணியி னுகாய நீழல் கலந்தாற்[ப்]போ
லுண்மையைநீ யுண்டென் றனையுணர்த்தித்—தண்ணெனவே
பா(ர்)த்திருந்த சித்திரம்போற் பா(ர்)த்தா[னே](னை) நாம்பரவித்
தோத்திரஞ்செய் யப்பிறவாச் சொல்.

சமரபுரி யாறுமுகன் றானேயென் னுள்ளத்
தமரவிருந் திந்நூற் கருத்தந்—திமிரமறக்
காட்டினன் பொல்லாக் கடையேனைச் சிரவீட்டி
னாட்டினன் பேரருளி னால்.

கையினுறை பாலின்பங் காட்டுவிர லேகசிவ
மெய்யருளாம் பாதமிடு மென்பதுகை—துய்ய
விருட்கே வலசகல மெந்தைசம் பந்தன்
திருக்கோலங் கொண்ட சிறப்பு.

* * * *

Colophon:

நிலையியல்பு முற்றும். ஆக அதிகாரம் ௰-க்கு(த்) திருவெண்பா உ௱௫௰௩.

ஒழிவிலொடுக்கவுரை எழுதி நிறைவேறியது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்தமதத்தைச் சேர்ந்தது. கண்ணுடைய வள்ளலார் இயற்றியது. இது (1) வேதாகமப் பொதுவிலுபதேசம், (2) சத்திநிபாதத்துத்தமரொழிவு, (3) யோகக்கழற்சி, (4) கிரியைக்கழற்சி, (5) சரியைக்கழற்சி, (6) விரத்திவிளக்கம், (7) துறவு, (8) அருளவத்தைத்தன்மை, (9) வாதனைமாண்டார்தன்மை, (10) நிலையியல்பெனப் பத்து அதிகாரங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இருநூற்றைம்பத்துமூன்று வெண்பாக்களையுடையது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் இயற்றிய வுரையுடன் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1468. ஒழிவிலொடுக்கம், உரையுடன்.

OLIVILODUKKAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, $13\frac{1}{2} \times 1\frac{4}{8}$ inches. Pages, 174. Lines, 8–10 on page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Breaks off after the 18th stanza of the 3rd Adikāram.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் முதலிரண்டதிகாரமும் மூன்றாவது அதிகாரமாகிய யோகக்கழற்சியில் முதற்பதினெட்டுச் செய்யுட்களும் உள்ளன.

No. 1469. ஒழிவிலொடுக்கம், உரையுடன்.

OLIVILODUKKAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, $13\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 374. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)--

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1470. ஒழிவிலொடுக்கம், உரை.
OḺIVILOḌUKKAM WITH COMMENTARY.

Pages, 6. Lines, 14 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 344.

Breaks off in the fifth stanza of the first Adikāram.

Same text and commentary as the above and with short notes on the latter.

(கு-பு.)—

இந்தப்பிரதியில் ஒழிவிலொடுக்கத்திற்குத் திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் இயற்றிய உரைகளுக் குறிப்புரை முதல் நான்கு பாடல்களுக்கும், ஐந்தாம் பாடலின் முதலிரண்டடிகட்கு எழுதி இருக்கிறது; ஆதலின் முற்றுப் பெறவில்லை.

No. 1471. ஒழிவிலொடுக்கம்.
OḺIVILOḌUKKAM.

Pages, 120. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 159*a* of the MS. described under No. 1310.

Complete.

Same text as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் மூலம் மாத்திரம் உள்ளது. ஏடுகள் முன்புறம் செல்லரிப்புண்டுள்ளன. முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1472. கலிப்பா (தத்துவராயர்).
KALIPPĀ (TATTUVARĀYAR).

Pages, 3. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 72*b* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

A treatise bearing on the Advaita Vēdānta as taught to the author by his Guru, Sorūpānandar, and incidentally praising him. It is one of the Prabandams of Tattuvarāyar and is named Kalippā because it is composed in that metre.

Beginning :

நேரிசை வெண்பா

விடுவித்தா னெல்லாம் விடாதபடி நின்று

கடுவித்தா ரத்தினிமை காணீர்—முடிவிற்றுன்

செய்ததொன்றுமில்லை[ச்] சிவபெருமா னெங்ஙனே
மெய்கலந்து நின்ற விரகு.

பஃறாழிசைக் கலிப்பா

திருவாரு மருண்மேகஞ் செழுங்கருணை முகந்தெழுந்தோ
ருருவாயென் சென்னியெனு மொருமலைமா முகடேறி
யிகபரம தறமூடி யானென தங் கறமுழங்கி
யகமி[க](த)ம தறமின்னி யமலமெனுந் தனுவிளங்கச்
சுருதிகளின் முடிவெவையுந் தூயவரு ளாகமமு
மிருதிபுரா ணதிகளும் விளம்பவின மறிவரிய

End:

அருமறை முழுது மமரர்கள் கணமுந்
தெரிவுற வரிய சிவப்பிர காச
ரெல்லையி லருளா னெழிலுரு வாகிக்
கல்லுறு மென்மனங் கனிசெய்து முன்ன
மூனது வடிவா யுழியுழி வந்த
யானென நினை(வி)மைப் பொழுதினி னழித்து
முறியா வின்ப முழுமுத வாகி[ய]
வறிவா னந்த[ன்]னை யைய மதறவே
கையறுநெல்லிக் கனியெனக் காட்டிச்
செய்தவிப் பெருநலந் திகழ்த்துத வரிதே.

கட்டளைக் கலித்துறை

இருப்புக்கன் மன்னிய வென்னெஞ்சின் வஞ்சத் திசைந்து நின்று
கருப்பற் றறுத்தென்னை யாண்டவனே கமலத் தயன்மா
றெரிப்[புக](பற்)கரிய சிவப்பிர காச(ர்) திருவருளா
லுருப்பெற் றலர்ந்த நின் றெண்மலர்ப் பாதமென் னுச்சியதே.

Colophon:

கலிப்பா முற்றிற்று. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் தத்துவதேசிகநாயனாரியரியற்றியபிரபந்தங்களுள் ஒன்று. வேதாந்த விஷயமானது. கலிப்பாவென்னும் பாவாலானதுபற்றி இப்பெயரமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1473. கலிமடல் (தத்துவராயர்).
KALIMAḌAL (TATTUVARĀYAR).

Pages, 20. Lines, 8 on a page.

Begins of fol. 93 *a* of the MS. described under No. 325.

Similar to the work described above. The author, Tattuvarāyar, expresses his ardent desire for realizing the Supreme Brahman and incidentally praises his spiritual teacher, Sorūpānandar. In stanzas 314 and 315 of this work, Māṇikkavācakar and the Vaiṣṇava saint Śaṭhakōpa are mentioned with respect.

Beginning :

பெருவான் முதலா(ய்)ப் பிறங்குகின்ற பேத
வுருவா யருவா யுளபொருள்கட் கெல்லாங்
கருவா கியபெருமான் கண்டநாட் டொட்டுப்
புரையார் புடவியினும் பொன்னுலகத் துள்ளு
மருதான் மறைநூலோ டாகமநூன் மற்று
முரைசான்ற நூலெல்லா மோதுகின்ற தோரிற் [மை
பொருளுன்கே ய[ன்னு](ந் நான்கும்) பொய்ம்மையறமெய்ம்
தெரிவார் தெரியுங்காற் றீங்கொன்று மேவா
திருபா திகமென்றே நே[ை](ே)ர தருமம்
பொருளா வதுமென்றும் பொன்றாப் பொருளே
யிரியாத வின்பமே யின்பஞ்சென்றெய்தற்
கரிதாய வீடு மதுவேயாய் நின்றால்

End :

கருவின்கணே யிலான் காயத்தை மாற்ற
வுருவங் கொடுவருவா னுண்ணின் றொளிக்கு(ம்)
பெருவஞ்சக் கள்வன் பெண்ணு ணலியென்
றெ[ு](ரு)ருதன்மையனல்ல னென்றல னென்றிப்
பரிசெங்கு முள்ள பழிதூற்றி யென்றன்
சிரம்வந்த செந்தா மரைசிவப்ப வென்[ே]பால்
வருமெல்லை யூர்வேன் மடல்.

Colophon :

கலிமடல் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைதமதவிஷயமானது. இது சொரூபானந்தர்மீது (தத்துவதேசிக நாயனார்) தத்துவராயர் இயற்றிய நூல்களுளொன்று. இந்நூல் ௨௧௪-௫ ஆம் கண்ணிகளில் மாணிக்கவாசகரையும் சடகோபாழ்வாரையும் பாராட்டிக் கூறி இருத்தலும் பிறவும் படிப்பவர்களுக்கு மிக்க இன்பத்தை விளைவிக்கத்தக்கன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1474. கலிமடல்.

KALIMADAL.

Pages, 20. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 132*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

Same work as the above.

(கு பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1475. கலிமடல்.
KALIMAḌAL.

Pages, 14. Lines, 8–9 on a page.

Begins on fol. 118*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதியைப்போன்றது. இதன்கண் இந்நூல் பூர்ணமாகவுள்ளது.

No. 1476. குமாரதேவர்சாஸ்திரம், பதினாறு.
KUMĀRADĒVARŚĀSTIRAM, PADINĀṞU.

Pages, 215. Lines, 10–12 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1224.

Complete.

A group of 16 works explaining a number of topics relating to the Advaita Vēdānta. The names of these works are given in the Tamil remarks at the end. As the author Kumāradēvar embraced the Vīra Śaiva religion in the early stage of his life, the principles of Vīra-śaivism are also explained herein incidentally. The author was the disciple of Pērai Sāndaliṅgasvāmigaḷ and lived in Vṛddhācalam.

Beginning:

அமரர்கள் பரவுந் திருமுது குன்றி
வாழத்துப் பிள்ளையைச் சிகரி(க்)
குமரசற் குருவை யிமகிரி ராச
குமரியாம் பெரியநா யகியை
முமலமு மொருங்கே யகற்றிடு முக்கண்
முதல்வனைச் சாந்தநா யகனை
நமதெனப் படியே முடிந்திடத் தினமு
நாடிநின் றிறைஞ்சிவாழ்த் திடுவாம். (க)

மறைமுடி வதனில் விளங்கிடு மொளியே
மனிதரைப் போலவந் தெனது
சிறைதவிர்த் தாண்ட சிவப்பிர காச
தேசிகன் றன்னைமற் றவன்ற
ணைமல ரடியைப் போற்றிடுஞ் சாந்த
நாயகன் றன்னைமற் றவன்ற
ணிறையருள்பெற்ற பழனிமா முனியை
நெஞ்சினு ளிருத்தியே பணிவாம். (உ)

" குமாரதேவை
நமாவென வேற்றி
யெமாசுக ணீக்கிச்
சுமாயிருப் போமே."

குமாரதேவ சுவாமிகள் சாத்திரம். அத்துவிதவுண்மை இது.

பொங்கர வதுவு மிந்தும் புரிசடை யதனிற் சேர்த்தி
யங்கரந் தனிலிடத்தி லழகிய மானை யேந்துஞ்
சங்கரன் சேயெம் பாசந் தகர்த் தைந்து மொருங்கறுக்க
வைங்கரங் கொண்ட வாழத் தையனை வணக்கஞ் செய்வாம். (க)

ஆண்ட குருவே கண்மணியே யருளே நீநா னென்றாகப்
பூண்ட வவைதா மென்னுடைய புந்தி யதனு ணின்றுணர்த்தி
ஈண்டப் படியே யென்னாவி விருந்து முரைக்க வேணடிடு நீ
நீண்டமாலு மயன் போற்று நிமல விருத்த நாயகனே.

பாயிர முற்றும்.

மேலாஞ் சதுட்ட சாதனங்கண் மேவி
நிறைந்த பேர்க் குரைக்கின்
மேலா மதுநா மெனத்திடமாய் விளங்கு
மலையில் வாதவர்க்கு
மேலாம் பரமன் மான்மழுவாய்
விளங்கி யுரைத்தும் விளங்காது
மேலாஞ் சாத னங்கள்வர
மேவ வேண்டுஞ் சாது சங்கம்.

* * * *

எழிலார் விருத்தா சலவடிவா
மெந்தை வாழ்க வெனையாளு
மெழிலார் விருத்த வம்பிகையு
மென்றும் வாழ்க வெனக் கருளு
மெழிலார் பிரண வமும் வாழ்க
வெந்தா யருளை நோக்கியிடு
மெழிலா ரடியார் களும் வாழ்க
வெனைப்போ லெல்லோர் களும் வாழ்க. (க00)

அத்துவித வுண்மை முற்றும்.

ஏருரும் விருத்தகிரிக் குமாரதே வனுமுனிவ
னிசைக்கு நாவாய்க்
காரூரும் பழமலையிற் பெரியநா
யகியிருந்தே கழறு மிந்தச்
சீருரு மத்துவித வுண்மையனு பவமுணர்ந்தோர்
திகழ்பா ரென்னுந்
தேருருஞ் சிவஞான முத்திபெற
லுண்மையிது திண்ணந் தானே.

இரண்டாவது விஞ்ஞானசாரம்.

அஞ்சு கரமுடைக்
குஞ்சரந் தனைத்
தஞ்ச மென்றுநிற்
கொஞ்ச மொன்றமில்.

* * * *

விருத்தகிரி வடிவான விறையவனும் வாழ்க
வினையனேற் கருள்விருத்த வம்பிகையும் வாழ்க
கருத்திலுற வெனக்கருளும் பிரணவமும் வாழ்க
காருணியை யடையுமடி யாருநனி வாழ்க
திருத்தமுடன் றலமுமிகச் சிறப்பதாய் வாழ்க
சேர்ந்துறையு மியாவர்களுஞ் செல்வமுடன் வாழ்க
இருத்தியெனை யுலமயருள யானுணர்ந்த படியே
யெவ்வோரு முணர்ந்துவா டுதலறவே வாழ்க. (௧00

End:

கலிவலி யினது கலக்கமோர் காலுஞ்
சித்தமா யில்லாத் திருமுது கிரிவா
ழென்னையும் பொருளா வெண்ணியாண் டருளும்
விருத்த வம்பிகையே வினையனேற் கிஃதொன்
றையமிவ் வைய மனையே நின்று
வன்றிமற் றொருவ ராரினு நீங்கா
(. . . . .)
சமரச வாதஞ் சாற்றிய படியே
யென்ன னுபவமு மெழின்மறை முடிவு
மிதுதிரி வல்ல வெழிற்றுணி வேயா
நமதரு ளாலே நன்று யறிந்தா
யிதனீ வாழ்வா யென்றனை வாழ்த்தி
யிதுபிர மாண மெனவென் றனுக்கு
முறுதியாய் நீயே யுரைக்கிலுன் னருளி
திரிலைவயமறத் தேர்ந்து
சமயிக ளுடனே தர்க்கித்த லற்றேன்.

முற்றும்.

(. . . . .)

சவிகற்ப திருவிகற்பத் தகதிட்டையென வுரைக்கு
மிவிகற்ப மென்று மின்றி யிடைவிடாச் சகசநிட்டை
செவியதி னெனக்கு நீயுந் திருவுளஞ் செய்யவேண்டு
மவியமில் விருத்தவெற்பி லமர்விருத் தாம்பிகையே

(* * * *)

ஒருபத்திதானேயாரு யொருதலந் தானே யாரு
யொருவங்கந் தானேயாரு யொருமுகந் தானே யாரு
யொருலிங்கந் தானேயாரு யொருமுகந் தானே யாரு
யொருவின்பந் தானேயாரு யொன்றதாய்(க்) களிக்கு மென்றும் (வ)

அனுதியிற் சிவமே லிங்க மபினேயே யங்கமாகு
மனுதியவ் வபினேயேயிவ் வங்கம தாயிற் றென்று
லனுதியச் சிவமே யந்த வங்கத்திற் புறம்புந் தோன் று
மனுதியக் குருவத் தீக்கைக் கருத்தமு மிவையேயாகும். (கக)

முற்றும்.

Colophon:

குமாரதேவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சாத்திரம் பதினுறுமெழுதி நிறை ந்தது.

(கு-பு.)—

துறவின் றன்மையும், தேகம் சித்திபெற்ருல் முத்தியுண்டாமென்பதன் தன்மையும், சாதனசதுட்டயத்தன்மையும், மகாவாக்கியத்தின் பொருளும், சொரூபானுபவத்தின் றன்மையும், வேதாகமங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபாடின்றி யிருக்கும் வகையும், நாமரூபத் தோற்றமின்றிச் சச்சிதானந்தவடிவம் பரம்பொருளாக நிலைத்தலே மோட்சமென்பதையும் மிக எளிதில் விளக்குவது இந்நூல். அத்வைத நிலையை யடைவதற்கு இந்நூலாசிரியர் சாதனபரம்பரையாகக்கொண்ட வீரசைவசித்தாந்தமும் அவசியமாகக் கூறவேண்டுமிடங்களில் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றமையின் அத்வைத சித்தாந்தமே யன்றி வீரசைவ சித்தாந்தமும் இதிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வரிய நூலை இயற்றியவர் பேரை - சாந்தலிங்கசாமிகள் சிஷ்யராகிய விருத்தாசலத்திலிருந்த குமாரதேவர் என்னும் பெரியார். மூவருடத்திய காட்லாக் 78 (*b*) and (*c*) நம்பரில் சுத்தசாதகமும், விஞ்ஞானசாரமும் வந்துள்ளன. இந்தப்பிரதியில் அடங்கியுள்ள நூல்களின் பெயர்கள் :—

(1) அத்துவிதவுண்மை	Fol.	1*a*.
(2) விஞ்ஞானசாரம்	,,	18
(3) பிரமானுபூதிவிளக்கம்	,,	35
(4) மகாராசா துறவு	,,	42
(5) ஆகமநெறியகவல்	,,	61
(6) வேதநெறியகவல்	,,	63
(7) பிரமானுபவவகவல்	,,	64
(8) வேதாந்த தசாவவத்தைக் கட்டளை.	,,	66
(9) வேதாந்த தசகாரியக் கட்டளை.	Fol. ,,	68
(10) ஞானவம்மானை	,,	71
(11) பிரமசித்தியகவல்	,,	74*b*.
(12) உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை		80
(13) சிவதரிசனவகவல்	,,	83
(14) சமரசவகவல்	,,	86*b*]
(15) சுத்தசாதகம்	,,	89
(16) சகச நிஷ்டை	,,	107

No. 1477. குமாரதேவர் ஞானவம்மானை.
KŪMĀRADĒVAR ÑĀNAVAMMĀNAI.

Pages, 8. Lines, 13 on a page.

Begins on fol. 6*a* of the MS. described under No. 1229.

Complete.

A eulogy on the goddess Periyanāyaki, a form of Pārvatī worshipped in the Śaiva temple at Vṛddhācalam; by Kumāradēvar.

Beginning:

குமாரதேவா[சா](சுவா)மிகள் ஞானவம்மானை.

ஆழத்துப் பிள்ளை யடிதொழு தம்மானே
ஐயந் திரிவை யறுத்தேன்கா ணம்மானே
விருத்தவம் பிகைபத மேவியே யம்மானே
மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணை விழித்துப்பின் னம்மானே
கருத்திற் றுணிவை(க்) கருதிநின் றம்மானே
கண்டபடி யே கழறுகே னம்மானே.

End:

தன்னை நிகராகுஞ் சங்கரி யம்மானே
தண்ணருள் செய்த தயவினுக் கம்மானே
என்னகைம் மாறுமுண் டென்னிடத் தம்மானே
இனியவ ளடியவர்க் கெழிற்பணி யம்மானே
விரும்பியே செய்வது விதியிந்த வம்மானே
விருத்த கிரித்தலம் விளங்கிட வம்மானே. (௧00)

(கு-பு.)—

இது குமாரதேவர் இயற்றிய நூல்களுளொன்று. விருத்தாசலத்துப் பெரியநாயகியின் திருவருளால் தமக்கு மெய்ஞ்ஞானம் நிலைபெற்றதாதலின் அவரது விஷயமாக வமைந்தது இது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1478. குறிஞானவெண்பா.
KUṞIÑĀNAVEṆBĀ.

Pages, 14. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 63*a* of the MS. described under No. 1214.

Contains 39 stanzas.

A treatise bearing on the Advaita vēdānta. The name of the author is not given but in the heading it is stated that the work is Kuravanuraittakuṟiñānaveṇbā.

Beginning:

ஆதி யுலகனைத்து மானைமுக மேயிகத்து
நீதி செகமெவர்க்கு நின்றதே—பாதி
மதியணிந்தோன் மைந்தா மதிமயங்கிப் போகாக்
கதியெனக்கு நீகாணுங் கண். (௧)

* * * *

உன்னை யறிந்தே னுனதருவொன் றுயிருந்
தென்னையறிந் தென்மனதுன் னிட்டமாய்த்-தன்னை
யறிந்தே னறிவறிவா யன்புருகி நெஞ்சு
செறிந்தே னறிவுரைதான் செய்து.

End:

எங்கு மிருக்கு மிறையை யிரவுபக
லங்கங்கே தேடி யலையாமற்[ப்]—பங்கமற
நின்ற நிலையை நிலையாத நில்லென்றான்
மன்றதனி லாடுமான் வந்து. (௩௬)

[யி](இ)ல்லோ வெளியோ [யி](வி)றைவன் பதிதா
னல்லோ பகலோ வறிவன் குறிதான்
மல்லோ மதியோ மணிநா வசையோர்
சொல்லாய் மனமே [சொ](சு)கமா னது தான். (௩௭)

உண்டுடுத்துப் பூசிமுடித் தொண்டொடியோ டின்பநவங்
கண்டெடுத்துப் பூவணைமேற் கண்வளர்ந்—தொண்டொடியீர்
காயமெரியூட்டுவதுங் கண்டிருந்திவ் வாழ்வுதனை
நேயமுறு மாறே தினி. (௩௯)

(கு-பு.)—
இது வேதாந்த விஷயமானது. முப்பத்தொன்பது செய்யுட்கள் உள்ளன; முற்றும் இருக்கும் விவரமுதலியன விளங்கவில்லை. "குரவனுரைத்தகுறி ஞானவெண்பா" என்று நூலின் தலைப்பில் குறித்திருப்பதனால் அப்பெயருடன் வெளியிடலாயிற்று. நூலின் இறுதியில் "ஒருநாளுணவை யொழியென்றால்" என்னும் நல்வழிச் செய்யுளொன்றுள்ளது.

No. 1479. குறுந்திரட்டு.

KUṞUNDIRAṬṬU.

Pages, 396. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 178*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

This work is a collection of stanzas bearing on Advaita Vēdānta put together from various works and arranged by Tattuvadēśikanāyanār. It is divided into two parts, Nūṟkaṭṭaḷai and Anubhavakāṇḍam which again are sub-divided into many sections each dealing with a particular topic. The total number of stanzas is 1402. The names of the topics dealt with are mentioned in the extracts given below. The Perundiraṭṭu that has been printed includes the stanzas of this work.

Beginning:

சிவப்பிரகாசக்குறுந்திரட்டு.

நூற்கட்டளையிற் றொழிப்புரை.

அருட்டிறந் திகழ வந்தா னடியிணை மலர்க ளேத்தி
மருட்டிற மாயை நீக்கி மனவுரை யிறந்த வின்பப்
பொருட்டிறந் திகழ்த்தி மாளாப் போதவா னந்தமாக்குந்
திரட்டின தியல்ப தெல்லாந் தெளிதாகச் செப்ப லுற்றும். (௧)

தாற்பரிய முழுதுமெழிற் றருவதுவாய் மூளைத்துத்
    தகுநூலோ டனுபூதிக் கவடுகளாய் விரிந்து
பார்ப்பரிய வகையிருபத் தெட்டாகிப் பணைத்துப்
    பழுதில்விதக் கொம்பிருநூற் றீரொன்பான் பரப்பி
யோர்ப்பரும்வே தாகமத்துட் பொருளதுவாய்க் காய்த்தங்
    குருகவியாங் கனியதுவா யிரத்துநா ளீருய்ச்
சேர்ப்பெறவே பழுத்துறுநற் சிவச்சுவைய துடைத்தாய்த்
    திகழ்ந்தன்பர்க் கமுதளிக்குந் திரட்டெனுங்கற் பகமே. (௨)

* * * *

அகவல்.

நான்முகன் முதலாய் நலந்திகழ் மூவரும்
வானவர் குழுவு மறைகளு முறையிடப்

* * * *

ஐயனற் சொருப னடியிணை புனைந்த
செய்ய[ன](ந)ற் *சிவப்பிர காசனென் செல்வன்
றன்னையோர் மொழியி(னி)ற் சதிர்பெற வளித்திங்
கன்னையி லன்புசெய் யாரருட் பெருங்கடல்

* * * *

அருமறை முதனூ லனைத்துமற் றுத்தர்
தருதிரு மொழிகளுந் தானுட னுய்ந்து
தாற்பரி யத்தினைத் தனித்தனி யெடுத்துச்
சேர்த்துடன் விளக்கிய சிவப்பிர காசங்
கடவுளோ டருளிறை வணக்கமுங் கலைமறை
யடைதரு மாகம மாத்தர்சொற் சிறப்பு
நூற்பெய ரறி[ஞ்]ஞரை நுவன்றவை யடக்கமு
மேற்றிய விதவுப தேசமு மருமையும்
வன்னாச் சிரமமுங் கடந்தவன் வனப்பு
மன்னவன் பெருமையு மவன்றன தியல்பும்
விட்டசா ரத்தை விரும்பியங் கவாவிற்
பட்டுழல் பாதகர் பரிசிழித் துரைத்தலு
மேவலின் பெருமையு மிகழ்ந்தவர் கேடு
மோவலின் ஞானிதன் னுயிர்விடு மு லம்[ம்](முன்)
பரந்திகழ்ந் தமையிற் பன்னிய கனனமுந்
திருந்திய ஞானிகள் திருமுறைத் தழகுற
வொன்றதை யுணர யுவகினை யுணர்த்திடு
மென்றொழு காரண காரியத் தியல்பி
னிங்ஙோற் பத்தியு நெறிமையிற் படைத்தலு
மகிலமு மணுவே சித்தலு மழித்தலும்
பிறப்பவன் றானும் பிறப்பொடு பெத்தமும்

* சொரூபானந்தரது ஆசிரியர்.

பிறப்பெனுங் கடன்மரம் பெறுமுடற் றோற்றமும்
பிண்டமோ டண்டமும் பிறிதவற் றின்மையும்
விண்டுடல் (பற்)றலு மெய்(ம்)முத லனித்தமு
மூவுல கதனின் முழுவதுந் துன்ப
மாவகை காட்டலு மழகுறு துறவியு
மின்புறு வீட்டி(னை) யெய்தின மெனப்பக
ரன்புறு புத்த மரு[க்]கம்லோ கா[யி](ய)த
திலவுமீ மாங்கிசை நியாயம்வை சேடிகஞ்
சலமுறு சாங்கியஞ் சைவ[ஞ்]ச மேளிதம்
பாசு பதத்தொடு வாமம் பயிரவ
மாசறு காளா முகமா விரதமும்
போல்சிவாத் துவிதம் புகலுந் திறமு
மாலவன் சமயமு மாயா வாதமு
முதயனன் சந்திர னூழொடு காலமு
மிதமொடு மந்திர மருந்தின தியல்புஞ்
சாதிசங் கற்பமுந் தீர்த்தம[ற்](ர்ச்) சனைவழி
யேதுறா வளவைவா தென்றசங் கற்பமு
மோதிய வவைதொகுத் துரைத்தலுமுணரா
வாதர்தங் கேட்டுக் கிரங்கி யழுங்கலுஞ்
சத்தா மா[ற](ர்க்)கமுந் தகுமியோ கத்தி
னுய்த்திடு மியம நியமமா தனமு
மாதா ரத்திய வாங்குறு நாடியும்
பேதா[ற்]ர சுத்தியும் பிராணு யாமமும்
பிரியுநா ளளத்தலும் பிரத்தியா காரமுந்
திருமிகு தாரணை தியானஞ் சமாதியு
மாதா ராதி யறைந்த யோகமு
மேதமில் பயனுஞ் சித்தியெண் செல்வமு
மோதிய கரும யோகமும் பலன்களு
மேதம தென்றே யிழித்திடு மியல்புந்
தத்துவ வருக்கமுந் தகுமுடற் கோசமும்
வைத்திடு நாடியும் வாயுவும் விகாரமுஞ்
சடபா வனைசட் கோடி சனேன்மியு
முடக்கா ரகம்நாற் கரணமைம் பாகமு
மலங்குணஞ் சங்கங் குற்றம்வா தாதி
துலங்கிய பெந்தந் துக்கமே டணை(யுட)
னறிகருவிக ளடங் கவத்தைவே தனையெனச்
செறிதரு மூவகைத் திறமுழு தறைதலும்
பூதவி யல்புபூ தாங்கிச முண்ணிலை
யேதமி றால[ஞ்]சுக் க(ம்)மறையிய
லாதியவ் வெழுவகை யறைந்தவை யைந்து
மோதிய வெழுநா ளுடனு ரூறு
மறுபதோ டாறு றுயதத் துவமு
முறுமியல் பல்வகை யுரைத்தகத் துவமுந்
தத்துவத் துணிவுஞ் சாற்றிய வவத்தையின்
மெய்த்ததா துக்குண மேவவத் த(ாந்)தரஞ்

சாற்றுமா தாரங் கரணசஞ் சேபமு
மேற்றிய வனுபவ மெனுமே ழவித்[தி](தை)யும்
வாக்கிய வருக்கமு மகாவாக் கியமு
மாக்கிய வவாந்தரம் பிரணவமோ டசபையு
மஞ்சொ டெட்டெழுத் தாம்வாக் கியமும்
விஞ்சுவாக் கியங்கள்மெய் காட்டா மையு
முயிர்பர வாசியு முயிரது மீசனுஞ்
சயமுறு முயிர்பரத் தாதா[ற்](ன்) மியமு
மாயையி னியல்பினை மதித்துற வாய்தலு
மாயநற் பிரபஞ்ச மதுநிரு பித்தலு
ஞானநற் பதானநல் விலக்கண[ஞ்](ச்) சிறப்பு
மூனமக் கரும மெனவிழித் துரைத்தலு
ஞானு[ற்](ர்ச்) சனையும் வி[ஞ்]ஞானவா சாரமு
ஞானநல் யோகமு நழுவினர் கதியு
மூனமின் ஞான வலியுமூழ் வேகமு
மீனமின் முத்திக் கேதுசாதனமுங்
கோதில்கா ரணனுங் குருபர னியல்பு
மாதிதன் பெருமையு மக்குரு வியல்பும்
பரமனைச் செறிபவர் பக்குவத் தியல்புங்
காமுறு மபக்குவங் கண்டுகை விடுதலுந்
திகழதி காரமுஞ் சீடா சாரமுந்
தகுசம்பிர தாயத் தியல்(பது) சாற்றலுஞ்
சிரமுறு மடியிணை திகழ்தரத் துதித்தலு
முரமுறு மூனுயிர் வேறுமீ ளுகிய
வினையவை முழுது மிலங்கு நூற் கட்டளை
யனுபவ வாதனை யறைந்திடும் பரிசி
லுயிரினைக் காண்டலு மோங்கதன் பெருமையு
மயர்விலத் துரிய மாய்வருங் குற்றமுந்
துரியா தீதந் துகளறக் காண்டலு
மரியதன் குற்றமங் கயர்வற வுரைத்தலு
மொருமைத் தாமிறை யுண்மையி னியல்பும்
பெருமைத் தாம்பரம் பொருளினைப் பெட்டலுந்
தற்பரம் பொருளைத் தான்[ெ]றரி சித்தலும்
செப்புல கழித்தலுந் தேசிகத் துதியும்
மெய்ப்பொருள் வேண்டலு மப்பொரு ளுணர்த்தலுந்
தானனு பூதியுஞ் சமைந்தவ னியல்பு
மான வனுபவத் தருட்டிறம் விளுதலு
மனுபவ முரைத்தற் கருமையு நிலைமையு
மினியதன் வியப்பு மெழிலா ராமையு
மருட்டிற மெச்சிநின் றழகுற வியத்தலு
மருட்டி(ற) நினைந்தழிந் தருளிரந் துரைத்தலு
மருள்விருப் பதனு லச்சமும் பவநடத்
திருளினுக் கிளைத்தங் கிறைவனுக் கிசைத்தலும்
பேரரு ளுக்கிப் பிறவி விரும்பலு

மாரருள் விருப்பா ராமையதி சயித்தலு
மிறையியல் புரைத்தலு மிறையொடு தணிதலு
மிறைவலி நோக்கி யெழிலுற மகிழ்தலு
மிறைவன்றன் குறிப்பு மிறைசுதந் தரமு
மிறைதிரு விஞேதமும் விழிமொழி யாட்சியு
மாட்சிய தருமையு மவஞெடு மகிழ்தலுங்
காட்சியி னிறையருள் காவம் புகழ்தலுங்
கழிந்தநாட் கிரங்கலுங் கருணையி னமிழ்ந்தா
திழந்தகே டுன்னி யேங்கிநின் றழுங்கலுந்
தனைப்பிரிந் தாற்ருத் தன்மையு மிறைவனை
நினைத்தமிழிந் தாற்று நிலைமை யுரைத்தலு
மன்புறு பரமர[ற்](ா க)த்தியல் படைதலு
மின்புறக் காரணம் விரும்பிநின் றிசைத்தலுங்
கூட விரும்பலுந் திருக்குறிப் பாட்சியும்
பீடுற விரும்புபெம் மாஞெடு நோதலு
மிறைநிலே மயக்க மிசைத்தலுங் கேடுகண்
டுறவுற வழங்கிீயும்பனைப் புகழ்தலுந்
தலைவனைப் புகழ்ந்து தனைவெறுத் துரைத்தலு
மெலேயறு மிறைகழற் கேவல் விரும்பலு
மேவலின் சிறப்பு மிறைகழற் கன்பினை
யோவற விரும்பலு மோங்கதன் பெருமையு
மன்பர்தங் குழுவு மதிற்புக விரும்பலு
மன்பரிற் கூடிய வழகுறு வியப்பு
மன்பர்தஞ் சிறப்பு மவர்குறி யறைதலு
மன்பொடு கூடா வன்பரை யஞ்சலு
நெஞ்சினை நோதலு நெறிமையி னிரத்தலு
நெஞ்சினை யுணர்த்தலு நெஞ்சுடன் படுத்தலு
நீங்கலி லன்புடை நெஞ்சொடு மகிழ்தலும்
பாங்குறு பரன்கழல் பாட விரும்பலும்
புனிதனைப் பாடாப் புலவரை யிகழ்தலு
நனிமிகு தோத்திரப் பெருமைநன் குறைத்தலும்
வையநன் கினையுற மங்கல வரமுமென்
றையமி லொருநூற் றெருபதெண் டிறத்தின்
முத்தி நெறியின் மொழிதரு முழுதையுங்
கைத்தல மணியெனக் காண்கநன் குறவே. (க)

* * * *

பொழிப்புரை முற்றும்.

கடவுள் வணக்கம்.

ஓங்கு முயிர்க ளொருகாலு முணரும் வண்ண முணராமற்
பாங்கி னுலக முழுதினையு மறைத்த படலப் பெருமாயை
யாங்கு வேரோ டழியும்வண்ண மகமும் புறமு மறநிறைந்து
நீங்கி வின்பத் திகழொளியாஞ் சிவப்பிரகா சத்தினைப் பணிவாம். (க)

* * * *

அருளிறை வணக்கம்.

நித்த னி[ற்](ர்க்)குண னின்மல னீடொளிச்
சுத்த னேகன் சுருதி தொடர்விலா
னத்த னென்னையு மாண்ட வருளினன்
றத்து வந்தன தாளில் வணங்குவாம். (௧)

* * * *

வேதச்சிறப்பு.

பேதமு மபேதந் தானும் பெருகிய வு[ப]பய மற்று
மோதிய யாவும் வேத முரைத்திடு மெல்லா நூல்க
ளேதமா மோரோன் றைத்தா னிசைத்தல தறியாதென்றால்
வேதமே யெல்லாங் காட்டும் விளக்கெனப் படுவ தையா. (௨)

* * * *

நூற்பெயரவையடக்கம்.

நாலு மாமறை யாதமப் பொருளதா ஞான நூல் பலவாய்ந்து
சீல மார்தரு தேசிகன் றிரட்டிய சிவப்பிர காசத்தைத்
தூல மானவென் மதிகொடப் பெயரினற் சுருக்கியான் சொல்வேனென்
போலு மாந்தர்க ளறிதலும் புரையிலோர் நகுதலும் பொருட்டாக (௩)

ஆக ௫௰.

இதோபதேசம்.

உடம்புடை யோர்கட் குளதாவ தென்று
மிடும்பை யேயின்ப மிலதென் றுணர்க
மடம்படு [ெ]சனன மரணமேநாய் தீரத்
திடம்பட முத்தியே சேரச்சிந் திக்க. (௧)

* * * *

ஞானியிலக்கணம்.

* * * *

தோன்றுமெப் பொருளும் பொய்ம்மையே
போதச் சொரூபமெய் யெனவனு பவத்திற்
றோன்றுமேன் ஞானி யவனிலுத் தமன்சிற்
சொரூபமே யாகவெப் பொருளுந்
தோன்றுமேற் றோற்றந் தோற்றமி லாமை
தோன்றிடா வின்பமாஞ் சொரூபத்
தோன்றலே யாரென் றுரைக்குவஞ் சுருதிப
பொருளெனச் சொல்லுவ தில்லால். (௨)

End:

தனிதனற் றொருமுடற் சுமைது டைத்தெனைப்
புனிதமாய்ப் புரணபூ ரணம தாக்கிய
மனிதனர் கழற்றுதி யமுத மாந்தினே
னினிதென டெல்லயிலா வின்ப வீடுமே.

தோத்திரச்சிறப்பு முற்றும். ஆக-௲௫௫

மன்னர் கோலமனு நெறியினில் வழங்குக மழைபொழிந் துலகெல்லா
மன்னி நீடுக வருளறம் பெருகுக வாண்டவன் கழல்சூடிப்
பின்ன மாகிய பேதமை நீங்குக பேருல கதுவென்றே
யென்னை யாளுடை யெழில்மிகு சொரூபனை யிரந்துகொள் வர மீதே. (௯)

மைய லொன்றற மன்னுநற் சிவத்தினை மலர்க்கையா மலகம்போ
லைய நீயெனக் கருளிய பெருநலம் யாவரும் பெறவேண்டுஞ்
செய்ய மாமறை களுந்திகழ் மூவருந் தெரிவதற் கரிதாய
மெய்யர் மெய்யநற் சிவப்பிர காசயாம் வேண்டுகொள் வரமீதே. (௰)

* * * *

தோன்ற வறிதலுந் தோன்றித்தோன் றாமையு
மான்ற வறிவு மறிநன வாதியு
மூன்றையு நீவுந் துரியங்கண் மூன்றற
வூன்றிய நந்தி யுயர்மோனந் தானே. (௪)

வாக்கு மனமு மிரண்டு மவுனமாம்
வாக்கு மவுனத்தில் வந்தக்கான் மூங்கையாம
வாக்கு மனமு மிரண்டு மவுனம
தாக்குஞ் சிதாவத்தை யாரறி வாரே. (௫)

முத்திரை முற்றும்.

Colophon:

சிவப்பிரகாசக் குறுந்திரட்டு, அனுபவகாண்டத் திருவிருத்தம்-௫௱௯௰௬. நூற் கட்டளைத் திருவிருத்தம்-௪௱௯௰௬. ஆக, திருவிருத்தம்-௲௪௱௨.

சிவப்பிரகாசக் குறுந்திரட்டு முற்றும்.

கு[ரு]சே(ரா)தன வருடம் ஆடிமீ ௰௨ வியாழக்கிழமை யிந்த(ச்)சுப தி(னத்தி)லே காஞ்சீபுரம் மத்தூர் கந்தப்ப முதலியார் குமாரன் சூரப்பன் சிவப்பி[ற](ர)காசக்குறுந் திரட்டு எழுதி நிறைந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல், அத்வைதமதத்தைச் சார்ந்தது. தத்துவதேசிக நாயனார் வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் ஸ்வானுபவத்துக்கு இசைந்து சாரமாயுள்ள செய்யுட்களைத் திரட்டியியற்றியது. இது நூற்கட்டளையென்றும், அனுபவகாண்டமென்றும் இரண்டு பெரும் பிரிவினையுடையதாய், இதோபதேசம், அருமையுரைத்தல், வன்னாச்சிரமம், அதிவன்னாச்சிரமம், ஞானியிலக்கணம், ஞானி பெருமை முதலிய பல சிறு பிரிவினையுடையது. இதிற் கூறப்படும் விஷயங்கள் இன்னனவென்பதை 'நான்முகன் முதலாய்' என்னும் அகவற்பா நன்கு விளக்கும். இதன் செய்யுட்டொகை ஆயிரத்து நானூற்றிரண்டு. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. இது பெருந்திரட்டுடன் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆயினும் இந்தப்பிரதி திருத்தமாக இருத்தலின் மிகப் பயன்படும்.

No. 1480. குறுந்திரட்டு.
KUṞUNDIRAṬṬU.

Pages, 87. Lines, 20 on a page.

Begins on fol. 64*a* of the MS. described under No. 115.

Contains only the last 374 stanzas of the Ānubavakāṇḍam.

This is a copy made from the MS. described under the previous number.

(கு-பு.)—

இத் முன்பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பட்டது. இதில் அனுபவ காண்டத்தின் விருத்தம் 567-இல் பின் முந்நூற்றெழுபத்து நான்கு பாடல்களே உள்ளன.

No. 1481. கைவல்லிய நவநீதம்.
KAIVALLIYANAVANĪTAM.

Pages, 93. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 106*a* of the MS. described under No. 1060.

Complete.

A treatise on Advaita Vēdānta in 278 stanzas. The work consists of two Paṭalas, the first dealing with the exposition of the fundamental reality and the second with the clearing of doubts in regard to it. In this work it is stated that a disciple desirous of obtaining salvation resorts to a proper spiritual preceptor, requests him to protect him, learns the Tattvas, gets knowledge of the self and clears the difficulties and the doubts he has in the course of the realization of the self. The work has been printed, but there is difference between the printed edition and this MS. The author is Tāṇḍavarāyamūrti, a disciple of Nārāyaṇaguru and a native of Nannilam, a place in the Tanjore district.

Beginning:

பொன்னில மாத ராசை பொருந்தினர் பொருந்தாருள்ளந்
தன்னிலந் தரத்திற் சிவ சாட்சிமாத் திரமாய் நிற்[க்]கு
மெ[ன்னி](ந்தி)லந் தனக்கு மிக்க வெழுதிலந் தனிலு மேலா
நன்னில மருவு மேக நாயகன் பதங்கள் போ[த்தி](ற்றி).
முத்தனை வேங்க டேச முகுந்தனை யுகந்தாட்[க்] கொண்ட
கத்தனை வணங்கிச் சொன்ன கைவல்லிய நவநீ தத்திற்
றத்துவ விளக்க மென் றஞ் சந்தேகந் தெளித வென்றும்
வைத்திரு படல மாக வகுத்துரை செய்கின் றேனே. (க)

* * * *

என்னுடை மனதுபுந்தி யிந்தியசரீர மெல்லா[ம்]
மென்னுடை [வ](ய)றிவினாலே யிரவிமுன் னிமமதாக்கி
யென்னுடை நீயு[ண](நா)னு மேகமென் றயிக்கியஞ்செய்ய
(வெ)ன்னுடைட(க்) குருவாய்த் தோன்றுமீசனை யி(ற)றைஞ்சினேனே.

படர்ந்தவே தாந்த மென்னும் பாற்[க்]கடல் மொண்டு முன்னோர்
குடங்களி னிறைத்து வைத்தார் குரவர்க ளெல்லாங் கா(ய்)ச்சிக்
கடைந்தெடுத் தளித்தே னிந்தக் கைவல்லிய நவநீ தத்தை
யடைந்தவர் விடைய மண்டின் றலைவரோ பசியி லாரே. (௬)

தித்திய வனித்தி யங்க [ள்னி](ணி)ன்னயந் தெரி விவேக
மத்திய விகப ரங்கள் வருபோகங் களி னிராசை
சத்தி[யினு](ய மு)ரைக்க வேண்டுஞ் சமாதியென் றுறுகூட்ட
முத்தியை விரும்பு மிச்சை மொழிவர்சா தனமு நான்கே. (௭)

End :

சித்துநா னிறைந்தோ னென்று திடமற வாதி ருந்தா[ல்]
[யெ](வெ)த்தனை யெண்ணி னாலு மேதுசெய் தாலு மென்ன
நித்திரை யுணர்ந்த பின்பு நிற்[க்]கி[ர](றன்) கனவைப் போல
வத்தனை யும்பொய் தானே யானந்த வடிவு நானே. (௱௬௬)

குலவுசற் [க்](கு)ருவின் பாதக் குளிர்புனற் றலைமேற் கொண்டா
லுலகினிற் றீர்த்த மெல்லா(ந்) தோய்ந்தபே றுடையா ராவர்
நலமை யாங்கை வல்லிய நவநீத நூலைக் கற்றோர்
பலகலை ஞான நூல்கள் படித்தஞா னிகளாய் வாழ்வார். (௱௭௰)

சுப[முஸ்த](மஸ்)து.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச் சார்ந்தது. நால்வகைச் சாதனங்களையு டையவனாய், மூவகைத் தாபங்களால் துன்பமுற்று, ஆன்மஞானமுண்டாம் பொருட்டு ஞானாசாரியனைத் தேடிக் கண்ட சீடன் அவரை வணங்கி, மாய வாழ்வினால் வருந்தியவென்னைக் காக்கவேண்டுமென்றுவேண்ட, ஞானாசாரி யன் அவனது பக்குவநிலையையுணர்ந்து தத்துவங்களின் தன்மைகளை நன்கு விளக்க, அதனால் ஆன்மசொரூபமினனதென வுணர்ந்து, அவ்வனுபவ நிலை யில் தனக்கு உண்டான சந்தேகங்கள் இன்னனவென்று சீடன் கூறுந்தோ றும் அவற்றைத் தகுந்த காரணங்களாற் பூர்வபக்கஞ்செய்து அவனுக்கு உண்மை ஞானத்தை விளக்கியவகை இந்நூலில் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது. முதலது தத்துவவிளக்கப்படலமென்றும், இரண்டாமது சந்தேகந்தெளிதற் படலமென்றும் பெயரமைந்தது. பாயிரமுட்படச் செய்யுட்களின் தொகை இருநூற்றெழுபத்தெட்டு. அச்சுப்பிரதிகளுக்கும் இதற்கும் வேறுபாடுகள் பல இடங்களிற் காணப்படுகின்றன. இரண்டையும்வைத்து ஒப்பு நோக்கு வோர்க்கு இவ்விஷயம் நன்குவிளங்கும். இந்நூலாசிரியர், சோழநாட்டு நன் னிலமென்னும் ஊரில் வேதியர்குலத்துதித்தவரும், நாராயண குருவென்பவ ரின் மாணாக்கருமாகிய தாண்டவராயமூர்த்தியென்பவர். இந்நூல் மிகவும் இனிய நடையிலமைந்துள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக் கிறது.

No. 1482. கைவல்லிய நவநீதம்.
KAIVALLIYANAVANĪTAM.

Substance, palm-leaf. Size, 13¾ × 1¼ inches. Pages, 67. Lines, 7–9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 104*a*. The other works herein are Vēdāntacūḷāmaṇi with commentary 1*a*, Sorūpānandarupaniḍadam with commentary 85*a*, Sorūpasāraveṇbā 137*a*, Pañcīkaraṇakkaṭṭaḷai 152*a*, Mananvagai 161*a*. Piramābhyāsavasṭāṅgam 163*a*, Piramānandānūbharam 165*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகளின் முன்புறம் செல்லரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

No. 1483. கைவல்லிய நவநீதம்.
KAIVALLIYANAVANĪTAM.

Substance, palm-leaf. Size, 10 × 1¼ inches. Pages, 124. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முழுதுமிருக்கிறது.

No. 1484. சச்சிதானந்தமாலை.
SACCIDĀNANDAMĀLAI.

Substance, palm-leaf. Size, 11⅛ × 1¼ inches. Pages, 26. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Complete.

A work in 30 stanzas (excluding the three introductory stanzas) eulogizing Saccidānandaguru, an Advaita spiritual preceptor whom the author identifies with the Supreme Brahman.

Beginning:

சச்[சு](சி)தானந்த விளக்கம்.

கடகரியோன் றிருத்தாளைக் கருணையுடன் றுதிசெய்து

விகடதட வியனுலகில் விளம்புதற் கரிதான

சகடநெடு மான்மருகன் றகுதிமிகு விநாயகனை
விகடமிலா மற்[ர்]றுதிக்க வெறுவினை யகலுந்தானே.

முச்சுடராகி யொன்றாய் முடிந்ததோர் சோதிபாத
மச்சுத [ந](ன)யனுங் காணா தகண்டமா யளவில் லாத
சச்[சு](சி)தா னந்தஞான சதாசிவ குருவைப் பாட
மெய்ச்சுட ருதையமான விளக்கொளி யுண்மை சொல்வாம்.

* * * *

முத்தமாய் நின்றபர நாதவொலி கீதமொரு
முச்சந்தி வீதிநடுவில்
மும்மல மக[த்தி](ற்றி)வெளி நி[ற்](ன்)மல சொரூபமாய்
முச்சுடரி னுச்சி முடிவி
லுத்தமா தேசிபரி சுத்தமா யட்ட திசை
யூடாடி வெட்ட வெளியி
[ளொ](லொ)ளியாகி [வி](யி)ருசுடரி னுதையகிரி
யணையிலே வொருநாலு மிருநாலு ட
னித்தமாய் நின்றபரி பூரண சதாசிவ
நிலைகொண்ட சோதி மயமே
நின்மகிமை கண்டுளே தெண்டனிடு தொண்டர்தம்
நி[ன](னை)வு ச[த்த](ற் ற)யராமலே;
சத்தமாய் நின்றமணி|ர[ற்றி](த்)னவொளி தீபமே
தரவேணு மிதுசமையமே
தற்பரா னந்தசபை நிட்களா னந்தசிவ
சச்[சு](சி)தா னந்த குருவே. (௧)

End:

பரமுமிது பொருளுமிது வழியுமிது தெளிவுமிது
பதினாலு லோக மிதுவே
பாசவினை யாலறிவு மோசமிது பாழறிவு
பாழான நடனமிதுவே
யாமுமிரு காலோசை யிரவுபக லன்றியே
யு(ய)ர்சரா சரமு மதிலே
யொளிவெளியி லொளியாகி யுபநிடத நடன்மா
யூழிவிதி யாழியெனவே
சிரமகுட முடிவிலே கனகமணி யசைவிலே
சிவஞான தீபமது பார்
திருமருவு சோதிமதி பெருகுகதி வீடுநெறி
சீவனைக ளாகி முடியும்
சரமுமது பதிசேர்வை சகலகலை யனு[ரு](ரா)க
சாயுச்சிய பதவி தருவாய்
தற்பரா னந்தசபை நிட்களா னந்தசிவ
சச்[சு](சி)தா னந்த குருவே. (௰)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் "தற்பரானந்தசபை நிட்களானந்த சிவ சச்சிதானந்த குருவே" என்பதை மகுடமாக வலமத்து சச்சிதானந்தகுருவின் விஷயமாகப் பட்டுள்ளது. வேதாந்த விஷயமானது. காப்புச் செய்யுள் மூன்று நீங்கலாக முப்பதுபாடல்களாலாகியது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனப் புலப்படவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூரணமாக இருக்கிறது.

No. 1485. சச்சிதானந்தமாலை.
SACCIDĀNANDAMĀLAI.

Pages, 36. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 129*a* of the MS. described under No. 802.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூரணமாக இருக்கிறது.

No. 1486. சச்சிதானந்தவிளக்கம்.
ŚACCIDĀNANDAVIḶAKKAM.

Pages, 10. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 151*a* of the MS. described under No. 250.

Complete in ten stanzas.

A treatise in Vēdānta explaining the nature and characteristics and the manifestations of the Supreme Brahman. The name of the author is not known.

Beginning:

ஓங்கார மாவதென் வென்றுகே[ழ்க்](ட்)கி
ஒலுகாரமொன் றகாரமொன்று மகாரமொன்று
பாங்காக நின்றி டும்மே பிரணவமாச்சு
பாரிரு ந்த கருவல்லோ வாசான் சொல்வான்
வாங்காத வகாரம துகாரத்திற் சேர்ந்து
மன்னிநின்ற [யி](வி)டமல்லோ மகார மாச்சு
தாங்காதே நின்றுரைக்க(க்) கேசரியைக் காட்டுஞ்
சச்சிதா னந்த மென்ற மவுனந்தானே. (க)

End:

மூறையாகத் தானென்ற [யா](வா)சைபோக்கி
மூதண்ட வேதாந்த சாத்திரத்தைப் பார்(த்)து
நிறையாக மனமொன்று லறிவிற் சேர்ந்து
நி[ற்](ர்க்)குணத்தின் வீதியிலே நேர்ந்துகூடி

மலையாக நின்றதொரு கேசரியைக் கண்டு
மனமொட்டிக் கலந்ததிலே தானே தானுய்த்
துறையான விரவுபகல [த்தர](ற்று) வல்லோ
சொல்லலாம் ஞானியெனச் சொல்ல வாமே. (௰)

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது. பிரமத்தின் ஸ்வரூபகுண விபூதிகளை விளங்க அறிவிப்பது. பத்துப் பாடல்களாலாகியது. ஆசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1487. சசிவன்னபோதம், உரையுடன்.
ŚAŚIVANNABŌDAM WITH COMMENTARY.

Pages, 70. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 36*a* of the MS. described under No. 346.

Complete.

Same work as and the original of that described under R. No. 300 of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part II.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 300-ஆம் நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதியாகும். இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1488. சசிவன்னபோதம்.
ŚAŚIVANNABŌDAM.

Pages, 20. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 84*a* of the MS. described under No. 83.

Complete.

Same text as that described above. The author is Tattuvarāyar but Mr. Raghava Ayyangar, late editor of the Śendamiḻ, opines that the author is Śōtiprakāśar.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 300-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. ஆயினும் இதில் மூலமட்டுமே உள்ளது. நூலாசிரியர் சோதிப்பிரகாசர் என்பர் செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியராக இருந்த இராமநாதபுரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ மு. இராகவையங்கார். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1489. சத்தப்பிரகரணம்.
SATTAPPIRAKARAṆAM.

Substance, palm-leaf. Size, 9¼ × 1¼ inches. Pages, 87. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 43. The other works herein are Śorupānandarupaniḍadam with commentary 1a Ahattīsar'īksāvidhi 80a.

Complete.

A treatise bearing on the Advaita Vēdānta. It is divided into 7 chapters, the topics dealt with therein being given in the Tamil remarks below. The work has been printed, but much difference is noticeable between the printed edition and the MS.

Beginning:

வேந்தாத சிரவணம். முதலாவது ராகத்துவேஷம்.

[illegible] |
[illegible] ||

என்றது, எந்த ராகத்துவேஷங்களினுலேயும் விகற்பித்து வருகிற சித்த விருத்திகளேயும் சமட்டிவியட்டி சத்ததன்மாத்திரைகளாய் வருகிற திரிகுண சொரூபங்களேயும் திரிபு(ை)டையையும் நிரூபிக்கிறேம் !—

எப்படியென்னில் அனுதிகாலத்திலே பிரமஞானம் அறியும்படியாய்(ப்) பகவான் பிரமதேவருக்கு உபதேசித்த பஞ்சீகரண சிரவணம். முதலாவது ராகத்துவேஷ நிவிர்த்திகூறியது எப்படியென்னில்,—ராகம், துவேஷம், காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம், ஈரிஷை, அசூயை, டம்பம், தற்பம், ஆங்காரம், இச்சை, பத்தி, சிரத்தை ஆக-௧௬.

இதற்கு வகையான ராகமாவது :—பரஸ்திரி[ெ]க[வ](ம)னம் பண்ணவேணுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்தி[க்கு ராகமென்று பெயர்.]

துவேஷமாவது ;—தனக்கொருத்தன் அபகாரம்பண்ணிஞல் அவனுக்கு அதில் அபகாரம் பண்ணவேணுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்தி[க்குத் துவேஷமென்றுபெயர்].

End:

இனி மகாகாரண பிரகரணமாவது ஏதென்னில்,—

[illegible] |
[illegible] ||

என்றது இதற்கு விவரம் : தன்னிடத்திலெதிராய் அத்தியாசமாய்த் தோ[ணு](ன்று)கிற மகாகாரணத்தினுடைய விவரணையைச்சொல்லுகிறேம் :—

எப்படியென்னில், தமோகுணப்பிரதானமான ஆங்காரத்துவமென்கிற காரண சரீரம்போல் பிறகு சாத்வீக குணப்பிரதானமான மகத்தென்கிற பிரத்தியாகாரத்துப் பிரத்தியகாத்துமாவுக்கே மகாகாரணசரீரமென்கிற பெயர் ; இந்தப் பிரத்தியகாத்துமாவும் மகாகாரண சரீரத்துக்கே (. . . . .) சாத்தானுவித்த சர்வவிகற்ப சமாதி[யிது] முதலான அகண்டகார விருத்திக்குமகத்தான பரியாய நாமங்கள் இதற்குச் சம்மதி என்று வாசிட்ட ராமாயணமென்கிற கிரந்தத்திலே ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து வசிட்டர் உபதேசம் பண்ணியிருக்கிறுர். அதனுலேயும் சுருதிகளிலே சொல்லியிருக்கிறபடியினுலேயும் அகண்டபரிபூரண சொரூபமிதுவே பிரமாணமென்றறிவதே சித்தம்.

Colophon:

சம்பூர்ணம்.
மகாகாரண முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத வேதாந்த விஷயமானது. (1) ராகத்துவேஷப் பிரகரணம், (2) சாதன சதுட்டயப் பிரகரணம், (3) மகாவாக்கியப் பிரகரணம், (4) தூலப்பிரகரணம், (5) சூட்சுமப் பிரகரணம், (6) காரணப் பிரகரணம், (7) மகாகாரணப் பிரகரணம் என்ற ஏழுபெரும் பிரிவுகளாலாயது அச்சிட்டிருப்பதற்கும் இதற்கும்பல வேறுபாடுகளிருக்குமென்று தோற்றுகிறது. முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1490. சத்தப்பிரகரணம்.
SATTAPPIRAKARANAM.

Substance, palm-leaf. Size, 9⅜ × 1 inches. Pages, 64. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 4 a. The other works herein are Sorupānanda-vupaniḍadam with commentary 1a, Tiruppuhaḻ 77a, Śaṭṭaimuni-ñānam 7.a, Śaṅkarācāriyar Śuddhakāṇḍam 84a, Nandiśvararpāyiram 87a, Koṅgaṇavarñānam 90a, Koṅgaṇavardiyānam 93a, Ahattiyardīkṣā-vidhi 96a, Vālaidīkṣai 103a, Maccamunivarñānam 104a, Eluvahaittōṟṟam 120a, Vādavūrar Ānandakkaḻippu 124a, 128a.

Complete, but full of scriptory mistakes.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. எழுத்துப்பிழைகளதிகம்.

No. 1491. சத்தப்பிரகரணம்.
SATTAPPIRAKARAṆAM.

Substance, palm-leaf. Size, 9½ × 1 inches. Pages, 254. Lines, 5 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above; some differences are noticable in the stanzas; and the arrangement of the Paṭalas is somewhat different At the end details of information regarding the edition, the place of publication, the price of the book, etc. are all given, and so it is inferred that this MS. has been copied from the printed book.

Colophon:

அச்சிற் பதிப்பித்த சத்தப்பிரகரணம். கார்த்திகைமீ கஉஅ புதன் விரோதகிருதுஹு.

இந்நூல் சேஷகிரிசுவாமிகள் மரபில் வந்த மன்னுர்பாகவதரிவர்கள் மரபிற் செய்யப்பட்டது.

"இது சுத்த வேதாந்த பரம்பரை தி. கரபாத்திர சுவாமிகள் மரபிலுள்ள பிறையாறு அருணசல சுவாமிகளாற் பரிசோதித்து அவர்கள் மாணாக்கரில் ஒருவராகிய சென்(னை) வேங்கடாசல முதலியாரும், வி. ரங்கசாமி முதலியாரும் கேட்டுக்கொண்டபடி சென்னைமாநகரம் "வேதாந்தவிளக்கம்' என்னும் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. விசுவாவசுஹு ஆவணிமீ இதன்விலை ரூபா க. அணா உ."

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றதே. ஆயினும் வாக்கியங்களும்,

		Foll.
(1)	இராகத்துவேஷப் பிரகரணம்	1
(2)	சாதன சதுஷ்டயப் பிரகரணம்	24
(3)	தூலப் பிரகரணம்	54
(4)	சூட்சுமப் பிரகரணம்	76
(5)	காரணப் பிரகரணம்	100
(6)	மகாகாரணப் பிரகரணம்	106
(7)	நிசாலந்தானுபூதிப் பிரகரணம்	114

எனப்பிரகரணங்களும் சிறிது வித்தியாசத்துடன் காணப்படுகின்றன. இந்தப் பிரதி அச்சுப்பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றிருக்கவேண்டுமென்று தோற்றுகிறது.

No. 1492. சத்தப்பிரகரணம்.

SATTAPPIRAKARAṆAM.

Substance, palm-leaf. Size, 13 × 1⅛ inches. Pages, 124. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other works herein is Vivēkaśaram, 63*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. அதில் உள்ள அளவே இதிலும் உள்ளது.

No. 1493. சிதானந்தகீதை.

CIDĀNANDAGĪTAI.

Pages, 27. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 44*a* of the MS. described under No. 1338.

Complete.

A treatise bearing on Advaita philosophy explaining the characteristics of Sat, Cit, Ānanda of the Supreme Brahman. In a passage at the beginning of the work it is stated that it is the tamil rendering of the Sanskrit work Tattvasāra made by Śaccidānandasvāmi for instructing Cidānandayōgi; and it is stated at the end of the work that Cidānandayōgi, disciple of Vimalēśānandayōgīśvara taught it to Saccidānandayōgi.

Beginning:

சகலவேதாந்த சாத்திரத்தையும் சங்கி[ற](ர)கம்பண்ணி யிந்தச் சாத்திரம் பார்த்தபேர்க்கெல்லாம் ஞானோ[னை]தயமாகும்பொருட்டாக(த்) தத்துவசாரமென்கிற கிரந்தத்தைச் சச்சிதானந்த சுவாமி[ய](க)ள் தமிழினால் (. . . . . .) பனுவலாகப் பண்ணிச் சிதானந்தயோகிக்[கி](கு) உபதேசம் பண்ணின கி[ற](ர)மம் :—

நி[ற்றி](த்தி)ய க[ற்](ன்)மங்களும், நைமித்தியக[ற்](ன்)மங்களும் வெகு செனனங்க[ள்](ளில்) ஆசரித்ததினாலே சித்தசு[ற்றி](த்தி)யுண்டாய், அனேகவிதங்களாயிருக்கிற உபாசனையினாலே மனது ஏகாக்கிரசித்தமுண்டாய் மோட்சத்திலே யிச்சையாய், சாதன சதுட்டயங்கைவந்து சற்குருவைச்சேர்ந்து செனனமரண ரூபமான சமுசாரத்தைத் தாண்டுகிற[த்]துக்கு உபாயங் கேட்கின்ற சீ:-னுக்கு சற்குருவானவர்ஞானோதயம் பண்ணின கி[ற](ர)மம் :—

அகிலாண்டகோடி (. . . . .) அவா[ன்](ங்)மனசகோசரமாயிருக்கிற பிரம சைதன்னியம் ஒன்றுண்டு. அது சச்சிதானந்த சொரூபமாகவிருக்கும்.

End:

யாரொருவர் இந்தப் பிரகரணத்தைக் குருமுகமாகச் சிரவணம்பண்ணிச் சிரவணம்பண்ணின[த்]தை நன்றாய் மனனம் பண்ணிக்கொண்டு, மனனம் பண்ணின[த்]தை யாதொருத்தர் அநுபவத்திலே நிட்டை சாதி[ச்சு](த்து) வருகிறார்களோ அவர்களே சீவன்முக்த(ர்க)ள்.

Colophon:

இந்தப் பி[ற](ர)கரணம் ஸ்ரீவாசுதேவசொரூபரான விம[ரீ](லீ)சானந்தயோகீசு(வ)ரசாமி[ய](க)ள் சரணாரவிந்தங்களிலே பி[று](ரு)ங்கம்போலச் சஞ்சரிக்கிற சிதானந்த யோகீசுரரானவர் சச்சிதானந்தயோகிக்கு உபதேசம் பண்ணின சிதானந்த கீதை முற்றும்.

அகண்ட சச்சிதானந்தப் பி[று](ரஹ்)மமேவாஹம். பூர்ணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்துவைதமதத்தைச் சார்ந்தது. சச்சிதானந்த சொரூபத்தைநன்கு விளக்குவது. வசனநடையிலமைந்தது. "தத்துவசாரம் என்னும் நூலே, சிதானந்த யோகிக்குச் சச்சிதானந்த சுவாமிகள் உபதேசித்ததாக" நூலாரம்பத்திலும் "விமலீசானந்த யோகீசுவர சாமிகள் சரணாரவிந்தங்களிலே பிருங்கம்போலச் சஞ்சரிக்கிற சிதானந்த யோகீசுவரர், சச்சிதானந்த சுவாமிக்கு உபதேசம் பண்ணின சிதானந்தகீதை" என நூலின் இறுதியிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1494. சிலேடையுலா.

ŚILĒḌAIYULĀ.

Pages, 51. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 106*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

A treatise bringing out the principles of the Advaita Vēdānta taught to the author Tattuvarāyar by his Guru Sorūpānandar and incidentally praising him. The stanzas are capable of giving two meanings, a philosophical meaning and an ordinary meaning.

Beginning:

பன்னிரண்டாவது தத்துவராயரருளிய சிலேடையுலா.

தத்துவவாக்கியம்.

தந்தைதா யாவானுஞ் சார்கதியிங் காவானு
மந்தமிலா வின்பநமக் காவானு—மென்றனுயிர்
தானாகு வானுஞ் சரணாகு வானுமருட்
கோனாகு வானுங் குரு.

ஓங்கு முயிர்க ளொருகாலு முணரும் வண்ண முணராமல்
பாங்கி னுலக முழுதினையு மறைத்த படலப் பெருமாயை
யாங்கு வேரோ டழியும் வண்ண மகமும் புறமு மறநிறைந்து
தீங்கி லின்பத் திகழொளியாஞ் சிவப்பிரகா சத்தினைப் பணிவாம்.

(குழகன்)

ஓங்கு விசும்பு முறுகாலு[ம்] மொண்டீயும்
வாங்கு திரைக்கடலும் வையகமு[ம்]—நீங்காத
சத்தாதி யிற்பிறக்கச் சாரும் புலனைந்தும்
வித்தார மாக விவைவிளக்கச்—சித்த
விகாரத் துதிக்க வியன்புலன் வெவ் வேறும்
விகாரமுஞ் சித்தம் விளக்கத்- -தகாது
தெரியாத மாயையினிற் சித்தந் திகழக்
கரியாய சீவன்கட் டோன்[றி](ற)—வரமாயை

End:

(. . . . . . .) தீயபவப்

பேராழி மாற்றும் .பெருமானே பேரோத
நீராழி மாற்றுதற்கு நில்வாதோ—போரேறே
தின்னணிய யானு நினையணுகா தாரைப்போற்
பொன்னணியு மொன்றாகப் பூணவோ—[யி](வி)ன்னளியைக்
கண்டா தரிக்குங் கருத்தெலா நேராகக்
கொண்டா யறவுங் கொடியைகாண்—பண்டேயு
நோலா வெமையொழிய நோற்றார்க டங்களையு

மாலாக்க வல்லையே யென்றென்று—மாலாகி
நின்ற ளிவள்போலு நேரிழையார் யாவ[ற்](ர்)க்குந்
தன்றாள் பணியுந் தபோதனர்க்கு—மொன்றாகத்
தீராத பித்தளித்துச் செய்யாச் செயலளித்து
நீரா விழியளித்து நின்றவெலா—நேராகக்
கொண்ட பிரான் மெய்யின்பங் கூர்ந்தேன் புலனைந்து
முண்டபிரான் போந்தா னுலா.
சேரா வரிவைய[ற்](ர்க்)குஞ் சேர்ந்த வரிவை[ர்](க்)கு
நீராய் விழிதுறந்து நின்றதே—நேரா
வுருவிலா நேரா வுணர்[பு](வு டையா னே[ந](ன)ே
திருவுலாப் போந்த தெரு.

Colophon:

சிலேடையுலா முற்றிற்று

மத்தூர் சரவண தேசிகர் வீரபுத்திரராகிய மணியப்ப முதலியார், தத்துவராயரருளிய சிலேடையுலா முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சொருபானந்தர்மீது தத்துவதேசிகநாயனாராலியற்றப்பட்டது. வேதாந்த விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1495. சிலேடையுலா.

ŚILĒḌAIYULĀ.

Pages, 31. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 68*a* of the MS. described under No. 325.
Complete.
Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியின்கண் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1496. சிலேடையுலா.

ŚILĒḌAIYULĀ.

Pages, 26. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 99*a* of the MS. described under No. 1422.
Wants only two stanzas; otherwise complete.
Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இதில் "தந்தைதாயாவானும்" "ஓங்கு முயிர்களெனும்" என்ற பாடல்களிரண்டுமில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந் நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1497. சிவகீதை.

ŚIVAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, $8\frac{4}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Pages, 78. Lines, 8-10 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Complete.

A treatise in 11 Adhyāyas bearing on Advaita Vēdānta. The names of the Adhyāyas will be found given in the Tamil remarks below. From the fourth stanza, it is inferred that the author thought that this work may appropriately be termed Śivappirakāśam. The author appears to be Tattuvadēśikanāyanār, but this matter requires further investigation.

Beginning:

பூதமைந்தோ டிரவிமதிப் புருடனாகிப் புணர்ந் தென்றும்
பேதமில்லா வறிவுருவாய்ப் பிறங்குகின்ற பேரொளியோ
னாதிமூவர்க் கறிவரியோ னரிவைபாக னமலன்
பாதபங்கயங்கடலை வைத்தே பணியும் பரிசினனால். (க)

இலங்கிய மறைக ணான்கு மியம்புதற் கியலா வென்ன
மலங்கிய சிந்தையோடு வானவர் மூவர் நிற்க
விலங்கிய வனைய வென்னை வேதகஞ் செய்தெ னுள்ளே
துலங்கிய சொருபா னந்தன் றுணையடி தொழுதல் செய்வாம். (உ)

* * * *

சிவன்றிருவுருவுகொண்டு முன்பருளிச்செய்ததோர் புராணமாதலினாற்
சிவன்றனை யளித்த பரன்றிரு நாமஞ் சிவப்பிர காசமா மதனாற் [வாற்
சிவந்தசெந்தமிழா வியார்க்குமிந் நிலத்தே சிவந்தனைத் திகழ்த்திடுந் தெளி
சிவன்றனக் குரிய தாதலா னாமஞ் சிவப்பிர காசமென் றுரைப்பாம். (ச)

பிரமாண்டங்கள் படைத்தவப்பரிசும்
பெருமையுமனுக்க ளெல்லைகளு(ம்)
வரமுற வுரைத்தாய் வளம்பெற வதிலே
வாய்மையால் வருண நான்கிலுந்
தருமதற் பரராய் ஞானயோ கத்தே
சாலவா தரிப்பவர் தம்மாற்
றிரமுறப் பரவுந் தேவர்தே வர்க்குந்
தேவனுண் டென்று செப்பினையால். (௫)

* * * *

முதலத்தியாயமுற்றும்.

சாங்கியயோகவத்தியாயம்.

மறைபயின் முனிவர்கேட்ப மாமறை முடிவி னூலு
மறிவரு மறிவா னந்த வருளுரு வமலன் றன்பாற்
பிரிதரு பேதநீத்துப் பெயர்விலா தொன்றா யெங்குஞ்
செறிதருந் தன்னை யீசன் றெரிதர வியம்பலுற்றான். (௧)

End:

ஏதமுற நாரணனை யென்னிலயல் காணும்
பேதவிழி யானர்பிற விப்பிணி யறாரே
மாதவனை யானென மனத்தி னினை கிற்கும்
போதவிழி யாளர்பரி பூரண மடைந்தார். (௭௨)

* * * *

மூவர்தேடிறைசனற்குமாரன் முதன்முனிவர்கட்குமொழிகீதையிங்
கியால ரோதின ரிதின் பொருட் டுணிவ ரியாவர்தம்
பாவம் வேரொடு பறிந்துநல்ல பரமப்பதம் பெறுவ ராதலான்
மேவு மன்பினொடு மோத மீளுதலில் வீடுவேண்டி விரும்புவான். (௭௮)

Colophon:

பதினோராவது யோகவத்தியாயமுற்றும். ஆகச் சிவப்பிரகாசம் அத்தியாயம் ௧௧, திருவிருத்தம் ௬௱௩௰௮.

(கு-பு.)—

இது அத்வைத வேதாந்த சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று (1) சிவனைத் தேவர்கள் கண்டது, (2) சாங்கியயோகவத்தியாயம், (3) சம்பிரதாயவத்தியாயம், (4) பத்திமையத்தியாயம், (5) விசுவரூபவத்தியாயம், (6) சிவ(ச)த்தியின் செயலுரைத்தவத்தியாயம், (7) தத்வநிசமவிபூதியத்தியாயம் (?) (8) பிரபஞ்சவத்தியாயம், (9) மாயாவிகாரவத்தியாயம், (10) தத்துவதரிசனவத்தியாயம், (11) யோகவத்தியாயம் என்ற பதினொருவத்தியாயங்களாலாகியது. இந்நூலுக்குச் "சிவப்பிரகாச" மென்ற பெயர் பொருத்தமென்று நூலாசிரியர் கருதினரென்று தெரிகிறது (பாயிரம், செய்யுள், 4). நூலாசிரியர் தத்துவதேசிகநாயனார் போலவே தோற்றுகிறது. ஆயினும் ஆராய்ந்து நிச்சயிக்க வேண்டும். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1498. சிவகீதை.

ŚIVAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, $8\frac{3}{4} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Pages, 50. Lines, 11 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(ரு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1499. சிவப்பிரகாசவெண்பா.

ŚIVAPPIRAKĀŚAVEṆBĀ.

Pages, 7. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1472.

Complete in 43 stanzas.

A treatise on Advaita Vēdānta in which a Guru is represented as instructing his disciple that soul is different from the body, senses, etc., and that he should realise its true nature. The author appears to be Tattuvadēśikanāyanār.

Beginning:

வாக்குமனங் காணாத வாசாம கோசரத்தை
யாக்கமழி வில்லா வறிவுருவைப்—பாக்கியத்தோ
ரொன்றும் பரம்பொருளை யுள்ளாமல் விள்ளாம
லென்றுந் துதிப்பே னியான். (க)

தனையாருங் காணாத தற்சொருபங் காணப்
புனையாத் திருமேனி போந்திங்—கெனையாண்ட
நாதன் சிவப்பிர காச னளினமலர்ப்
பாதந் தொழுதேன் பரிந்து. (உ)

* * * *

பிள்ளை தனக்கொருவர் பேதித்தும் பேதியா
வுள்ள பொருளெல்லா முணர்த்துவிக்கத்—தெள்ளும்
விழியைக் கொடுத்தருளி வேதாந்தந் தன்னை
மொழியப் புகுந்தான் முனி. (ங)

End:

மறையவனைப் போலவே மைந்தனுள மாண்டங்
குறையுந் தனதுருவத் துள்ளே—நிறைய
வுருகிக் கலந்துசெறிந் தொன்று யிருந்தான்
சொருபக் கடலாஞ் சுகம். (கக)

* * * *

ஈண்ட வெழுந்தருளி யெப்பொழுது மிப்படியே
யாண்டு கொளவருவை யாகின்—மீண்டும்
பிறக்கினுந்தாழ் வுண்டோ பிரியா விடைகொண்
டிறக்கினுந்தாழ் வுண்டோ வினி. (சங)

சிவப்பிரகாச முற்றிற்று.

(கு-பு.)—
இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச்சார்ந்தது. இதில், நல்லாசிரியன் தன்னையடைந்த சிஷ்யனுக்கு, உடம்பு, இந்திரியமுதலியவற்றினும் ஆத்மா வேறென்று கூறி உண்மைப் பொருளையுணர்ந்தனுபவிக்கும்படி காட்டப்பட்டுள்ளது. வாழ்த்து உட்பட நாற்பத்துமூன்று வெண்பாக்களாலாகியது. செய்யுள் நடை மிக இனியது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. நூலாசிரியர் தத்துவதேசிக நாயனாரென்று தெரிகிறது.

No. 1500. சிவபூசையகவல்.

ŚIVAPŪŚAIYAKAVAL.

Pages, 4. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 387*a* of the MS. described under No. 85.

Complete.

A treatise of a philosophical nature in which it is stated that the true Śivapūjai or the worship of Śiva, consists in the subjugation of the senses and the realization of Śiva. This work is different from the Śivapūjaiyakaval of Ñānappirakāśar of Tiruvālūr.

Beginning:

இந்தத் தியான வெழிற்றிரு மேனியி
லேந்து சாதாக் கியமடை யும்படி
வாக்கமை கீழ்தென் வடமேற் றிசைமிசை
நோக்கிய முகங்க ளுவவருந் தொழிற்சா
தாக்கிய முதலைந் தென்றுரை தருமே
யம்முத லைந்துஞ் சகளம தாம்போழ்
தின்னண மீசா னாதி யெனப்படுந்
தொழிற்படு சாதாக் கியத்தினைச் சொல்லி
னிழற்பொலி சகள நிட்கள மாகையிற்

End:

இந்த நிலையிற் றெரிசன மென்று
நந்தா திருப்பது ஞான பூசை
யந்தரி யாகமு மாபுற யாகமு
மிந்த நெறிபிறி வில்லா தாதலிற்
புந்தியில் ஞான பூசை யென்ற
தவ்விரு பூசையும் பிரித்தருச் சிப்பது
பொய்யில் கிரியா பூசையென் றதுவே
யிப்படி யிடையற விருதய கமலத்
தற்புத முதல்வனை ய[ற்](ருச்)சனை புரிபவா
தப்பற வடைகுவர் சாயுச் சியமே.

சிவபூசை யகவல் முற்றும்

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. கரணங்களடங்கி அறிவு பிரமத்தை அறிவதே உண்மையான சிவபூசையென்று கூறுவது. அகவற்பாவிலமைந்தது. திருவாரூர் ஞானப்பிரகாசர் இயற்றிய சிவபூசை யகவலினும் இது வேறானது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத்தெரியவில்லை.

No. 1501. சிவபூசையகவல், உரையுடன்.
ŚIVAPŪŚAIYAKAVAL WITH COMMENTARY.

Pages, 20. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 377*a* of the MS. described under No. 83.

Complete.

Same work as the above and with a lucid commentary thereon. The name of the commentator is not given.

Beginning :

இந்தத் தியானவெழிற் றிருமேனியில் (. . . . .) ஈசானுதியெனப்படும், எ-து.—இப்படி, தியானத்தாலறியப்பட்ட அழகிய கன்மசாதாக்கியர் திருமேனியிலே பஞ்சசாதாக்கியமும் அடைந்த முறைமையைச் சொல்லுமிடத்துக் கிழக்கே பார்த்த பூர்வமுகஞ் சொல்லுதற்கரிய கன்மசாதாக்கியமென்றும், தெற்கே பார்த்த தெட்சிணமுகங் க(ர்)த்திரு சாதாக்கியமென்றும், வடக்கே பார்த்தவுத்தரமுக மூர்த்தி சாதாக்கியமென்றும், மேற்கே பார்த்த பச்சிம முகம் அமூர்த்தி சாதாக்கியமென்றும் நாலுதிக்கிலும் வியாபித்த வூர்த்தமுகஞ் சிவசாதாக்கிய மென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

End :

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட தெரிசனமாகிய ஞான பூசையிலே அற்புத முதல்வனாகிய அனுபோக சிவனைப் பூசை பண்ணுமதான சீவன் முத்தர் நிலைபேறான சாயுச்சியமே பெறுகை சந்தேகமில்லையென்றவாறு.

அகவலுரை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது சிவபூசையகவலின் உரை. தெளிவாகப் பொருளினை விளக்குவது. உரையாசிரியர் பெயர் விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1502. சூத்திரவெண்பா.
SŪTTIRAVEṆBĀ.

Pages, 4. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 93*a* of the MS. described under No. 1214.

A treatise bearing on Advaita-Vēdānta. Neither the name of the work nor that of the author is given or can be made out. Probably this is only a part of some work. Some stanzas are found written before as well as after this work and it is not known whether they form separate works at all, though, owing to want of better authority in the matter, they are described separately in this catalogue.

Beginning:

சாத்திரங்க ளே(ா)திச் சகலகலை யுணர்ந்துஞ்
சூத்திரமே யுள்ளக்கண் சூட்சமாய்ப்—பாத்துகந்து
கண்டான் நடுவான காரணத்தைக் கண்டுமனங்
கொண்டான் வெளியாடுங் கோன்.

வெளியோ வொளியிருளோ வெனமூன்று மொன்றும்
வளியோ மனமறியும் வண்ணந்—தெளிவோ
ரானந்த வெள்ள மகண்டபரி பூரணமே
தானந்த மாதந் தனி.

End:

தன்னையறியத் தனுமனமொன் றுயிருந்
துன்னை யறியவெளி யுள்ளிருந்து—முன்னைப்
பின்னறிவ தாக்கும் பெருங்கருணைப் பேராள
னென்னறிவே தன்னறிவென் றூன். (க)

நித்தியத்தைக் கண்டவுட னிருமலமென் றேயறிந்து
நித்தியத்தை யன்புமன்ன நீங்காதே—நித்தியமுங்
கள்ளத்தை நீங்கிக் கருணை யுடன்கலந்த
வுள்ளத்தி னுள்ளா முயிர். (க0)

(கு-பு.)—

இது அத்வைத வேதாந்த விஷயமானது. இந்நூலின் பெயரும் இயற்றியவர் பெயரும் ஒருவாற்றானும் விளங்கவில்லை. இதுவும் இதன் முன்னும் பின்னும் உள்ள சிலவும் தனித்தனி நூல்களல்லவென்று தோற்றுகிறது; தக்க ஆதாரம் ஒன்றும் கிடைக்காமையால் தனித்தனி நூல்களாகவே வெளிப்படுத்தும்படி நேர்ந்தது.

No. 1503. சூதசங்கிதாசாரசங்கிரகம்.
SŪTASAṄGITĀSĀRASAṄGRAHAM.

Pages, 61. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 167*a* of the MS. described under No. 1433.

Complete.

This is the original of the work described under R. No. 309 of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part II.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 309-ஆம் நம்பர் பிரதிக்கு மூலப்பிரதி. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1504. சொருபசாரம்.

SORŪPASĀRAM.

Pages, 30. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 137*a* of the MS. described under No. 1485.

Complete.

A treatise bringing out the principles of the Advaita-Vēdānta in the form of an objection raised and an appropriate answer made for it.

Beginning:

மடல்கொண்ட தாமரை வையகமேழு மாகமெவிந்
துடல்கொண்ட போதினி லெங்கிருந்தீ ரென்றன் கண்மணியே
மடல்கொண்ட மந்திரத் தஞ்செழுத் தாற்சுரை யோடுபுக்குக்
கடல்கொண்ட பேர்து கலந்திருந்தே னென் கதிரொளியே.

சிற்சொருபந் தானேசெகச் சொருபமாவ தெல்லாந்
தற்சொருப சாரமாய்ச் சாற்றவே—பொய்ச்சொருப
மச்சுருவாம் போலே யதுவதுவாய்த் தோற்றுமொரு
சொற்சொருபந் தானே துணை.

பூதாதி யைந்தும் பொறிபுலன்க ளெல்லாஞ்சித்
தேகாதி யந்தமவை யெல்லாஞ்சித்—தோதரிய
கற்பனையுஞ் சித்தனைத்துங் காண்பானுங் காட்சியுஞ்சித்
தற்பரமும் வேறின் மையால். (க)

சங்கை :—இப்படியெல்லா விகற்பமுஞ் சித்தென்பதற்கு யு[கு]த்தியுண் டோவென்றால்,—

உத்தரம்—

"புத்திவிகற்பத்தாற் பொருந்து சகபேதமெலாஞ்
சத்தியம்போற் றோன்றுவதோர் சாட்சியன்றோ—முத்திமுதற்
சுத்த மசுத்தஞ் சுகாசுகங்க ளுள்ளவதி
லத்தனையுஞ் சத்தாத லால்" (உ)

சங்கை :—அப்படி(த்) தான் எல்லாஞ்சத்தானால் சச்சிதானந்த பரிபூரண மாகிய தன்(னுடை)டய சொருபமாக வல்லோ தோற்றவேணும் என்றால்,—

உத்தரம்—

பார்த்ததிசை யெல்லாம் பரிபூ ரணசொருபந்
தீர்த்தமெல்லா மானந்த சிற்சொருபங—கீர்த்திக்குந்
தே(தா)த்திரங்க ளெல்லாஞ் சுகசொருப நம்மையல்லால்
வேற்றுருவ மேதா குமே. (ட)

End:

சங்கை :—இப்படிப்பட்ட மகாத்துமாக்கள் எதைப்பற்றி யெதை விட்டி ருப்பார்கள் என்றால்,—

உத்தரம்:
உள்ளமற்றா ருள்ளத் துறுபொருளற் றாரைவர்
கள்ளமற் றார்ஞானங் கரையற்றார்—தெள்ளமுதச்
சிற்பரமு மற்றார் சிவானுபவந் தானு மற்றார்
கற்பனையு மற்றார்கள் காண். (௧௦௦)

பருவசா ரத்தாற் பலிக்கு மனுபூதிச்
சொருபசா ரத்தின் சுவையை—யிருசெவியா
லுண்டிருக்க வல்லா ருலகமெலாந் தாமாகக்
கண்டிருக்க வல்லார்கள் காண். (௧௦௧)

Colophon:

சொருபசார வெண்பா முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது; சங்கையும் உத்தரமுமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. சிறந்த நடையாலாயது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1505 சொருபசாரம்.

SORŪPASĀRAM.

Pages, 60. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1465.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது.

No. 1506. சொருபானந்தசித்தி.

SORŪPĀNANDAŚITTI.

Substance, palm-leaf. Size, $17\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 114. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 260*a*. The other works herein are Vivēkasāram 1*a*, Pañcadaśaprakaraṇam 143*a*.

Complete.

A Tamil rendering in 547 stanzas of the Sanskrit Brahmagītā forming part of the Yajñavaibhavakhaṇḍa of the Sūtasaṁhitā of the Skāndapurāṇa. The work treats of the Advaita Vēdānta and is

divided into 12 Adhyāyas, the names of which are given in the Tamil remarks below. As the subject-matter of this work is said to have been narrated by Brahma to the Dēvas, the work is also known as Piramagītai in accordance with its designation in the Sanskrit; but this work is referred to under the name given in the heading above, both in the Kuṟundiraṭṭu and Perundiraṭṭu and in the fifth stanza of this work. According to the printed edition the author is Tattuvadēśikanāyanār after whose Guru, Sorūpānandar, the work is apparently called.

Beginning:

அத்தி முகவனை
மத்தன் மதலையை
நித்த நினைபவர்
முத்தி பெறுவரே.

*   *   *   *   *   *

கண்முதற் புலன்க ளந்தக் கரணங்கள் விளங்குமெ[ற்று](த்தா)ற்
றண்மதி யருக்க னங்கி தாரகை விளங்கு மெ[ற்று](த்தா)ல்
விண்முதற் பூதம் யாவும் விளங்கிடு மெ[ற்று](த்தா) லந்த
வுண்மையைச் சிவப்பிரகாச வொளியினை யுளத்துள் வைப்பாம் (௨)

*   *   *   *   *   *

வேறு

நித்த னிற்குண னின்மல னீடொளிச்
சுத்த னேகன் சுருதித் தொடர்பிலா
னத்த னென்னையு மாண்ட வருளினன்
றத்து வன்றிருத் தாளை வணங்குவாம். (௪)

மயலில் வானவர் கேட்ப மயக்கற
வயன்மு னுட்சொன்ன வாரணத் துட்பொரு
ளியலுமாசொரு பானந்தச் சி[ற்றி](த்தி)யென்
பெயரி னூற்றமி ழாலிங்கு(ப்) பேசுவாம். (௫)

*   *   *   *

வேறு

மன்னிய கமலத் தோன்றாள் வானவர்வணங்கி யெல்லாம்
பன்னரு மறையருத்தம் பகரென வினவுமாறு
முன்னதின் மொழிந்து பின்னர் முளரியந் தவிசின்மேலோ
னின்னிய விருக்கிலைத ரேயம தி[யி]யம்புமாறும் (எ)

வேறு

வான்றான் முதலாமனைத்துலகும் வானோர் முதலாம் வருபிறப்பு
மீன்றானிருக்கிற் றயித்திரிய மியம்பும் பரிசை யியம்புவார்
மூன்றுமோ[ற்றி](த்தி)லுரைத்தாதி மூலப் பிரமந் தனைத் தேடச்
சான்றோர்சொன்ன நெறியை விடாச் சதுர்த்தத்தாலே சாற்றியபின்(அ)

சந்தோகத்திற் சட்டந்தா னுரைக்கும் பரிசைச் சதுமுகத்தோ
னேந்தாமோ[ற்றி](த்தி)லுரைத்தாறி வேழுமெட்டோங்கறைந்தான்
மைந்தார் முண்டகங்கைவல்லிய மறையின்பொருளை வையமெலாந்
தந்தான் சத்த மத்தாலு மட்டமத்துஞ் சாற்றியபின்.

வேறு

அன்பினுலகில லோகம் படைத்தவனமரர்தங்கட்
கின்பமாரணு பி[றவற](ரக) தாரணத்திசை மயித்தி[ரி](ரி)யத்தை
யொன்பதாலுரைத்துப் பத்தா லுதித்த முங்கார்க்கிதானும்
பின்பதா யந்தரியாமிப் பிராமண வி[ஷக](டய)ம்பேசி.

வேறு.

தாதா வேகா தசந்தன்னிற் றக்கோர் சொல்லுங் கடவல்லிச்
சுவேதா சுவேதரமெடுத்துரைத்துச் சொன்னதெல்லாந் தொகுத்
[தொன்றுற்
றுய்தாவருளிச் செய்தத்தி[ன்]னீரா றேத்தாற் சொல்லின்பப்
போதாலேயத்தோன் புகன்றபொருள்யானுந் தமிழாற்[ப]புகல்கின்றேன்
(கக)

வேறு

சூதமா முனியை நோக்கித் தொல்லைமா முனிவர் சொல்வார்
மாதவா வினவிற்றெல்லாம் வகுத்துநீ தொகுத்துச் சொன்ன
யாதி[ன](நா)ன் முகத்தோன் கீதையறியவாதரித்தோ மின்றென்
றேதிமா முனிகளெல்லா மீளவு முரைக்கலுற்றார். (க)

*   *   *   *

பண்டொரு கற்பந் தன்னிற் பழமறைப் பொருளை யெல்வா
வண்டருங் கூடி யாய்ந்தங் கறியவா காமை யாலே
யெண்டரு மாதவத்தோ ரெய்தியே யிதனைக் கேட்பப்
புண்டரீ கத்தில் வாழும் புனிதனை நோக்கிப் போனார். (ச)

*   *   *   *

முதலாவது பிரமாவை(த்) தேவதை[ய](க)ள் தெரிசி[ற்ற](த்த) வ[ற்றி](த்தி) யாயம் முற்றும். இரண்டாவது [அ](ஐ)தரேயவுபனிடத அத்தியாயம்.

*   *   *   *

சின்மாத் திரமா யுள்ள வெறுஞ் சிவனே திகழ்வான் யாதுக்கு
முன்மாத் திரமும் வேறில்லை முற்று மவனே மொழிவுற்ற
நன்மாத் திரமாயா[ற](ன்)மா வென் றுரைக்கு நாமத் தினையுடையான்
தன்மாத் திரமே யாகியவத் தன்மையான சங்கரன்றான் (உ)

End:

பிரமனு னீங்கள் பெற்றவிக் கீதை பேசிய கீதைகட் கெல்லாம்
பரமமாய் வேதா காரமா தலினாற் படிக்கலா மறையவர் தமக்கே
சுருதியா தலினாற் சூத்திரா திகளாற் சொல்லலா காதென வருளிப்
புரணமா யெல்லாக் கரணமுங் கடந்த பே(ாத)வின் பத்தினுட்புக்கான்.
(கச)

*   *   *   *

வேறு.

உத்தம மான கீதை யுரைத்தன னுவகை யோடும்
பத்தியாற் கேட்பார்க் கென்றும் பகர்ந்திடப் படுமீ தென்று
சுத்தவே தியர்க்குச் சொல்லிச் சூதனு ஞானக் கண்ணு
முத்தியா முருவே நோக்கி மோனமே யடைந்தி ருந்தான்.

இனிடனு யெல்லாந் தன்பா லிறைவனின் னருளாற்பெற்ற
முனிவனை முனிவ ரெல்லா முடியுற வணங்கி யே[ற்றி](த்தி)
நனிமிக நானென் கின்ற பதப்பொரு ளுடி வேரூ
ரனியமில் பிரம மாக வறிந்ததி[ர](ச)யித் திருந்தார். (கூஎ)

Colophon:

பன்னிரண்டாவது சுவேதாசு[ர]வதர வுபனிடத அ[ற்றி]த்தியாய முற்றும். ஆக அத்தியாயம் ௰உ-க்குத் திருவிருத்தம், ௫௱௯ள. பிரமகீதைமுற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. ஸ்காந்த புராணத்துச் சூதசம்ஹிதையிலுள்ள எஜ்ஞைய வைபவ கண்டத்தின் ஒரு பிரிவாக உள்ளது.

		Foll.
(1)	பிரமாவைத் தேவதைகள் தரிசித்த அத்தியாயம்.	1
(2)	ஐதரேயவுபநிடத வத்தியாயம்.	5
(3)	தைத்திரிய வுபநிடத வத்தியாயம்.	7b
(4)	கேனோபநிடத வத்தியாயம்.	13
(5)	சாந்தோக்கிய வுபநிடத வத்தியாயம்.	20b
(6)	ஷை	34
(7)	முண்டகோபநிடத வத்தியாயம்.	37
(8)	கைவல்யோபநிடத வத்தியாயம்.	42
(9)	கடவல்யுபநிடதத்தில் மயித்ரேயப் பிராஹ்மணத்தினருத்த முரைத்த அத்தியாயம்.	45
(10)	ஷை	48
(11)	கடவல்யுபநிடத வத்தியாயம்.	50
(12)	சுவேதாசுவதர வுபநிடத வத்தியாயம்.	55

எனப் பன்னிரண்டு பகுப்புக்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்நூற்று நாற்பத்தேழு பாடல்களாலாகியது. பெருந்திரட்டு, குறுந்திரட்டு முதலிய பழைய நூல்களில் இந்நூலின் செய்யுட்களை மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டுமிடத்தெழுதியிருப்பதனாலும், பாயிரம் 5-ஆம் செய்யுளானும் இதற்குப் பெயர் "சொரூபானந்தசித்தி" யென்று தெரிகிறது.

பிரமன் தேவர்களுக்குச் சொன்னமையால் "பிரமகீதை" என்று முதனூல்போல் வழங்கப்படுவதுமுண்டு. நூலாசிரியர் தத்துவதேசிக நாயனரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல்முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1507. சொருபானந்தசித்தி.

SORŪPĀNANDAŚITTI.

Pages, 168. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1a of the MS. described under No. 1435.

Complete.

Same work as the above.

Colophon:

ஆகக்கவி—௩௱௫௰.

பனிரண்டாவது [ஷுஷெபாவு]ாய] (சுவேதாசுவதர வுபநிடத வத்தியாய)

முற்றும் ஆக அத்தியாயம் பன்னிரண்டிற்செய்த சொருபானந்தசித்தி.

பிரமகீதை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1508. சொருபானந்தர்கலித்துறையந்தாதி.

SORŪPĀNANDARKALITTUṞAIYANDĀDI.

Pages, 19. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 39*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete in 100 stanzas written in Kaṭṭaḻaikkalitturai metre.

In this treatise the author Tattuvadēśikanāyanār expresses his respectful devotion towards his Guru Sorūpānandar and his ardent desire to get salvation, getting rid of all worldly attachments.

Beginning:

நான்காவது கலித்துறை யந்தாதி, தத்துவசாரம்.

சொல்லன சொல்லின் பொருளன சொல்லுமனமுஞ் செல்ல
[வி](வி)ல்லன வுள்ளன யாவையு மாவன வென்னுடைய
கல்லன நெஞ்சங் கரைப்பன வன்பொ டுரைப்பவர்க்கு
நல்லன நற்சொரு பானந்தர் பாத நளினங்களே. (க)

*   *   *   *

இருக்கும் படியிது வாகினெம் மானிப் பொய் வாழ்க்கையினை
யொருக்கும் படியொன் றுரைத்தருளா யுதிக்கும் பொழுதுஞ்
சுருக்கும் பொழு திலாச் சுடரே சொருபா னந்தவென்
றிருக்கு மறுக்கத் திருமேனி சாத்திய தேசிகனே. (அ)

End:

பரஞ்சுடரே சொருபா னந்த நாதவிப் பார்முதலா
மொரைஞ்சுட னேநின் றுழலாத வண்ணமென் னுள்ளுருகிக்
கரைஞ்சுட னேருறக் கண்ணொளியே யுறத் தண்ணிய வென்
சிரஞ்சுட ரேதருசேவடி சேருன் றிருக்கண் வைத்தே. (கக)

வைத்தாய் மலரடிவாங்கிக் கொண்டா யெனையுன்னைத் தந்த
பித்தா பிறவிப் பிணி மருந்தே பெத்த முத்தியிலாச்
சித்தா சிவப்பிர காசா வென் சிந்தையுளே செறிந்துஞ்
சுத்தா தொழுவதல்லாலறியே னென்று சொல்லுவதே.

கலித்துறையந்தாதி முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இது, சொரூபானந்தர் விஷயமாகத் தத்துவதேசிகநாயனாரியற்றிய நூல்களுள் ஒன்று. சொரூபானந்தர்மீது இவர்க்குள்ள பக்தி மிகுதியும், உலகப் பற்றுநீங்கி மோட்சமடைய வேண்டுமென்னும் விருப்பமும் இதில் நன்கு விளங்குகின்றன. நூறு கட்டளைக்கலித்துறைகளாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1509. சொரூபானந்தர் சின்னப்பூ.

SORŪPĀNANDAR ŚINNAPPŪ.

Pages, 14. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 48*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete in 100 stanzas.

A poem by Tattvadēśikanāyanar in praise of his Guru Sorūpānandar who is here represented as a great king. In this class of Prabandams technically called Sinnappū the ten classes of people generally associated with a king as emblems of regal power, viz., his priest, the captains of the army, his ministers, etc., are described in stanzas numbering on the whole 100, 90, 70, 50 or 30.

Beginning :

ஐந்தாவது சின்னப்பூ. தத்துவசரிதை.

எழு பிறப்பு மகல வெணைவந்து
சூழுஞ் சொருபானந் தச்சுடரே—வாழுவெலா
மித்தை யெனக்களிப்பார் மென்கமலச் சேவடிக்கே
பித்தை யெனக்களிப்பார் பேர். (க)

* * * *

ஓதி யுணர்வார்கட் கொன்றுந் தெரியாத
சோதி சொருபானந் தச்சுடரே—வாதிகடந்
தந்தமுத்தி மாற்றவ(ல்)லார் தப்புவார் சார்ந்தவரைப்
பெந்தமுத்தி மாற்றவல்லார் பேர். (ச)

End :

பன்னுந் தொறுங் கேட்குந் தொறும் பதைத்தெனது
வன்னெஞ் சுருக்கும்பா மாலையே—முன்னைமறை
வானு டரியார் மலரான்மகேசன் ம(ர)[ற்]
றூனு டரியாரதன் றூர். (கக)

ஆறு வொழு கிவரு மானந்தக் கண்ணீரான்
மாறு மணந் தரும்பா மாலையே—பாறுமுட
லத்துருவ மாயினு னன்றென் பவ ரறியுஞ்
சத்துருவ மாயினுன் றூர். (ஈ)

Colophon :

சின்னப்பூ முற்றிற்று.

(த-பு.)—

இந்நூல், சொரூபானந்தர் விஷயமாகத் தத்துவதேசிகநாயனாரியற்றிய நூல்களுள் ஒன்று. இப்பிரபந்தத்தினிலக்கணம்:—* நேரிசை வெண்பாவால் அரசனது சின்னமாகிய மலை, ஆறு, நாடு, ஊர், தார், மா, களிறு, கொடி முரசம், செங்கோலாகிய பத்து அங்கங்களையுஞ் சிறப்பித்து விரித்து நூறு, தொண்ணூறு, எழுபது, ஐம்பது, முப்பது என்னுமெண்படக் கூறுவது. இங்கு இந்நூல் சொரூபானந்தர் விஷயமாகவுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1510. சொரூபானந்தர் தசாங்கம் (பத்து).
SORŪPĀNANDAR DAŚĀNGAM (PATTU).

Pages, 2. Lines, 8 on a page.

Complete.

Begins on fol. 55*a* of the MS. described under No. 1422.

A eulogistic Prabandam on Sorūpānandar written by his disciple Tattuvadēśikanāyanār and explaining ten things with reference to his Guru, such as his name, place of abode, country, the river and the mountain that are in his country, the means of conveyance used by him, his banner, etc.

Beginning:

ஆறுவது தசாங்கம். தத்துவபோதம்.

(பேர்)

தாம மணிநிறத்துத் தத்தாய்[த்] தனைத்தருவா
னும மறிய நயந்துரையாய்—நாமஞ்
சொருபாவனந்தனென்று தூய்மறைகள் சொல்லும்
பெருமானுக் கிட்டதெல்லாம் பேர்.

* * * *

(யாறு)

செஞ்சொற் பசுங்கிளியே செம்மேனி கொண்டெம்மை
யஞ்சற்க வென்றாண்டா னாறுரையாய்—வஞ்சக்
கருக்கெடுக்கு ஞானக் கனம்பொழியக் கண்ணீர்
பெருக்கெடுக்கும் பேரன்பு பேசு. (௪)

End:

செங்கனிவாய்ப் பைங்கிளியே தேசிகன்ற னாதரஞ்செய்
கொங்கலர்த்தார் யானறியக் கூறிக்கா—ணிங்கெனுட
லாமா லையனுக் ககமாலை மாற்றினர்தம்
பாமாலை யென்றே பகர். (௰)

Colophon:

தசாங்க முற்றிற்று.

---

* "நேருந் தசாங்கத்தை நேரிசை வெண்பாவா, லீரைம் பதுதொண்ணூ றீண்டெழுபா—னேரைம்பான், றேர்ந்துரைக்கிற் சின்னப்பூ" [பாட்டியல் ௨௦].

(கு-பு.)—

இது சொரூபானந்தர்மீது தத்துவதேசிகநாயனூரியற்றிய நூல்களுளொன்று. இதில், நாமம், ஊர், நாடு, ஆறு, மலை, வாகனம், கொடி, முரசு, படை, மாலை யாகியபத்தும் சொரூபானந்தர்க்கு இன்னின்னவெனக்கூறுவது. இது தொண்ணூற்றுறுவகைப் பிரபந்தங்களில் ஒன்று. பத்து நேரிசை வெண்பாக்களாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல்முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1511. சொரூபானந்தர்நெஞ்சுவிடுதூது.
SORŪPĀNANDARNEÑJUVIḌUTŪDU.

Pages, 18. Lines, 6-8 on a page.

Begins on fol. 84*a* of the MS. described under No. 325 where it is stated as Neñjuviḍutūdu.

Complete.

A treatise bearing on Advaita Vēdānta in which the author Tattuvadēsikanāyanār is described as having sent his mind as a messenger to his Guru Sorūpānandar.

Beginning :

தந்தைதா யாவானுஞ் சார்கதியிங் காவானு
மந்தமிலா வின்பநமக் காவானு—மெந்தனுயிர்
தானகு வானுஞ் சரணகு வானுமருட்
கோனகு வானுங் குரு.

(நூல்)

படைப்போனுங் காப்போனும் பண்ணியவை முற்றுந்
துடைப்போனுந் தோத்திரஞ்செய் தேத்திக்—கிடைப்பரிய
செய்யசொரு பா னந்தன் சீராரம் போருகத்தா
ளையமறப் புணரு மன்புடையாய்—வெய்ய

End :

விண்ணப்பஞ் செய்து வினையே னடிகூடப்
பண்ணத் திருவுள்ளம் பற்றுவித்தங்—கண்ண
லருண்மாலை வாங்கிக் கொடாயெனைக்காயு
மருண்மாலை வாராமுன் வா.

(அ)ல்லா லயனு லனங்கனு லன்னையாற்
பொல்லா வினையேன் புகுந்ததுய—ரெல்லாஞ்
சொருபா னந்தற்குத் துயரறுத்தாட் கொள்ளும்
பெருமாற்கு நெஞ்சமே பேசு.

Colophon :

நெஞ்சுவிடுதூது முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சுத்தாத்வைதமதத்தைச்சார்ந்தது. தத்துவதேசிகநாயனார் தமது ஆசிரியராகிய சொரூபானந்தசுவாமிகள் விஷயமாகத் தமது மனத்தைத் தூதுபோமாறு அனுப்பியதாக இயற்றியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இக்காட்லாக்கின் 325-வது நம்பரில் (நெஞ்சுவிடுதூது) எனப் பெயர் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1512. சொரூபானந்தர்நெஞ்சுவிடுதூது.
SORŪPĀNANDARNEÑJUVIḌUTŪDU.

Pages, 12. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 112*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதன்கண் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது.

No. 1513. சொரூபானந்தர்பிள்ளைத்தமிழ்.
SORŪPĀNANDARPIḶḶAITTAMIḺ.

Pages, 28. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 17*b* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

Same work as that described under No. 325 of the D.C.S. MSS., Vol. II.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக் 325-ஆம் நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளது போன்றதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1514. சொரூபானந்தர்வெண்பாவந்தாதி.
SORŪPĀNANDARVEṆBĀVANDĀDI.

Pages, 15. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 31*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete in 100 stanzas.

A Prabandam technically called Andādi composed by Tattuvadēśikanāyanār in praise of his Guru Sorūpānandar and bearing on Advaitavēdānta.

Beginning:

போதா யைத்தோனும் புள்ளார்கொடியோனு
மேதாதி யேதந்த மென்றறியார்—நாதா
சொருபா னந்தா கடை யேன்றன் கெந்துசெய்ய
விருபாதந் தந்தவாறென். (க)

தந்தா யெனவேத்தி[த்த](ற் ற)ன்னைத் தரவல்ல
சிந்தா மணியென் சிரமிசையே--தந்தபத
நண்ணுங்க ளெல்லீரு மப்பொழுதே மெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணுங் களங்கைக் கனி. (உ)

* * * *

காணும் பொருளாகிக் கண்ணுகிக் காண்பவனு
யாணு மலியு மரிவையுமாய்;ர்--தாணுவுமா
யல்லாவா மென்பார்க் கதவதுவாய் நின்றனைச்
சொல்லாவா மவந்தாந் துணிந்து. (ங)

End:

சொல்ல முடியாவாம் வேதந் துணையடிக்கு
நல்ல மிடியாள ரைணனும்--வெல்ல
முடியாப் புலனுடையேன் மூலமா முத்திக்
கடியா னெனதிற்ப தாம். (கக)

ஆமே பிரமனுக்கு மாயனுக்கு நாயனுர்
தாமே புகுந்தென் றலை(மிசை)யே--யேமமுற
வேற்றுதற்கு நோற்றேற் கொழிய வெளிவந்து
போற்றுதற்குச் செம்பொனடிப் போது. (ள)

Colophon:

வெண்பாவந்தாதி முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இது தத்துவதேசிகநாயனுரியற்றிய நூல்களுள் ஒன்று. சொருபானந்தர் மீது பாடப்பெற்றது. வேதாந்த விஷயமானது. அந்தாதித் தொடையாலமைந்த நூறு வெண்பாக்களையுடையது. செய்யுள் நடை சிறந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1515. சொருபானந்தவுபநிடதம், உரையுடன்.

SORŪPĀNANDAVUPANIḌADAM WITH COMMENTARY.

Pages, 52. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 280*a* of the MS. described under No. 1060.

Complete.

Same text as that described under R. No. 145 (i), Vol. II, Part II, Tamil, together with a commentary. The name of the commentator is not given. The text contains 36 stanzas of which the first three are introductory; and in the last concluding stanza, it is stated that in the intervening 32 stanzas, the substance of 32 Upaniṣads is summarized.

Beginning:

மெய்யுடைய வடியார்மேல் விருப்புடையான்
  கற்பூர விளக்குப் போலென்
பொய்யுடைய விருளக[த்து](ற்று)ம்
  பொருளுடையா னருளுடையான் பொறியைந் தாலு
மெய்யுடைய மனத்தாலு மயக்குடையார் மதங்களைத்தா
  மதங்களாக்குங்
கையுடைய முகமுடையான் கழலிணையைக்
  கருத்தினிடை யிருத்தல் செய்வாம்.

எ-து. சத்தியத்தையுடைய பத்தர்மேல் விருப்பத்தையுடையவன் கற்பூர தீபம்போல [யெ](எ)னது பொய்யாகிய விருள்போலவரும் மயக்கத்தை யக[த்தி](ற்று)விக்கும் பொருளையுடையவன்(. . . . - . . . . . .) கையுடைத்தாகிய முகத்துடையவன் இரண்டு பாதத்தையு மென்னுடைய கருத்தினிடத்திலிருத்துவாமென்றவாறு (க)

(இ)து விநயக[த்]துதி.

* * * *

ஓதுசுருதிகளுன்கனுபதிடதமெண்ணுன்கினுரைகடேர்ந்து
போதமொருவேதாந்த சொரு ானந்தப்பெயரைப்புனைந்த[னூ](னூலை)
நீதிபெரியோருரைப்பரதனை யன்பொன்றில்லாத[ன](ந)ஞ்சினுவியா
னுதரவுகொடுபிதற்றியெனதறியாமையை வெளியாயாக்கினேனே.

என்பது, சொல்லப்பட்டவேதம்(நா)ன்கிலுண்டான (. . . .) என தறியாமையை வெளிசெய்தேனென்றவாறு.

இவையவையடக்கங்கூறியது.

இவை மூன்றுகவியும் பாயிரம்.

பொன்போலு மிலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்காம்
  புத்திவிசா ரித்தறியும் பொலிவதனு லரவாந்
தன்போ(லு மிலை)யெனலா லகங்கார மதமாத்
  தனைநிகராஞ் சித்தமொரு தன்மையினு லுயா
மின்போலுஞ் சலனமன மசையாத[ணி](தி)றுத்தி
  விசாரிக்கும் புத்தியினை மெய்ப்பொருட்பால் விடுத்தே
வன்போடு வருமகங்கா ரத்தினையுங் கடிந்தால்
  வைத்தவிடத் திருந்து சித்த மகத்துவமுந் தருமே.

எ-து. [யி](இ)ச்சையினது சொரூபமாயிருக்கப்பட்ட பொன்போலும் பிரகாசத்தினையுடைய மனம் சஞ்சல வியாபாரத்தினுல் குரங்கு(போலாம்), கண்ணே செவியாகச்சிலமந்திரங்களை[ய](யும)றியும் பாம்புபோலப்

புத்தியும் விசாரத்தினால் சகலத்தையும் அறியும். (. . . . . . .) சித்தமானது வாசனுக்ஷயமாய்ப் புத்திக்குச் சாக்ஷியான சைதன்னியத்தைப் பிரகாசம்பண்ணும்.

இதன் கருத்து : ஞானசாதனத்திற்குக் காரண நிலைமை கூறுகின்றது. (க)

End:

எற்றுபிரபஞ்சமதே நித்தியமென்றும் பிரமமென்பதில்லையென்றுந்
தோற்றுமுடருணுகித் துங்குளமேவஞ்ஞானத்தக்கமாகுஞ்
சா[த்து](ற்று)பிரபஞ்சமெல்லா மனித்தியமென்றும் பிரமமதுதானேயாகி
வேற்றுடல்வேற்றுடலாகி விரிந்துணரப்பெறு[வ](ம)து வேதாந்தஞானம்.

எ-து. பொருந்திய பிரபஞ்சம் நித்தியம். பிரமம் சத்தியம். சரீரமே தானென்றிருப்பது வஞ்ஞானியினனுபவம் (. . . . .).

ஞானி யஞ்ஞானியினது அனுபவங்கூறியது. (கூ0உ)

[யி](இ)ந்தமுப்பத்[துரெ](திர) ண்டு செய்யுளுமுபநிடதம்.

இருளக[த்துறு](ற்றுநா)ல் வேதத்துப[னி]'(நி)டத
மெண்ணுன்கு மெங்கோன்சொன்ன
பொருளதனைநெஞ்சகத்தே சவுபாக்கிய
குருவெனுமப் பொருளினேடு
மருளகலும் படியக[த்தி](ற்றி)த் தமிழ்போலு
மதனையொரு வழியெண் ணுன்கா
யருளகத்தி லிருந்துரைத்த வதி[ெ]சயமெவ்
வதி[ெ]சயமற் றறிகிலேனே.

எ-து. மயக்கத்தைநி[வற்](விர்த்)திபண்ணுஞ் சதுர்வேதத்திலுமுண்டான வுப[னி](நி)டத்து முப்பத்[துரெ](திர)ண்டினு முண்டான (. . . .) முப்பத்திரண்டு செய்யுளாக அருளாகிய அகத்திலிருந்து சொன்ன அதி[ெ]சயமமெவ்வதி[ெ]சயமோ தெரியப்படுகிலேனென்றவாறு.

ஆகச்செய்யுள் (கூ0கூ).

Colophon :

சொரூபானந்தவுரை முற்றும்.

நிசானந்தானுபூதி ரசாவேசவனந்தசாந்தரசாமிருதானந்த சமுத்திரஸ்வரூபாகார ஸ்ரீபரமமன்னு[ற்](ர்)தேசிக சு[ப](வ)ாமிகள் பாத பத்மங்களே சதாசிரசாய் வகிக்[கு](கி)றேன் [யி](இ)திற் சமுசயமில்லை.

சதாசிவபி[ற](ர)மமே சத்தியம்.

(கு பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 145 (i) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அதில் இல்லாத உரைப் பகுதி இதில் உள்ளது; உரையாசிரியர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. முற்றும் இருக்கிறது.

No. **1516**. சொரூபானந்தவுபநிடதம், உரையுடன்.

SORŪPĀNANDAVUPANIḌADAM, WITH COMMENTARY.

Pages, 85. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1490.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது; இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. எழுத்துப் பிழைகள் மிகுதியாக உள்ளன.

No. 1517. சொரூபானந்தவுபநிடதம், உரையுடன்.

SORŪPĀNANDAVUPANIḌADAM WITH COMMENTARY.

Pages, 38. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 85*a* of the MS. described under No. 1482.

Complete.

Same work as the above; a brief note of what the reader has gathered from a study of the work is added in the last leaf.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதில் "தெரியப்படுகிலேன் என்றவாறு" என்று முடிந்தபின்னர், "ரெண்டாவரி யுள்ளடி என்றது. பொருந்தின பிரபஞ்சம் நித்தியம், பிரமம்சத்தியம், சரீரமேதானென்றிருப்பது அக்கியானியினனுபவம். பிரபஞ்சம் அசத்து, சரீரமனித்தியம். சரீராதி பிரபஞ்சமெல்லாம் தடத்தமாக[யி](வி)ருக்கப்பட்ட சிவசாட்சி சைதன்னியமே தானென்றறிவது வேதாந்த ஞானம். ஞானி அக்கியானி அனுபவங்கூறியது. உஉ" என்னும் பாகம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இந்நூல் இதில் முற்றுமிருக்கிறது. இதன் ஏடுகளின் ஒருபுறம் செல்லரிப்புண்டுள்ளது.

No. 1518. சொரூபானந்தவுபநிடதம், உரையுடன்.

SORŪPĀNANDAVUPANIḌADAM WITH COMMENTARY.

Pages, 81. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1489.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது; இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1519. சொரூபானந்தவுபநிடதம், உரையுடன்.

SORŪPĀNANDAVUPANIḌADAM WITH COMMENTARY.

Pages, 48. Lines, 7–8 on a page

Begins on fol. 154*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதி போன்றது ; இதன்கண் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1520. சொரூபானந்தவுபநிடதம்.

SORŪPĀNANDAVUPANIḌADAM.

Pages, 18. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 51*a* of the MS. described under No. 1060.

Same work as that described under R. No. 145 (*i*) *ante* of Triennial Catalogue, Vol. II, Part II, Tamil.

Complete but without the last concluding stanza.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 145 (i) நம்பர் பிரதி போன்றது ; "இருளகற்று" மென்னும் இறுதிச்செய்யுள் மட்டும் இதிலில்லை.

No. 1521. சொரூபானந்த வுபநிடதம்.

SORŪPĀNANDAVUPANIḌADAM

Substance, palm-leaf. Size, $8\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 60. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது ; இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1522. ஞானக்கும்மி பாட்டு.

ÑANAKKUMMIPĀṬṬU.

Pages, 12. Lines, 6–7 on a page.

Begins on fol. 182*a* of the MS. described under No. 802.

Complete.

A treatise bearing on Advaita Vēdānta written in the form of Kummi songs. The name of the author is not stated.

Beginning:

கும்மியடிப் பெண்ணே கும்மியடி குருபாதங் காணவே கும்மியடி
நம்(மையா)ண்டுகொண்ட சற்குரு நாதனும்வாரு(ரா)ன் கும்மியடி. (க)

* * * *

ஆதியந்தமின்னதென்றுதி வேதன் காண்கிலா[ர்]
னீதியாக நின்றதொன்றை நினைத்துக் கும்மியடியுமடி. (ரு)

End:

என்னகத்து ளெண்[ணே](ணெய்) போல ெ[ய](வ)ங்குமாகி நின்றதோர்
வள்ளல் சங்கரன்றனை வாழ்த்திக்கும்மியடியுமடி. (சுமக)

ஞானக்கும்மி முற்றுமடி நாதாந்தக் கும்மி மு[த்து](ற்று)மடி
மோனக்கும்மி முற்றுமடி மோனந்தக்கும்மி மு[த்து](ற்று)மடி. (சுமஉ)

ஞானக்கும்மி பாட்டு மு[த்து](ற்று)ம்.

Colophon:

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது; கும்மிப்பாடல் என்னும் ஒருவகைப்பாடலாலாகியது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனவிளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1523. ஞானச்சோபனம்.

ÑĀNACCŌBANAM.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{1}{3} \times 1\frac{3}{4}$ inches. Pages, 16. Lines, 8—11 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 7*a*. The other work herein is Ahappēysiddarpāḍal 1*a*.

A treatise on Advaita Vēdanta. It criticises and condemns certain systems of thought, such as Jainism, Buddhism, etc. The author is Tiruvēṅgaḍanāthayyar, son of Mādaipperumāḷ, as can be made out from some of the stanzas towards the end. The author has written another work called Meyññānaviḷakkam, the style of which differs much from that of the work described here.

Beginning:

பூவிசைந்த குழல்மடவார் புகழ் சோபனந் தமிழ் பாட(க்)
கோவியர் மோகனரான கோபாலர் பதந்துணையே
சகமொழியைத் தாக்குமிந்தச் சோபனச்செந் தமிழ் பாட(ச்)
செகதலத்தில் மயல் விளக்குஞ் சிலைக்காமன் றுணையாமே

ஆதிப் பெண்காள் சோபனமே
    அற்புதப் பெண்காள் சோபனமே
நீதிப் பெண்காள் சோபனமே
    நியமப் பெண்காள் சோபனமே.

*   *   *   *

மாயை யிலந்தக் கரணன் பிறந்தான்
    மாணுபி மானங்கூடப் பிறந்தான்
நேய புதிதொரு பெண்ணும் பிறந்தா
    ணிலையில்லாச் சமுசாரம் வாழவே வந்தாள்
கர்மமாஞ்சில கற்பகம் பூத்தது
    காயமாம் பலகாய்களுங் காய்த்தது
தர்மம் பாவ பழங்கள் பழுத்தது
    சார்சொர்க்கநரகங்களாச்சுது.

End:

குறியுங்குணமு மொழிந்தேனே
    குறையாத வத்துவுமானேனே
போனத்தை மோழை நினையேனே
    பிறந்தவருத்தமும் வேண்டேனே

*   *   *   *

காசாம்புவண்ணருக்கு மங்களமே மங்களமே
ராதைமண வாளருக்கு மங்களமே மங்களமே
யெங்கள் கோபால மாதவர்க்கு மங்களமே

வேதியன் மா(தை)தப் பெருமாள் குமாரன்
    வேந்தர்தொழுந்திருவேங்கடநா(தை)தயன்

போதகச் சோபான(ப்) பாடல் படித்தோர்
    பேரின்பம் பெற்று(ப்) பொருந்தி வாழ்வோர்.

மாதவர் வாழி கோபாலர் வாழி
    மண்ணின்று வாழி மழைமுகில் வாழி
போதகச் சோபான(ப்) பாடல் படித்தோர்
    பேரின்பம் பெற்றுப் பொருந்திவாழ்வோர்.

Colophon:

ஞானச் சோபனம் எழுதி முடிந்தது ; முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது அத்வைதவேதாந்தவிஷயமானது. மாதைப் பெருமாளையரின் குமாரரான திருவேங்கட நாதைய ரென்பவரால் இயற்றப்பட்டதென்று இறுதியில் உள்ள சில கண்ணிகள் தெரிவிக்கின்றன ; அவர் இயற்றிய மெய்ஞ்ஞான விளக்கத்திற்கும் இதற்கும் செய்யுள் நடையில் மிக்க வேறுபாடுண்டு ; அதிற் கண்டிக்கப்பட்டிருத்தல்போல இதிலும் பலமதங்கள் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளன.

No. 1524. ஞானப்புலம்பல். ÑĀNAPPULAMBAL.

Pages, 3. Lines, 8–9 on a page.

Begins on fol. 15*a*. of the MS. described under No. 1061.

Complete.

A treatise setting forth in 28 stanzas that knowledge or intelligence is Brahmam and that every thing else is unreal and only phenominal. The name of the author is not given.

Beginning :

ஆலையந்தேடி யலைந்து திரிந்ததும் போது
மாகமே கோயி லறிவே சிவலிங்க நெஞ்சே (க)

சாலோகம் வேண்டிச் சரியைகள் செய்ததும்போதுந்
தன்னையறிந்தாற் றவமேன் விரதமேனெஞ்சே (உ)

*　　*　　*　　*

ஆசானைத் தேடி யலைந்து திரிந்ததும் போது
மறிவே குருவென் றறிவா லறிந்துகொ ணெஞ்சே (ரு)

End :

பதிபசுபாச விசாரணை பண்ணுவதும் போதும்
பதியைவிடப் பசு பாசங்க ளெங்ஙன நெஞ்சே
(. . . . .) (கக)

ஊனென் றுடலை யொடுக்கி மதிரிந்ததும் போது
முள்ளமொடுங்க வுடலுமொடுங்குமென்னெஞ்சே. (உஅ)

ஞானப்புலம்பல் முற்றும்.

(த-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது; அறிவே பிரமமென்றும் மற்றவையெல்லாம் பொய்யென்றும் கூறுவது.. 28 பாடல்களாலாயது. நூலாசிரியர்இன்னாரென விளங்கவில்லை.

No. 1525. ஞானவாசிட்டத்திரட்டு.
ÑĀNAVĀŚIṬṬATTIRAṬṬU.

Pages, 86. Lines, 7–9 on a page.

Begins on fol. 81*a* of the MS. described under No. 271.

Complete.

Same work as that described under No. 293(*m*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II., Part II.

(த-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 293 (*m*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1526. ஞானவாசிட்டத்திரட்டு.
ÑĀNAVĀŚIṬṬATTIRAṬṬU.

Pages, 280. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 77*a* of the MS. described under No. 252.

Contains 647 stanzas.

This work is different from those described under R. Nos. 143 and 293 (*m*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2, Tamil though akin to them in character.

Beginning :

பொன்னுல கத்தினிற் புவியில் வானத்தி
வென்னுடை யுட்புற னிலங்கு கின்றது
மன்னுயர் சோதியே வடிவ தியாதுமாய்த்
துன்னுவ தெப்பொரு டொழு திறைஞ்சுவாம்.

திகழு [ஞ](நா)ன் முகன் முதற் றேவர் முனிவருஞ்
சகலவே தங்களுஞ் சாத்தி ரங்களும்
புகலுஞா னத்திறுற் புராண மானது
திகரில்வா சிட்டமா திபுண ஞான நூல்.

* * * *

அவிவேகிக்குப் பாரஞ்சாத்திரமெய்ய[ழி](றி)விலோர்க் கங்கம்பாரம்
நவில்சாந்தியில்லாதோர்க்குளம்பாரமவாவினர்க்குஞானம்பாரஞ்
செவிதான வுருவாணுள் மனம்புத்தி யாங்காரஞ் செயல் சொல்லெல்லாங்
குவிபார மாஞ்சுமடர் சுமைபோலப் புந்திநலங் கூடாதார்க்கே (௧௨)

End :

இங்குப் பன்னும் பலவாலென் னியம்பு சுருக்க மிதுகேளாய்
சங்கற் பந்தான் பவபந்தஞ் சங்கற்பந் தீர்ந்தது முத்தி
பங்கற் றெல்லை யழிவலேவு பவமற் றூலு மறிவுருவே
துங்கச் சகங்க ளென நோக்கிச் சுகமெப்படி யப்படிநிற்பாய்.

* * * *

என்னுவசிட்ட முனிராமற் கிசைத்தா னென்று வான்மீகி
சொன்னு னூரு யிரங்கிரந்தந் தொகையைப் பரத்து வாசனுக்குப்
பின்னு ளதிலா ரூயிரத்தைப் பிரித்தா னிவ்வா றுலகுய்யப்
பன்னு மறைதேர் கான்மீர பண்டி தப்பேர் பரமகுரு.

* * * *

மலரோன்வாழி நாமாது வாழி வசிட்ட முனிவாழி
யுலகா ளிராமன் மிகவாழி யுயர்வான் மீகி முனிவாழி
நலமார் பாரத் துவச முனி [ஞ](நா)னும்வாழி வாசிட்டம்
பலமா வாழி கான்மீர பண்டி தப்பேர் முனி வாழி[வாழி].

யோக கதை முற்றும்.

ஆக, கதை ௩௰௩-க்கு விருத்தம் ௬௱௪௰௭.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 143, 293 (m) நம்பர்ப் பிரதிகளினும் வேறானது. இந்தப் பிரதியில் 647 செய்யுட்களே உள்ளன.

No. 1527. ஞானவாசிட்டத்திரட்டு.
ÑĀNAVĀSIṬṬATTIRAṬṬU.

Substance, palm-leaf. Size, 11 × $1\frac{5}{8}$ inches. Pages, 174. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Contains 477 stanzas.

Similar to the work described above

The last three stanzas are wanting.

Colophon:

சாளயிஎ. சற்குருவே நமஃ

சித்திரபானுஞு தை[யி]மீ கடுவ [பவற்னம்] (பௌர்ண)மாவாசை பூச நட்சத்திரம் நா[யத்து](யிற்றுக்)கிழமை ஞானவா[தி](சி)ட்ட[ராஞ்](ச்)சுருக்கம் எழுதிமுகிந்[து](த)து முற்றும். அருமை லெட்சுமண [ஞ]நாயக்க[ற்](ர்) வாசிக்கின்றது ஸதாநித்தகாலமு மறக்காமல் கூமய்யை (?) மணியக[ற](ார) ராமசுவாமி பிள்ளை பே[ற](ர)ன் அடியேன் மருத[ஞ](நா)யகம் பிள்ளை[கய்](கை)யெழுத்து.

(த-பு.)—

இது முன்பிரதியைப் போன்றது. நூற்பயன் முதலியனவுணர்த்தும் இறுதிச்செய்யுண் மூன்றும் இதிலில்லை. இதிலுள்ள செய்யுட்களின் தொகை 477 எனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பிரதியில் 647-எனக்காணப்படுகிறது.

No. 1528. ஞானவாசிட்டத்திரட்டு.
ÑĀNAVĀSIṬṬATTIRAṬṬU.

Pages, 73. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 186*a* of the MS. described under No. 1231.

Contains 229 stanzas

Similar to the work described above: neither the name of the compiler nor the date of compilation is given. The heading Sukarvāsiṭṭam is given in the beginning of the work.

Beginning:

சுகர்வாசிட்டம்.

திகழு[ஞ](நா)ன்முகன் முதற் றேவர் மூவருஞ்
சகலவே தங்களுஞ் சாத்தி ரங்களும்
புகலுஞா னத்திறுற் புரண மானது
நிகரில்வா சிட்டமா திபுண ஞான நூல்

அவிவேகிக்குப் பாரஞ்சாத்திரமெய் யறிவிலோர்க் கங்கம்பார
நவில்சாந்தியில்லாதோர்க்குளம்டார மவாவினர்க்கு ஞானம்பாரஞ்

செவிதான வுருவாஞண் மனம்புந்தி யகங்காரஞ் செயல்களெல்லாங்
குவிபாரமாஞ் சுமடர்சுமைபோலப் புந்திநலங்கூடாதார்க்கே. (உ)

விடலரு டைசவுதோன்றிவிடையத்தின் மீண்ட நெஞ்சன்
வடவரை யுறையுந்தாதை மருங்குற வெய்தியிந்த
விடருறு மாலயவந் தெங்ஙன மிறப்ப தெங்ஙன்
ஞெடர்பிலா ருடையதெம்மட் டென்றிதுதோன்றிற்றென்ருன் (௩)

(. . . . .)

சுத்தவாதனை[து](தொ)டரிலதஞன் மெல்லத்
தூயபரபதம் பெறுவை சுத்தமல்லாப்
பெத்தவாதனை[து](தொ)டரிற் றுன்பமாக்கும்
பெரிதுவருந்தியு மிதனைப்போக்கவேண்டும்
வைத்தசுப மசுபமெனும் வழியிரண்டால்
வாதனையா நதிபெருகும் வருத்தத்தாலே
மெத்தமுயன் றசுபவா தனையைத் தள்ளி
மிக்க சுப வாதனையின் மேவிநிற்பாய். (௬)

End:

சோகநன்மை தீமைகளைச் சூழ்வுற்றிருந்துஞ் சமமாகிப்
பாகமின்றிக் கற்[ப]போலப் படிந்துநிற்பாய் பலபிறவி
மோகமகலு மவ்வளவு முயலுந்தனது முயற்சியிஞ
ஞகமனையாய் சுகதுக்க நடுவுள்ளதுநீ நாடலையாய். (உஉ௫)

ஊருவனர்த்தந் தருமிச்சையொருகால் வரினுமப்போதே
யாரு விடயத்துணர் வின்மை யான வதனு லறுத்திடுவாய்
கூரு மிச்சை பலவடிவாய்க் கோத்ததெனினு மிவ்வுடலின்
மாருதானவாதனையை மாற்ருதிராது வுணர்வின்மை (உஉ௬)

(. . . .)

இங்குப்பன்னூம் பலவாலெ னியம்பு சுருக்கமிது கேளாய்
சங்கற்பந்தான் பவபந்தஞ் சங்கற்பந் தீர்ந் ததுமுத்தி
பங்கற்றெல்லை யழியலைவு பவமற் றுறுமறிவுருவே
துங்கச்சங்க மெனநோக்கிச் சுகமெய் படியப் படி நிற்பாய் (உஉக)

முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதியினும் வேருனது. ஞானவாசிட்டத்தில் உள்ள சில செய்யுட்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதைத் தொகுத்தவர் பெயர், காலம் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்நூலின் தலைப்பில் 'சுகர் வாசிட்டம்' என்று இதற்குப் பெயர் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் இருநூற்றிருபத்தொன்பது செய்யுட்களே உள்ளன.

No 1529. ஞானவாசிட்டம்.
ÑĀNAVĀSIṬṬAM.

Substance, palm-leaf. Size, $13\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Pages, 402. Lines, 10 on a page Character, Tamil Condition, good. Appearance, old.

Complete.

Same work as those described under R. Nos. 138 and 260 of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2.

Colophon :

யோகசத்தபூமி[வு](யு)பாக்கியான முற்றும். ஆக, கதை சங-க்கு, காப்புட் படத் திருவிருத்தம் உகடுமசுூ. ஏவிளம்பிஸூ [அற்](ஐப்)பசிமீ உகவ சனிவாரம் [ஸ](ச)ட்டிதிதி, உத்திராட நட்சத்திரம், இப்பேர்க்கொ[ந்](த்)த சுபதினத்தில் திருவல்லிக்கேணியிலிருக்கும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வெங்கிட்டி முதலி யாருக்கு வாத்தியார் வெங்கடாசலம் எழுதின வாசிட்டம்.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 138, 260 ஆம் நம்பர் ப்பிரதிகளைப் போன் றதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1530. ஞானவாசிட்டம்.
ÑĀNAVĀSIṬṬAM.

Pages, 48. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 25*a* of the MS. described under No. 1212.

Incomplete.

A Tamil rendering in prose of the Sanskrit work Jñānavāsiṣṭham described under No. 1982 of the D.C.S. MSS., Vol. IV, Part I, and ascribed to Kāśmīrapaṇḍita. It deals with the Advaitavēdānta. The Tamil translator's name is not given.

Beginning :

ஞானவாசிட்டமுரை.

பிரமமே சத்தியம் ; சொர்க்கத்திலேயும் பூமியிலேயும் உள்ளும்புறம்பும் பார்க்கிறதுமாய்ப் பார்க்கப்பட்டதுமாயெல்லாந்தானுயிருக்கின்ற ஆன்மா வுக்கு நமஸ்காரம்.

வாசிட்டகதையாவதென்னவென்றால்: வைராக்கிய முமுட்சுதத்துவம் உற்பத்தி திதி உபசமனம் நிர்வாணமென்று ஆறுபிரகரணமாயிருக் கும். இதில்வைராக்கியப் பிரகரணம் முதல் ஆரம்பித்துச் சொல்லுகிற பிரகாரம் :—

ஒருநாள் போதாதிதியாயிருக்கிற பரத்துவாசர் ஏகாந்தமாக வால்மீகிரிஷி யைக்கண்டு பிரீதியோடே நம[ஷ்](ஸ்)காரம் பூசை பண்ணிக் கைகூப்பிக் கொண்டு கேட்கிறார் :—

சுவாமீ! உம்முடைய கடாட்சத்தினாலே சகலவேத சாத்திரரகசியமும் அறிந்தவனானேன். லோக சனங்கள் சன்ம சம்சாரபாவத்திலே விடு

பட்டு அவ்வியானந்த பதத்தை அடைகிற மார்க்கம் எனக்குச் சொல்லவேணு மென்று விண்ணப்பஞ்செய்த பாரத்துவாசரை(ப்) பா(ர்)த்து வால்மீகர் சொல்லுகிறார் :—

நீ[ய்] நன்றாய்க் கேட்டாய் ; நீயே கேட்க யோக்கியத்தன். ஆதியந்தமான மொக்ஷமனுராமா?பால மார்க்கத்தைச் சொல்லுகிறோம் :—

End :

சகல காரணங்களுக்குங் காரணமான ஆன்மா (. . . . .) சேஷ்டிக்கும் · அதனுடைய சொரூபம் எப்படிக்கொத்ததென்றாற்கேளும் :—

தன்னுடைய சொரூபம் ஒருக்கால் கண்டபதார்த்தமாய்(ப்) பார்க்காமலிருக்(கிற)தே ஆன்மசொரூபம் ; அந்தச் சொரூபத்திலே இருக்கிற போது வாயு முதலான வஸ்துக்கள்மேலேபட்டாலும் தெரியாமலிருக்கிறதே அதே ஆத்ம சொரூபம்.

சொப்பனமும் சாக்கிரமும் வேறே பிரமுகமில்லாமலிருக்கிறதே ஆத்ம சொரூபம் ;

அறிவுஅறிகிறது அறியப்பட்டது எங்கேபிறந்து எங்கேயிருக்கிறதோ அது ஆன்ம சொரூபம்.

பூரணமாய் செட்டு . . . .

* * * * *

(கு-பு.)—

இது அத்வைத சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. இதை வசன நடையில் எழுதியவர் பெயர்முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமில்லை.

No. 1531. ஞானவிநோதன்கலம்பகம்.
ÑĀNAVINŌDANKALAMBAKAM.

Pages, 41. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 85*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

A kind of Prabandam called Kalambakam composed by Tattuvarāyar in praise of his Guru Sorūpānandar and bearing on Advaita Vēdānta as taught by the latter to the former.

Beginning :

ஞானவிநோதன் கலம்பகம், தத்துவவித்தை.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

அடியேனை யாள வருண் மேனி சாத்திப்
படிமீதின் வந்த பரனே—கொடியேனென்
றெண்ணு திமைப்பளவி னிங்ஙனே வீடளித்த
கண்ணு கடைபோகக் கா.

நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

ஒன்றாயும் பலவாயு முருவாயு மருவாயு
மன்றாயு நின்றாலு மறிவேயுன் னருளுருவம் (க)
மணங்கமழுஞ் செழுங்கமல மலரடிக்கு வடிவுணர்ந்தா
ருணர்ந்ததுவே வடிவாகு முணர்வேதின் னொளியுருவம். (உ)

தன்னியல்பு வானவருந் தாமறியா ராயினுமென்
சென்னியினின் ஞெழியாத [த்]திருவடித்தா மரை மலரே. (௧)

End:

விருத்தம்.

வையமினி யெனைப்புகழ்ந்தென் மற்றெனையிங்
கிகழ்ந்தாலென் மாறுதென் றுஞ்
செய்யவள்வந் தென்னுடனே செறிந்திருந்தென்
பி[றி](ரி)ந்திருந்தென் சிறைதயாதென்று
வையமறவிருந்தெனும் பழிந்தாலென்
ஞக்க மழிவதனுலுண்டோ
துய்யசொரு பானந்தன் றுணையடியென்
றலையாரச் சூடி னேற்கே.

வெண்பா.

சூடினேன் பாதஞ் சொருபானந்தச் சுடரைப்
பாடினேன் பண்டை யடியாரிற்—கூடினேன்
கண்டேன் களிகூரக் காயம் படைத்ததனு
லுண்டே[ா]ன் பெருதபய னென்று. (௧௧)

Colophon:

ஆக கவி ௱௰௬. ஞானவிநோதன் கலம்பகம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, சொருபானந்தர் விஷயமாகத் தத்துவராய ரியற்றிய நூல்களுளொன்று; வேதாந்தவிஷயமானது. சொற்செறிவும் பொருட்பொலிவும் அமையப்பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1532. ஞானவிநோதன் கலம்பகம். ÑĀNAVINŌDANKALAMBAKAM.

Pages, 37. Lines, 7–8 on a page.

Begins on fol. 49*b* of the MS. described under No. 325.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1533. ஞானவிநோதன்கலம்பகம். ÑĀNAVINŌDANKALAMBAKAM.

Pages, 36. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 408*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1534. ஞானவிநோதன்கலம்பகம்.
ÑĀNAVINŌDANKALAMBAKAM.

Pages, 24. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 74*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியின்கண் இந்நூல் முற்றுமுளது.

No. 1535. ஞானவுலா.
ÑĀNAVULĀ.

Pages, 16. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 49*a*. of the MS. described under No. 1214.

Complete.

A treatise of the Ulā class of Prabandam described under R. No. 21 of the Triennial Catalogue of MSS. and bearing on Advaita Vēdānta. From the last stanza it is inferred that this work must be the production of one Śaṅkarācārya. It is different from the Ñānavulā of Tattuvadēśikanāyanār.

Beginning:

ஞானவுலா.

சீரான காசிச் சிதம்பரத்தி லேகுடியாய்ப்
பேரான நெஞ்சமே பேசக்கே—ளாராய்ந்
துன்னை யுணர்ந்த படியுல[கத்தி](கி)ல் ஞானவுலாத்
தன்னை விரித்தறிவாற் றான்பாடப்—பின்னை
வஞ்சப் பிறவியிலே வாராம லெ[ன்னுழு](ந்நாளு)ந்
தஞ்சப் பரமதைநீ சார்ந்திடுவாய்—நெஞ்சேகேள்.

End:

கொண்ட
சங்கரா சாரி தமிழா லுரைத்த வுலா
விங்காருங் க[த்துயி](ற்றி)யம்பினோர்—கங்காளர்
பாதம் பெறுவர் படியி லுலகா[ழ்](ள்)வர்
வேதம் பெறுவர் மிகுஞானம்—மோது
குருவா யனைவோர்க்குங் குணமுடைய ராகித்
தருவா யிருப்பரெனச் சா[த்து](ற்று).

Colophon:

காரணுசாரியார் பாதமுன்னிற்கவேணும்.
ஞானவுலாமுற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. இந்நூலின் இறுதியில், "சங்கராசாரி தமிழாலுரைத்த வுலா" என்றிருப்பதனால், சங்கராசாரியாரென்னும் பெயரையுடைய ஒருவரால் இயற்றப்பட்டதெனத் தோற்றுகிறது. எழுத்துப் பிழைகள் மிக. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. தத்துவ தேசிக நாயனாரியற்றிய ஞானவுலாவினும் இதுவேறானது.

No. 1536. ஞானவுலா.
ÑĀNAVULĀ.

Pages, 11. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 41*a* of the MS. described under No. 1036.

Incomplete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்தவுலா முற்றுப் பெறவில்லை.

No. 1537. ஞானவுலா.
ÑĀNAVULĀ.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 10. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, new.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1538. ஞானவுலா.
ÑĀNAVULĀ.

Pages, 42. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 103*a* of the MS. described under No. 325.

Complete.

Similar to the above. It is composed by Tattuvadēśikanāyanār in praise of Sorūpānandar.

Beginning:

பூப்போலு மேனிப் புவனம் பதினாலுங்
காப்போனு மெல்லாங் கரப்போனுங்—கோப்போனுந்

தன்கமல பாதங்க டேடித் தளர் [பு](வு)றவிங்
கென்கமல மார விசைந்தருளி—நன்கமல
வாக்கிறந்து துய்ய மனனிறந்து மற்றணைத்து
நோக்கிறந்து நோக்கரிய நுண்பொருடான்—போக்கிறந்தென்
கையகத்தி னுமலகம் போலெனக்குக் காட்சிதர
வையகத்தின் மாணிடனாய் வந்துதித்த—துய்ய
பெருமா னுலகிற் பிறந்திறக்க கில்லா
வொருமா முதலா மொருவன்—பெருமாலால்.

End :

தேவே

சொருபானந் தச்சுடரே தூயவனே வெய்ய
வருபாசந் தீர்க்கு மருந்தே—குருபரனே
தாதாவே சங்கரனே மாலே சராசரத்திற்
காதாரமே யறிவே யற்புதனே—நாதனே
யென்று பலபலதா னேத்திஞ ளிப்பரிசே
துன்றுவளே கலேநாண் சோர்[பெ](வ)ய்கி—நின்று
பலதைய வார்தம் பரிசழிய விந்த
வுலகுய்ய வந்தா னுலா.

நேரிசை வெண்பா.

பழுதிலா வன்பர் பணிந்தெழுந் தார்த்தாட
வெழுதிடா மாமறை நின்றேத்தத்—தொழுதிறைஞ்சுந்
தொண்டருளன்புகுந்து சோராம வாருயிரை
யுண்டருளப் போநதா னுவா.

நாமாது பாமாலே சாத்திஞ ணன்கமலே
யாமாது பூமாரி யாக்கிஞண்—மாமலர்த்தாள்
பூண்டாள் குலநிலமான் போக்கு நாள் வந்தெம்மை
யாண்டா னுலாப்போந்த வன்று.

Colophon :

உலா முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சொரூபானந்தர் விஷயமாகத் தத்துவதேசிக நாயஞரியற்றிய பிரபந்தங்களுள் ஒன்று ; வேதாந்த விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1539. ஞானவுலா.
ÑĀNAVULĀ.

Pages, 26. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 86*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1540. தசகாரியமகாவாக்கியம்.
DAŚAKĀRIYAMAHĀVĀKKIYAM.

Pages, 20. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 4*a* of the MS, described under No. 1061.

Complete in 51 stanzas.

A treatise explaining the four Mahāvākyas recognized in the Advaita Vēdānta. The author is Daivanāyakasvāmigal̤, disciple of Vināyākabhārati.

Beginning:

உலகமுதற்பொருளை யும்பர்க்குணர் வரிதாம்பொருளை
யோதிய வேதாகமத்தி னுச்சியினுட்பொருளை(ப்)
பலகலையின் பொருண்முடிவின் முடிவான பொருளைப்
பற்றறப்பற்றிய பெரியோர் பரவிய வான்பொருளை
யலைதிவலை நுரைகடலி னுதித்தொடுங்குமாபோ
லகிலாண்ட முதித்தொடுங்குமதன் மூலப் பொருளை
யிலகியசற் குருவாகி யாளுகும் பொருளை
யெங்குமாம் பரம்பொருளை யானும்வணங் குவனே. (க)

* * * *

முன்புசெய்த தவப்பயனுன் மூதறிவின் பயனுன்
முன்னுரைத்த பன்னூலின் முறைதெரிந்த பயனு
லன்புசெய்து சற்குருவி னருள்படைத்த பயனு
லடைந்தவர்செய் தொழில்காட்டு மறிவிலியே போலத்
தன்புதல்வர்க் கிரங்கியதா யெனவுலகோர்க் கெல்லாஞ்
சங்கரசற் குருவருள்வே தாந்தநன்னூற் பொருளை
வன்புகொடு தமிழ்போலுந் தமியேன்புன் கவியால்
வகுத்துரைப்பே னெனத்துணிந்த வாய்மத(ர்)ப்பு மிதுவே. (உ)

* * * *

இப்படியே சாதனமு மன்பும் வணககமு
ஞானவியல்பும் பூண்டிங்
கெப்படியா கிலும்பிறவா திறவா முத்தி
யெய்துவதற் கிச்சித்தார்க் கியல்பதாகச்
செப்பவல்ல மாவாக்கியத் திறமிதனை
யுலகோர்க் காய்ச் செப்பினேமென்
றப்படியோர் சீடனுக்குச் சங்கரா சாரிய
ரன்றறைந்த தாமால். (ரு)

அத்தகைமை பெற்ற மகா வாக்கியந்தா
னேதெனின் வேதாந்தமாகிச்
சுத்தபரி பூரணமுந் தோற்று சராசர நிலையுந்
துணிந்தோர்க் கெல்லாம்
பெத்தமது நீங்குகையும் பெறும் பேறு
முரைக்கு மிரா சியப்பேறுகு
மூத்தரதற் குண்மையு மீரைந்துளதென்
றுரைப்பரதை மொழியுங்காலே. (சு)

இதுபாயிரம்.

வாக்கியவுண்மைத் தொகை.

பழமறையினந்த மகாவாக்கியங்கணுன்க தனுற்பத்தி பேதங்
குழைவுதருமகிலமயதன்பிரகாசமஞ்ஞானக் குடும்ப நீக்கந்
தழையுமதற்கவதியதனிண்ணயம்பெற்ரேர் கதைசாதகர்தியானம்
பிழையிலதனுரையிவையீரைந்துமுண்மையிதனடைவே பேசலுற்ரும்.

End:

அப்படியா யினுமனல்போ லேதேனு மருந்துவ
 ரென் றறைதல் வேண்டாந்
தப்பறவே யஞ்ஞானி போற் பொசிப்ப
 னென வுரைப்பர் தகைமைத் தாலே
யொப்புரைத்த தல்வாதிங் குலகிகழப் பொசியான்
 மற்றுண்டா னேனு
மெய்ப்பரிசை யுணர்ந்தாரை யிகழ்ந்தார்க்கு
 நரகமென விளம்புவாரே. (௹)

அற்றைதொறு மாயிரமா யிரம் பிழைகள்
 செய்தாலு மடியேன் றன்பாற்
பெற்றதிரு வ(ரு)ட் கடலிற் குளிப்பாட்டித்
 தாண்மலரும் பேருய்ச் சூட்டிச்
சொற்றவெவா ந்தோத்திரமாய்ப் புனைந்தருளி
 யெணைவளர்க்குந் தொட்டிலாகி
யுற்றகுரு ராயனெங்கள் விநாயகபா
 ரதிதமியே னுள்ளத் தானே. (௹க)

Colophon:

மகாவாக்கியத் தெசகாரியமுற்றும்.

பாசபந்தத்தினுலே சீவனும் பாசம்போனு
லீசனு முயிரே யாகு மியைந்திடுங் கன்மத் தாலே
நாசமேல் வினைக ளெல்லா நாதனு மலத்தி னுலே
தேசுதீர் பசுவாம் போனுற் சிவனுமாஞ் சீவன் ருனே.

பாசபேதத்தே சீவா பாசமுற்றேசதாசிவா வேதமுடிவு மீதென்றறிக.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்தவிஷயமானது; மகாவாக்கியங்கள் நான்கனுடைய காரியங்களாகிய உற்பத்தி, பேதம், மகிமை, பிரகாசம், அஞ்ஞானக்குடும்ப நீக்கம், அளவு, திண்ணயம், பெற்ரேர்கதை, சாதகர்தியானம், உரை ஆகிய பத்தையும் நன்கு விளக்குவது. பாயிர முட்படச்செய்யுட்களின் ருெகை-௹க. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும். இருக்கின்றது. நூலாசிரியர் விநாயகபாரதி யென்பவரது மாணுக்கராகிய தெய்வநாயக சுவாமிகள்.

No. 1541. தசகாரிய மகாவாக்கிய மூலமுமுரையும்.

DAŚAKĀRIYAMAHĀVĀKKIYAM WITH COMMENTARY.

Pages, 250. Lines, 8-11 on a page.

Begins on fol. 4*a* of the MS. described under No. 1426.

Complete.

Same work as the above and with the addition of a commentary by a disciple of Aruṇāçaladēśikar of Cidambaram. Both the text and the commentary will be of use in clearing many points of doubt on Advaita Vēdānta. The commentator states that the text was a Tamil adaptation of the Sanskrit work of Śaṅkarācārya.

Beginning:

பருதிமதி வெளிவளிதீ நீர்பா ராவி
பதுமனரி யரனுமையைங் கரன் விசாகன்
பொருதுகட லுலகெவையு மாகி யாகாப்
பூரணமே வைய முயப் பொருவில் லாத
கருணைவடிவாகி யுண்மை யெளிகிற் றேன்றக்
கருதருமா வாக்கியநூற் பயனுரைத்த
பொருவி றில்லை வளாருணு சலமெய்ஞ் ஞானப்
போதகன் (செந்) தாட்கமலம் போற்றிசெய்வாம்.

அவதாரிகை :—

சீவர்கள் அநாதியஞ்ஞான வந்தகார இரவினில் நித்திரை செய்துகொண் டிருப்பதால், எப்பொதும் சம்சாரமாகிய துர்ச் சொப்பனங்கண்டு, தாபத்திரய (த்)துன்பமுற்றிருப்பதையும் அவர்களுக்கு (. . . . . , ...) சாத்திரமாகின்ற சூரியவுதையத்தால் அவர்கள் அத்துன்பத்தை நீங்கி முத்தியின்பமடையும் பொருட்டுப் பூ[று](ரு)வத்தில் சங்கராசாரிய சுவாமிகள் ஆரிய பாஷையிற்கூறிய மகா வாக்கியத்தை (. . . . .) பேரருளால் திராவிட பாஷையில் விருத்தப்பாவாக மொழி பெயர்க்கத் தொடங்கிய இந்நூலாசிரியர் (இந்நூல்) தேகமனமத வாதிகளின் விக்கினமின்றி இனிதின் திறைவேறவும் இந்நூல்படிப்பவர், கேட்பவர்க்குத் தேக விக்கினமின்றியேகாக்கிரசித்தமுண்டாயா[ற](ன்) மக தியானத்தால் ஆனந்த முண்டாகவும் இந்நூல் பாரம்பரையாய் விளங்கவுமிதனந்தரங்கமான சத்திய[க்கி](ஞா)ன வனந்தானந்தவஸ்துவை நித்தியமாயுஞ் சர்வவியாபகமாயும் சர்வகாரணமாயும் சர்வாத்மகமாயுமிருக்கின்ற சொரூபமாயு முபாசிக்கின்றார்:—

உலகமுதற் பொருளையும்பர்க்குணர்வரிதாம் பொருளை
யோதிய வேதாகமத்தினுச்சியினுட் பொருளை
(. . . . .)
யிலகிய சற்குருவாகியாளுகும் பொருளை
யெங்குமாம்பரம்பொருளை யானும் வணங்குவனே (க)

இதனது பதப்பொருள் :—உலகமுதற் பொருளை—சகத்தின் முதன்மையான வத்துவை, உம்பர்க்கு—தேவர்களுக்கு, உணர்வரிதாம் பொருளை—

அறிவதற்கரிதாகிய வஸ்துவை, ஓதிய—புருஷார்த்தத்தைச் சொல்லாநின்ற வேதாகமத்தின்—இருக்குமுதலிய[ன] (நா)ன்கு வேதங்கள் காமிக முதலிய விருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களாகிய விவைகளினுடைய (. . . . . .) யாமும் வணங்குதும்—மனவாக்குக் காயத்தாற் பணிகின்றோமென்றவாறு. ஈற்றசை.

பதசாரம் ;—பிரளயத்திற் பிரமாதி தேவதைகள் நசித்து நசியாத சத்த மாத்திரமாயுமவர்களாலுபாசிக்கப்பட்டதாயுமவர்களஞ்சி நடககுமாக்கினை யுள்ளதாயுமிருக்கின்ற சொரூபமென்பார் 'உலகமுதம்பொரு' ளெனவும் (க).

(. . . . .) அவ்[வைக்கி](வஞ்ஞா)னனுபவத்தால் தத்போத மொழிக்கின்றோமென்பார் யாமும் வணங்குதமெனவும் கூறினர். (கo).

இதனது தாத்பரியம் :—தத்துவமசி வாக்கியத்தினலகண்டமாயும் அத்துவிதமாயும் பரிச்சின்னமாயு(ம்) விளங்குகின்ற சொரூபத்தை இறைஞ்சியதாம்.

End:

அ-கை. இந்நூலாசிரியர் தமது குருவைத் துதி செய்தல் :—

"அற்றைதொறும் (. . . .) விநாயகபாரதி தமியேனுள்ளத்தானே."

இ-ள். அற்றைதொறும்—நாடோறும் (. . . . .) விநாயகபாரதி யென்னும் நாமதேயத்தையுடைய, எங்கள் குருராயன்—எங்கள் தேசிகராயன், தமியேனுள்ளத்தான்—நாயேனிதயத்தில் வசிக்கின்றவராம். எ-று.

(. . . . . . .) பரிபூரணப் பிரம சொரூபமாகத் தனது இதயத்தின்கண் விளங்குகின்றாரென்பார் தமியேன் உள்ளத்தானெனவும் கூறினர் (அ).

* * * * *

இ-ம். குருஸ்[த]துதி செய்து அதின் மூலமாய் இந்த நூலைச் சம்பூர்ணமாகச் சமாத்பமாகச் செய்ததாம். (ருக)

Colophon:

மகாவாக்கியமூலமுடனுரையும் நிறைவேறியது. முற்றும். விரோதி இருதனுஸு புரட்டாசிமீ கஅவ குருவார நாளில் நிறைவேறியது.

(கு-பு.)—

இது 1540-ஆம் நம்பர் பிரதியின் உரைப்பிரதி. இவ்வுரை மிக அழகாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அத்வைதசாஸ்திரத்தில் நிகழும் பல ஸந்தேகங்களைப் போக்கிக்கொள்ள இந்நூலும் உரையும் மிகப் பயன்படுமென்று தோற்றுகிறது. இவ்வுரையைச் சிதம்பரத்திலிருந்த அருணசல தேசிகரென்பவரது சிஷ்யரொருவர் இயற்றினரென்று பாயிரச் செய்யுளால் தெரிகிறது. முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1542. தத்துவக்கட்டளை.

TATTUVAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 27. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 17*a* of the MS. described under No. 1060.

Complete.

A treatise in Advaita Vēdānta explaining the characteristics of the 36 Tattvams or fundamental realities which account for the existence of the manifold souls. By Śēṣādriśivanār. The work has been printed under the name of Nānājīvavādakkaṭṭaḷai.

Beginning:

சுத்தப்பிரமமாயிருக்கின்ற ச[ற்](ர்)வ சாட்சியினிடத்திலே அக்கினியிற் சூடுபோல அபின்னமாக ஒரு சத்தியுண்டு. அந்தச் சத்தி யதீதப் பிரமத்தினிடத்திலே அடங்கி யிருக்கும்போது சுத்தப்பிரமமென்று[ம்] பெயர். இந்தச் சத்தி விசிரும்பித்துச் சுத்தபிரமத்லைத் வியாபிக்கும்போது பரை. வியாபகத்துக்கு உள்ளிருந்தபடியினாலே பரப்பிரமமென்று பெயரா[ச்சுது] (யிற்று). லக்ஷண சூனியமாயிருக்கின்ற இந்தச் சத்திக்குப் பிரமத்தினுடைய ஸந்நிதானத்திற் புருஷசமுகத்திலே (த்திறீ)(ஸ்திரீ)க்கு இன்பம் [செ]சனித்தாப்போல விகி[று](ரு)த குணமற் ர சாந்த் ரச தமோகுணமுண்டா[ச்சுது] (யிற்று).

End:

பிரமசைதன்னியமே தானென்றும் மற்ற முப்பத்தைந்துந் தானல்லவென்றும் தெளிந்த விவேகிக்கு அகங்காரகிரந்தி அற்றபடியினால் இந்த இருபத்தெட்டினுடைய தொழிலையும் [ஞ](நா)ன் செய்யவில்லை யென்று(ம்) [யி](இ)ந்த [யி](இ)ருபத்தெட்டும் [பொ](பு)சிக்கின்றதை [ஞ](நா)ன் [பொ](பு) சிக்கவில்லையென்றும் திடப்படத்தேறி மயக்கமற்றிருக்கின்றபடியினால் இந்த இருபத்தெட்டினாலும் ஆ[ற்](ர்ச்)சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களிலும் விடுபட்டு, கன்மமில்லாதபடியினால் செனனமரணாதி சம்சாரமில்லாமல் முத்தனாகிப் பிரமமாத்திரமாகவேயிருப்பன். இவனைச் சீவன்முத்தனென்றும் திட[பிறக்ஞ](ப்ரஜ்)ஞனென்றும், அதிவர்ணாசிரமியென்றும், குணாதீதனென்றும், பகவற்பக்தனென்றும், பிராமணனென்றும் ஆறு சாஸ்திரங்களும் முறையிடு[த்து](கின்றன). சகலரும் இந்தத் தத்துவத்தை விசாரம்பண்ணி மோட்சமடையக் கடவர்.

Colophon:

சேஷாத்தி[ர](ரி)சிவனாற் சொல்லப்பட்ட தத்துவக்கட்டளை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. வசனநடையிலமைந்தது. முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் தன்மைகள் இன்னின்னவெனத் தெளிவாகக் கூறுவது. நூலாசிரியர் சேஷாத்திரி சிவனார். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1543. தத்துவக்கட்டளை.

TATTUVAKKAṬṬAḶAI.

Substance, palm-leaf. Size, 9 × $1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 49. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Śivayōgam 26*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது மூன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்று மிருக்கிறது. முதலொன்பது ஏடுகள் நுனி முறிந்துள்ளன.

No. 1544. தத்துவக்கட்டளை.
TATTUVAKKAṬṬAḶAI.

Substance, palm-leaf. Size, 11⅛ × 1 inches. Pages 44. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 164*a*. The other work herein is Vivēkaśāram 1*a*.

Complete.

Same work as the above.

Colophon :

சேஷாத்திரி சிவனுற் சொல்லப்பட்ட தத்துவக்கட்டளை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது மூன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1545. தத்துவக்கூறு.
TATTUVAKKŪṞU.

Pages, 46. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 95*a* of the MS. described under No. 802.

Complete.

A treatise in prose explaining the 96 Tattuvams and bearing on the Advaita Vēdānta. The work is also called Nandidēvarkaṭṭaḷai. It is said to have been revealed to Kapilar by 12 ascetics including Ahattiyar.

Beginning :

[யிதி](இனி) யிந்த(ச்) சரீரம் எண்ச(ா)ணீளம். [ஞ](நா)ற்சாண் பருமன். தன்விரலாலே - கூசு விரற்[ப்] பி[ற](ர)மாணம். [யி](இ)ப்படிக்கொத்த சரீரத்தில் தத்துவம் - கூசு உண்டு. அவையாவன : [யி](இ)னி வாசல் - க பொறி - ரு. புலன் - ரு. ஆதாரம் - சு. மண்டலம் - ங. [ஞ](நா)டி - ரு. வா[யவு](யு) - ரு. தாது - எ. [ரு](ரா)கம் - அ. கோசம் - ரு.

End :

[யி](இ)னிச் சரீரமாவன : தூலதேகம். சூ(ட்)சுமதேகம், காரண தேகம் ஆக ங. [யி](இ)தி சேதியாவன ? * * * * * *

காரணதேகமாவது—முந்தின [யி](இ)ரண்டு தேகமும் ப[த்தத்து](ற்றற்று) விழுங்கிநின்றது காரணதேகம்.

* * * *

" இத்தனையறியவல்லாரிமையவ[ரு](ரா)யிருப்பர்தாமே" இப்படித் தத்துவம்கூடும் வி[பற](வர)மறியவும்.

[யி]இந்தவாக்கியம் ப[ரு](ரா)பரமாகிய பரமே[ஸ்ப](சுவ)ரன் அகஸ்தியர், புலகர், [ெ]சனத் குமாரர், சாங்கரர், சனகர் [கெவு](கெவ)தமர், சூதர், வதிஷ்[ட்]டர், விசுவாமித்தி[ற](ர)ர், நாரதர், வள்ளுவர் [யி](இ)ந்த டுஉ (?) ரிஷிகளும் * * * நடன தெரிசனமும் சித்தாந்தமும் வேதாந்தமும் கடந்த[ஞ](நா)தாந்த முடிவான அ[முற்](மிர்த) பஞ்சாட்சரமும், திருனைவ நிலையும், சோ[த்த](ற்ற) மொடுக்கமும், அத்துவாவும் தத்துவமும் கபிலமகாரிஷிக்கு உபதேசம் பண்ணி அ[று](ரு)ளிச் செய்தவாறு.

தத்துவம் மு[த்து](ற்று)ம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் தொண்ணூற்ரூறு தத்துவங்கள் இன்னின்னவென்றும், சரீரம் முதலியவற்றின் வகை இன்னின்னவென்றும் கூறுவது. அத்வைத மதத்தைச் சார்ந்ததெனத் தோற்றுகிறது. வசனநடையிலானது. இதற்கு நந்திதேவர் கட்டளையென்றும் பெயருண்டு. அகத்தியர் முதலிய இருஷிகள் பன்னிருவர் கபில முனிவருக்கு உபதேசித்ததாக இந்நூலின் இறுதிவாக்கியங் கூறுகின்றது.

No. 1546. தத்துவக்கூறு.

TATTUVAKKŪṞU.

Pages, 8. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 35*a* of the MS. described under No. 1060.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது 1545-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1547. தத்துவஞானபோதம்.

TATTUVAÑĀNABŌDAM.

Pages, 30. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 92*a* of the MS. described under No. 251.

Complete in 83 stanzas.

A treatise explaining the Tattuvams in the form of teachings by a Guru to a disciple and stating that a person can get salvation by understanding them.

Beginning :

சோதியா லெழுந்தமேனி துலங்கிய பவளவானே
நீதியான் மொழிந்தஞான தின்மல னடிகள்போற்றி
பேதியா யிருமூன் றூன பெற்றதோர் சமயத்துள்ளோர்
சாதியால் குலமில் லாம லாண்டபோர் தலைமேற்[த்]றூளே. (க)

பரிந்ததோ ரின்பநேசம் ட[ள](ழு)மலங் கழலவேண்டி [ன்றி
யருந்தவம் [பி](பு)ரிந் தெ[ன்ற](ர்நா)ளு[ம்] மகவிடா தனி[த்தோ](ரரூ)
விரிந்ததோர் ஞான நூலு மேவிய கலைக டானுந்
தெரிந்துநீ ரருளவேணுந் தேசிகா [ய](வ)டியேற்[க்] கென்றே. (உ)

ஆதியாம் பரமந் தன்று லதி[ச்](ற்)சிவஞ் சத்திதோன்றி
நீதியா னாதை விந்து நெறியதாஞ் சிவமுந் ரோன்றி
வீதியான் மகேசந் தானும் விரும்பிய கனலோன் றோன்றி(ப்)
பாதியா யருவாய்க் கஞ்சன் பரிசிது பகருங் கேளே. (௩)

End :

ஓதிய கல்விபோத மொளிவிந்து நாதங்கெட்டு
நீதியும் பஞ்சபூத நிலைநெறி கருவிகெட்டு(ச்)
சாதியாங் குலமுங் கெட்டு(ச்) சர்ப்பத்தின் வேருங்கெட்டு(ப்)
பேதியா[ல் வு](லு)யிருங் கெட்டாற் பெற்றதே ஞானமாமே. (அ௰)

அத்தனே யடியேனிந்த வாகமப் படியே பெற்றேன்
சித்தரே யுரைத்த நூலின் திருந்திய பேரிங் கேது
முத்தரே றூலி[ல்ச்](ற்) சே(ர்)ந்த முறைமையாம் பகரக்கேளே
தத்துவ ஞானபோதமென்று சா[த்தி](ற்றி)னே மிதனையென்றே. (அக

* * * * *

பாசமா மலங்கணீந்தி(ப்) பரிவுட னடிவைத் தாண்டு
தேசிகன் மெய்யி னூதித் திருவருள் விளைந்து போற்றி
யாசையாங் காரங்கெட் [ய](ட)டிமுடி திறந்த[யி](வி)ன்ப
நேசமாம் பரத்திற் சே(ர்)ந்து திக(ழ்)த்திட ஞானநூலாம்.

The scribe as.—

காஉஞூ மார்க[ளி](ழி)மீ௳ கஉ சக்கிரவாரமுங்கூடிய சுப[த](தி)னத்திலே வயிரவ[த] சடாதார சித்தர் அருளிச்செய்த புண்ணியத்தினாலே முருகாவு . . . . யாபிள்ளை மகன் புன்னைவனம் [யெளு](எழு)தினேன். நீடே[ளி](ழி)வாழ்க. குருபாத முன்னிற்க.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. தத்துவங்கள் இன்னவென்றும் அவற்றையுணர்ந்து முத்திபெறலாமென்றும் கூறுவது. குருவையடுத்து சிஷ்யன் வினவக் குரு மொழிந்ததாக வமைக்கப்பட்டுள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெளியக்கூடவில்லை. காப்பு உட்பட எண்பத்து மூன்று பாடல்களையுடையது.

No. 1548. தத்துவநிசானுபோதம்.

TATTUVANIJĀNUBŌDAM.

Substance, palm-leaf. Size, $13\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 514. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete.

From a list of the topics (extracted below from the MS.) dealt with in 373 Adhyāyas of the work it will be seen that the principles of the Advaita Vēdānta are fully worked out in detail in the Pūrvakāṇḍa and the various systems of philosophical and religious thoughts prevalent in India were criticised and refuted in the Uttarakāṇḍa. The author of the work appears to be a disciple of Tattuvaliṅgadēvar.

Beginning:

விநாயகர் துணை. தத்துவநிசானுபோதம்.

சச்சிதா னந்தமே தகுமத மூன்றதாய்(த்)
    தக்கதோ ரைங்கரஞ் சத்தியைஞ்சதாய்
நிச்சிதாம் ஞாதுரு ஞானஞேயமே
    நீள்விழிக் கொம்பொ[ணு](ன்று) நீண்ட சத்தியாய் (க)
குச்சிதாஞ் சிவயீ சாதி நால்வாயதாய்(க்)
    கூறிச்சை யாதியே கும்பத்தலமதா
யுச்சியாஞ் செவியதே யோதிடு மாயையா
    யோங்கிய கணபதி யுள்ளமென் னுள்ளமே. (க)

எ-து. சச்சிதானந்தமு மீறிநின்று எல்லா[த்று](வற்று)க்கும் முதலான திருக்காகிற ஆனைக்குச் சச்சிதானந்தமே மூ[ணு](ன்று)மதமாய் (. . . . .) ச[ற்](ர்)வ சங்காரம் பண்ணி ஓடியாத ஒரு கொம்பாகிற சிற்சத்தி நோக்காலே பழையர்பபோலே சிருஷ்டித்து நிறுத்தலா லென்றறி (. . . . .) பி[றம](மர)மும் எல்லா[த்து](வற்று)க்கும் பதியாகையாலே அவருள்ளமானது என்னுள்ளத்துள்ளே இருக்க வணங்குவேனெ[ந](ன)ன்றறி.

[யி]இனி, கடவுள்வணக்கம்.

* * * *

அத்துவா முதலதான வனந்த[ன்] தத் துவங் கடன்னை
மெத்தவே திருக்கறுத் தண்மேவிய நிசானந்தத்தை(க்)
கைத்தலத் திந்தாவென்ன(க்) கா[க்ஷ](ட்சி)யாய்க் கொடுத்தலாலே
<u>தத்துவநிசானுபோக சாரமா</u> மி[ன்னூ](ந்நூ)ற்பேரே. (க)

தத்துவ நிசானுபோக சாரத்தைத் தமிழினாலே
மெத்தவே யுசாவி(ப்) பன்னூ[லை]ல் விரிகலை யாவுஞ்சே(ர்)த்துச்
சித்துரு ஞானத்தேனைப் பானமாய்ச் செய்வோர்க்காகத்
<u>தத்துவலிங்கதேவ</u> ச[ற்க்]ற்குரு[ச்] சாற்றினரே. (உ)

* * * *

இதோபதேசம்.

மெய்ம்மொழியில் ;

சத்திய முரைக்க[ளு] நாளுஞ் சகலபல்லு யிர்கட் கெல்லா
நித்தலு மிதமே செய்ய நினைப்பது சிவத்தை யென்று
மத்தன் வேதாகமத்தி லருளிய பொருளி[ன்](ம்) மூ[ணு]ன்று (௧)
மெத்திறச் சமையத் தோ[ற்](ர்க்)கு மெம்மதங்க[ளுக்](ட்)குமிட்டம்.

எ-து. சத்தியமே யுரைக்கவே[ணு]ண்டும்; அ(வ்)விடத்திற் பிறருக்கும் அந்நியதா சீவனுக்கும்[ஈங்கி](ஹிம்)சை வருமிடத்தில் அசத்தியமாகிலும் அந்த விடமாத்திரம் சொல்லிச் சீவனை(க்) கா[ற்]ப்பதே சத்தியம். ஒரு சீவனை வெட்டும்போது அதின் பழிக்குத்தன் தலையை முந்த நீட்டிப் பின்வெட்டவே[ணு]ண்டும். ஆகையாலே ஒரு சீவனைக் கொல்லவொண்ணாது.

End:

ஆக, பதி பசு பாச மூ[ணு](ன்)றும் கற்பனையென்றதனாலே பி[ற](ர)மம் என்றண்டு அன்று[து] (தொ)டங்கி நித்தியமாய் வேறாயிருக்குமென்றும் [யி]இப்படி வேதாந்தம் சொ[ற்](ன்ன)தை ஆகமம் விர்[ச்சு](த்தூ) மோக்ஷ மார்க்கத்துக்கு(க்) கி[ற](ர)மாகச் சொல்லுமென்றுமறி ; ஆகையாலே சித்தாந்தம் வேதாந்தத்தால் வந்ததென்றறி.

சுபமஸ்து.

அத்தியாயம்.	பக்கம்.
(1) கடவுள் வணக்கம் ...	2
(2) அருளிறைவணக்கம் ...	3
(3) வேதச்சிரப்பு ...	4
(4) ஆகமச்சிரப்பு ...	5
(5) நூற்பெயர்	6
(6) நூலுரைசித்தெனது நூ வன்ற[ப்]பெயர்.	7
(7) அவைடக்கம் ...	8
(8) இந்நூலுக்கு முன்னூலெடுத்தல்.	9
(9) (பிறவி)யருமையுரைத்தல்.	18
(10) இதோபதேசம் ...	19
(11) பிராமணன் சரிதை ...	20
(12) சத்திரியன் சரிதை ...	,,
(13) வயிசியன் சரிதை ...	21
(14) சூத்திரன் சரிதை ...	22
(15) பி[ரும](ரம)சாரிசரிதை.	,,
(16) கி[ற](ரு)கத்தன் சரிதை.	23
(17) வானப்பி[ற](ர)த்தன் சரிதை.	,,
(18) சந்நியாசி சரிதை ..	,,
(19) அதிவன்னாச்சிரமி சரிதை	23
(20) உடலிழிவு	24
(21) குடும்ப[யி](வி)ழிவு ...	,,
(22) போகவிழிவு ...	25
(23) மகளிரிழிவு ...	,,
(24) பொருளிழிவு ...	26
(25) அரசிழிவு ...	,,
(26) சொ[ற்யி](ர்க்கவி)ழிவு.	,,
(27) சனனசக்கரம் ...	27
(28) சனன விருட்சம் ..	28
(29) அசேஷதுக்கம் ...	29
(30) அநித்திய(த)ரிசனம் ...	30
(31) வீடுபெற்று	31
(32) பிது[ற]ர(ா)யனம் ...	32
(33) [௦]த[க்ஷ்]க்ஷிணாயனம்.	,,
(34) தேவாயனம்	,,
(35) உத்[தி](த)ராயனம் ...	33
(36) யோகிகள் [௦]கதி ...	34
(37) ஞானிகள் [௦]கதி ...	35
(38) பாவிகள் [௦]கதி ...	,,
சமயபேதங்களில் நின்ற பேர்நிலை.	,,

அத்தியாயம்.	பக்கம்.	அத்தியாயம்.	பக்கம்.
(39) ஞானிம(ா)கா[ற்](த்)மியம்.	36	(52) பிண்டீகி[று](ரு)தம் ...	47
(40) ஞானிபூசை	37	(53) பிண்டோத்பத்தி ...	49
(41) ஞானிசீலம்	„	(54) [செற்](கர்ப்)பந்தரிக்கிற[ஞ](நா)ள்பேதம்.	53
(42) ஞானியூண்பலன் ...	38	(55) சையோகவிதத்திலுற்பத்திபேதம்.	54
(43) ஞானியியவல்	39	(56) காமத்தில்பேதம் ...	55
(44) ஞானியை இகழ்ந்தோர் கேடு.	„	(57) சுரதத்திலுற்பத்திபேதம்.	56
(45) கூடாவொழுக்கம் ...	40	(58) காலசக்[கிற](கர)பேதம்.	58
(46) பி[ற](ர)பஞ்சவுற்பத்தி.	„	(59) சரத்தில்வருஷமயனபட்சவாரபலன்.	69
(47) சிருட்டி	42	(60) சரத்தில் நவக்கி[ற]ரகராசிநட்சத்திரம் நடப்பது.	70
(48) திதி	45	(61) சன்மா[ற்](ர்க)கம் ...	71
(49) சங்காரம்	„	(62) சாதிசங்கற்பம் ...	72
(50) திரோபவம்	46		
(51) அநுக்கி[ற](ர)கம் ...	„		

ஆக, பொதுவான அத்தியாயம், 62.

மதம்.

ச[ை]மயத்தொகுதி விவரம்.

(1) கிரீடாவாதம்	79	(10) நிரீசுவரசாங்கியன் ...	...
(2) லீலாவாதம்	79	(11) பாதஞ்சலம்	121
(3) பிரதிபிம்பவாதம் ...	80	(12) பூர்வமீமாஞ்சை ...	...
(4) மாயாவாதிமதம் ...	81	(13) வைசேஷிகன் ...	123
(5) இதில் இன்னொரு விதம் வைதீக வேதாந்தம்.	83	(14) நையாயிகன்	127
(6) சுத்தவேதாந்தம் ...	95	(15) சிவாத்துவிதி	130
(7) இதில் இன்னொரு வேதாந்தம்.	104	(16) பாஸ்கரியன்	131
(8) அச்சுமாரூதவாதி ...	106	(17) சத்தப்பிரமவாதி ...	132
(9) சாங்கியன்	109	(18) வையாகரணி	133
		(19) பாட்டம்	„
		(20) பிரபாகரன்	136

ஆத்மபேதத்தில் அ-க்கு.

(1) ஆரூந்தம்	137	(5) காலாந்தம்	...
(2) சித்தாந்தம்	...	(6) வேதாந்தம்	139
(3) வேதாந்தம்	...	(7) வேதாந்தசித்தாந்தம் ...	...
(4) யோகாந்தம்	138	(8) சித்தாந்தவேதாந்தம் ...	...

ஆக எட்டு

(1) புராணிகன் மதம் ...	140	(2) பாஞ்சராத்திரி. ...	144

ஆக . . . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத வேதாந்த விஷயமானது. பலசமய சாஸ்திரங்களின் உதவியால் பற்பல மதங்களின் கொள்கைகளை எடுத்துக்கூறிப் பின்பு அவற்றைப் பூர்வபட்சஞ்செய்து வேதாந்த மதத்திற்கு அங்கமாக உள்ளனவென்று கூறுவது இந்நூல். இது, பூர்வகாண்டம் உத்தரகாண்டம் என்ற இரு பெரும் பிரிவினையுடையதாய் 373 - அத்தியாயங்களாலாகியது. அத்தியாயங்களின் பெயர்களும் சமயங்களின் உட்பிரிவுகளும் இப்பிரதியின் முதல் நான்கு ஏடுகளிலும், நூலின் இடையிலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. நூலாசிரியர் தத்துவலிங்க தேவரின் சீடரென்று தெரிகிறது. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. இறுதியில் 24-ஏடுகள் ஒருபுறம் முறிந்துள்ளன. "வேகமாநெறி", "கல்வினும்வலிய" என்பன முதலிய 4 செய்யுட்கள் நூலின் முதலேட்டில் எழுதப்பெற்று உள்ளன.

No. 1549. தத்துவநிசானுபோதம்.

TATTUVANIJĀNUBŌDAM.

Substance, paper. Size, $12\frac{7}{8} \times 7\frac{3}{8}$ inches. Pages, 708. Lines, 25 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, new

Complete.

Same work as the above, being a copy made therefrom.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பட்ட பிரதி. இந்நூல் இந்தப்பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. 'வேகமா நெறி' முதலிய நான்கு பாடல்களும் இதில் எழுதப்படவில்லை.

No. 1550. தத்துவநிசானுபோகசாரம்.

TATTUVANIJĀNUBŌGASĀRAM.

Pages, 474. Lines, 7-8 on a page.

Begins on fol. 28*a* of the MS. described under No. 1272.

Complete.

A treatise in Advaita Vēdanta in which a Guru teaches his disciple self-realization in the form of a conversation. The work is in prose though stanzas are also quoted as authority in some places.

Beginning:

உபதேசப் பி[ற](ர)கரண அநுபவ ரகசிய சித்தாந்தவுண்மை. ஊனுயிர் வேறுசெய்தல். ஸ்ரீகுருவுபதேச அனுபவரகசிய பி[ற](ர)கரண சித்தாந்தவுண்மை.

இருவினையொப்பு மலபரிபாகம்வந்த சீஷன் சஞ்சித பி[ரு](ரா)ரத்த ஆகாமிய துக்கங்களில் அடிபட்டு (. . . . .) [யி](இ)தில் பி[ரு](ரா)ரத்தம்:—பொசிப்பிலே ஒரு நாளில் வருகிற துக்கம். சாட்சி:

மனையவ ளேவாக மகச் சவலை யாக
மழைபெய்து மனையிடிய மாடுங் கெட
வெனையர் கடன்றனக்கலைக்க வடிமைசாக
வரியவிருந் தினர் வரலூர்ச் சிறையும் பூண
மனையிலொரு பொருளின்றி வாங்கலாகு
மிடந்தேட வழக்கினருந் தடுக்க நின்று
தினைவரிய சலமதிபோற் குறையும் பொல்லா
நிலைமையினற் குடும்பிதுயர் நினையினந்தோ.

[யி](இ)ப்படி, சமுசாரமாகிய செனன சமுத்திரத்தையும் (. . . . .) யித்தைதத்தீ[ற்](ர்க்)கிற ஞானசாரியனுரென்று காடு நாடுபெ[று](ரு)வதங்களெல்லாந்தேடியுழன்று ஞானசாரியனைக் காணுமல்வெகு விசாரமிட்[டுயி](டி)ருக்கிற வேளையிலே தி[ற்](ர்க்)குணமாய்ப் பரிபூரணமாயிருக்கிற சச்சிதானந்தப்பி[று](ர)மந்தானே தண்ணீர் ஆலாங்கட்டியானு[ப்](ற்) போலும் (. . .) சகுணமாய மானிட(ச்) சட்டை தரி[ச்சு](த்து)வந்து (. . . . .) சீஷனைக்கண்டு பயப்படாதேயென்று (. . . .) ஞான தீட்சைசெய்து [யி](இ)வனை ஊனுயிர் வேறுசெய்யத் தொடங்கினர் என்றறி. இனி யூனுயிர் வேறு செய்தல்: குருவானவர் சீஷனைநோக்கி நீயாகிறவன் ஆரென்ன? [ஞ](நா)னுகிறவன் இந்தத் தேகம். அஃதெப்படியென்ன?

End:

இனி, சகசாவத்தையாவது - தன்னைத் தோ[ணு](ன்று)வது நனவு. தோ[ணி](ன்றி)த் தோ[ணு](ன்றா த)து சொ[ற்](ப்)பனம். தோ[ணு](ன்றா த)துசுழுத்தி. அதில் எழுந்த அறிவு துரியம். [யி](இ)துவுமிழந்தவிடம் அதீதம். ஆக, ரு.

(. . . . .) [யி](இ)னி வேதாந்தாவத்தை தாதுகெதா அவத்தை -ரு ஆதாரகெதா அவத்தை -ரு; காணகெதா அவத்தை -ரு; சங்[ஷ](க்ஷே)பாவத்தை-ரு- அனுபவா அவத்தை-ம.

திமிஷாவத்தை - கூ - ஆறுதுரியன். தெரிசிக்கும்போது அவத்தை -மஅ. ஆக, குணசம்பந்தாவத்தை - மஉ. தவிர அவத்தை - ருள ஆக அவத்தை -உருகூ. ஆக அவத்தை தெரிசனம் முடி[ஞ்சு](ந்த)தென்றறி.

திருச்சிற்றம்பலம். சிவமயம்.

Colophon:

சாதாரணஹு ஆவணிமீ மஉ புதவாரம் திதி பி[ற](ர)தமை நட்[ஷ]சத்திரம் ச[ஸ]தயம் [யி](இ)ந்த(த்)தினத்தில், மத்தூர் முருகப்ப முதலியார் குமாரன் சரவண முதலி. தத்துவ நிசானுபோக சாரம் எழுதி[னி](தி)றைந்தது. அமராபதி கையெழுத்து.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச்சார்ந்ததெனத் தோற்றுகிறது. இது, ஊனுயிர் வேறுசெய்தல், பஞ்சபூதம் வேறுசெய்தல், பொறியறவுணர்த்தல்,

இந்திரியம் வேறுசெய்தல் முதலிய பல பிரிவினையுடையது. ஞானாசாரியர் சிஷ்யனுக்கு ஆன்மஞானமுணர்த்தியதாக வமைந்துள்ளது. குரு சிஷ்ய ஸம்வாத ரூபமானது. வசன நடையில் இடையிடையே சிற்சில பாடல்கள் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1551. தத்துவமசிமகாவாக்கியம்.

TATTUVAMASIMAHĀVĀKKIYAM.

Substance, palm-leaf. Size, 10⅞ × 1⅛ inches. Pages, 29. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Vivēkasāram 16*a*.

Complete.

This work in giving out the meaning of the Upaniṣadic passage Tat Tvam Asi explains the characteristics of Stūladēha, Sūkṣmadēha, Kāraṇadēha, Mahākāranadēha, Ātma, Anātma, etc. The name of the author is not stated.

Beginning:

தத்துவமசி மகாவாக்கியம்.

அரிய சஞ்சித மகலவும்
புரியுடம்பிட ரொழியவும்
விரியுநம்பவ மெரியவுங்
கரிமுகன்கழல் கருதுவாம்.

தொம்பதம், தற்பதம், அசிபதம் என மூன்றுபதம். இதற்கு(த்) தொம் பதமாவது : அவத்தை நாலில் ஒவ்வொன்றுக்கு மூன்றுடலுண்டு; அதிற் சாக்கிராவத்தையான :—தூலதேகத்திற் றூலதேகமாவது : பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், ஆக, ௫. இதில் ஒவ்வொன்றற்கு அஞ்சுகுண முண்டு. அஃதெப்படி யென்னில்,—தோல், எலும்பு, நரம்பு, மயிர், தசை, ௫-ம் பிருதிவியின் குணம், நீர், உதிரம், வேர்வை, மச்சை, சுக்கிலம் ௫-ம் அப்புவின் குணம். ஆகாரம், நித்திரை, பயம், மைதுனம், சோம்பு ௫-ம் தேயுவின் குணம். ஓடல், நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், தத்தல் ௫-ம் வாயுவின் குணம். குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் ௫-ம் ஆகாயத்தின் குணம். ஆக ௨௫-ம் பஞ்சீகரணமென்றும் தூலதேகத்திற் றூலதேகமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

End:

பஞ்சப் பிரளயம் பண்ணினபின்பு மிஞ்சினதே வஸ்து; அதுவே, வாக்கு மனத்துக்கு மெட்டாத பொருள். சத்தமாத்திரையான்துமதுவே. நித்திய சுத்த புத்த முத்த சத்திய பரிபூரணமானது மதுவே; இதற்கு வேதார்த்தம் அந்தரங்கத்தி லொரு பானையை நிறுத்தினா லதிலே யுள்ளும் வெளியடியும்

வெளிமேலும் வெளிபாலீ சுற்றிலும் வெளியாக இருக்கும். அப்படிப் போலப் பரமாகின்ற பரப்பிரமம் உள்ளும் புறம்புமாய் எங்கும் பரிபூரணமா யிருப்ப தரிது ; குரு கடாட்சத்தினலும் அனுபவத்தினலு மறியவேணும்.

முற்றும்.

(கு பு.)—

இது வேதாந்த சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. தூல சரீரம், சூக்கும சரீரம், காரண சரீரம், மஹாகாரண சரீரம், ஆத்மா, அநாத்மா முதலியவற்றைத் தத்துவமஸி மஹாவாக்கியத்தின் பொருள் முதலியவற்றை விளக்குவதற்கு அங்கமாகக் கூறுவது. இந்நூலை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்க வில்லை. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1552. தத்துவாமிர்தக்கட்டளை.
TATTUVĀMIRTAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 38. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 51*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

A treatise bearing on the Advaita Vēdānta. Herein a Guru is represented to have taught his disciple the meaning of the Upaniṣadic passage Tat Tvam Asi, made him realize it, and enjoy the bliss arising from that realization. The name of the author of the work is not given.

Beginning :

தத்துவாமிர்தக் கட்டளை, அத்துவித சுத்த வேதாந்த தர்சனம்.

அண்ணல் கூறிடு மரிய வாரணக் கடலேழும்
வண்ண மின்றிய வாசாம கோசர [மெனும்] (வ)முதைக்
கண்ண தாயிடக் கரதல மணியெனக் காட்டும்
வண்ண முள்ளமா வாக்கிய னமந்தர்க்குப் புகல்வான். (க)

வன்ன நாலதாய் வண்பத மதற்குமூன்று டைத்தாய்த்
தன்ன தாம்வடி வதமிகத் தானுநுண் ணியதாய்
முன்ன மாமறை முழுதுமோதியு முடியாச்சீர்
மன்னு மாப்பொரு ளு(ை)டமை மாவாக்கியப் பெயராய்.

நித்தமொடுமுத்த நிமலத்திகழ் பரத்தை
யுய்த்தகர முத்தமணி யத்திநிக ரொப்ப
மெய்த்திட வெவர்க்குமுண ரத்திகழு விக்குந்
தத்துவமசி தத்துவமசி தத்துவமசி சத்தியம். (ரு)

[யி](இ)னிவசனம். ஆதலால் மகாவாக்கியஞ் சொல்லப்பட்ட ஞானமே ஞானம். அ[த்]வைதயல்லாமல் சொல்லப்பட்ட ஞானங்களெல்லாம் அறியு மிடத்து (. . . . .) பி[ற](ர) பலசுருதி

வாக்கியம். அத்தியாத்[மீ](ம)த்தைச் சொல்லும். இது முப்பத்திரண்டு உபநிடதத்ததாயிருக்கும். இதுநாலு வாக்கியங்களைப் பி[ற](ர)தி[வ](ப)ாதிக்கும். அஃதேதென்னில் :—

பி[ற](ர)ஞ்ஞானம் பி[ற](ர)மம், அகம்பி[று](ர)மா[ஸூ](ஸ்)மி, தத்[தோ](துவ)மசி; அயமாத்துமா பி[ற](ரம)ம். என்கின்ற இந்த நாலுவாக்கியமும் சிவபரவயிக்கியத்தைச் சொல்லும்.

End:

ஆசாரியரும் மகாவாக்கியத்தினலே அது நீயாகின்ருயென்றும், நீ அதுவாகின்ருயென்றும் அனுக்கி[ற](ர)கம்பண்ணினர். அந்தச் சொரூபந்தான் மூன்றுபதமாவது.

அஃதேதென்னில் ;—தொம்பதமுதலாக அந்தச் சொரூபந்தான்காண் மூன்று லக்ஷணமாவது. (. . . . .) இப்படி அனுக்கி[ற](ர)கம்பண்ணப்பட்ட குரு[ஞ](நா)தன் பெருமை யாதோவென்னில் :—

மூலயி விருந்தாரை முற்றத்தே விட்டவர்
சாவப் பெரியரென் றுந் தீபற
தவத்திற் றலைவரென் றுந் தீபற ;
இ[த்]தைத்தத்துவாமிருதத்திலே கண்டுகொள்க.

"தொம்பதந் தற்பதந் தோன்று மசிபத
நம்பிய சீவன் பரன்சிவ மா[னி](நி)ற்[க்]க
வம்பத மேலே ச் சொரூபமா வாக்கியச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே."

அத்துவிதசுத்த வேதாந்த தெரிசன முற்றும்.

பொசிப்போஞ் சிவபோகம் பூரணமா யெங்கும்
வசிப்போ முலகில் வசியோ—முசிப்பின்றி
வாழ்வோஞ் சிவனையுணர் மாதவர்தம் பொன்னடிக்கீழ்(த்)
தாழ்வோ மெமக்கார் சரி. (க)

Colophon:

தத்துவாமிர்தக்கட்டளையாகிய அத்துவிதசுத்தவேதாந்ததெரிசனக் கட்டளை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது அத்வைதமதத்தைச் சார்ந்தது. தத்துவமசி மகாவாக்கியத்தின் பொருளை மாணக்கனுக்கு ஆசிரியர் போதித்து அவனை அவ்வழியில் நிறுத்தி யின்பமடையச்செய்ததாக இந்நூலமைந்துள்ளது. சில பாடல்களுடன் வசனநடை விரவியுள்ளது. இயற்றியவர் இன்னரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல்முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1553. தத்துவாமிர்தம்.

TATTVĀMIRTAM.

Pages, 24. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 4*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete in 137 stanzas.

A treatise bearing on Advaita Vēdānta by Tattuvadēśikanāyanār who refers to his Guru's Guru Śivappirakāsar It is stated in the Pāyiram stanza that this work is based on the Upaniṣads. Herein it is represented that a person having by virtue of his merit gets rid of all worldly attachments, resorts to a proper Guru, learns the meaning of the Mahā Vākkiyams from him and enjoys the bliss arising from their realisation. The work is divided into five divisions or chapters; the headings of which are given in the Tamil remarks below.

Beginning:

தந்தை தாயுமெய்த் தகவுடை யுறவுஞ்
சாலுங் கல்வியுந் தகுமுயிர்த் துணையுஞ்
சிந்தை யாகுநற் சீலமும் வலியுந்
திருவு மின்பமுஞ் சிதைவிலா வறிவு
முந்தை யாமுளத் துவகை யு முயிரு
மூலமுத்தியு மொழிவருஞ் சமைவு
மெந்தை யாகிவந் தேழையேனையுமா
ளிறைவனார் கழலாகு மென்றனக்கே. (௧)

* * * *

அருளிறை வணக்கம்.

உலக மோடுயிர் பரமென வுதித்தவப் பேதக்
கலக மாரிருள் கரிசற வுதித்தநற் பதத்தை
யிலக வேயுளத் தெழில்பெற வளித்தெனை யாண்ட
திலக பேரருட் சிவப்பிர காசனைப் பணிவாம். (௩)

நூற் பெயர்.

அழிவிலா வுப நிடதமென் னுததியி லமலன்
வழுவிலா வுப தேசமே மத்தரு ளாய்ப்
பழுதிலா வனுபவர் கடைவார் பராவமிர்த
மெழுதல் காரணத் திந்த நூற்பெயர்[த்]தத் துவா மிர்தம். (௪)

* * * *

தெளிதல்.

உற்பவப்பெரு முத்தியில் விழுந்தழுந் துயிரிற்
றப்புதற் கொரு தலைமகன் றத்துவ முணர்வான்
முற்பவத்தினின் முயல்வுறு தவமுதிர்ச்சியினா
னெப்பவத்தினா மிடருடலனித்த மென் றுணர்ந்தான். (௫)

* * * *

வாக்கியபத்ததி.

இறந்த கேள்வியா யிறந்தநற் றரிசன மதுவா
யிறந்த வீரமா யெலையிலா னந்த ஞானமதாய்ச்
சிறந்த காலதே சந்திசை யிறந்திடத் திகழ்ந்து
நிறைந்த வெட்டியல் புடைத்து நீள் வாக்கிய மினங்கேள்.(௧௪)

End :

முடிந்ததின்று முழுதுந்திகழுமோனமதிலே
படிந்தரும் பொருளிருந்த தவிருந்தபடியே
விடிந்ததெங்கும் வெளியாகியதுமாய்விரவு
முடிந்த திங்கிறைவவென்பல மொழிந்திடுகுவேன். (௱௩௪)

* * * *

பணிந்தெழுந்தொழும் பரமனதடியிணைமுடிமீ
தணிந்தணிந்தழன் மெழுகெனவமைவறவுருகி
யிணைந்த வார்கழ விரண்டையு மெழில் பெறத் தழுவி
மணந்த வார்குமி ழான்முகந் துண்டன் பிலயர்ந்தான். (௱௩௭)

Colophon :

தத்துவாமிர்த முற்றிற்று.

சாற்று முபநிடத்திற் றற்பதத்தின் மெய்ப்பொருளை
மாற்ற மன்கழிந்த மாமணியைப்—போற்றிவிடக்
காணுது காட்டியநற் காரணனர் கோலமலாற்
காணுதினியெ(ா)ன்(ெ)றன் கண்.

(கு-பு.)—

இது தத்துவதேசிகநாயனுரியற்றிய நூல்களுளொன்று. அத்வைதமதத்தைச் சார்ந்தது. உபநிடதங்களாகிற சாகாத்தைக்கடைந்து தத்துவமாகிற அமிர்தம் எடுத்துச் செய்யப்பட்டமையால் இப்பெயரமைந்த தென இந்நூற்பாயிரங்கூறுகின்றது. ஒருவன் புண்ணியவயத்தால் உலகவின்பங்களை வெறுத்து நல்லாசானையடைந்து மகாவாக்கியங்களின் பொருளை அவருபதேசிக்கவறிந்து அனுபவத்திற் பழகிப் பேரானந்தத்திலிருந்தனனென்று கூறுவது இது (1) அதிகாரபத்ததி, ௨௯ (2) வாக்கியபத்ததி, ௧௧ (3) சிரவணபத்ததி, ௨௧ (4) மனனபத்ததி, ௨௧ (5) நிதித்தியாசனபத்ததி, ௫௫ என்ற ஐந்து பகுப்புக்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. கடவுள்வணக்கம் உட்பட நூற்று முப்பத்தேழு விருத்தங்களாலாயது. இறுதியிலுள்ளவெண்பா ஆசிரியர் வணக்கமாக அமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1554. தத்துவாமிர்தம்.

TATTUVĀMIRTAM.

Pages, 38. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 27*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இதன்கண் இந்நூல் பூர்ணமாகவுள்ளது.

No. 1555. தத்துவாமிர்தம்.

TATTVĀMIRTAM.

Page, 24. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 379*a* of the MS. described under No. 1061.

Wants the 29 stanzas of the Adhikārapaddhati and the first four stanzas of the Vākkiyapaddhati; otherwise complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதியைப் போன்றது. இதில் இந்நூலின் அதிகாரபத்ததியாகிய 29 பாடல்களும், வாக்கியபத்ததியின் முதல் நான்கு பாடல்களும் இல்லை. மற்றப்பாகம் முழுதும் இருக்கிறது.

No. 1556. தத்துவோபதேசாமிர்தம்.
TATTUVŌPADĒŚĀMIRTAM.

Pages, 14. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 289 *a.* of the MS. described under No. 1423.

Contains the last 25 stanzas.

This work is the original from which that described under R. No. 306(*a*) of the Triennial catalogue was copied for the library. By Vēṅkaḍam.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 306 (a) நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி.

No. 1557. திருச்சிற்றம்பல சுவாமிகள் வாக்கியம்.
TIRUCCIṞṞAMBALA SVĀMIGAḶ VĀKKIYAM.

Pages, 4. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 442*a*. of the MS. described under No. 1272.

Complete.

A treatise in 8 stanzas bearing on Advaita Vēdānta. It is stated in the beginning of the work that these stanzas proceeded from Tiruccirrambalasvāmigaḷ who is presumably the author.

Beginning:

திருச்சிற்றம்பலசுவாமிகள் வாக்கியம்.

ஆலகாலமுமானது போல்வரு
மூலகாரணமாகிய மூலத்தை(ப்)
பாலலோசனம் நீக்கியென்பால்வந்த
காலந்தன்னிலே கட்டறுத்தானரோ.

End:

செலமொரு கரமு மனமொரு கரமுஞ் சேர்ந்து சமமாயிருந்தவரானல்
பலமிலா வோட்டத் தனங்களுமொன்ருய்ப் பார்த்தவரே பரிபாகிகளானல்
நலமுள பெண்ணைச் சவமாகக்கண்டு நண்ணுமனத்தாலெண்ணுவரானல்
தலமுளசிவ முத்தர்கள் கூட்டத் தானுமொன்ருகக் கூடுவர்தாமே. அ

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது, வேதாந்த விஷயமான எட்டுப்பாடல்களையுடையது. திருச்சிற்றம்பல சுவாமிகள் வாக்கியமென்று முதலில் குறிக்கப்பட்டிருப்பதால் அப்பெயருடைய ஒருவரியற்றியதெனத்தோற்றுகிறது. 444-வது எட்டில் மெய்கண்டதேவர் தட்சிணாமூர்த்தி தேசிகர், திருமூலர், இவர்கள் விஷயமாகவுள்ள ஒவ்வொரு பாடல்களும், "ஆணவமே யென்னை நீ யாண்டிருந்தாய் நென்னல்வரைத், தாணுதிருக்காஞ்சியில்வாழ்தக் கேசன்—பேணி யென்னை, யின்றடிமைகொண்டானினியென்னையா ளக்கருதிற், கொன்றிடுவ னன்றாய்க்குறி" என்ற பாடலும் உள்ளன.

No. 1558. திருத்தாலாட்டு.

TRIUTTĀLĀṬṬU.

Pages, 4. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 16*a*. of the MS. described under No. 1422.

Complete.

This is one of the class of 96 Prabandamś. Herein the author Tattuvadēśikanāyanār eulogises his Guru Sorupānandar in different ways.

Beginning:

தத்வராய மூர்த்தியருளிச்செய்த முதலாவது திருத்தாலாட்டு.

அன்னைத்தரமாகி யாவர்க்கு மெய்தரிய
தன்னைத்தரமேனி சாத்தும் பெருமானே (க)
துஞ்சும் பிறவித் துயரை நினைந்தடியே
னஞ்சும் படிகண் டழுவித்த வாண்டகையோ (உ)

(* * * *)

End:

செல்லலறுத்த சிவப்பிரகாசனே
தொல்லைமறைதேர் சொரூபானந்தச்சுடரோ (46)
சேய்வந்த வானவருங் காணாத சேவடியான்
வாய்வந்தவர்புகழ வாழும் பெருமானே (47)

திருத்தாலாட்டு முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சொரூபானந்தர் விஷயமாகத் தத்துவதேசிக நாயனு(தத்துவராயர்)ரால் இயற்றப்பெற்றது. தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுளொன்று. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1559. நவசங்கை விவேகம்.

NAVAŚAṄKAI VIVĒKAM.

Pages, 13. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 222 *a*. of the MS. described under No. 1231.

Complete.

A treatise bearing on Advaita Vēdānta. It gives the teachings of Uddālaka to his son Svētakētu as based on the nine illustrations given in the Chandōgyōpanisad to clear the doubts in regard to the relation of the Individual soul to the Supreme Brahman. The name of the author is not known.

Beginning:

உத்தாலகருடைய மகன் சுவேதகேது ப(ன்)னி[ெ]ரண்டு வயது மட்டாய் வித்தை ய[ற்](ப்)பி(ய)சியாமல் விளையாடித்திரி[யு](கி)ற மகனைப் பார்த்து, உத்தாலகரானவர், தம்பீ ! நீ சாத்திரம் படியாவிட்டால் மூடனாய்ப்போவாய்; சாத்திரமப்பியாசம் பண்ணென்று சொல்ல, நீர்தாமே சாத்திரஞ்சொல்லுமென்று மகன் கேட்க, சாத்திரப் பாடஞ் சிட்சையில்லாமல் வாராது; நீ எங்கேயாகிலும் படித்துவாவென்று சொல்ல,

(* * * *)

தம்பீ ! நீ யேதேது சாத்திரம் படித்துவந்தா யென்று கேட்கச், சகல சாத்திரமும் படித்தேனென்று சொல்ல, நல்லது யாதாமொன்றையறிந்தா லறியப்படாத பொருளை அறியப்படும் ? யாதாமொன்றைக் கேட்டாற் கே[ழ்](ள்)விக்கெட்டாத பொருள் கேட்கப்படும் ? யாதாமொன்றை மனனம் பண்ணினால் மனனம் பண்ணப்படாத பொருள் மனனம் பண்ணப்படும்? இப்படிப்பட்ட வித்தை அ[ற்ப](ப்பிய)சி[சசு](த்து)வந்தாயோ வென்று கேட்கச், சுவாமி[னா]நானறியேனென்று சொல்ல இது தெரியாதபோதே நீ யொன்று மறிந்தவனல்லவென்று சொன்னார்.

End:

கன்மந்[து](தொ)டரமாட்டாது; அவனைச் சகலரும் பூசிப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட ஞானியினு(டை)ட(ய)பெருமையை யின்னபடி (யென்று) திரிமூர்த்திகளாலேயும் சொல்லப்படாது; அவர் சுகம் போ[டை]த சொரூபமாகவே இருப்பாரென்று சொல்ல, அது கேட்டு(ச்)சுவேதகேது(வு)ந்தி[ற்](ருப்)தியடைந்து (. . . . .) சாந்தோக்கிய சுருதியிற் சொல்லப்பட்ட நவசங்[கை](கி)யா விவேகத்தைச் சகலரும் விவேகித்தறிந்து சுகம் போ[டை]த சொரூபமேயாகக் கடவர்(க)ள்.

(கு-பு.)—

இது, சாந்தோக்கிய வுபநிடதத்திற் கூறியுள்ள நவசங்கியா விவேகமென்னும் விஷயத்தை உத்தாலகர் தன்மகனாகிய சுவேதகேதுவிற்குக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூல் அத்துவைத வேதாந்த விஷயமானது. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1560. நாதாந்தசாரம்.

NĀDĀNTASĀRAM.

Pages, 22. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 19 *a* of the MS. described under No. 1158.

Contains 1—71 stanzas complete, and 72nd incomplete.

A treatise bearing on Advaita Vēdānta and explaining the significance of the Praṇava. The name of the author is not given.

Beginning:

நாதாந்த[ச்]சாரம்.

வையகம் வாழவென்று வாதகாலியமனுலே
அய்யனென்றுரைக்க் நந்தியஞ்சலி பணிந்துகே[ழ்](ட்)க
மெய்யுருகுழலாள் ஞானம் வள(ர்)ந்திடும் வா(ழ்)வுண்டாகுங
கையிலே கோட்டையேந்துங் கணபதி காப்புத்தானே.

அரியென வோதுகின்ற வாதியாமட்சரத்தை(த்)
தெரியவே யறிவிலா[ற்](ர்)க்குச் செப்பு[ஞ](நா)தாந்த[ச்]சாரம்
உரியதோர் பொருளீதென்று வு[த்து](ற்று) நான் கூறுதற்கு(க்)
கரிமுகக் கடவுளான்[ந்]றன்கழலி[ணே](ணே)க் காப்புக்கொள்வாம்.

அகாரமா முதலாவுள்ள [அன்](வைம்)பத் தோரக்ஷரத்தால்
சிகாரமா மெழுத்தஞ்சாலுஞ் செப்பியவேதநான்கால்
பகாரமாஞ் சமயத்தாலும் படிந்திடும் பயன்களாலும்
திகரில்லா[த]வுண்மைமெய்யன்றே நிகழ்த்துவோம் நினைந்துபாரீர் (உ)

(*   *   *   *   *)

ஊமையெனு மெழுத்ததுவே யுலகீரேழு
மோங்கியபே ரொளியாகி யுதித்து நின்று
ஆமையெனு மெழுத்தாகி யகாரமாகி
யதினுள் ளே[றீ](ரீ)ங்காரமடங்கித் தோன்றி
ஓமெனவே பிரணவமா யுலகமெல்லா
முகந்தளிக்கு முமையவளாய்த் தோன்றி நின்று
ஆமெனவே யகார வுகாரமகார
மானதொரு சோதியை நீ யறிந்துபாரே (ச)

End:

வித்து மரத்து . . . . வோக விளங்கு மிகப்பூப் பிஞ்சுடனே
அத்தே காயுங் கனியாகி யகண்டமேழு மதுவாகிச்
செத்தே பிறக்குஞ் சத்திதனைத் தெளிய வுணர்ந்து கொண்ட பி(ன்)பு
வித்திலடக்க மரமென்று விளங்க வெனக்கு உரைத்தாரே. (எக)

வித்துமரமு மொன்றல்லால் வேறாய் நின்றவிடமில்லை
வித்திலடங்கி . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத வேதாந்த விஷயமானது. பிரணவத்தின் ஸாரமான பொருள் இன்னதெனத் தெரிவிப்பது. இது எத்தனை பாக்களாலாகியதோ தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் எழுபத்தொரு பாடல்களும் எழுபத்திரண்டாவது பாடல் முற்றுப் பெறாமலும் உள்ளன. செய்யுள் நடை சாதாரணமானது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை,

---

No. 1561. நாதாந்தத்திறவுகோல்.

NĀDĀNTATTIṞAVUKŌL.

Pages, 18. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 212 *a.* of the MS. described under No. 802.

Incomplete.

A treatise describing the transcendental nature of Iśvara and the yogic mode of realising Him as the supreme essence of Praṇava. The name of the author is not given.

Beginning

[யி](இ)ரு[லொ](ளொ)ளி வெளிமூ[ண்](ன்)ருகி யியங்குமுப்
பாழுக்கப்பா[ல் ப்](ற்)
பெருவெளி கயிலைமீதே பே[ரு](ரொ)ளியாகி யெங்குங்
குருவழிக் குலத்துக்கெல்லாங் கோதிலா ஞானமான
திருவருளுருவ மென்னுந் திருவடி நெஞ்சுள் வைப்பாம். (க)

முப்ப(ா)மு மூன்று மாய்கை முப்பதின் மூன்றுவட்ட
மப்பாலு மிப்புறத்து மாநந்த மயமாய் நின்று
தப்பாமலுலகுக் கெல்லாந் தானவனான சோதி
வை[ய]ப்பாக[யெ](வெ)ந்தனுச்சிவட்டத்தே வைத்த[ன]
(நா)தன் (உ)

End :

அடிமூல நடுமூல[அன](மநா)தி மூலம்
அகாரவுகா(ரம்)மிரண்டு மானமூலம்
முடிமூலம் நடுமூலம் முற்[றி](று)மூல
மலமூன்று வட்டமுப் பாழாம் மூல(ப்)
படிமூலமாகியதோ(ரா)ருதாரப்
படி கடந்தபேரொளியாம் பரமமூலம்
அடிமூலமாகியதோரகாரந் தன்னில்
அத்தனார் வடிவதென் றறிவார் நல்லோர் (எக)

(கு-பு)—

இதில், நாததத்வாதீதமான ஈசுவர சொரூபமும் அதைத் தியானித்து நோக்கி அநுபவிக்கும்வித முதலியனவும் விளங்கக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப் பெறவில்லை. இதை இயற்றியவர் பெயர் புலப்படவில்லை.

No. 1562. நாதாந்தநோக்கம்.

NADĀNTANŌKKAM.

Pages, 18. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 12*a* of the MS. described under No. 1214.

Complete.

A treatise consisting of 35 stanzas and similar to the work dercribed under the previous number in regard to subject matter.

Before the beginning of the work, a stanza in praise of Goddess Sarasvati taken from some other work is found written.

Beginning:

[பொ](பு)த்தகம் படிகமாலை குண்டிகை[ப]பொருள் சேர்ஞான
வித்தகந்தரித்த செங்கை விமலையையமலை தன்னை
மொய்த்த கொ[ளு](ந்)தளகபாரக்கிணமுலைத் தவளமேனி
மைத்தகு கருங்கட் செவ்வாயணங்கினை வணங்கல் செய்வாம்.

வாக்குமனமுந் தான்கடந்து வானாய்நின் று வான்புறத்தே
தாக்கும் வெளியிலொளியாகித் தானாய்நின்ற தற்பரத்தை
நோக்கும் பெரியோர் புவிமீதில் நோக்கார் மா(ை)ய[கை]தனைநுகரார்
போக்கும்வரவுமற்றிடத்தே பொருந்தியிருப்பர் பொன்னம்பலமாய் (உ)

End:

நாலுமறையுந் தேடரிய ஞானச்சோதி திருவடியைக்
காலுங்கன(லு)ங்கதிர் மதியுங்கடந்த வானவெளியினிலே
மேலுங்கீழுந் தானாகி விளங்குஞ்சோதி மெய்ப்பதத்தைச்
சீலமுடனே சென்னியின்மே[ல்த்தெ](ற்றெ)ளிய நோக்கும் பெரியோரே.
(௩௫).

Colophon:

நாதாந்த நோக்கம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. யோகத்திலமர்ந்து ஈசுவரனை நோக்கும் விதமும், அவ்வாறு நோக்கினோரடையும் பயனும், ஈசுவரனுடைய நிலையும் இதில் விளங்கக்கூறப்பெற்றுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1563. நாற்கரணவுபதேசம்.

NĀṞKARAṆAVUPADĒŚAM.

Pages, 27. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 137*a* of the MS. described under No. 250.

Complete in 27 stanzas.

A treatise explaining the nature and characteristics of the four instruments of knowledge among the 96 Tattvas, viz., Cittam, Manas, Buddhi, and Ahamkāram and the manner of getting rid of these for the realization of Śivā. By Ulāhappa Tambirān.

Beginning :

குருபரனைங்கரன்றேவி வல்லபையைப் போற்றிக்
குரவனயன் சர[சோ](சுவ)தியம்[மனை](மையை)யும் போற்றி
யிருவர்பதிமேல்மாலு மிலக்குமியைப் போற்றி
யெரிமுகருத்திரன்றேவிய[ரி](ரு)த்திரியைப் போற்றி
யருவமயே சுரன்றேவி மயேசுவரியைப் போற்றி
யந்த சதாசிவன்றேவி மனோன்மணியைப் போற்றி
யொருவரையுமறவாத வுலகப்ப தம்பிரா
னுதவிய நாற்கரணவுபதேசமிதுவாமே. (௧)
(* * * *)
தத்துவமென் பதுகருவி தொண்ணு[த்தா](ற்ரு)றிற்
சாற்றுவது நாற்கரண மேதோவேன்னிற்
சித்தமனம் புத்தியாங் காரமென்று
செப்பிடுவா ரதன்பெருமை செப்பமாட்டார்
கற்றவனே யறிசிவமே சித்தமாகுங்
கருதுமன நதனிலுதித்த புத்திபாங்கார
மித்தையறிந்தவர்களு மெ(ய்)ஞ்ஞானியாவ
ரீதறியாதார்தாமுமன நதன்னையறியாரே. (ரு)

End :

ஊணுறக்க மற்றபரங் கண்டிதமாமென
றுரைக்குமறை தனிலுதித்தவோவியந்தான்
காணுறநின் றரன்சிவனே நல்வான்மாவைக்
கண்களிக்கக் கண்டுகலைமுப்பத்திரண்டுந்
தோணுறக்கண்டுரைத்தநாற் கரணவுபதேசஞ்
சொல்லெனக்கேட் டோர்படித்தோரிந்தநூலை
வேணுமென்றே யெழுதினவரிவர்தாமெல்லா
மிகவறிவுபெற்ற மெ(ய்)ஞ்ஞான குருவாமே. (உஎ)

சற்குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இதில் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் நாற்கரணங்களின் தன்மைகளும், அவற்றை யொழிக்குமுபாயங்களும் விரிவாகக்கூறப்பட்டுள்ளன. 27 விருத்தங்களையுடையது. உலகப்ப தம்பிரான் என்பவரியற்றியதெனப் பாயிரத்தால் தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமுளது.

No. 1564. நாற்கரணவுபதேசம்.

NAṞKARAṆAVUPADEŚAM.

Substance, palam-leaf. Size, $11\frac{3}{4}\times1\frac{1}{8}$ inches. Pages. 9. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearace, new.

Begins on fol. 8*a*. The other works herein are Bhōgar Vaḷalai Śūttiram 1*a*. Śuriyānandar Śūttiram 3*a*.

Wants the last seven stanzas.

Same work as the above.

Colophon:

நாற்கரணவுபதேசம் எழுதிமுடிந்தது.

The scribe adds.

துளாகுமகுரு டிசம்பர்மீ சஉ வேங்கடாலெக்குச் சொந்தம்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. ஆயினும் இதில் இருபது செய்யுட்களே யுள்ளன. இறுதிப் பாடல்கள் எழும் இல்லெ.

No. **1565**. பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

PAÑCADAŚAPPIRAKARAṆAM.

Pages, 276. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1a. of the MS. decribed under No. 1423.

Complete.

A treatise on Advaita Vēdānta based on and closely following the sanskrit work Pañcadaśī of Vidyāraṇya—Vide No. 4613 of vol. IX of D.C.S. MSS. It is in the form of a doubt raised and answered. The Dīpa portion is first dealt with here, and then the Vivēka portion, and in the end the Ānanda portion. The sub-divisions are the same as those found in the Sanskrit work.

Beginning:

பஞ்ச[ெ]தசப்பிரகரணம்.

(1) சித்திர தீபம்.
(2) தி[ற்](ருத்)தி தீபம்.
(3) கூடத்த தீபம்.
(4) தியான தீபம்.
(5) நாடக தீபம்.
ஆக, தீபம்-ரு.
(6) தத்துவ விவேகம்.
(7) பஞ்சபூத விவேகம்.
(8) பஞ்சகோச விவேகம்.
(9) தெர்ய்த விவேகம்.
(10) மகாவாக்கிய விவேகம்.
ஆக விவேகம்-ரு.
(11) யோகானந்தம்.
(12) ஆ[ற்](ன்)மானந்தம்.
(13) அத்துவிதானந்தம்.
(14) வித்தியானந்தம்.
(15) வி[ஸை]ஷயானந்தம்.
ஆக ஆனந்தம்-ரு.

ஆக அத்தியாயம்-மரு.

பஞ்சதப்பி[ற](ர)கரணம்

முந்தின பி[ற](ர)கரணம் சித்திரதீ[வி](பி)கை.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் லோகானுக்கி[ற](ர)க நிமித்[திய](த)மா, ய்(ச்) சகல வேதாந்தத்தினுடைய பொருளெல்லாம் மனதிலே சேகரிச்சுக் கொண்டு சகல வேதவேதாந்த மெல்லாம் அதிகரிக்கமாட்டாத பேருக்கும்; சகல வேதாந்தமெல்லாம் படிச்சாலும் அதி[னிட](னுடைய) அ[ற்](ர்த்)தந் தெளிந்து அறியமாட்டாத பே[ற்](ர்க்)கும் சகல[ற்](ர்க்)கு மெளிதாக வேதாந்தத்தினுடைய உண்மைப் பொருளைக்கண்டு அனுபவித்து மோட்ச மடையத் தக்க[ளையா](தா)க சகல வோதந்த சம்மதிப்படிக்கு தம்[மிட]

(முடைய) மனதிலேயிருக்கிற பி[று](ர)மா னு[போக](பவ)த்தைப் பஞ்ச[தி](த)சப்பி[ற](ர)கரணத்தினாலே வெளிபண்ண வேணுமென்று பதினைந்து பி[ற்](ர)கரணத்துக்குள்ளே முந்தின பி[ற](ர)கரணத்தினாலே அத்தியாரோபம், அபவாத மென்கிற (இ)ரண்டு நியாயத்தையுந் தழுவிக்கொண்டு பரமா[ற்](ன்)மா வினிடத்திலே ஆரோ[வி](பி)க்கப்பட்டிருக்கிற செகத்தினுடைய ல[ஷ்ஷ](ட்ச)ணம் சித்திரமேயல்லாமல் உண்மையல்ல வென்கிற[த்]தைச் சித்திரபட திட்டாந்த முக[னேயா](மா)க வெளிபண்ணினபடி ;—[பி](பு)டைவயிலே சித்திரம் ஆரோபிக்கப்பட்ட[ப்](ற்)போல பரமான்மாவாயிருக்கிற தன்[னிட](னுடைய) [சு](சொ)ரூபத்திலே சீவன், செகத்து[யீ](ஈ)சுவரன் என்னப்பட்ட சித்திரமும் ஆரோபிக்கப்பட்டதென்றறிய. சித்திரப்படந்தானே தானாயிருந்தால் வெளுத்தபடமென்றும் கஞ்சிபூசினால் பசைப்படமென்றும் (. . . . .) கண்டா[ப்](ற்)போல பரமான்மாவுக்கும் நாலவத்தையேது ; அதுக்கு உபாதியேது என்கிற சங்கைக்கு பரமான்மாவும் ஒரு உபாதியுமற்றுத்தாமாயிருக்கும்போது சித்தென்றும், மாயையோடே கூடினால் அந்தர் யாமியென்றும், சமட்டி சூக்ஷமபூத சரீரத்தோடே கூடினால் சூத்திரான்மாவென்றும், சமட்டி தூலபூத சரீரத்தோடே கூடினால் விராட்புருடனென்றுஞ் சொல்லப்படுவானென்று உத்[தி](த)ரம்.

End:

பெந்தத்துக்கு உபாதி[ய](க)ளெ[து](வை)? அந்த உபாதி[ய](க)ள் எ[தி](த)னாலே துடைபட்டது ? பி[று](ர)மம், நிரு [உ]பாதியாய்த் தோற்றுகிறது எதனாலே ? என்கிற சங்கைக்கு :—சாந்த விருத்தி கோரமூடவிருத்தி சிலைமுதலான செடங்கள்[யி] (இ)துகளெல்லாம் பெந்தத்துக்கு உபாதியோகத்தினாலும் (. . . . . .) சுயம் பிரகாசமாயிருக்[கு](கி)றபி[று](ர)மதத்துவம் அகண்டானந்த•வடிவாய்த் தானாகவே விளங்குமென்றுத்தரம்.

இப்படி(ப்)பி[று](ர)மானந்தத்துக்கு வழிபாடாகத்தானே வி[ஷை]ஷயானந்தத்தை நிரூபிச்சோம். இது வழியே எல்லாரும் மோட்சத்தையடையக்கடவா(ர்க)ள்.

Colophon:

௰௫-வது விஷயானந்த முற்றும்.

ஆகப்பஞ்சதசப்பி[ற](ர)கரண முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், வடமொழியில் வித்தியாரணியரியற்றிய பஞ்சதசி யென்னும் நூலைப் பின்பற்றிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அத்வைதமதத்தைச் சார்ந்தது. தடைவிடை ரூபமாகவுள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. சித்திரதீபம் முதலாக விஷயாநந்த மீறாகவுள்ள டதினைந்து பிரிவினையுடையது. அத்வைதமதத்தின் கோட்பாடுகள் பல இந்நூலினால் எளிதில் புலனாம். இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகள் சிறிது சிதைந்துள்ளன.

No. 1566. பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

PAÑCADAŚAPPIRAKARAṆAM.

Pages, 231. Lines, 7—8 on a page.

Begins on fol. 143 *a* of the MS. described under No. 1506.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1567. பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

PAÑCADAŚAPPIRAKARAṆAM.

Substance, palm-leaf. size, 7 × 1⅛ inches. Pages, 329. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது.

இதில்,

" சித்திரதீபிகைபபடத்திற் சேர்ந்திடு சூத்திரந்தா
ணித்திய . . . . . த்தனுகி தி[ற்](க)ழ்வதிலான்ம நாடால்
தத்துவ விவேகமான சாதனையறியும் பஞ்ச
பெ[த்தி](ற்றி)யார் பஞ்சகோசந் துவிதமாம் பிரம வாக்கியம் "

என்னுஞ் செய்யுளை முதலாகக் கொண்ட ஐந்து பாடல்கள் 'பாயிரம்' என்னும் பெயருடன் காணப்படுகின்றன. இந்தப் பிரதியில் நூல் முற்றுமுள்ளது.

No. 1568. பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

PAÑCADAŚAPPIRAKARAṆAM.

Pages, 2. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 14 *a* of the MS. described under No. 1061.

Contains the Mahāvakyārtha which is the last section in the Vivēka portion of the Pañcadaśprakaraṇa described above.

Beginning:

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் மகா வாக்கிய விவேகஞ் சொல்லும்படி:—மகா வாக்கியமென்பதெத்தனை? அந்த வாக்கியங்கட்கு அ[ற்](ர்த்)தமேதென்கின்ற சங்கைக்கு, நாலு வேதங்களினும்

End:

இப்படிச் சுயம்பி[ற](ர)காசமாகவிருக்கின்ற வா[ற்](ன்)மாத்தானே பி[று](ர)ம மல்லாமல் வேறென்று மல்லவென்று அதர்வண வேதஞ் சொல்லு[கு](கிற)தென்று முத்தரம்.

Colophon:

மகாவாக்கியமுற்றும். தெட்சணமூர்த்தி குருவே நம:

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் பத்தாவது பிரிவாகிய மகா வாக்கியப்பிரகரணம் மாத்திரமுள்ளது.

No. 1569. பஞ்சாதிகாரவிளக்கம்.

PAÑCĀDIKĀRAVIḶAKKAM.

Pages, 32. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 57*a* of the MS. described under No. 1185.

Incomplete.

A treatise dealing with the five different functions of God, *viz.*, creation, sustenance, destruction, etc. By Cidambarasvāmigaḷ of Tiruppōrūr.

Beginning:

(முகமதியுங்)கட் கடவுங் களவளேயு முத்தரிக முகபடாத்துப்
புகர்மதமா மழகளிறு(ங் கரமலர்க்)கற்பகத்தருவும்பொருவில் பாதத்
திகழுறுபங் கயநிதியுந்தோன்று பரை(ப்பாற்கட)விற் சிறந்துதோன்று
(பு)கலருமைங் கரவமுதை யுளங்குளிரப் பூரி(த்தேயுவ)கை பூப்பாம்.

* * * *

கருவிகளோடிற்ரு . . . . சடமருவுஞ் சீவன்
கருதறுவதற்செயலா யொன்றறியா திங்கிவையை,
மருவியந்த . . . சித்தோரிரண்டிற்குந் தொழிலு
மன்னறிவுந் தன்னருளால் வருவிப்பனிறைவன்
புரைவ(று)வாகையினு லவ்விறையருள் கொண்டடியேன்
புகல்குவன் பஞ்சாதிகாரவிளக்க மென்றி[ன்னூ](ந்நூலை)ப்,
பரவுரவோர் கொள்ளுவரெள்ளா ரெதுவுமிறைவன்
பணியெனவே யெச்செயலும் பரன்செயலென் றுனலால். (சு)

* * * *

ஆருயிர்கட்கிறை தொழிலாலென் பபனிங்கென்னி
லவ்வுயிர்கட் கீரறிவுண்டதி விடையவறிவுஞ்,
சோர்வறுநற் சொருபவறிவெனவுமவை தம்மைத்
துகளிருகூறுய்மூடுஞ் சொல்லரிதாய் நின்றே,
எர்விடையா வராக நற்சொரூபவ ராகமென்
றவ்விருளா லவ்வுயிர்களெண்ண வருந்தமையுந்
. . . மவ்விறைவனேயுஞ் சிறிதேனு மறியாச்
செய்திதனக் குறைதருமோர் திட்டாந்தங்கேளே. (௯)

End:

அளவறுநாட் பிறவியிட[ற்](ர்க்) கடலலேயி . . . . ந்த
வடியேனேத் தூக்கி நுமதருணடனங்காட்டி,
யுளமகிழ்வுற்ற . . . .

* * * *

(கு-பு.)—

இது இறைவனுடைய ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி முதலிய ஐந்தொழில்களைப் பற்றிக்கூறுவது. ஏடுகளிற் பல ஒடிந்தும் சிதைந்தும் ஈற்றிற் சில ஏடுகளில்லாமலும் இருத்தலின் விஷயங்கள் செவ்வனே புலப்படவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் அபூர்த்தியாய் உளது. இது திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்டது.

No. 1570. பஞ்சாதிகாரவிளக்கம்.

PAÑCĀDIKĀRAVIḶAKKAM.

Pages, 18. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 35*a* of the MS. described under No 1194.

Contains 1 to 26 stanzas.

Same work as the above ; being a copy made from it.

(த-பு.)—

இது முன் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பட்ட பிரதி. எழுத்துப் பிழைகள் மிகுந்துள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் இருபத்தாறு பாடல் வரை எழுதப்பட்டுள்ளது. பின்னர்ப் பதினேழு பக்கங்களில் திருமங்கை மன்னனியற்றிய பெரிய திருமொழியின் பாடல்கள் சிலவும் வேதாந்த விஷயமான பாடல்கள் சிலவும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

No. 1571. பஞ்சீகரணக்கட்டளை.

PAÑCĪKARAṆAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 18. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 152*a* of the MS. described under No. 1482.

Complete.

This work is in prose and deals with the quintuplicatory manifestation of the phenomenal universe in the noumenal Brahman. For a similar Sanskrit work see under No. 4635 of the Descriptive Catalogue of Sanskrit MSS. The name of the author is not given.

Beginning :

பஞ்சீகரணக் கட்டளை.

வேதாந்த சாத்திர வ[ற](ர்)த்தசாம் பி[ற](ர)தாய ஞானேக சித்தாந்தம் கானவி(லே சலப்பிராந்)தி எப்படியோ, சுத்தியிலேர[சி](ச)தப்பிராந்தி யெப்படியோ, ரச்சுவிலே ச[ற்](ர்)ப்பிராந்தி எப்படியோ, ஒரு சந்திர(னிரண்)டாக் காண்கிறதெப்படியோ அப்படியே பொய்யாய்த் தோன்றுசிற தேகாதிப் பிர[வ](ப)ஞ்சமில்லாமலிருக்கிற தன்னிடத்திலே, மூலப் பி[றகுற](ரகிரு)தி, மகத்(தத்)துவம், ஆங்காரதத்துவம், பஞ்சதன்மாத்திரை, தூலசூட்சுமாதி செகப்பிராந்தி தோ[ணுகு](ன்றுகி)றது.

End :

இது முதலான சகல ஆரோ[ப்]பிதங்களுஞ்சசவிஷாணுதிகள்போலே காலத்[திறையத்]தி[றை](ர)ய த்திலேயுந் தனக்கில்லை. ஆனால், தன்னுடைய சொரூபமெப்படி யென்றால், சாட்சி சாட்சியாதீதமாய் நினைப்பு மறப்பில்லாமல் ஞானுஞ் ஞானமில்லாமல் தூஷிணீம் பூதனுயிருக்கிற சுகசொரூபம் குருவாக்கியத்தினுலே தானென்றறிஞ்சு நின்றதே மூலப்[பிறகுறு](ரகிரு)தி

ரகிதமாயிருக்கிற தன்னுடைய சுகசொரூபம். இதுக்குத் தி(ரு)ஷ்[ட்]டாந் [திர](த)ம் பத்துப்புருஷ[ர](ர்க)ள் ஆற்றிலேயிறங்கிப் போ(கி)ற தி(ரு)ஷ் [ட்]டாந்[திர](த)ம். தெத்தாத்தி[றை](ரேய] தேசிகாய நம[ர]ஃ

Colophon:

பஞ்சீகரணக் கட்டளை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. வேதாந்திகளாற் கூறப்படும் பஞ்ச பூதகாரியமாகிய பஞ்சீகரணமும், தூலசூக்குமாதி சரீரவிலக்கண முதலியன வும் இற்நூலிற் கூறப்பட்டுள. நூல் வசனநடையாலாயது. ஆசிரியர் இன்னு ரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெற்றிருக்கிறது.

No. 1572. பராபரநிலை (சூத்திரவெண்பா).

PARĀPARANILAI (SŪTTIRAVEṆBĀ).

Pages, 5. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 92*a* of the MS. described under No. 1214.

Complete in eleven stanzas.

A treatise in Advaita Vēdānta explaining the supreme and all pervading nature of Brahman in every respect.

Beginning:

ஆதிமுத லந்த மருரூப மாகாச
மாதிமுத லண்டவெளி யானதே—யாதிமுதல்.
மாநடன மாடமன மாமோக மாகிவிடை
மாநடன மாடுமய லான். (க)

End:

நந்தைதாய் பிள்ளை தலைமுறையொன் றுயிருக்கும்
விந்தைதாய் பிள்ளை விளையாட்டுச்—சிந்தையாய்
வெளியில் வெளிபோய் விரவிய தெங்கும்
அளியி லொளியா மருள். (கக)

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது. ஈசுவரனுடைய பராபர நிலை (எல்லாவற் றிற்கும் அதீதனுய் ஸர்வவியாபியாயும் இருக்குந் தன்மை)யைக் கூறுவது. பதினொரு பாடலாலாயது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1573. பராபரநிலை.

PARĀPARANILAI.

Page, 10. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 70*a* of the MS. described under No 1214.

Complete.

Contains all the eleven stanzas of the work described under the previous number together with 10 stanzas of Sūttiraveṇbā vide No. 1502 *ante.* At the end there are 3 stanzas unconnected with the work and written in Kaṯṯaḻaikkalitturai metre.

(கு-பு.)—

இதில் முன் பிரதியிலுள்ள 11 பாடல்களும், 'சூத்திரவெண்பா' (1502) என்னுந் தலைப்பின்கீழ் வந்துள்ள பிரதியிலிருக்கும் 10 பாடல்களும் ஆகிய 21 பாடல்களும் முறை பிறழ்ச்சியுடன் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுட் சிலவற்றிற் சில பாடபேதங்களுங் காணப்படுகின்றன. இதன்பின் மூன்று கட்டளைக் கலித்துறைகள் உள.

No. 1574. பரிபூரணசித்தி.

PARIPŪRAṆASITTI

Pages, 47. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 222 *a* of the MS. described under No. 1060.

Complete in 154 stanzas.

A treatise explaining the fourfold equipments necessary for attaining salvation as well as the different states of consciousness, etc.

By Paripūrṇar of Kānūr a place situated to the north of the river Maṇimuttānadi near Viruttācalam. The author praises his Guru Ñānappirakāśar and also Śivaprakāśar of Tiruvalansuḻi.

Beginning:

ஆதியா யந்தமாகி யறிவதாய்ப் பிறிதொன் றில்லாச்
சோதியா யனந்தமாகி(ச்) சுத்தமாய் நித்தமாகிக்
கோதிலா னந்தமாகிக் குருவுமா யுருவுகொள்ளு
நீதியா னிமலபாத[னி](றி)லைபெற மெ[ன](ந)ஞ்சுள் வைப்பாம். (க)

வேறு.

குருபாரம்பரியம்.

மருக்கமழ் பொழில்சூழ் மன்னுகோவத்த
மா[ன](ந)கர்மேவு மாதவனை
யிருக்கு[ன](ந)ன்முடி மேலிருக்குமின்னமுதை
யிரும்பிறப்[பினை யு] (பு)ணர்ந்து வந்தடைந்தோர்
கருக்குழியணுகாவணமவர் பொருளுங்
காயமு மாவியுங் கவர்ந்து
திருக்கினை யொழித்தாள் திருவலஞ்சுழியிற்
சிவப்பிரகாசனைப் பணிவாம். (உ)

* * * *

[னூ](நூ)ற்பெயர்.

ஆதலா லிந்த[னூ](நூ)லை யசைவற வென்னையாண்ட
பாதனா° [ற](நா)மத்தாலே பரிபூ[ற](ர்)ணசித்தியென்ன
வோதுவாம் வேதாந்தத்தி னுட்பொருள் விளங்கவினுஞன்
கோதிலா ஞானத்தன்பு செய்பவர் குறிக்குமாறே. (ங)

சாதன சதுட்[டை]டயம்.

நித்தியா நித்தியவத்துவினை நிரூபித்திக பரலோகத்திற்
சுத்தா சுத்தபரபோகந் துறந்துசமதெம தொந்தத்தின
கொத்தா (ப)வையுமறவடக்கிக் குடும்பச்சுமைவிட்டடங்க வெறுஞ்
சித்தாய்நின்ற சிவனடியைச் சேரநினைவர் சிட்டர்களே. (௰௧)

End :

இறையை வியத்தல்.

தகாதஞானி தன்னையோர் தவிசின்மீதில் வைத்தயா
வகாதெலாம் வகுத்து வாழவைத்தவாரி தென்னனே [நெக்
நகாவழா விழுந்தெழுந்து [னை](நைந்)ந்த[னை](நைந்து)நெக்[க](கு)
உகோவகோ வசோவெ னவதிசயத் திறைஞ்சினன். (௱௪௫)

* * * *

தென்பெரும் புலியூர்மேவித் தேசிகவேடஞ் சாற்றி
யென்பெருந் துயரந்தீர வென்னையாட் கொண்டவெந்தை
நன்பெருங் கருணைவாரி ஞானப்பிரகாச [ஞ](நா)தன்
பொன்பெருங் கமலபாதம் புன்றலைமீது வைப்பாம். (௱௫௬)

Colophon:

நாதமறைதேடரிய ஞானப்பிரகாசன்
பாதமலர்சூடு பரிபூரணனுரைத்த
போதவமுதூறு பரிபூ[ற](ர)ண சித்தி
[வோ](யோ)தியுணர்வார்கள் பிறவார்களிறவாரே. (௱௫௪)

பரிபூ[ற்](ர்)ணசித்தி எழுதி [னி](நி)றைவேறி[த்து](ற்று.)

பனித்தண் மாமலர் கொண்டு பதங்களில்
மனத்தின் மாசற வ[ற்](ரச்)சனை யாற்றியே
யனைக்கொப்பா மெனை யாள்குரு பாதனை
நினைத்த போதுமென் னெஞ்சங் குளிருமே.

முத்து முதுகுன்ற முத்தனதி வடபால்
வைத்த புகழ்க் கானூர்வாழ வவதரித்த
பத்தன் (பரி) பூரணனுரைத்த பாமாலை
யித்தனையு மோதுவா[ற்](ர்க்) கெட்டுஞ் சிவ[ப்]பதமே.

திருச்சி[த்த](ற்ற)ம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. விருத்தாசலத்தைச் சார்ந்த மணிமுத்தாநதிக்கு வடக்கேயுள்ள கானூரி லிருந்த பரிபூரணரென்பவரா லியற்றப்பட்டதென்று இந்நூற் பாடல்களால் தெரிகின்றது.

சாதன சதுட்டயம், சாக்ராதி அவஸ்தைகளின் தன்மை முதலியவற்றை விளக்குவதுடன், குருவை யடைந்த சிஷ்யன் உண்மைப்பொருளுணர்தற்குரிய மார்க்கங்களையுங் காட்டுவது. பாயிரமுள்படச் செய்யுளின் தொகை

நூற்றைம்பத்துநான்கு. நூன்முடிவின் பின்னர் 'பனித்தண்மாமலர்' 'முத்து முதுகுன்றம்' என்பவற்றை முதலாகவுடைய இரண்டு பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1575. பரிபூரணசித்தி.

PARIPŪRAṆAŚITTI.

Pages, 39. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 124 *a* of the MS. described under No. 325.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது, இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்று இருக்கிறது.

No 1576. பரிபூரணசித்தி.

PARIPŪRAṆAŚITTI.

Pages, 5. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 144*a* of the MS. descrided under No. 325

Contains 1 to 10 stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் முதற் பத்துபபாடல்கள் மட்டுமே உள்ளன.

No. 1577. பரிபூரணம்.

PARIPŪRAṆAM.

Substance, palm-leaf. Size, $7\frac{1}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 24. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 10 *a*. The other works herein are Kapilarahaval 1*a* Auvaipāḍal 5*a*.

Complete.

A treatise in prose in which a Guru inculcates on the mind of a disciple the self-sufficient nature of Brahman and the appearance of the phenomenal universe therein and explains to him the meaning of the Mahāvākya Tat Tvam Asi.

Beginning :

பரிபூ[ர]ரணம்.

அனாதி தி[று](ர்) விகற்பமாயிருக்கப்பட்ட சொரூபமெப்படி யிருக்கு மென்றால், அலையில்லாத சமுத்திரம் போலவும், காற்றில்லாத விடத்தில் விளக்கு அசைவில்லாமற் போலவும், [யெ]எங்கும் பரிபூரணமாயிருக்கும். அப்படிப்பட்ட சொரூபத்திலே யொரு இச்சை பிறந்தது. அந்த [யி](இ)ச் சைதானே மாயை யாச்சுது.

End :

பி[ற]ரம நீ யென்று அ[சு](சி)பதஞ் சொல்லும். அதுவே தத்துவ மசியாதி மகாவாக்கிய லட்சணம். தற்பத தொம்பத வாக்யா[ற்]ர்த்தத் தில் அசிபதகண்டமாய் போதிக்கும்படி யென்றறிந்து, தத்துவம் பதவாக்கி யா[ற்]ாத்தம் என்றறிந்து, சீ[வி](வே)சுவரர் அஷ்ட சரீரங்கள் திரிசிய மென் றறிந்து, ப[ற]ரப்பிரம[மா]சொரூபமாய், சுகமாயிருக்கச் சொல்லி, குரு சுவாமியார் அனுக்கி[ற]ரகம் பண்ணினர். சிவமயம்.

Colophon :

பரிபூரணம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இதில் பரிபூரணமான (எங்கும் நிறைந்த) பிரம்மஸ்வரூபமும் அதினின் றும் மாயை, பஞ்சபூதம் முதலியன தோன்றும் விதமும், பஞ்சபூதக் கலப் பும், பிரம்மாண்ட லட்சணமும் இவைபோல்வன பிறவும் விளங்கக் கூறப் பெற்றிருக்கின்றன. இந்நூல் இந்தப்பிரதியில் முற்றுப்பெற்றிருக்கிறது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1578. பாடுதுறை.

PĀḌUTUṞAI.

Substance, palm-leaf. Size, $13\frac{3}{8} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Pages, 220. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance old.

Complete.

A eulogy by Tattuvarāyar on his Guru Sorupānandar and on Śivappirakāśar the Guru of Sorupānandar. The principles of the Advaita Vēdānta are brought out in this work which consists of 138 small prabandas.

Beginning:

தத்துவராயர் அருளிச்செய்த பாடுதுறையிற்றிருவடிமாலை.

செழுந்தரணி தன்னிற் றிருவுருக்கொண் டென்னை
யுழுந்தருளும் போழ்தி னுணர்த்த—வெழுந்தருளி
வந்தவடி நாயேன் மனத்தால் வணங்கமதி
தந்தவடி யாளச் சமைந்தவடி—யந்தரத்து

வில்லும் வியன்கனவும் வெண்டேரு நீர்க்குமிழும்
புல்லு மதிலெழுத்தும் போலவே—சொல்லளவாய்ப்
பொனறு முடற்குள்ள பொல்லாங்கெ லாநினைந்து
நின்று நடுங்கிமிக நெஞ்சழிந்தே—னென்றுணையே
கோற்றேனே மாயைக் குரம்பைக்கூத் தாட்டவினி
யாற்றேனே யென்ன வளித்தவடி—யாற்றகிலாத்
தொண்டனேயா னென்று தொழுது பழவடியார்
தெண்டனொடு விண்ணப்பஞ் செய்யுமடி—கண்டருளித்
தஞ்சமொன்று மில்லாத் தமியேனைத் தன்னருளா
லஞ்சலஞ்ச வென்ற வமலனடி—மஞ்சனஞ்செய்
நீத்தங்கொண் டென்னை யடியவர்த நேயத்தாற்
றீர்த்தமாட் டிக்கொண்ட செம்பொனடி

(*　　　*　　　*　　　*)

—ஈண்டுலகிற்

கையின் மணியென்ன யாவர்க்குங் கண்ணளிக்குஞ்
செய்யசொரு பானந்தன் செம்பொனடி—மையலாய்க்
(ன்று மறுசமயக் கத்திற் கலையாம
லொன்று மொழிவற் றுளவெல்லா—நின்ற
படியே சிவமாக்கிப் பார்த்தவென்னை யாண்ட
வடியேனை யாண்ட வடி.

வடிவிலா மாயையால் வந்த பவத்திற்கு
முடிவிலா முத்திப் பொருட்கு—மடியோரி
னீண்ட பெருமா னிகளமறப் போதமளித்
தாண்ட பெருமா னடி.

திருவடிமாலை முற்றும்.

திருவருட்கழன் மாலை.

திருவார் செழுங்கமலச் சீராரும் பொற்ரு
ளருமா முனிவ ரமரர்—பெருமால்கொண்
டின்னஞ் சுவடொற்றிக் காணுதங் கேதமுற
முன்னை யொருமூவர் தாமுயல

(*　　　*　　　*　　　*)

சிவப்பிரகாசா போற்றி சீமானே போற்றி
யவக்கடலு ளாழ்வேனை யாண்ட—தவக்கடலே
போற்றி சயசய பல்லாண்டு பல்லாண்டு
போற்றி சயசய போற்றீ.

(*　　　*　　　*　　　*)

சிவசங்கீர்த்தனம்.

அளவி றந்தது வருள்சிவ சிவசிவ
　　அகநி றைந்தது வடியிணை சிவசிவ
வுளமி றந்துயி ருணர்வொடு பரமற
　　வொளிரு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ

களவு துன்றிய கனகவென் னுளநிறை
கழல்க ளன்பது கரையிலே சிவசிவ
தெளிவி னன்குறு தெளிதரு மனுபவ
துதிதி கழ்ந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (க)

(* * * *)

கருணை யம்புய முகமவர் சிவசிவ
கருணை யங்கட விருவிழி சிவசிவ
வருண யந்திடு மடியிணை சிவசிவ
வழகு துன்றிய வடிவது சிவசிவ
விருண யந்திடு மிடருறு பிறவியை
யெறியு மெந்தைதன் மறமது சிவசிவ
திரு—ன்றன தருள்சிவ சிவசிவ
சிவதி கழ்ந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (௧0)

(* * * *)

சீர்ப்பாதவல்லபம்.

ஆபத் தனமாகு மாபத் துணையாகு
மாபத் தினைவேரோ டரியும் மயிலாகு
மாபத் ததுமேவா வரணம் மதுவாகு
மாபத் தறுசம்பத் தமலன் கழறுனே. (க)

(* * * *)

நினைவற்றன வெல்லா நிகழ்வித்திடு மினபத்
தனமிக்கிடு ஞானத் தொடுநற்குண சீல
மினமுற்றிட நல்கு மெழினற் [சு](சொ)ரு பனதன
புனைபொற்கழ லன்புற் றவருட்பொலி வுற்றே. (கஉ)

(* * * *)

குயில்.

மேலை யமரர்க்கு மேலாம் விண்ணவன் மண்ணி விழிந்து
மாலையுங் காலையு மில்லா வகையென் றலைமிசை வைத்த
காலை யருணற் கடந்த காலுடை யானையென் கண்ணைச்
சோலையில் வாழுங் குயிலே சொருபனை நீவரக் கூவாய் (க)

(* * * *)

தன்னுடைச் சோதியிற் றுஞ்சல் பிறப்பற விந்தச் சகத்தே
மின்னிடை யாளொடுங் கூடி வேதிய வேடத்தின் வந்து
பொன்னடி கூட்டியென் னுள்ளே பூரண வானந்த மாக்கி
யென்னிடர் தீர்த்த பிரானை யிளங்குயிலே வரக் கூவாய். (கஙா)

End:

132-வாரணம்.

வினைவி லங்கு கழற்றிய வாரணம்
விரத கம்ப முறித்திடும் வாரண
மெனதி யானென் கணையை முறித்தெறிந்
தெங்கு மாமமிழ் தாகிய வாரணம். (க)

(* * * *)

133-மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்.

ஆடு பார்க்குதடா வாரக் கோனே
யடையப் படர்ந்துதடா வாரக் கோனே
யோடி மறியேடா வாரக் கோனே
யுள்ளே மறியேடா வாரக் கோனே. (௬)

(* * * *)

ஆசர மிக்குநின் ருடாய் கோனே
யதிசய மிக்குநின் ருடாய் கோனே
சாதியை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே
சதுரினை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே. (௭)

(* * * *)

ஒன்றேகாண் பெண்ணே யுலகம் பதினாலு
முள்ளது போதமென் ருடாய்கழ
லொழிவற நின்றேமென் ருடாய்கழல் (க)

இரண்டுகாண் பெண்ணே (யிடை)பிங்கலைக
ளிரண்டுமொன் றெனசென் ருடாய்கழ
லேகாந்த மானேமென் ருடாய்[தோழி] (கழல்). (௨)

(* * * *)

ஒன்பதாம் பெண்ணே யுள்(ளே)ள தெளிந்தபின்
மின்போலும் போதமென் ருடாய் கழல்
வேத முடிவதென் ருடாய்கழல்.

பத்துக்காண் பெண்ணே பரமே பரமாகப்
பற்றற் றிருந்தோமென் ருடாய்கழல்
பத்தி முடிவதென் ருடாய்கழல். (௰)

ஆடுங் கழலா மடியி லொளித்தக்காற்
றேடுவதில்லை யென் ருடாய்கழல்
றிருவடி ய(ல்ல)தென் ருடாய்கழல். (கக)

Colophon :

முற்றும் பாடுதுறை முடிந்தது.

துர்முகிஷு பங்குனிமீ ௨௨ சுக்கிரவாரம் பூசநட்சத்திரத்தில் புதுவை அரியரபுத்திர உபாத்தியாயரெழுதி முடிந்தது.

(கு-பு.)—

இது அத்வைத சாஸ்திரக் கருத்துக்களமைந்த துதிநூல்; தத்துவ தேசிக நாயனார் (தத்துவராயர்) தமது ஆசிரியராகிய சொரூபானந்தர் மீதும், அவரது ஆசிரியராகிய சிவப்பிரகாசர் மீதும் இயற்றிய 138 சிறு பிரபந்தங்கள் இதிலடங்கியுள்ளன. இவை சிறந்த நடையாலாயவை. இப்பிரபந்தங்கள் அடங்கிய இந்நூல் முற்றும் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

No. 1579. பிரமகீதை.

PIRAMAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{1}{2} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 188. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Begins on fol. 56*a*. The other work herein is Ribhugītai 1*a*.

Wants some portion towards the end of the 8th Adhyāya and the 9th Adhyāya.

This work though in prose is similar to the one described under No. 1506 ante and explains the significance of the Vēdas and the Upaniṣads. It is divided into 12 Adhyāyas, the names of which are given in the Tamil remarks below. The name of the author is not given.

Beginning :

பிரமகீதை முதலத்தியாயம்.

தேவதைகள் பிரமாவைத் தரிசித்தது.

நைமிசாரணிய வாசிகளாயிருக்கிற சகலமான ரிஷிகளுஞ் சூதரைக் கேட்கும்படி :

வாரீர் சூதரே ! சங்கிரகமாகவும் விஸ்தாரமாகவும் சகல புராணமுஞ் சொன்னீர். இப்போது ஒப்பில்லாத பிரமகீதை கேட்கவேணுமென்று இச்சித்திருக்கிறோம். சகல தத்துவஞான நிதியாயிருக்கிற வேத வியாசருக்கு சிஷ்ய[ஞ](ரா)னபடியினாலே உமக்குச் சகலமும் தெரியுமே! எங்களிடத்திலே கிருபை உண்டானால் பிரஹ்மகீதை ஒருக்காற் சொல்லவேணுமென்று கேட்கச் சூதரனுக்கிரகிக்கும்படி :—

வாருங்கோள் ரிஷிகளே ! அப்படியே நாம் உங்களுக்குப் பிரமகீதையை ஆதரவாலே சொல்லுகிறோம். நீங்களுமதைச் சிரத்தையுடனே ஆதரவாய்க் கேளுங்கோள்.

பூருவத்தில் ஒரு கற்பாந்தத்திற் சகல தேவதைகளு மகாமேருவிலே கூடி வேதங்கட்கு அர்த்தம் ஏதோவென்று நெடுங்காலம் விசாரித்தார்கள். அப்படி யிருக்கவும் வேதார்த்தம் நிண்ணயப்படாமற் போச்சுது; இந்த வேதார்த்தம் வெளியாகிறதற்கு உபாயம் ஏதென்று விசாரம் பண்ணியதற்கு மேற் ‘பிரமாவைக் கேட்கக் கடவோம்’ என்று நிண்ணயம் பண்ணிக்கொண்டுபிரமாவினண்டைக்குப் போனார்கள். (. . . . . . .) பிரமாவானவர் மகாமேருவின் கொடுமுடியிலே சகல யோகிகளாலும் (. . . . . . .) சரஸ்வதியுடன்கூட பிரமா யெழுந்தருளியிருந்தார்; அந்தச் சபையிலே சகல தேவதைகளும் போய்(ச்) சகல லோகநாயகராய் (. . . . . . .) சதுர்முகனைக்கண்டு மகா சந்தோஷத்தையடைந்து அலர்ந்த செந்தாமரைப் பூப்போல முகமலர்ந்தானந்த பாவசராயிருக்கிற தேவதைகள் உடம்பு மயிர்க்குச்செறிய வாக்குத் தழுதழுக்க அமிர்தத்திலே அழுந்தினபேர்

போல்சகல அஞ்ஞானங்களினும் விடுபட்டுப் பூதலத்திலே விழுந்து தெண்டன்பண்ணி(த்) தலைமேலே கைகூப்பிக்கொண்டு (. . . . .) தோத்திரம் பண்ணி(ச்) சகல வேதங்கட்கும் அர்த்தம் இன்னபடியென்று அனுக்கிரகம்பண்ணி யெங்களை ரட்சிக்க வேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள (. . . .) தேவதைகளுக்கு வேதார்த்தமெல்லாம் அனுக்கிரகித்தார்.

End:

இப்படி யவித்தை வந்த நசித்ததென்று விவகாரமாத்திரமே யொழிய சுபாவமாக இல்லை. பிரம சொரூபந்தானே பிரமசொரூபமாகத் தோற்று(கிற)து; வித்தை யவித்தையென்று முள்ளதில்லாதென்றுங் குரு சீஷனென்றும் தோற்றுகிறதெல்லாம்பிரமந்தானே யல்லாமல் மற்றொன்றல்ல. இப்படி(ச்) சகலத்தையும் பிரமமாகக் காண்கிறதுதானே பிரமத்தை யடைகிறதற்குச் சாதனமான பிரமவித்தை. செகத்தில் மாயையென்று காண்கிறது அஞ்ஞானம் (. . . . .). வாருங்கோள் இருடிகளே! இப்படி யதிசுத்தமாயிருக்கிற பிரமகீதையை யாதரவுடனே கேட்டவுங்களுக்குச் சொன்னோம். நீங்களும் சிரத்தாபத்தியுடன் கேட்டபேர்க்கு இதை அனுக்கிரகம் பண்ணுங்கோள் என்று சூதரும் இதமாகவே யனுக்கிரகம் பண்ணினார்; அந்த முனிவரும் பரதத்துவத்தை யறிந்தவர்களாய்(க்) குருவாயிருக்கிற சூதரைச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து (. . . . .) இருதயத்திலேயிருக்கிற பரமசிவனை யனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டே யிருந்தார்கள்.

Colophon:

பிரமானுபவ வத்தியாயம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது. ஆதியில் பிரமன் தேவர்களுக்கு உபதேசித்ததைச் சூதமுனிவர் நைமிசாரண்ய ரிஷிகளுக்குச் சொன்னதாக வைமந்துள்ளது.

(1) தேவர்கள் பிரமனைத் தரிசித்த ... அத்தியாயம்.
(2) இருக்கு வேதார்த்த ... ... ,,
(3) யஜுர் வேதார்த்த ... ... ,,
(4) சுக்கில (யஜுர்) வேதார்த்த ... ,,
(5) சாமவேதார்த்த ... ... ,,
(6) சாந்தோக்கிய உபநிடத ... ... ,,
(7) கடவல்ய வுபநிடத ... ... ,,
(8) கைவல்யோபநிடத ... ... ,,
(9) பிரகதாரணிய உபநிடத ... ... ,,
(10) அந்தரியாமி ப்ராம்மண ... ... ,,
(11) நாசிகேதோபநிடத ... ... ,,
(12) பிரம்மானுபவ ... ... ,,

எனப் பன்னிரண்டு அத்தியாயங்களுடையது, இந்தப் பிரதியில் 8-வது அத்தியாய இறுதியிற் சிறு பாகமும் 9-வது அத்தியாயமுந் தவிர மற்றைப் பாகங்கள் பூர்த்தியாக உள்ளன. இதைத் தமிழில் இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1580. பிரமகீதை.

PIRAMAGĪTAI.

Pages, 216. Lines, 6 to 11 on a page.

Begins on fol. 2*a* of the MS. described under No. 1217.

Breaks off in the course of the 12th Adhyāya.

Same work as the above.

Before the commencement of this work, there is a stanza in the 1st leaf which begins with the expression Tiruvākkum.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூலின் முதற் பதினே ரத்தியாயங்களும் 12-வது அத்தியாய ஆரம்பத்திற் சிறிது பாகமும் உள. நூல் ஆரம்பிக்குமுன் முதல் ஏட்டில் 'திருவாக்கும்' என்னும் முதற் குறிப்பையுடைய வெண்பா ஒன்று எழுதப்பெற்றுளது.

No. 1581. பிரமகீதை.

PIRAMAGĪTAI.

Pages, 84. Lines, 28 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1435.

Same work as the above, being a copy made from it.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதியிலிருந்து காபி செய்யப்பட்டது. அதிலுள்ள அளவே இதிலும் உளது.

No. 1582. பிரமகீதை.

PIRMAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, 14⅓ × 1 inches. Pages, 208. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Contains the Adhyāyas 3 to 12.

Same work as the above.

In the first two leaves, some points are noted down under the title Sāttīkanāmapañcakam.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் மூன்றாமத்தி யாயந் தொடங்கி முற்றும் உள்ளது. முதல் இரண்டேடுகளில் 'சாத்தீக நாம பஞ்சகம்' என்னுந் தலைப்பின்கீழ்ச் சில விஷயங்கள் எழுதப்பட்டுள் ளன. முதல் மூன்று ஏடுகள் பாதி முறிந்துள்ளன. இந்தப் பிரதியில முனையவற்றினும் பிழை நிரம்பவுளது.

No. 1583. பிரமவப்பியாசவட்டாங்கம்.

PIRAMAVAPPIYASAVAṬṬĀṄGAM.

Pages, 4. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 163*a* of the MS. described under No. 1482.

Complete.

A treatise in prose explaining the so called eight limbs of Yōga, viz. Yama, Niyama, Āsana, Prāṇāyāma, Pratyāhāra, Dhyāna, Dhārana, and Samādhi and stating that by the due practice thereof one can attain the Brahman

Beginning:

பிரமவப்பியாசவட்டாங்கம்.

பிரமவப்பியாச அட்டாங்க யோகவிதப் பிரமாணமாகச் சொ(ன்ன)து இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தியானம், காரணை, சமாதி என் றெட்டுவிதமாகச் சொல்லப்படும்.

இயம மென்றூற் றேகத்தோடே கூடின வி(ய)வகார மெல்லாம் ஒன்றைப் பார்க்கிறபோதும் ஒன்றைக் கேட்கிறபோதும் ஒன்றை நினைக்கிறபோதும் ஆகாசமாகப் பார்க்க ஆகாசமாகக் கேட்க ஆகாசமாக நினைக்க இந்த மூன் றிலேயுஞ் சகல ஜெகத்தும் நாசமாய் வேறொன்றுந் தோன்றாமற் சொப்பிர காசமாய்க் காண்பிக்கும். (க)

நியமமென்றால் :—முன் சொன்ன ஆகாசமே விருத்திபோலே தோன்றி னாலும் வெளிதானல்லோ? வெளியே சாட்சிச் சொரூபமென்று சாட்சியே பரதத்துவ மென்று குறையில்லாத சந்தோஷத்தை யடைந்து அந்த ஆத்மா வினிடத்திலே சிரத்தை யுண்டாயிருக்கிறது. (உ)

End:

சமுசாரத்தோடே கூடிக்கொண்டு இதிலே ஆசை விடமாட்டாமல் பிர மாப்பியாசம் பண்ணிக்கொண்டு முன்னுக்குச் சனங்களில்லாத படிக்கு இந்த அட்டாங்க யோகத்தைத் திடமாக அப்பியாசம் பண்ணின கிரகத்தரானவர் கள் தைரியத்தை யுடையவர்கள் (. . . . .) இந்தப்படி அனுபவம் யாதாமொருவர்க் குண்டோ அவர்களே சீவன் முத்தராய்ச் சொரூபத்தை யடைந்து அவர்களே பிரமசொரூப மாவார்கள்.

பிரமமே சத்தியம்.

Colophon:

பிரமவப்பியாசவட்டாங்க முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, இயமம், நியமம், ஆசனம், ப்ராணயாமம், ப்ரத்யாகாரம், த்யானம், தாரணம், சமாதி என்னும் அங்கங்களோடு கூடிய யோகாப்பியாசத்தால் ஆத்மாவுக்குண்டாகும் நன்மையையும், அதனால் பிரம்மஸ்வரூபத்தை யடை யக்கூடுமென்பதையும் விளங்கக் கூறுவது. வசன நடையாலாயது. இயற் றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்று மிருக்கிறது.

No. 1584. பிரமானந்தானுபவம்.

PIRAMĀNANDĀNUBHAVAM.

Pages, 14. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 165*a* of the MS. described under No. 1482.

Complete.

A treatise bearing on the Advaita Vēdānts. It deals with such subjects such as 'the nature and characteristics of the Jīvanmuktas, the unreality of the phenomenal world, etc.

Beginning :

பிரம்மானந்தானுபவப் பிரக்ரணம்.

சாதன சதுட்டைய முடைய அதிகாரிக்கு(ச்) சருவானந்த . . . . . த்தியும் பிரமானந்தத்தை அடை[யு](கி)றது மி[ெ]ரண்டு விதமுஞ் சித்திக்கிருப்போலே பிரமானந்தப் பிரகாரஞ் சொல்லுகிறோம். அஃதெங்ஙனெனின் :—நாலுவேதமும் பிரமம் ஒன்றே யல்லாமல் மற்றொருவத்து வந்தது மில்லை, போனதுமில்லை என்று சொன்னபடியினாலே காலத்திரயத்திலும் ஒருவத்து வந்ததுமில்லை போனதுமில்லை; ஆனால் விவகரிக்கிற பிரபஞ்ச மென்னவென்றால் :—

ஏகமாயிருக்கிற பிரமமே ஆரோபித விவகாரத்திலே ஏழுவிதமாகத் தோன்றும்.

அஃதெப்படி யென்றால் சுத்த சைதன்னிய மென்றும், ஈசுவர சைதன்னிய மென்றும் ஏழுவிதமா யுபாதி பேதத்தினாலே விவகரிக்கப்படும்; இதிலே உபாதி கல்பிதத்தை விட்டுச் சுபாவந் தானாக இருந்தால் சுத்தசைதன்னிய மென்றும் அந்தச் சைதன்னியமே கற்பித மாயையோடு கூடினால் ஈசுவர சைதன்னியமென்றும் அவித்[தி](தை)யோடே கூடினால் சீவ சைதன்னிய மென்றும் அந்தக்கரணத்தோடே கூடினால் பிரமாதருவென்றும் இந்திரியங்களோடே கூடினாற் பல சைதன்னிய மென்றும் (. . . . . .) ஒன்றுக் கொன்று வெகுவிதமாய்க் கல்பிக்கப்படும்.

End :

தானொருத்தனே நிசவத்து வென்கின்ற திடத்தினால் சர்வதுக்க நிவிர்த்தி வந்த படியினால் இனியொரு துக்கம் வந்து தன் சுகத்தைக் கவப்பதில்லை யென்றிருக்கின்ற படியினால் சொர்க்கலோகம் கைவசமானபின் கன்மிக்கு வந்த சந்தோஷம் போலவும் உபாசித்த தேவதை பிரத்தியட்சமானபின் உபாசகனுக்கு வந்த சந்தோஷம் போலவும் வெகுகாலந் தாகமெடுத்துத் தேடின பிரமம் நாலுபேருக்குஞ் சம்மதியாகும்படி தானென்கின்ற திடானுபவம் வந்து நான் முத்தனாய்(த்) தானென்கின்ற சந்தோஷமே ஏழாவத்தை யான அத்தியந்தானந்த மென்பது; அதுவே சீவன் முத்தியென்று சொல்லப் படும்; மேலாலவத்தை நான்குஞ் சொல்லப்பட்டது.

Colophon :

பிரம்மானந்த அனுபவ முற்றும்.

(து-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது. ஜீவன் முத்தர்களின் சொரூபமும், எல்லாம் ஈசுவரனே என்பதும் ஆகிய இவைபோன்ற பல விஷயங்களை விளங்கக் கூறுவது. எளிய வசன நடையி லமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1585. பிரமானுபவ விவேக சமுத்திரம்.

PIRAMĀNUBHAVAVIVĒKASAMUTTIRAM.

Pages, 73. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1231.

Complete.

Same work as that described under R. No. 306 (*b*), which was copied from this one.

Complete.

(து-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக் 306 (b) நம்பர் பிரதியின் மூலப் பிரதி. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1586. மகாவாக்கிய தசகாரியக் கட்டளை.

MAHĀVĀKKIYADAŚAKĀRIYAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 6. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

Explains 10 points in relation to the 4 Māhāvākyās taken from the four Vēdas. These 10 points are mentioned in the extract from the beginning given below. This work is in prose.

Beginning:

(1) வாக்கியோற்பத்தி, (2) வாக்கியபேதம், (3) வாக்கிய முக்கியம், (4) வாக்கியப்பிரகாசம், (5) வாக்கிய வஞ்ஞான நிவி[ற்](ர்த்)தி, (6) வாக்கிய நிர்ணயம், (7) வாக்கியத்தியானம், (8) வாக்கிய வவதி, (9) வாக்கியக்கதை, (10) வாக்கியா[ற்](ர்த்)தம்.

இந்தப் பத்துக்கு ம[ற்](ர்த்)த மெப்படி யென்னில் :—வாக்கியோற்பத்தி யாவது :—வாக்கிய நாலும் நாலுவேதத்திலு முற்பத்தி. (க)

வாக்கிய பேதமாவது :—பி[ற](ர)க்ஞையே பி[று](ர)மமென்று முந்தின வாக்கியத்தை உபதேசித்தார்.

பி[ற](ர)க்ஞையாவது எது என்று கேட்ட சீடனுக்கு அகமென்றிருக்குதே யதுவென் றிரண்டாம் வாக்கியத்தை யுபதேசித்தார்.

End:

இந்த வாச்சியமான வுபாதியையே பி[ற](ர)ம மென்றது. இது எப்படி பி[ற](ர)ம மென்ருல், யானை தானே மரமானுற்போலவும், பாம்பு தானே பழுதையானுற்போலவும், வெள்ளி தானே கிளிஞ்சிலானுற்போலவும், கள்ளனே கட்டையானுற்போலவும், கானலின்[ெ]சலமே அனற்பூமியானுற் போலவும், பூத பௌதிகமே பி[று](ர)ம மென்றது. ஆக வாச்கியம் நாலுக்கும் [அற்](ாத்)தஞ் சொல்லப்பட்[ெ](ட)து. (ல)

Colophon:

மகாவாக்கிய [ெ]தசகாரியக்கட்டளை முற்றும்.

கண்ணுக்குக் கண்ணுகிக் காண்டற் கரியபொருள்
விண்ணுக்கு விண்ணுய் விளங்குவதே னம்மானை
விண்ணுக்கு விண்ணுய் விளங்குவதே யாமாகில்
தன்னையறியாது துக்கந் தனக்குண்டோ வம்மானை
தாஞகிதின்றதிலே துக்கந் தானுண்டோ வம்மானை.

கச்சியப்ப தேவனடி யுச்சியுளம் வைப்பாம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. நான்கு வேதங்களின் சாரமான நான்கு மகா வாக்கியங்கட்கும், உற்பத்தி, பேதம், முக்கியம் முதலிய பத்தும் இன்னின்னவென விளக்கிக் காட்டுவது. வசன நடையி லமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் முற்று மிருக்கிறது.

No. 1587. மனனவகை.

MANANAVAHAI.

Pages, 4 Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 161*a*. of the MS. described under No. 1482.

Some portion seems to be wanting in the middle; otherwise complete.

Deals with the nature of the Stūlaśarira, Sūkṣmaśarīra and Kāraṇaśarīra. The name of the author is not given.

Bginning:

சாதிவர்ணகுல கோத்திர நாமரூபத் துவேஷ வேஷக்கா . . , ருதாதிகளாய்த் தோ[ணு](ன்று)கிற சகல விகாராதிகளெல்லாந் தூலசரீரத்தைத் தவிர இல்லையே? மறுபடித் தூல சரீரமல்லவோ தோ[ணி](ன்றி)க்கொண்டிருக்கிறது. மறுபடித் தோ[ணு](ன்று)கிற தூலசரீரம் உடு-தத்துவங்களைத்தவிர இல்லையேயென்றறிகிறது.

மறுபடி உடு-தத்துவங்களல்லவோ தோ[ணு](ன்றுகிற)து; அந்தத் தோ[ணு](ன்று)கிற உடு-தத்துவங்களையும் அதினுடைய விகாரங்களும் பர்வத விருட்ச மண்டப கோபுர பிராகார நதி நத சமுத்திரங்கள் முதலான சகல அசரங்களும் பஞ்சீகிருத மகாபூதங்களைத் தவிர இல்லையே யென்றறிகிறது.

End:

இந்த அஞ்சுந் தானுனல், இந்த அஞ்சும் போனல் தான்போகவேணுமே. இந்த அஞ்சும் போனலுந் தான அப்படிப் போகவில்லையே. ஆகையாலே இந்த அஞ்சுக்குஞ் சாட்சியாயறிகிற ஞானமே தான். இப்படிக்குத் தூல சூட்சும காரண மூன்றுக்கும் இப்படி மனனம் பண்ணுகிறது.

Colophon:

மனனம் பண்ணுகிற வகை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரண சரீராதிகளின் தன்மையை யாராய்ந் தறியும்வகையைக் கூறுவது. இதில் இடையிற் சிலவிஷயங்கள் விடுபட்டிருப் பதாகத் தோற்றுகிறது. இயற்றியவ ரின்னரெனத் தெரியவில்லை.

No. 1588. மனோபோதை மூலமு முரையும்.

MANŌBŌDAI WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, $13\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 230. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Almost complete.

A treatise reconciling the differences in the tenets between the Śaiva Siddhānta and Vēdānta and explaining the nature and characteristics of the 96 Tattvas and Puriyaṭṭaham.

Beginning:

மனோபோதை.

ஒன்றென் றிருதெய்வ முன்னுமன் மற்றொன்றை யொன்றுதலா
லொன்றி லிரு[க்]கா லொழிந்தனமே விச்சை யொழிதினமு
மொன்றி லொருகா லொ[ரு](ழி)காலும் பூசித்தன்னரனையன்பா
லொன்றின் முக்காற்று னொழிவைப் பணிமுத்தி யுண்டுநெஞ்சே.

எ-து, ஒன்றென் றிருதெய்வ முன்னுமல் மற்றொன்றை - தெய்வமொருவனே யென்றிரு; பின்னையு மொருதெய்வ முண்டென்று நினையாதே.

ஒன்றுதலா லொன்றிருகா லொழிந்தனமே விச்சை யொழிதினமும் எ-து, ஒன்றிலே இருகால்போனல் நின்றது அரையாம்; (ஸ்திரீ)களுடைய அரையென்னும் யோனி இன்பத்திலே யிருக்கின்ற இச்சையை யொழித்துவிடு தினமும்,

ஒன்றி லொருகா லொழிகாலும் பூசித்தன்னரனை (அன்பால்) எ-து, ஒன்றிலே கால்போனல் முக்கால்; திரிகாலமும் பூஜைசெய்து தியானம் பண்ணு பரமேசுவரனை யன்பாய்,

ஒன்றின் முக்காற்று னொழிவைப்பணிமுத்தி யுண்டுநெஞ்சே எ-து, ஒன்றிலே முக்கால்தான் ஒழிந்துபோனல் கால்; சிவ பத்தர்களுடைய காலென்னும், (பா)தங்களைப் பணிந்தால் மோட்சமுண்டாகு மனமே யென்றவாறு.

(* * * *)

எழினிலே யொன்றதெடுக்க வேகுமெய் யிளமை செல்வ
மேழிலொன் றேகிட வினிதென்ப ரேழைய ரினிமுத்திதான
எழினிலொன் றின்னடியா ரிறை மருகன் றூதையை
யேழினி லொன்றினேச் சூடியைய யே[ற்றி](த்தி)டு மென்றனெஞ்சே.

எ-து. எழினிலே யொன்றதெடுக்க வேகு மெய்யிளமை செல்வம் எ-து, எழுவாரத்தில் ஒருவாரம் நாயறு; நாயறென்னும்பொழுது போகப்போகப் போய்விடும் தன்னுடைய [திரே](தே)கமும் வாலிபமும் [அயிஷ்](ஐசு)வரியமும், அதன்போலவென்னில் (?) நாழிகை ௬0 - சென்றது ஒருநாள்; அந்த நாள் ௩0- சென்றது ஒரு மாதம், மாதம் ௰உ-சென்றது ஒரு வருஷம், இப்படியாக வருஷம் நாளாலே வருவதாகையினுலே அந்த நாள் செல்லச்செல்ல ஆயசு சென்றுபோய் இந்தத் தேகம் ஆற்றங்கரையண்டையின் மரத்திலே விழுந்துபோய்விடும்; அந்த ஆற்றங்கரை நீராலே யிடிகரையாக(க்) கரைந்து[க்] கரைந்து போவதுபோலே நாட்செல்லச்செல்ல வார்த்திகம் வருகையினுலே வாலிபம் போய்விடும். மத்தியான காலத்திலே வெய்[யறக்](யிற்)காயிற் றீ[க்ஷி](ட்ச)ண ந்தானே கானவென்றுபோய், அது தண்ணீர்போல வேகாண்[ம்]பித்து(ப்) பொழுது சாய்ந்துவெய்யில் தீட்சணம்போனவுடனே கானல் காணுமற்போவதுபோலே ஒருவன் பண்ணின புண்ணியம் வந்து நேர்ப்பட்டகாலத்திலே வோகத்துக்கெல்லாம் எண்ணிக்கை பெறுவதாகச் செல்வம் பொருந்தியிருந்து புண்ணியம் பண்ணுதநாள் வந்தவுடனே தானே கானல்காணுமற் போனதுபோலே செல்வமும் போய்விடும்; அப்படி யிந்த மூன்றும் பொழுது போகப்போக அசத்தாகப் போகையினுலே வீணே பொழுதுபோவது பொல்லாங்கென்றறியாமல்,

எழிலொன்றேகிட யினிதென்ப ரேழையர் எ-து, எழுவாரத்தில் ஒருவாரமாகிய பொழுதுபோவதை யின்றையிற் பொழுது போவதே நல்லது; நாளே யத்தனையில்லே யென்பார்கள்; அறிவிலே ஏழைமைப்பட்ட மனிதர்கள்,

இனி, முத்திதான் - மோட்சவழிதான்; எப்படி யென்னில்,

எழினி லொன்றி னடியா ரிறைமருகன் றூதையை எ - து, எழுவாரத்தில் ஒருவாரம் வியாழ்ம், வியாழமென்னும் பிரகஸ்பதிக்குச் சீடர்கள் தேவர்கள்; அந்த(த்) தேவர்களுக்குத் தரையானவன் தேவேந்திரன்; அவனுக்கு மருமகன் கந்தசுவாமி; கந்தசுவாமிக்குத் தகப்பனுன பரமேசுவரனே,

எழினிலொன்றினேச் சூடியைய யே[ற்றி](த்தி)டுமென்ற னெஞ்சே - எழுவாரத்தில் ஒருவாரம் திங்கள்; திங்களென்ற சந்திரனே சடாமுடியிலே ஒரு மலராகத் தரிக்கப்பட்டவனே அனவரதமும் புகழ்ந்து கொண்டாடும் என்னுடைய மனமே என்றவாறு.

End:

தொண்ணூற்றொன்பது மொன்றுங் கலித்துறை சொன்னபிழை
தொண்ணூற் றொன்பதொன் றேறும் பெருக்கத்து யோர்கடனுந்
தொண்ணூற்றொன்பதிற் றெண்ணூறி லவ்வயான் சொன்னதுதான்
தொண்ணூற்றொன்பதிற் றெண்ணூற்றஞ் சில்லாச் சுருதிசொல்லே.

எ-து, நூறுகலித்துறை முகமாக மனேபோதை யொன்று யான்சொன்ன பிழையை,

தொண்ணூற்றொன்ப தொன்றேறும் பெருக்கத் தூயோர் கடனும் எ-து, ௯௯-ம் ௧-ம் ஆ ா ; நூற்றுக்கு நூறு பதினாயிரம், பதினாயிரம் பிழையானு லும் நல்லோர்களுக்குப் பொறுப்பதே கடன்; ஆதலால் முன் சொல்லும் நூலுக் . . . .
. . . . வமேதுணை.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த சித்தாந்த சமரசமான நூல்களுள் ஒன்று. புரியட்டகம், தொண்ணூற்றாறு தத்துவம், முதலியவற்றிற்குரிய இலக்கண முதலியன இன்னவென விளக்குவது. ஒன்று முதல் நூறு எண்கள் இறுதியாக ஒவ் வொரு எண்ணையும் தனித்தனியே யமைத்த நூறு பாடல்களாலாகியது. இவ்வரிய நூலுக்குச் செய்திருக்கும் இவ்வழகிய உரை மிக்க உபயோகமா னது. இந்நூலாசிரியர் உரையாசிரியர்களின் பெயர், காலம், இடம் முதலி யன ஒருவாற்றானும் விளங்கவில்லை. பிரதியில் இடையிடையே பல ஏடுகள் சிதைந்தும் முறிந்து முள்ளன. இறுதிப்பாட்டினுரை முற்றுப்பெறவில்லை.

No. 1589. முத்திமுடிவு.
MUTTIMUḌIVU.

Pages, 14. Lines, 11, 12 on a page.

Begins on fol. 43*a* of the MS. described under No. 1229.

Complete in 25 stanzas.

A treatise purporting to express the bliss enjoyed by a person who has realized salvation, having received spiritual enlightenment from Brahman himself who appeared in the form of a Guru.

By Śaravaṇadēśikar disciple of Cidambarasvāmigaḷ of Tiruppōrur.

Beginning :

சித்தமய னீங்கிச் சிவத்தோ டிரண்டறவே
வொத்துடனாய் நிற்கு முபாயமருள்—வித்தகமா
முத்திமுடி வோத முருகற்கு மூத்தவரு
ளத்திமுகன் றாளகம்வைப்பாம்.

பரனொடு பரையைப் பணிகுவாங் கேசத்தின்
பதாம்புயம் பற்றுவா மெழிலார்
தருதிரு முருக வேள்பதம் வழுத்தித்
தாழ்குவாங் கயிலைகாத் தருளுந்
திருவுறு நந்தி முதற்குரவர்கடாள்
சிரமிசை யணிகுவாம் போரி
வருமருட் குருவாம் சிதம்பரதேவன்
மலரடி நினைந்திட ரொழிப்பாம்.

நின்னினை வொழிவின் மன்னிடுஞ்சொரூப
நிலையதே முத்தியின் முடிவென்
றென்னருட் குரவ னென்னினை வகற்றி
யெனக்கருள் முத்தியின் முடிவைப்

பின்னுமந்நினைவு கொண்டியோன் புகறல்
பெருவயித் தியனொரு குருடன்
றன்னிரு ளகற்றிக் கோலொழிப் பவும்பின்
றூனக்கோல் கைக்கொளல் போலும்.

End:

முத்தியின் முடிவதன்றி மொழியின்மே லில்லையாகுஞ்
சித்தமந் நிலையேயன்றித் தெளியின்வே றில்லையாகும்
வைத்திடு பவங்கள் போக்கும் வகையும தன்றி யின்றூஞ்
சத்தியஞ் சொன்னோ மங்கண் டளர்வற வுறைதி யென்றும்.

இன்னணம் பலவாற்றூனு மெங்குரு நாதன் றேற்றித்
தன்னுமந் நடுநிலைக்குட் டியாற வெனையிருத்தி
மன்னிடுஞ் சொரூப மாக்கி மலிபவ மொழித்தா னன்னோன்
பொன்னருள் வாழி யாண்ட பூங்கம லத்தாள் வாழி.

Colophon:

முத்தி முடிவு முற்றும்.

* * * *

முத்திமுடிவுக் கடிவரவு.

"சித்தமென்பதுவே யத்திமுகன்றுதி (. . .)
யோதுமின் முத்திக் குபாய முரைத்தல்
. . . இன்னணமென்ப தெழிற்குரு நாதன
றன்னரு டிருவடி தமைப்புகழ்ந் துரைத்தலே."

முத்திமுடிவுக் கடிவரவு முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மோட்சத்தக்குப் பக்குவமான நிலையுடைய ஒருவன், தனக்குப் பிரமமே குருமூர்த்தமாய்த் தோன்றி ஞானோபதேசஞ் செய்யப்பெற்றுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து பிரம நிஷ்டையைப் பொருந்தி மோக்ஷாநந்தத்தை யடைந்து தான்பெற்ற வானந்தம் இத்தகையதெனக் கூறியதாக வமைந்துள்ளது. இருபத்தைந்து பாடல்களை யுடையது. திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகளின் சிஷ்யராகிய சரவணதேசிகரா லியற்றப்பட்டது. இந்தப் பிரதியில் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1590. முத்திமுடிவு.

MUTTIMUḌIVU.

Pages, 18. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 270.
Complete.
Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது. ஏடுகள் மிக வுஞ் சிதைந்துள்ளன.

No. 1591. முத்திமுடிவு.

MUTTIMUḌIVU.

Pages, 7. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 31*a* of the MS. described under No. 1060.

Wants the last stanza only.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்நூல் முன்பிரதிபோன்றது. இதில் இறுதியதாகிய இன்னணமென்னும் பாடல்தவிர மற்றவையுள்ளன.

No. 1592. முத்திமுடிவு, உரையுடன்

MUTTIMUḌIVU WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, 12¾ × 1¼ inches. Pages, 206. Lines, 6-7 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Complete but 10 leaves are found broken in the beginning.

Same work as the above and with the addition of a commentary. At the end, there are 3 leaves containing the names of works quoted as authorities in this commentary and a list of those is given in the Tamil remarks below.

Beginning:

(மோட்சத்துக்குப்) பக்குவனாய் மோக்ஷதாக முண்டாகிய (. . . .) , ... மேற்றிரு விருத்தம் இந்நூலினது அனுபவ மனோலயத்துண்டா மனுபவமே யாகையால் (இதனைக்கூ)றும்பொழுது மனோவிருத்தியாய் அவ்வனுபவமும் ஒழியாதோ வென்பாரைப்பற்ற வஃதொ(ழியாதென்று) ஓர் திட்டாந்த முகத்தாற் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

நின்னினைவொழிவின் மன்னிடுஞ்சொரூப
நிலையதே முத்தியின் முடிவென்
றென்னருட் குரவ னென்னினை வகற்றி
யெனக்கருள் முத்தியின் முடிவைப்
பின்னுமந்நினைவு கொண்டியான் புகறல்
பெருவயித்தியனொரு குருடன்,
றன்னிருளகற்றிக்கோலொழிப்பவும் பின்
றனக்கோல் கைக்கொளல் போலும்.

எ-து. உன்னுடைய மனமொழிந்தவிடத்து நிலைபெற்று நிற்குஞ் சொரூபமாகிய பரமசிவம் அந்த விடமே மோட்சமுடிவான வீடமென்று என்னுடைய ஞானாசாரியரானவர் என்னுடைய மனதை நீக்குமுபாயத்தினால் நீக்கி எனக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணிய மோக்ஷமுடிவாகிய சுவானுபவ நிலையை (. . . . . . .) தான் அந்தக் கோலைக்கையிலே யெடுத்துக்கொண்டு அவ்வழி நடத்தல் போலுமாம்.

End :

எத்திறத்தோர் முத்திகளு மித்திறத்தி லுளதிதனை
யிலகக் காணென்
றத்திறத்தின் முத்திமுடி வெனுமொரு நூ லாகவெனக்
காக்கித் தந்தான்
பத்தர்பணிந் திடவருளும் பரம்பரனென் மீதில்வைத்த
பரிவினாலே
யுத்தமர்க ளுறைகாஞ்சிச் சரவணையென் றெனைப்போல்வந்
துவந்தானே.(?)
வாக்குமனக் கெட்டாத வான்பரமே யென்மலத்தை
நீக்கி யருள்கொழிக்க வேநினைந்து—பார்க்குட்
சரவணையென் றோர்நாமஞ் சாற்றிவந்து வீட்டை
விரவுமரு ளால்விளக்கிற் றால்.

The scribe adds.

சாலீவாகன சகா[ற்](ப்)தம் ௬ளாஉ௰௯க்கு மேல் செல்லாநின்ற ரத்தாக்ஷி௵ கார்த்திகைமீ ௰௬உ சனிவாரம் அமாவாசை திதி அனுஷ நக்ஷத்திரம் சித்த[ு](நா)மயோகமுங்கூடின சுபதினத்தில் சிதம்பரதலத்தி(ல்) அகிலகாரணராகிய சபாநாதர் திருவிழாக்கொண்டருளி, சபைக்கெழுந்தருளுகிற புண்ணிய காலத்திலே அடியேங்களுடைய சென்னதுக்கங்கள் நீங்கும்பொருட்டாக வுயிர்க்குயிராய் நின்ற பரமசிவன் தானே சரவண தேவனென்னும் ஆசாரிய மூர்த்தமாய் எழுந்தருளி அனுக்கிரகம் பண்ணு நின்ற முத்திமுடிவுரை எழுதிநிறைவேறிற்று, முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், இந்தப் பிரதியில் உரையுடனிருக்கிறது. இவ்வுரை நல்ல நடையிலமைந்துளது. பிரதியில் இடையிடையே ஏடுகள் பல சிதைந்துள்ளன. முதலில் 10 ஏடுகள் முறிந்துபோயின. நூல் முடிந்தபின் இவ்வுரையில் மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ள புத்தகங்களின் அட்டவணை 3 ஏடுகளில் எழுதப்பெற்றுளது.

அது வருமாறு :—

	(நூல்.)	(செய்யுட் டொகை.)
(1)	(தேவா)ரம்	௰உ
(2)	(திருவா)சகம்	உ௰க
(3)	(திருவி)சைப்பா	உ
(4)	(திருப்ப)ல்லா(ண்)டு...	க
(5)	திருப்புகழ்	௩
(6)	(கா)ஞ்சிப் புராணம்...	க
(7)	கோயி[ல்ப்](ற்)புராணம்	க
(8)	வி[று](ரு)த்தகிரிப்புராணம்	க
(9)	தணிகைப் புராணம்	௬
(10)	கூவ(ப்) புராணம்	உ
(11)	உய்யவந்த நாயனார் புராணம்...	க
(12)	திருவுந்தியார்	உ
(13)	திருக்களிற்றுப்படியார்	உ
(14)	சிவஞான போதம்	௬

	(நூல்.)	(செய்யுட் டொகை).
(15)	சிவஞான சித்தியார்	௰௯
(16)	உண்மை விளக்கம்	௨
(17)	சிவப்பிரகாசம்	...
(18)	திருவருட்பயன்	௮
(19)	விஞவெண்பா	௧
(20)	போற்றிப்பஃறொடை	௧
(21)	உண்மைநெறி விளக்கம்	௧
(22)	நிட்டை விளக்கம்	௧
(23)	(அ)ம்பலவாணையா தெசகாரியம்	௨
(24)	(தி)ருவண்ணமலையையா தெசகாரியம் ...	௧
(25)	(நெஞ்)சுவிடுதூது	௧
(26)	(துகள)று போதம்	௪
(27)	(சிற்றம்)பல நாடியார்	௭
(28)	(சிவாந) ந்தமாலை	௰௨
(28)	ஒழிவிலொடுக்கம்	௰௪
(29)	தேவிகாலோத்தரம்	௪
(30)	அவிரோதவுந்தியார்	௯
(31)	பகவற்கீதை	௨
(32)	பிரமகீதை	௫
(33)	ஞானவாசிட்டம்	௰
(34)	தத்துவராயர்	௨
(35)	தத்துவரத்திஞகரம்	௯
(36)	தத்துவாமிர்தம்	௨
(37)	குறுந்திரட்டு	௯
(38)	பாயுதுறை	௨
(39)	ஞானவிளக்கம்	௫
(40)	மெய்மொழிச்சரிதை	௨
(41)	சிவபோகசாரம்	௭
(42)	அமுத(பஞ்)சா(க்கர)ம்	௨
(43)	பதிபசுபாச விளக்கம்	௪
(44)	. . ானுபூதி விளக்கம்	௫
(45)	சிவநெறிப் பிரகாசம்	௨
(46)	மெ(ய்)ஞ்ஞான தீபம்	௧
(47)	மெ(ய்)ஞ்ஞான வெண்பா	௯
(48)	அஞ்ஞவதைப்பரணி	௭
(49)	மோகவதைப்பரணி	௫
(50)	(வை)ராகதீபம்	௫
(51)	வயிராகசதகம்	௧
(52)	ச[று](ரு)வ[க்கி](ஞ்)ஞானேத்தாம்	௯
(53)	சிவஞான தீபம்	௫
(54)	ஞானசாகர வெண்பா	௬
(55)	உபதேசமாலை	௨
(56)	போதரத்திஞகரம்	௯

(நூல்.)	(செய்யுட் டொகை).
(57) ஞானசூரியள்	௧
(58) திருமந்திரம்	௩௰௧
(59) அஞ்ஞான நிவி[ற்](ர்த்)தி	௧
(60) நிட்டானுபூதிசாரம்	௧
(61) சசிவன்னபோதை	௧
(62) மெய்க்குருவின	௧
(63) ஞானமணமாலை	௰
(64) எதிர்காலத்திரங்கல்	௩
(65) (அத்து)விதவுண்மை	௧
(66) திருவம்மானை	௬
(67) சித்தாந்த சிகாமணி	௨
(68) . . . . வீராகமம்	௩
(69) (பட்)டினத்துப்பிள்ளை நாயனார்	௮
(70) சிவாகமா[ற](ர்த்)ததெரிசனம்	௯
(71) . . . . . ஞவ நாயனார்	௩
(72) தாயுமானார்	௩
(73) திருவாய் மொழி	௮
(74) நாலடியார்	௧
(75) பிரபுலிங்க லீலை	௮
(76) சிவஞானக் கலம்பகம்	௧
(77) நெஞ்சொடுமகிழ்தல்	௨
(78) பஞ்சாக்கரப்பஃறொடை	௧
(79) பொன்வண்ணத்தந்தாதி	௨
(80) அம்மை திருவந்தாதி	௧
(81) சித்தரந்தாதி	௧
(82) தணிகையந்தாதி	௨
(83) ஆனந்தருத்திரேசரந்தாதி	௫
(84) பஞ்சாக்க(ரவ)ந்தாதி	௨
(85) கலசையந்தாதி	௧
(86) இளசையந்தாதி	...
(87) உபதேச காண்டம்	...
(88) காசிகாண்டம்	...
(89) சிந்தாமணி	...
(90) கந்தனலங்காரம்	...
(91) கந்தனனுபூதி	...
(92) போரூர் முறை	...
(93) . . . . . ள்ளைத் தமிழ்	௧
(94) தணிகையாற்றுப்படை	௧
(95) . . . . . சிரோ[ண]தயம்	௧
(96) . . . . னுபவத்துதி	௧
(97)	௧
(98) . . . . க்கியம்	௧
(99) . . . . . கத்துதி	௧

(நூல்.)				(செய்யுட் டொகை).
(100) ஏகம்பவாணராநந்தக்களிப்பு		...	...	க
(101) ஆனந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடுதூது		...	...	க
(102) (கு)கைநமச்சிவாயர்	...	...	...	உ
(103) . . ரமாசாரியார்	...	...	...	க
(104) சிவக்கியான சுவாமிகள்	...	...	...	உ
(105) கச்சியப்ப சுவாமிகள்	...	...	...	உ
(106) பழுதைகட்டியம்பலவாணர்	...	...	...	க
(107) வாரணுசிய்யா	...	...	...	க
(108) சந்திர சேகரவாக்கியம்	...	...	..	க
(109) சைவசமய நெறி	...	...	...	க
ஆக மெய்நூல் ௱௰—க்கு கூடினவுதாரணம்			...	௩௧௰

No. 1593. மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்.

MEYÑÑĀNAVIḶAKKAM.

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{1}{8} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Pages, 453. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old. Complete.

A poem bearing on Advaita Vēdānta and written after the model of the Sanskrit drama Prabōdhacandrōdaya of Kṛṣṇamiśra with abstract qualities such as Prābōdha, Mōha, Vivēka, Ḍambha personified as characters. It thus incidentally explains the nature of the Brahman, Māyā, Manas, etc., as also the leading principles, of the Bauddha, the jaina, the Pāñcarātra and other religious systems and criticises them and gives the settled conclusions of the Vēdānta. It is stated herein that it is a rendering, by the author Tiruvēṅkaṭanāthar, son of Perumāḷ Ayyar, of the Sanskrit work written by himself at the instance of his Guru Rāghavānandar. The author is said to have been a devotee of Lord Kriṣṇa and to have ruled over the Tinnevelly District as the representative of Muttuvīrappa Nāyakkar king of the Pandiya country and to have prompted Vaithinātha Nāvalar of Tiruvārūre to write the Ilakkanaviḷakkam also called the Kuṭṭitolkāppiyam. The work contains on the whole 2013 stanzas and is divided into 49, śarukkas including the Pāyiram the names of which are given in the Tamil remarks below.

Beginning :

மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்.

பாயிரம்.

திருமட ந்தைதன் காதலன் சிவந்ததாண் மலருங்
கருணை யந்தடங் கண்களு நாபியங் கமலத்
தொருகு ழந்தையு முடுத்தபொன் னுடையுந் தொடுத்த
மருமவிந்தபைந் துளவுமென் மனத்துள்வா ழியவே. (க)

பொன்னி மாநதி புடைபரந் தோங்கலிற் புதுப்பூங்
கன்னி வாழையுந் தாழையுங் காய்க்குலைக் கமுகும்
பின்னி நீள்கதிர்ச் செந்நெலுங் கன்னலும் பிறவு
மன்னி நீடிய வளவர்சோ ணாட்டொரு வள்ளல். (உ)

குழைக்கு மம்பொனிற் குயிற்றிய பன்மணிக் குன்றுந்
தழைக்கு மெண்ணிலா வரமியத் தலங்களுந் தரளத்
திழைக்கு மேழ்நிலை மாடமுங் கூடமு மெங்கு
மழைக்கு வந்தவழ் நெடுமதிண் மாதைக்கு மன்னன் (ங)

(* * * *)

சீதைகாதலனெனத் திசைக ளெட்டையு
நீதியாற் புரந்துநன் னெறிநடாத்திய
வேதபா ரகன்றிரு வேங்கடேந்திரன்
மாதயா நிதிபுவி மன்னர் மன்னனே. (கஎ)

(* * * *)

ஓதலும் ராகவா னந்த யோகியும்
போதமுள் ளோர்மனை வாழ்க்கை பூணிலென்
னேதமில் லுணர்விலா ரிடைந்து காணினும்
பேதுறு முறையினு மிருந்தென் பேறென (உஉ)

(* * * *)

சகத்தொரு பிரபோதசந்திரோ தயமெனு நாடகந்தான்
மிகுத்துரை செய்த கிருஷ்ண மிச்சிரன் மூனு நாண(ப்)
புகழ்த் திருவேங்கடேந்திரன் பூசுரர்குலத்துக் கெல்லாம்
வகுத்தகாப்பியமதாக வடமொழியதனிற் செய்தும் (உ௮)

கற்பதற் கெளிதாய் நாவிற் கனிந்துதே னூற மேலாந்
தற்பரஞ்சோதி தானாய்த் தம்முளேயுதயமாகிச்
சொற்பசுந்தமிழினாலுந் தொகுத்ததை மாதைவேந்தன்
பற்பலவருணத்தோர்க்கும் பாங்குறப்பகரலுற்றான். (உக)

பாயிரச்சருக்க முற்றும்.

(* * * *)

அத்துவிதம் வாசாம கோசரமனோதீதமசல மூலந்
தத்துவமப்பிரமேயஞ்சருவசமஞ்சச் சிதானந்தஞ் சாந்தஞ்
சுத்தமவியத்தமவிகாரமனு பவந்துரியஞ் சுயம்பிரகாச
நித்திய நிர்க்குண மனந்தநிர[த]திசயம் பிரமமென நின்ற தொ
[ன்றே. (ங)

போந்துவிகா ரஞ்சிறிதும் பொருந்தாது தன்னியல்பிற்
பொருந்தி நிற்பக்
காந்தமசை யாதிருந்து மக்காந்தத் தெதிருசி
கம்பித்தாற்போல்
வாய்ந்தவதன் சந்நிதியின் மாயை விகாரம்புரிந்து
மணிச்சூன்முற்றி
யேய்ந்த பெயர் மானதனென்றெடுத்தோத வொருமகவை
யீன்றாண் மன்னோ. (எ)

End :

அறிவுமறியுப் படும்பொருளு மறிவான்றனுமவ்விகற்பம்
பிறியமோக ஞதியர்செய் பிழைகண் முழுது பிழையாக
நெறிமையகலாத்தன்றுதை நினைத்தபடியே நிறைவேற்ற
மறிவிலகண்ட பூரணசின்மயத்தைத்தழுவி வயங்கினனுல். (உஉ)

மடிவிலாமானதன்வ[ா]யிப்ப மாயையசரோபிதம் மறைய
முடிவிலாத சின்மயமா மூர்த்தி யுபாதி முட்டகன்று
விடிவிலாத விருட்பிழம்பை விழுங்கி திமிர்ந்த வியன்சுடர்போ
னெடிய சோதிபரப்பியெங்கு நிறைந்தொன்றுகி நின்றனே. (உ௩)

(* * * *)

விரிகாசினியின் மெய்ஞ்ஞான
விளக்கமெனுமில் வியன்கதையை
யொருகா ஓ வந்துபடிப்போரு
முணர்வுள்ளுறக் கேட்போரும்
பெருகாதரவா விகத்தின்பப்
பெரும்போகங்கள் பெறுவர்பின்னும்
பரிபூரணசச்சிதானந்த
பாராவரம் படிவரன்றே

(* * * *)

போதத்தமிழ்க்கும் வடகலைக்கும்
புலவோர்தமக்கும் பொருள்விரித்துச்
சீதைக்கிறைவ னெனநீதிச்
செங்கோல் செலுத்தித்திசைபுரந்து
வேதப்பனுவன் மெய்ஞ்ஞான
விளக்காலுலகை விளக்குமெங்கண்
மாதைத்திருவேங்கடநாத
மறையோன்வாழி வாழியவே. (உ௪)

பிரபோதன்முடிசூடு சருக்க முற்றும்.

ஆக சருக்கம் ௪௰௩-க்குச் செய்யுள் உ௯௰௩.

(கு-பு.)—

இது அத்வைத வேதாந்த விஷயமானது. வடமொழியிலுள்ள பிரபோத சந்திரோதயம் என்னும் நாடக நூலே போல, பிரபோதம் (மெய்ஞ்ஞானம்), மோகம், விவேகம், இடம்பம், மித்தை, முதலியவற்றைப் பாத்திரங்களாக உருவகப்படுத்தி அமைத்துக் காப்பிய ரூபமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. சிறந்த நடையுடையது.

(1) உற்பத்திச் சருக்கம்.
(2) மோகன் அரசாட்சிச் சருக்கம்.
(3) அவித்தியாபுரச் சருக்கம்.
(4) விவேகன் வனம்புகு சருக்கம்.
(5) விவேகன் மந்திரச் சருக்கம்.
(6) விவேகன் ஒற்றுக்கேள்விச் சருக்கம்.
(7) விவேகன்சேனைகரந்துறை சருக்கம்.
(8) சத்துவச்சிரத்தை தூதுச் சருக்கம்.

(9) மோகனெற்றுக்கேள்விச் சருக்கம்.
(10) இடம்பனுக்கு ஓலைவிடு சருக்கம்.
(11) இடம்பாங்காரச் சருக்கம்.
(12) மோகன் காசிபுகு சருக்கம்.
(13) சாருவாகச் சருக்கம்.
(14) கலிச் சருக்கம்.
(15) மித்தியாதிட்டிச் சருக்கம்.
(16) சிரத்தை போக்கிடையூற்றுச் சருக்கம்.
(17) சாந்திச் சருக்கம்.
(18) சமணனுதியர் சருக்கம்.
(19) வயிரவிவதைச் சருக்கம்.
(20) சிரத்தை மீட்சிச் சருக்கம்.
(21) விவேகன் போதகரை வரவழைத்த சருக்கம்.
(22) உபநிடதை வேள்விச் சருக்கம்.
(23) சக்கரதீர்த்தச் சருக்கம்.
(24) காமனுதியர் காசிபுகு சருக்கம்.
(25) நியாயன்றூதுச் சருக்கம்.
(26) காமனுதியர் வீரலாபச் சருக்கம்.
(27) நிரூபகாதியர் வீரலாபச் சருக்கம்.
(28) விவேகன் காசிபுகு சருக்கம்.
(29) படையெழுச்சிச் சருக்கம்.
(30) காமனுதியர் வதைச் சருக்கம்.
(31) உலகாயதன் வதைச் சருக்கம்.
(32) புத்தர் வதைச் சருக்கம்.
(33) சமணர் வதைச் சருக்கம்.
(34) மோகன் வதைச் சருக்கம்.
(35) மானதன் புலம்புறு சருக்கம்.
(36) கலைமகள் தேற்றச் சருக்கம்.
(37) விவேகன் முடிசூடு சருக்கம்.
(38) மாயைச் சருக்கம்.
(39) மீமாஞ்சச் சருக்கம்.
(40) சமுச்சயன் சருக்கம்.
(41) சாங்கியமதச் சருக்கம்.
(42) தார்க்கிகன் மதச் சருக்கம்.
(43) வேதாந்தி மறுத்தற் சருக்கம்.
(44) யோகமதச் சருக்கம்.
(45) பாஞ்சராத்திரச் சருக்கம்.
(46) சைவசித்தாந்திச் சருக்கம்.
(47) வேதாந்தச் சருக்கம்.
(48) பிரபோதன் முடிசூடு சருக்கம்.

என 48ம், பாயிரச்சருக்கம் ஒன்றும் ஆக 49 சருக்கங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுளது. மொத்தம் 2,013 விருத்தங்கள் கொண்டது.

பிரமம், மாயை, மனம், மோகம், அகங்காரம் முதலியவற்றினிலக்கணங்களும், காமக்குரோதாதிகளுண்டாயபோது உண்டாகும் மெய்ப்பாடுகளின்

தன்மைகளும், உலோகாயதம், பௌத்தம், ஜைனம், பாஞ்சராத்திரம் முதலிய மதங்களின் தன்மைகளும் அவற்றின் கண்டனமும், தர்க்கத்தின் சிறப்பும், வேதாந்தத்தின் நிச்சயம் இன்னதென்பதும் ஆகிய இவைபோன்ற பல விஷயங்கள் இந்நூலில் நன்குபெறப்படும். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

இந்நூலாசிரியர் திருவேங்கட நாதர் என்னும் ஓர் அந்தணர். இவர் இராகவானந்தர் என்னும் தமது குருவின் கட்டளைப்படி இந்நூலை முதலில் வடமொழியிற் செய்து, பின்பு அனைவர்க்கும் பயன்படும் வண்ணம் தமிழிலும் இயற்றினர்.

இவர் சோழநாட்டிலே * மாதை என்னும் ஊரிலிருந்த ஸ்மார்த்தப் பிராமண வகுப்பினராகிய பெருமாளையர் என்பவரது புத்திரர். கி. பி. 1682 ல் பாண்டிநாட்டைப் பரிபாலித்துவந்த முத்துவீரப்ப நாயகரின் பிரதிநிதியாகத் திருநெல்வேலியைப் பரிபாலித்து வந்தவர். திருவாரூர் வைத்தியநாத நாவலரைக்கொண்டு 'இலக்கணவிளக்கஞ் செய்வித்தவர். கண்ணபிரானிடத்துமிகுந்த பக்தியுடையவர்.

No. 1594. மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

MEYÑÑĀNAVIḶAKKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 15⅓ × 1½ inches. Pages, 392. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, Good. Appearance, New.

Complete.

Same work as the above

Colophon :

மெய்ஞ்ஞான விளக்கம் எழுதி நிறைவேறியது. சாதாரண ஞு சித்திரைமீ" உகூ௨ பச்சையப்ப வாத்தியாரால் எழுதி நிறைவேறியது.

English 1851. [29-12-94].

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உளது.

No. 1595. மோகவதைப்பரணி.

MŌHAVADAIPPARAṆI.

Pages, 79. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 149*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

An allegorical work on Advaita Vēdānta by Jōtiprakaśar disciple of Tattvadēśikanāyanār. Herein, spiritual knowledge is represented as a valorous ḳnight conquering Moham or nescience who is represented as a king. The work belongs to a class of Prabandam called Paraṇi.

---

* மாதை, திருவாமாத்தூருக்கொரு பெயர்; இவ்வூர் தென்னாற்காடு ஜில்லா விழுப்புரம் தாலூகாவில் உள்ளதென்பர்.

Beginning :

மதிபரிதி நீர்தீகால் வானவனியியமான(ன்) வடிவாயெல்லா
வதிபதியுமாயனேத்துமாகியல்லாவறிவுருவை மறைமுடிவையகத்துள்வைப் [பாம்.

(* * * *)

ஐந்துபுலனுக்குமிசை வாகவிறைபொற்ரு
ளறுசமய நூலின்முடி வற்றபொருள் காண
வுய்ந்துபுகு முத்தி[யுமு](யை)யுடம்புட னுளத்தே
விளங்கிட வுளங்கையின் விளங்கனியை யொத்தே. (உ௰)

(* * * *)

கடைதிறப்பு.

பண்ணூர்மொழி யமிர்தந்தரு பவளந்திற வாதே
கண்ணூலுயி ருண்பீர்கடை திறமின்கடை திறமின். (க)

உருவாய்வரு பெருமானை யுளங்கொண்டெவ ருடனுந்
திருவாய்மலர் திறவீர்கடை திறமின்கடை திறமின். (உ)

End :

துஞ்சவின்றி யுணர்வின்றி மயலின்றி யயலுந்
தொடர்புமின்றி யிடரின்ப முதலின்றி யெவையு
மெஞ்சவின்றி யிதுவென்னு மியல்பின்றி யுளதா
மியாவையும் பிரமமாகிய திருந்தபடியெ. (உ௰)

(* * * *)

உன்னவரிதென் றுபதிடதங்க ளோதும்பொருளை யொருமொழியிற்
சொன்ன விரகிளைப் பாடீரே சொரூபானந்தனைப் பாடீரே. (௫)

பவமாயம்வேரறப் பார்த்திறைவன்
பதத்திலும் பண்டை நாமொழிந்து
சிவமாயிருந்தமை பாடீரே
சிவப்பிரகாசனைப் பாடீரே,

* * * *

மூவர்தேவர் வாழியென் று முடிவணங்கு மிருகழற்
றேவதேவன் வாழியே சிவப்பிரகாசன் வாழியே. (௰உ)

அலவா மென்றங் கலையுறு தர்க்கப் [பி](ப)சாச மோசகன்வாழியே
யதுநீயென்றங் கருமறை சுச்சத்திறேதுமோர் பொருள்வாழியே
சொலவரலென் றுந் தொடர்வறுசற்சிற் சுகாதிகாரணன் வாழியே
சொரூபானந்தன் கழல்புனை தத்துவப் பிரகாசமாமுனி வாழியே.

௰௩ தாழிசை.

Colophon :

மோகவதைப் பரணிமுற்றிற்று, முற்றும்.
கருத்திற்சஞ்சலந்திருத்திக் கண்டுகொண்டிருச் சிற்றம்பலம்.

(சு-பு.)—

இது, * தத்துவதேசிக நாயனாரது சிஷ்யராகிய சோதிப்பிரகாசர் இயற்றிய நூல்களுள் ஒன்று. அத்வைத மத விஷயமானது. மோகமென்பதை ஓர் அரசனாகவும், ஞானமென்பதை அவனைச்சயிக்கும் ஒரு சிறந்த வீரனாகவும் உருவகப்படுத்தி ஞானத்தைத் தலை மகனாகவைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளது.

---

* இந்நூலையும் அஞ்ஞவதைப் பரணியையும் தத்துவதேசிக நாயனார் இயற்றவில்லையென்பதைச் செந்தமிழ் முதல்தொகுதி. 288—9 ஆம் பக்கங்களிற் காண்க.

இதில், அறிவின்மை யென்னு மாதினிடத்து மனமென்னும் மைந்தன் தோன்ற அவனுக்கு அபேக்ஷை, உபேக்ஷையென்னு மிருமனைவியரிடத்து முறையே மோகன், விவேகனென மைந்தரிருவர் தோன்ற மனமென்பவன் அபேக்ஷை யென்னும் மனைவியிடத்து அன்பு வைத்ததனால் அவள் மைந்தனாகிய மோகனுக்கே அரசுத் தன்மை முற்றுமளிக்க அதனால் அவன் விவேகனுக்குச் சிறிதும் இடந்தராது அரசுசெலுத்தும்போது அவனை விவேகன் உபாயத்தினாற் செயித்தனனென விஷயம் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. செய்யுள் நடை சிறந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது

No. 1596. ரிபுகீதை.

RIPUGĪTAI.

Pages, 82. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1579
Complete.

A treatise on Advaita Vēdānta. It is a prose rendering in Tamil of the Sanskrit Ṛbhugītā, vide No. 4567 of the D.C.S. MSS. Vol. IX. The headings of the various Prakaraṇas are given in the Tamil remarks below.

Beginning:

ரிபு கீதை, ஆத்ம நிர்ணயப் பிரகரணம்.

சின்மாத்திர சொரூபமாயிருக்கிற பிரமமே கேவலனாய், தத்துவனாய், பரமானந்த சொரூபனாய் அகண்[டையி](டா)காசனாய்ச் சருவோத்தமனாயிருக்கிற ஆத்மா. முன்னே பிரம வித்துக்களாயிருக்கிற ரிஷிகளெல்லாருமொருகாற்கூடி, சனற்குமாரரை யுக்தமாயிருக்கிற ஞானசொரூபத்தைக் கேட்டார்கள்.

வாருமையா பகவானே! தேவரீர் சகல பாவமுமற்றவர் சகல சொரூப தத்துவமுமறிந்தவர். ஆத்மஞான சொரூபர். உம்மாலே யற்புதமாயிருக்கிற ஆத்மானுவ விதமெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. எங்களாலேயும் வெகுகோடி காலம் கே[ழ்](ட்)கப்பட்[டு](ட)து. அப்படியிருந்தும் எங்களுக்குத் திருப்தியில்லை. இப்போ(து) ரிபுவானவர் நிதாகரென்கிற ரிஷிக்கு யாதொரு தத்துவஞ்சொன்னாரதை எங்களுக்குச் சொல்லும் என்று கேட்ட ரிஷிகளைப் பார்த்து அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகேட்டு மிகவும் செவிகுளிர்ந்து சந்தோஷித்து யோகியாயிருக்கிற சனற்குமாரரானவர் ஆத்மானுவ நித்தமுத்தனாயும் சின்மாத்திர சொரூபமாயுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்.

சனற்குமாரர் சொர்லும்படி:—வாருங்கோள் ரிஷிகளே (. . . . . :) சொல்லுகிறோம் கேளுங்கோள்; ரிபுவென்கிற ரிஷியானவர் அன்புடனே மிகவும் பிரமலோகத்திலும் விசேசமாகப் பதரிகாசிரமத்தை யடைந்து நிதாகரென்கிற ரிஷியுடைய கிருகத்திலே போய் அவராலே பூசை பண்ணப்பட்டு அவராலே கொடுக்கப்பட்ட அன்னபானாதிகளையும் [பொ]

(பு)சித்து வெகுவாயுபசாரத்தை யல்டைந்தபிறகு நிதாகரைப்பார்த்து(ச்) சொல்லும்படி :—

வாருமையா நிதாகரே! நீர் பண்ணின உபசாரம் தமக்கொன்றும் மெள்ளளவானுலும் நாம் பொசித்ததுமில்லை; நீர் சொன்னத்திலே ஒரு வார்த்தையுஞ் சத்தியமில்லை; நீர் தாம்நாம்தாம் பின்னையொருத்தன்ருன் ஒரு காலத்திலும் ஒருக்காலும் இல்லையென்று சொல்லி அவர் நிதாகர் மடத்தைவிட்டுப்போன பிறகு நிதாகரானவர் செய் நன்றியறியாதவரென்றுநிச்சயித்து ஆதரியாமற் சும்மாயிருந்தார். அதின் பிறகும் வந்தவுடனே திரும்பவுமுபசாரத்தையடைந்து நன்ருய்ப் பொசித்த பிறகு முன்போலே தானே சொல்லித்திரும்பிப்போனுர் (. . . . .)

End:

நித்தியமும் [பிரமம்] பிரமானந்த சொரூபமே. அநித்தியமும் பிரமானந்த சொரூபமே. நித்தியாநித்ய மற்ற[ம]தும் பிரமானந்த சொரூபமே. வேதமும் பிரமானந்த சொரூபமே. சாத்திரமும் பிரமானந்த சொரூபமும் வேதசாத்திரங்களிலே சொல்லலப்பட்ட வனுவய வியதிரேகையும் பிரமானந்த சொரூபமே. இதுக்கெட்டாததும் பிரமானந்த சொரூபமே. சொல்லப்பட்டதும் பிரமானந்த சொரூபமே. பிரமானந்த சொரூபத்தை யன்னியிலே வேறே யொருவஸ்துக் காலத்திரயத்திலேயுமில்லவேயில்லை.

பிரமமே சத்தியம்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த நூல்களுள் ஒன்று. வடமொழியினின்று மொழி பெயர்த்துத் தமிழாற் செய்யப்பட்டது. ரிபு என்னும் பெரியார் நிதாகரென்னும் ரிஷிக்குச் சொல்லுவதாக அமைந்துளது.

(1) ஆத்ம நிர்ணயப் பிரகரணம், (2) அநாத்ம நிர்ணயப் பிரகரணம், (3) அஹம்பிரஹ்மப் பிரகரணம், (4) த்வம்ப்ரஹ்மப் பிரகரணம், (5) சர்வமுமனுதிப் பிரகரணம், (6) சர்வமுமித்தியாப் பிரகரணம், (7) சின்மாத்திரப் பிரகரணம், (8) அகண்டாகாசப் பிரகரணம், (9) நித்யானுபவப் பிரகரணம், (10) சச்சிருங்கப் பிரகரணம், (11) சர்வம்பிரஹ்மப் பிரகரணம், (12) பிரமாஸ்தப் பிரகரணம், (13) பிரமதர்ப்பணப் பிரகரணம், (14) ஆத்மநித்ய ஹோமப் பிரகரணம், (15) சீவன்முத்திப் பிரகரணம், (16) பிரமானந்த சொரூபப் பிரகரணம் முதலிய பல பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுளது. இதைச் செய்தவர் பெயர் விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமுளது.

No. 1597. ரிபுகீதை.

RIPUGĪTAI.

Pages, 72. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 85*a* of the MS. described under No. 1437.

Contains from the 1st to the 15th Prakaraṇa.

Same work as that described above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. ஆயினும் இதில் முதலிலிருந்து 15-வதாகிய சீவன் முத்திப்பிரகரணம் இறுதியாகவுள்ளது. ஆகையால் இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

No. 1598. * விவேகசாரம்.

VIVĒKASĀRAM.

Pages, 64. Lines 8 on a page.

Begins on fol. 255*a* of the MS. described under No. 1423.

Incomplete.

Same work as that described under R. No. 338 of the Triennial Catalogue of MSS. The MS. described therein is a copy made from this one.

(கு.பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 338-ஆம் நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி. அதிலுள்ள அளவே இதிலும் உளது.

No. 1599. விவேகசாரம்.

VIVĒKASĀRAM.

Pages, 50. Lines 7 on a page.

Begins on fol. 16*a* of the MS. described under No. 1551.

Incomplete.

Same work as the above.

Beginning.

இது முன் பிரதிபோனறது. முதலிலிருந்து அஞ்ஞான ஸ்வரூப நிரூபணம் வரையில் உள்ளது. ஆதலால் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

No. 1600. விவேகசாரம்.

VIVĒKASĀRAM.

Pages, 284. Lines 8, 9 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1506.

Contains the Adhyāyas 1 to 14 and 22 to 45.

Similar to the work described above. The headings of the Adhyāyas as found in this MS. is given below at the end.

The last portion of the 14th Adhyāya and the Adhyāyas 15 to 21 are not found in this MS. The work is also called Vāsudēvamanana

---

* இது முதல் 6 நம்பர்களிலுள்ள புத்தகங்களிற் கூறப்படும் விஷயங்களும் புத்தகப் பெயரும் ஒன்ருயிருப்பினும் நடையிலும், அதிகாரப் பாகுபாடு முத லியவற்றிலும் அவற்றுள் ஒன்றற்கொன்று மிக்க வேறுபாடுண்மையின் தனித்தனியே முதலும் இறுதியும் காட்டி அதிகாரப் பாகுபாடும் காட்டப்பட் டிருக்கிறது.

probably after the name of the author Vāsudēva as it is so given in the colophon at the end of some of the Adhyāyas.

Beginning :

விவேகசாரம். அத்தியாரோபாபவாதம்.

அத்தியாரோபா(ப)வாதங்களினாலே பி[று](ர)மசொரூபத்தையறியவே [ணு](ண்டு)ம் என்று சாஸ்திரத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்[குது](கிறது). ஆகையாலே அந்த அத்தியாரோபாபவாதத்தை நிரூபிக்கிறோம். அத்தியா(ரோ)பமாவதேதென்றால் வஸ்துவினிடத்திலே அவஸ்துவினுடைய ஆரோபம் அத்தியாரோபமென்று சொல்லப்படும்.

(* * * *)

Colophon of 13th Adhyāya :—

இதி ஸ்ரீ வாசுதேவயெதீசுரராலே சொல்லப்பட்ட விவேகசாரத்தில் அஞ்ஞானப் பிரகரணம்.

End:

இதெல்லாங்கூடி சாக்கிர[த](த்து) ஸூப்ன [ஸுஷு](சுஷு)ப்[பி]தியவத்தைகளாச்சுதாகையாலே யிந்த அவஸ்தாத்தி[றை](ர)யத்துக்கும் சாட்சியாய் நித்தியனாய் நிர்விகாரனாய் ஆனந்த [சு](சொ)ரூபனாய் ஆ[ற்](ன்)மாவே நானென்று எவனறி[கு]கிறானோ அவனே முத்தனென்று சாத்திர சித்தாந்தம்.

Colophon :

சஙஞ—அத்தியாயம் மு[த்து](ற்றும்.)

பிரகரணங்கள்.

(1) அத்யாரோபாபவாதம்.
(2) சாதன சதுட்டயம்.
(3) பிரபஞ்சம்.
(4) துக்கவிசாரம்.
(5) கர்மவிசாரம்.
(6) ராகத்துவேஷாதி.
(7) ஆன்மானன்மவிவேகம்.
(8) ஸ்தூலசூட்சுமகாரணம்.
(9) அவஸ்தை.
(10) பஞ்சகோசம்.
(11) சச்சிதாநந்தம்.
(12) ஆத்மஸ்வருபம் அகண்டத்வம்.
(13) அஞ்ஞானம்.
(14) ஞானஞ்ஞாநம்.
(22) பிரியதமத்துவம்.
(23) சர்வசாரசங்கிரகமனனம்.
(24) ஆன்மானன்மவைலக்ஷண்யம்.
(25) தாபத்திரயம்.
(26) பிரதிபந்தத்திரையமனனம்.

(27) நவவிதவிசாரம்.
(28) வயிராக்கியபோதோபாதி.
(29) வாசனாத்திரையமனனம்.
(30) ஸ்வாஸனப்ரதிபந்தமனனம்
(31) சிரவணமனன நிதித்தியாசனம்
(32) ஷடூலிபமலிங்கம் (?)
(33) தத்துவம்.
(34) பிரம்மசரியம்.
(35) அசிஹவாதி.
(36) சைதன்யபேதம்.
(37) பஞ்சப்பிரமை.
(38) பிராரத்[துவ](த)த்தி[ை]ரயம்.
(39) சஞ்சிதப்பிராரத்தாகாமியம்.
(40) பிரளேயம்.
(41) தார்க்கிகாதிகள்.
(42) பிரம்மவித்துவாவரீயபரிஷ்டம்.
(43) ஸ்த்தாவஸ்தை.
(44) தாதாத்மியம்.
(45) அத்தியாரம்பம்.

குு-பு.)—

இவ்வத்தியாய அட்டவணை ஏட்டிலுள்ளபடியே எழுதப்பட்டது. 14-வது அத்தியாயத்தினிறுதியிற் சிறுபாகமும் 15—21 அத்தியாயங்களும் இதில இல்லை. மற்றைப்பகுதி முற்றுப்பெற்றிருப்பதாகவே தோற்றுகிறது. இதிற் சில அத்தியாயங்களினிறுதியில் "இதி ஸ்ரீ வாசுதேவயதீசுரராலே சொல்லப்பட்ட விவேகசாரம்" என்றுள்ளமையின் இஃதன்னோராற் செய்யப்பட்டதெனத் தெரிகின்றது. இந்நூற்கு வாசுதேவமனனம் என்ற பெயர் வந்ததும் இனாற்போலும்.

No. 1601. விவேகசாரம்.

VIVĒKASĀRAM.

Substance, Palm-leaf. Size $11\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{3}$ inches. Pages, 275. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, Fair. Appearance, old.

Complete in Ādhyāyas 1 to 26.

Similar to the work described above. The headings of the Adhyāyas as found in the MS. is given below in Tamil at the end of the extract.

Beginning :

விவேகசாரம்.

முதலாவது அத்யாரோப அபவாதவர்ணகம்.

அத்யாரோப அபவாதங்களினாலே பிரமசொரூபத்தையறியவேணும்.

அத்யாரோபமாவதேதென்றால் வஸ்துவினிடத்திலே அவஸ்துவினுடைய வாரோபம் அத்யாரோபம்; அஃதெப்படியென்றால் திட்டாந்த பூருவகமாக நிரூபிக்கிறோம்.

அந்த திட்டாந்தம் ஏதென்றுற் சொல்லுகிறேம் :—

சுத்தியிலே ரசத(ா)த்தியாரோப மெப்படியோ ரச்சுவிலே சர்ப்ப அத்தியாரோபமெப்படியோ தாணுவிலே புருஷா [அ]த்தியாரோபமெப்படியோ கானலிலே செலா [அ]த்தியாரோபமெப்படியோ ஆகாசத்திலே நீலபீதாத்தியாரோபமெப்படியோ அப்படியே நிஷ்பிரபஞ்ச ரூபராயிருக்கிற ஆ[ற்](ன்)மாவினிடத்திலே பிரபஞ்சத்தினுடைய ஆரோபமத்தியாரோபம் ; இந்த அத்யாரோபம் எதனுலே வந்ததென்றுல் அதிட்டான அ[க்கி](ஞ்ஞா)னத்திஞலே வந்தது ; அஞ்ஞானத்தினுடைய சொரூபத்தை இனிமேல் விவரமாக நிரூபிக்கிறேம்.

End:

குருசொன்ன வர்த்தத்துக்கு விபரீதாஸ்பதந்தோணுகிறது. இதுக்கு நிவிர்த்தி, திரும்பத் திரும்ப மனனம் பண்ணுகிறது. விபரீதபாவனே துராக்கிரவக்ததையாவனுன் சோத்திரிய[ன]னுன் பண்டித[ன்]னுன் விரத்தனென்று இந்தத் தேகேந்திரியாதி சங்காதத்திலே ஆத்மபுத்திவருகிறது. இதுக்கு நிவிர்த்தி நிருத்தியாசனம்பண்ணுகிறது. வாவிப்பிரதிபெந்தமாவன :—ஒரு பாவகர்மம் முமுட்சுவுக்கு ஒரு விஷயத்திலே ரூடமாய்த் தயாரூபமான ஆசுத்தியைப் பிறப்பிக்கும் ; அந்த ஆசத்தி சிறிது சென்மங்களைக் கொடுக்குமாகையால் இதுக்கு நிவிர்த்தி இந்த ஆசத்திபிரவாமலிருக்கிறது.

Colophon:

இருபத்தாருவது ஞானப்பிரதிபெந்தாகிதமு மதுநிவிர்த்தியும் நிரூபணவர்ணக முற்றும். (ஏட்டின் எண்)

(1)	அத்தியாரோப அபவாதவர்ணகம்	1
(2)	சாதன சதுட்டையவர்ணகம்	8
(3)	ஆத்மானுத்மக லட்சணவர்ணகம்	12
(4)	துக்க நிரூபணவர்ணகம்	16
(5)	திரிவிதகர்மத்திரய நிரூபணவர்ணகம்	27
(6)	இராகத்துவேஷ நிரூபணவர்ணகம்	39
(7)	ஆத்மானுத்ம நிரூபணவர்ணகம்	48
(8)	சரீரத்திரய நிரூபணவர்ணகம்	55
(9)	அவத்தாத்திரயசாட்சி நிரூபணவர்ணகம்	70
(10)	பஞ்சகோச விதிரிக்தமவர்ணகம்	78
(11)	சச்சிதானந்த நிரூபணவர்ணகம்	87
(12)	அகண்டத்துவ நிரூபணவர்ணகம்	97
(13)	சத்தவித நிரூபணவர்ணகம்	107
(14)	பஞ்சப்பிராண[ம்] நிவர்த்தி நிரூபணவர்ணகம் ...	108
(15)	தாதான்மிய நிரூபணவர்ணகம்	109
(16)	தாபத்திரய நிரூபணவர்ணகம்	111
(17)	வாசனுத்திரய நிரூபணவர்ணகம்	112
(18)	அஞ்ஞானதிதி நிரூபணவர்ணகம்	116
(19)	ஆத்மாவுக்கு அசங்கத்துவநிரூபணம்	122
(20)	அகரத்துவ நிரூபணவர்ணகம்	124
(21)	அபோகத்துவ நிரூபணவர்ணகம்	126
(22)	சிரவணுதி நிரூபணவர்ணகம்	127
(23)	தத்வவிசார நிரூபணவர்ணகம்	130

(24) வைராக்கியபோத நிரூபணவர்ணகம் 131
(25) சிவேசுவரசொரூப நிரூபணவர்ணகம் 133
(26) ஞானப்பிரதிபெந்தமுமதுநிவிர்த்தியும் 138

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிகளினின்றும் நடையில் மிக்க மாறுபாடுடையது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்த்தியாயிருக்கிறது.

No. 1602. விவேகசாரம்.

VIVĒKASĀRAM.

Pages, 326. Lines 8 on a page.

Begins on fol 1*a* of the MS. described under No. 1544

Complete.

Same work as the above. The colophon at the end of the MS. attributes the authorship to Vāsudēva.

Colophon:

இருபத்தாறுவது ஞானப்பிரதிபெந்தமுமதுக்கு நிவிர்த்தியும், நிரூபண வர்ணக முற்றும்.

குருவாசுதேவேந்திரசுவாமியாற் சொல்லப்பட்ட விவேகசாரமுற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது, ஏடுகள் சிதிலமாயிருக்கின்றன. இதிலும் இறுதியில் "குருவாசுதேவேந்திர சுவாமியாற் சொல்லப்பட்ட விவேகசாரம்" எனக் குறிக்கப்பட்டுளது.

No. 1603. விவேகசாரம்.

VIVĒKASĀRAM.

Page, 590. Lines, 7 on a page.

Beings on fol. 65*a* of the MS. described under No. 1492.

Incomplete. Contains the Adhyāyas 1 to 39.

Similar to the work described above. The work appears to have been based on the Sanskrit Vivēkasāra described under No. 1399 of Notices of Sanskrit MSS., by Rajēndralāl Mītra. Vol. IV.

Beginning:

அத்தியாரோபமபவாதத்தினலே பிரமத்தை யறியவேணுமென்று சாஸ்திரங்களிலே சொல்லுகிறபடியினலே அந்த அத்தியாரோபத்தை முன்னே சொல்லுகிறோம்.

அந்த அத்தியாரோபமாவது ஏதென்றால், ஒரு வஸ்துவினிடத்தில் அன்னிய வஸ்துவாய்த்தோ[ணு](ன்று)கிறது அத்யாரோபம்.

அதெப்படியென்றால் திருட்டாந்த பூர்வகமாய்ச் சொல்லுகிறோம். கிளிஞ்சலிடத்திலே வெள்ளியும், பழுதையினிடத்திலே பாம்பும், கட்டையிட்

திலே கள்ளனும் கானலிலே தண்ணீரும் ஆகாசத்தினிடத்திலே கறுப்பும் எப்படியாரோபிச்சுதோ அப்படிப்போல இந்த நிட்பிரீபஞ்ச சொரூபஞு கிய ஆன்மாவிடத்திலே பிரபஞ்சாரோபமே யத்தியாரோபம்.

. அந்த அத்தியாரோபம் எதினுலே வந்ததென்ருல் அ[க்கியா](ஞ்ஞா)னத் தாலே வந்தது; அந்த அஞ்ஞானத்தி[னி](னுடை)ட(ய) சொரூபத்தைப் பின் னுலே விகசிதமாய்த் தெரியச்சொல்லுகிருேம். இப்போ(து) சங்க்ஷேப மாய்ச் சொல்லுகிருேம்.

அதெப்படியென்ருல் லோகஞானமே பிரகிருதியென்றும், மாயையென் றும், வித்தையென்றும், தமசென்றும் இந்தப் பிரகாரமனேக விதமாய்ச் சொல்லப்படும்; இ[து](வை)களில் பிரகிருதியாவதேதென்ருல் குணத்துகளு டைய சாமானிய அவஸ்தைகளுக்குப்பிரகிருதியென்றும், பிரளயாவஸ்தை யென்றும் மகாசுழித்தியவஸ்தையென்றும் சொல்லப்படும்; இந்தக் குணத் துகளுடைய சாமானியா வஸ்தைகளுக்குத் திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிருேம்.

End :

அதிஷ்டான சைதன்னியமும் பிரதி விம்பசைதன்னிய முக்கூடி ஈசுவா னென்று சொல்லுவோமென்ருல். . . . திவிம்பமும் கேவலாதிஷ்டான சைதன்னியமும் நிருவிகார சைதன்னியம். . . . விகாரமான ஈசு(வ)ர த்துவஞ் சொல்லக்கூடாது; ஆகையினுலே மாயையும் மாயைபதிஷ்டான சை(தன்னிய)மாயையிலே பிரதி விம்பிச்ச சைதன்னியமும் இந்த மூ[னு] (ன்று)ங்கூடி ஈசுவரனென்று சொல்லப்படும். இந்தப் (பிரகரண)த்தில் சீவேசுவரர்களையெங்கே நிருபிக்கப்பட்டதென்ருல் வித்தியாரண்ணிய சுவா மிகள் சப்தப் பிரகரணத்தில் நிருபிச்சிருக்கிருர். இந்தப் பிரகர(ண)த்தில் சீவேசுவரருடைய (. . . . .) முத்தனென்றும் உபாதிரகிதனென்றும் நிருவிகாரனென்றும் நிச்சங்கனெ ன்றும் நிரவியனென்றும் சுருதி மிருதி புராணங்கள் கோஷிக்[கு](கின்றது) சமுசயமில்லே. சித்தம்.

Colophon :

சீவேசுவர நிருபணம் சமாப்தம். முப்பத்தெட்டாம் சுலோகம் முற்றும்.

அதிகாரங்கள்.

(1)	அத்தியாரோபமாவது	க
(2)	அபவாதமாவது	க0
(3)	சாதன சதுஷ்டயமாவது	கஉ
(4)	பிரபஞ்சமிரண்டு பதார்த்தமாவது	கரு
(5)	துக்கம் ஆகந்துகமோ சுபாவீகமோ	உக
(6)	கர்மத்திரயமாவது	௩க
(7)	ராகத்துவேஷ விலட்சண மாவது	ச௩
(8)	ஆன்மாஞன்மமாவது	ருச
(9)	சரீரத்திரயத்திற்கு விலட்சணமாவது ...	சுஉ
(10)	அவஸ்தாத்திரய ஸாக்ஷியாவது	அஉ
(11)	பஞ்சகோச விலட்சணமாவது	கூஉ
(12)	சச்சிதானந்த லட்சணமாவது	௱ச

(13) அகண்டத்துவ லட்சணமாவது ௱௰௫
(14) அஞ்ஞானசொரூப லட்சணமாவது ௱௨௬
(15) ஞாணுஞ்ஞான லட்சணமாவது ௱௪௧
(16) சரீரத்திரய லட்சணமாவது ௱௬௧
(17) தாபத்திரய லட்சணமாவது ௱௯௪
(18) பிரதிபந்தத்திரயமாவது ௱௯௫
(19) ஆதியாத்மீக வாதிதெய்வீக ஆதிபெளதீகமாவது. ௱௯௯
(20) நவவிதசம்சாரமாவது ௨௱
(21) ஞானவைராக்கியவுபரதியாவது ௨௱௧
(22) வாசனாத்திரயமாவது ௨௱௪
(23) அசுரவாசனைக்குருலட்சணமாவது ௨௱௯
(24) சிரவணமனனநிதித்யாசனமாவது ௨௱௰௪
(25) சம்சய அசம்பாவனை விபரீதபாவனையாவது ... ௨௱௰௬
(26) சட்விதலிங்கநிர்ணயமாவது ௨௱௰௯
(27) தத்துவநிரூபணமாவது ௨௱௨௨
(28) பிரமசரியமாவது ௨௱௨௩
(29) முமுட்சுக்களுடைய இந்திரிய அந்தக்கரணவோய்
வுதலாவது ௨௱௨௪
(30) சப்தவிதசைதன்யமாவது ௨௱௨௬
(31) பஞ்சப்பிரமையாவது ௨௱௨௭
(32) பிராரப்தத்திரயமாவது ௨௱௨௮
(33) சஞ்சிதாகாமியப்பிராந்தியமாவது ௨௱௩௨
(34) வேதாந்த வியதிரிக்தமானவர்கள் வேதாந்த சிரவ
ணத்துக்கு வந்தவரை மிரட்டுகிற விதமாவது. ௨௩௯
(35) பஞ்சவிதமுத்தியாவது ௨௪
(36) சீவன்முத்தரை ஞானியல்லவென்று சொல்வதா
வது ௨௪௪
(37) ஆன்மாவுக்குச்சப்தாவத்தையாவது ௨௪௭
(38) தாதான்மியத்திரயமாவது ௨௫௧
(39) சீவேசுவரஸ்வரூபமாவது ௨௫௪

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிகளினும் வேறானது ; இராஜேந்திரலால்மித்ரா காட்லாக் தொகுதி (Vol.) IV,1399-ஆம் நம்பர் பிரதியின் மொழி பெயர்ப்பாக இருக்குமென்று தோற்றுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை. பிரதிமிகச்சிதிலம். பிழைகள் மிகுதியாகவுள.

No. 1604. வேதாந்தசூளாமணி மூலமுமுரையும்.

VĒDĀNTACŪḶĀMAṆI WITH COMMENTARY.

Page, 169 Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1482.

Complete with commentary.

A Tamil rendering by Śivaprakāśasvāmigaḷ of Tuṟaimaṅgalam of the Vēdāntaparicchēda forming part of the Vivēkacintāmaṇi a work in Kanarese by Nijaguṇayōgi. It explains the differentiations between the perceiver and the thing perceived, the nature of the bliss arising from understanding the Mahāvākyas and the nature of the identity of the individual soul with Paramātman as stated in the Uttaramimāṁsā.

Beginning:

தருணமா துமைமுகத் தாம ரைக்கெழு
மருணனா மெனவுதித் தடியர் பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம்.

எ-து, அம்மையுடைய இளமையாகிய வதனாம்புய முகைக் கு[ை]தயமாகிய வாலசூரிய னென்னும்படிக்கு உதித்து அடியரிடத்திற் செய்கின்ற கருணையாகிய . . . . மதங்களையுடைய கசமுகக் கடவுளினது பாதாரவிந்தங்களைச் சிரத்தின்மேல் வைத்துக்கொள்ளா நின்றோ மென்றவாறு.

அருமறையின் பொருடெரித்த விவேகசிந்தா மணியதனு
ளுறைவேதாந்தப்
பொருளினைமுந் நீர்வரைப்பி னுலகறியச் செந்தமிழாற்
புனைதல் செய்தான்
பெருகுசுவை நறவொழுகு செஞ்சொன்மல ராற்புனைபாப்
பெருந்தண் மாலை
கருமிடற்று வானவர்க்கே சாத்துசிவப்பிரகாசன்
கவிஞர் வேந்தே.

(* * * *)

சீர்கொண்ட வருமறையின் முடியணியைத் தெய்வ
சிகாமணியை யடியவர்தங் கண்மணியைமாயைப்
பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் தினமணியை முக்கட்
பெருமணியை யகத்தினுக்கோர் விளக்காக விருத்தி
யேர்கொண்ட விவேகசிந்தா மணியெனு நூலதனு
ளெடுத்தியம்பும் வேதாந்த பரிச்சேதப் பொருளை
நேர்கொண்ட தமிழ்விருத்த யாப்பதனாற் றெரிய
நிகழ்த்துவன்வேதாந்தசூளாமணியென்றன்றே.

எ-து, சிறப்பையுடைத்தாகிய வேதங்களின் முடிவிலே விளங்கா நின்ற வழகிய பொருளை (. . . . .) தமிழ் விருத்தப் பாட்டதனாற் பக்குவர் தெளியச் சொல்லா நின்றோம்; வேதாந்த சூளாமணி என்னு நாமந்தரித் தென்றவாறு.

சிறப்புப்பாயிர முற்றும்.

வேதமொரு நான்குமா றங்கமுநன் னியாய
மீமாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமுமீ ரேழா
வோதலுறும் வித்தைகளா மிவற்றுண்மீ மாஞ்சை
யுயர்ந்ததா யைந்நான்கத் தியாயமா யருத்த
பேதமுற விருகூறு மவற்றுண்முதற் கூறே
பிறங்குமருட் சைமினிசூத் திரரூப மாகிப்
போதுமீ ராறத்தி யாயங்களாக் கருமப்
பொருளுணர்த்திப் பூருவமீ மாஞ்சையெனப் படுமால்.

எ-து, இருக்காதி நான்கு வேதமும் சந்தசு, கற்பம், வியாகரணம், சிட்சை, சோதிடம், நிருத்தம் என்னுநின்ற ஆறங்கமும் நியாயமும் மீமாஞ்சையுமென்னுமவை பன்னிரண்டும் மனு மிருதி, அத்திரி மிருதி, ஆரித மிருதி, விட்டுணு மிருதி, ஆஞ்ஞவற்க மிருதி, யுசன மிருதி, ஆங்கிர(ச) மிருதி, இயம மிருதி, ஆபஸ்தம்ப மிருதி, சம்வ(ர்)த்த மிருதி, காத்தியாயன மிருதி, பிரகஸ்பதி மிருதி, பராசர மிருதி, வியாச[ர்] மிருதி, சங்கலிகித மிருதி, தட்ச மிருதி, கௌதம மிருதி, சாதாதப மிருதி, வசிட்ட மிருதி, என்னுநின்ற பத்தொன்பது மேகமாகவும், பிரமபுராணம் (. . . . . .) மச்சபுராணம், காருடபுராணம், பிரமாண்டபுராணம், ஆக இவை பதினெட்டு மேகமாகவும ஆக இங்ஙனஞ் சொல்லாநின்ற வித்தைகள் பதினான்கவற்றுள், மீமாஞ்சையென்பதுவே மிகுதி விசேடமாயிருபதத்தியாயமா யருத்தபேதத்திரண்டுவிதமாகும். அதனுள் முதற்பேதமே விளங்காநின்றகிருபையையுடைய சைமினி சூத்திரரூபமாகப் பன்னிரண்டத்தியாயமாய்க் கன்மார்த்தத்தைப் பிரதிபாதிக்கையிற் பூருவமீமாஞ்சையென்று சொல்லப்படு மென்றவாறு. (௪)

சாற்றியவச் சயிமினிசூத் திரத்திற்கு மிக்க
சாபரமென் றொருபாடி யம்புரியப் பட்ட
தேற்றமிகுமம் மீமாஞ்சைக்குமதம்பாட்ட
மென வொன்றுபட்டாசாரியனால் வந்தன்று
போற்றுமவன் சீடனு கயபிரபா கரனாற்
புகழ்பிரபா கரமெனவோர் மதாந்தரநன் கமைய
வாற்றியவச் சாபரபா டியமதற்கு விளங்க
வாக்கப்பட் டுலகமெலா மறிந்திடநின் றதுவே.

End:

வினையிரண்டு மகறலத னாற்றேக பாவ
விச்சிந்தி யதனாலே பாசமெலா மொழிதல்
பினையறைந்த வதனானே பராபரமாய் முடிவாய்ப்
பெயர்சாதி குறிபெறு தொன்றாகி வாக்கு
மனமிறந்து நித்தியா னந்தமய மாகி
மறுவிலா விதேககைவல்லியம்வந் தெய்து
மெனவறிந்து துணிந்திடுக சுருதிகுரு பரனு
வின்பவீ டடையுநெறிவிரும்புறமுத் தமரே.

எ-து, முற்கூறிய விதிநிஷேத நிரஞ்சனத்தாற் புண்ணிய பாவம் நீக்கம்; அதனாலே தேகபாவ விச்சிந்தி; அதனாற் சருவபாவ விமோசனம்; அதனாற் சர்வோத்கர்ஷமான சமதானமாகிய புனரா விருத்திரகிதமான சகலசாத்

இர பரியாவசானமாய் நாமசாதி குணக்கிரியா வாசனை புகாத மனவாக்குக் கோசரமான நித்தியானந்த சொரூபமான விதேக கைவல்லியமாகுமென்று நிச்சயிப்பர் இன்பவீடடையும் வழியையுடைய உத்தம ரென்றவாறு. (ங)

இந்தச் சுருதிமுடிவார்த்தபோதனை யாருக்குப் பாலிப்பதென்றூலருளிச் செய்கிறார்:—

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொற் பொருளை
விளங்கியிடக் கர்தலா மலகமெனக் காட்டிப்
போதமய மாகியபே ரானந்தத் தழுத்தும்
பொருவிகந்த விந்நூலை முத்திபெறற் குரிய
சாதனநான் கினையு மடைந் தெவரானு மென்றுந்
தடுப்பரிய பிறவிநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி
யாதரவி னருட்குரவன் றனைத்தேடி யுருகு
மன்புடையோர் தமைக்காணி னளித்திடுக வுவந்தே.

எ-து, வேதாகம சாத்திரங்களினாற் சொல்லாநின்ற பொருளைக் கற்றறியக் கரதலத்து நெல்லிக்கனிபோலத் தோற்றி ஞானமயமாகிய பேரானந்தத்தில் அமிழ்த்தப்பட்ட குற . . . . வேதாந்த சூளாமணியை மோட்சத்துக்குரித்தாகிய சாதன சதுட்டயம் வந்தவர்கள் எவர்களாயினும் எப்போதும் தடையில்லாத பிறவிப் பிணியைக் கெடுக்க வேண்டி(ப்) பத்தி வயிராக்கிய ஞானத்துடனே அருளையுடைய ஆசாரியனைத் தேடித் திகைத்துருகாநின்ற அன்பரைக் கண்டாற் கண்டவுடனே யவருக்குக் கொடுத்திடுக எ-று. (ச)

Colophon:

ஆகத் திருவிருத்தம் ௱அ௰௫
வேதாந்த சூளாமணி முற்றும்.
"சிவப்பிரகாசனறிருவடி நினைக்கத்
தவப்பிரகாசந் தானேவரும்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. உத்தர மீமாஞ்சை யென்னும் பிரமகண்டத்திற் கூறியுள்ள, சீவ பரமாத்மைக்கிய ஸ்வரூபம் இன்னதென்பதையும், மஹாவாக்கியார்த்தங்களை விசாரித்தலினால் சீவர்களுக்கு ஆனந்தபோதம் வெளிப்படுமாற்றையும் திருக்திருசிய மென்னும் இரண்டையும் பகுத்துக்கூறுவது. கன்னடபாஷையில் 'நிஜகுணயோகி' என்னும் பெரியாரியற்றிய விவேகசிந்தாமணியிலுள்ள வேதாந்த பரிச்சேதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகத் தமிழில் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்டது. இந்தப்பிரதியில் உரையுடன் முற்றும் உள்ளது. உரை நன்றாக இருக்கிறது. உரையாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1605. வேதாந்தவம்மானை.
VĒDĀNTAVĀMMĀNAI.

Pages, 19. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 196*a* of the MS. described under No. 802.

Contains 1 to 41 stanzas and the first half portion of the 42nd stanza.

A treatise of a philosophical nature written in the form of Prabandam designated Ammānai. The name of the author is not known.

Beginning :

வேதாந்தவம்மா[ஞர்](னே.)

தந்தைக்கு முன்பி[ர](ற)ந்து தகப்பனுக்குப் போதகத்தை
அந்[தி](த)முதல் தான் கடந்து அறிவித்தா ரம்மானே,
அந்தமுதல் தான்கடந்து அறிவித்தா ர(ா)[ய]மா[ர]கில்
தந்தையிடமாகவல்லோ தாமிருந்தாரம்மானே
தாமிருந் தப்பொருளே தரமு(ை)ரத்தார[ா]ம்மானே. (க)

* * * *

[யிர](இற)ந்து பி[ர](ற)ப்பத[ர்க்](ம்)கெத்[தி](த)னே[த்]தான்[ச] சொன்னலும்,
ம[ர](ற)ந்தழிந்து போனவர்க்கு மதிவருமோ வம்மானே,
[பிர](மற)ந்தழிந்து போனவர்க்கு மதிவருமோ வென்றுரைத்தால்
பி[ர](ற)ந்தமதி யறிந்ததுவும் பி[ர](ற)ப்ப[ர]றியாரம்மானே,
பி[ர](ற)ப்பறிய (ரர்)குலம் பி[ர](ற)ந்து பேசுவர்கா ணம்மானே.(ச)

End:

சுட்டவிடங்கண்டு சுடுகாடு வென்றுரைப்பார்
கட்டிவந்த வெள்ளெலும்பின் காட்டறியாரம்மானே
சுட்டிவந்த வெள்ளெலும்பின் காட்டறியாராமாகில்
சுட்ட ச[ப](வ)ம் பி[ர](ற)ந்தசுடு காடறியா ரம்மானே
காடறியாரி[ர](ற)ந்ததையுங் காண[ரி](றி)யாரம்மானே. (சம)

மண்ணிற் பிறந்து வாழுந் திருமாலே(க்)
கண்ணி லறிந்துதொழக் கண்டறியாரம்மானே
கண்ணி லறிந்துதொழக் கண்டறியா ராமாகில்
மண்ணிற்றிரு மண்ணென்று வரைந்து கொள்வா ரம்மானே
வரைந்துகொள்வர்திருநாமம்வகையறியாரம்மானே. (சக)

அழியா(த்)திரு[ஞ](நா)ம ம[ரி](றி)யாத மூடர்க்கு
வெளியா[கு]மோ வயன்மாலும் வெளியா(கார்)[ராதே] அம்மானே

(கு-பு.)

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. அம்மானையென்னும் ஒருவகைப் பாடலாலாகியது. இதில் 41 பாடல்களும், 42-வது பாடலின் முதல் இரண்டு அடிகளும் உள்ளன. இயற்றியவரின்னாரென விளங்கவில்லை.

No. 1606. வேதாந்தவம்மானை.
VĒDĀNTAVAMMĀNAI.

Pages, 11. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 105*a* of the MS. described under No. 1214

Complete.

A Prabandam of the Ammānai variety bringing out the nature of Īśvara, in the form of a conversation between two women.

Beginning :

ஆதிதனி வர்தி யறிந்துரைக்க மாட்டாதார்
சோதியொளிவுதனைச் சொல்வரே அம்மானை
சோதியொளிவுதனைச் சொல்வரேயாமாகில்
வாதனைக்குள் ளாகி வருந்துவதே னம்மானை
வருந்தாரே மா[ய்கை](யை) மயக்கத்தா லம்மானை.

சித்தசன் றன்னைத் திருவாய்மெய்த் தேசிகனை
யுற்றபொருடன்னை யுண்டறிவாரம்மானை
யுற்றபொருடன்னை யுண்டறிவாராமாகில்
அத்தன வனிடமா யாடுவனோவம்மானை
யாடானோ தந்தொழிலை யாடுவன்கா ணம்மானை

End :

தாயை யறியார் தகப்பனையுந் தாமறியார்
தாயிருக்குந் தலமுந் தானறியா ரம்மானை
தாயிருக்குந் தலமுந் தாமறியா ராமாகில்
காயமுரு வானதுவுங் கண்டறியா ரம்மானை
கண்டறியார் காமனையுங் காணறியா ரம்மானை.

(கு பு.)—

இந்நூல், ஈசுவரலட்சண முதலியவற்றை மகளிர் ஒருவர்க்கொருவர் வினவிடையாகக் கூறி விளையாடுவதாக வமைந்துள்ளது. இந்தப் பிரதியில் உள்ள அம்மானைப் பாடல்கள் இருபது. இது முற்றுப் பெற்றதென்றே தோற்றுகிறது.

No. 1607. வேதாந்தவாக்கியம்.

VĒDĀNTAVĀKKIYAM,

Pages, 28. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 57*a* of the MS. described under No. 1388.

Incomplete.

A treatise in prose explaining the meaning of the Mahāvākyas such as Tat Tvam Asi in accordance with the Advaita Vēdānta. The origin of Sthūla sarīra, Sukṣma sarīra and Kāraṇa śarīra, the different states of consciousness, etc., are all dealt with herein,

Beginning :

விசுவாமித்திரரும் வசிட்டமாமுனியும், நம்மைப் பிறவிக்கு வாராமல் [யி](இ)ரட்சிக்கவேண்டி ஞானமென்கிற பதா[ற்](ர்த்)தத்தை வேண்ட, நீலகண்டசுவாமி யனுக்கி[ற](ர)கம் பண்ணி ரக்ஷித்தார்கள். அது[யே](வே) தென்னில்[த்] தத்தொமசிவாக்கியம் அனுக்[ற](ர)கம் பண்ணினர். (

. .)தத்தொமசி வாக்கியத்துக்கு வி[ப](வ)ரம்: [யி](இ)து[ரு](ரி)க்கு எ[சறு](ஜுசு) சாமம் அதர்(வ)ணம் என்கிற நாலுவேதமும் [யி](இ)ரண்டு பி[ற](ர)காரமாயிருக்கும். அது எப்படி யென்னில்:—அற்பசுருதிவாக்கிய மென்றும், பி[ற](ர)பல சுருதிவாக்கியமென்றும் சொல்லப்படும். [யி](இ) தில் அற்பசுருதிவாக்கியம் கன்மகாண்டத்தைச் சொல்லும். பி[ற](ர)பல சுருதிவாக்கியம் அத்தியா[ற்](ன்)மியத்தைச் சொல்லும். (. . . . . . .

.) தொம்பதத்துக்கு அவத்தை[ஞ](நா)லு அதிலே அனுபோகத்தி னாலே சாக்கிர அவத்தைக்குள்ளே மூன்றுடல் காண்பிக்கும். அது எப்படி யென்னில்

End:

[யி](இ)னி[ப்]பஞ்சப்பிர[ளே](ள)யம் பண்ணின[த்]துக்குப்பிறகு மிஞ்சி னதுவே வ[ஷ்](ஸ்)து. அதுவே வாக்கு மனத்துக்குமெட்டாத பொருள். அதுவே சத்தமாத்திரமான வ[ஷ்](ஸ்)து. விசுவாமித்திரரும் வசிட்டமா முனியும் நம்மைப் பிரவிக்கு வாராமல் [ெ]ர. சிட்டார்கள். அதுவே நித்த சுத்தபுத்தமுத்த சத்திய பரிபூரணமான வ[ஷ்](ஸ்)துவுமதுவேயிதுக்குக் கிரந்தம் . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத வேதாந்த விஷயமானது. தத்வமஸியாதி மஹா வாக்யங்களுக்குப் பொருள் கூறுவது. இதில் தூல சூக்ஷ்ம காரணமாகிய மூவகைச் சரீரங்களின் உற்பத்திக் கிரமம் முதலியனவும் ஐவகை அவத்தை களின் இயல்பு முதலியனவும் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. வசன நடை சாதாரணமானது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

No. 1608. வேதாந்தவுரைப்படிக்கட்டளை.

VĒDĀNTAVURAIPPAḌIKKAṬṬAḶAI.

Pages 34. Lines, 9 on a page.

Begins on Fol. 38*a* of the Ms described under No. 1310.

Complete.

A treatise in prose bearing on Śaiva Vēdānta. Herein a Guru is represented as having taught Vēdānta to his disciple and made him realize the true reality.

Beginning:

இகபரங்களிலே யாவரொருவர்க்கு முன் செய்த தவத்தினாலே ஞானத் தின்மேல் விருப்பமுற்று, சற்குருநாதன் சே[ர்]வைகிட்டி, மோட்சம் பெறும் பரிபக்குவம் வந்தவிடத்து, வேதாந்த தெரிசன விளக்கமே சூரியப்பிரகாச விளக்கமாயிருக்கும். வேறு ச[ம]மயங்க[ளிட](ளுடைய) சாஸ்திர விளக்க மெல்லாம் மின்மினி விளக்கமாயிருக்கும். ஆகையினாலே வேதாந்த தெரி சனமே யுண்மையென்பது கண்டுகொள்க. இனி யிந்த வேதாந்த தெரிசன மெப்படியென்னில்:—வேதங்களாவன இருக்கு வேதம் (. . . . . . .

. .) இரண்டு பி[ற](ர)காரமாய் இருக்கும்.

End:

உருநாமங்களினுல் குறிக்கப்படாமல் தற்பிரகாசமாய் விளங்கியது எப்படியிருந்தது. சொல்லிக்காணென்னுமிடத்து, இந்தச் சொரூபத்தை அடியேனுக்கு மனதிலே யெண்ணவும், வாக்கினுற் சொல்லவும் இடமில்லாமலிருந்தது. ஆகையினுல் இதுவே மவுனமுத்திரை யென்பது. அஃதெப்படி யென்னில் :—மனமும் மனத்திலே யெண்ணமும், வாக்கும் வாக்கினுற் சொல்வதும், காயமும் காயத்தினுற் செய்வதும் சுத்த அறிவான பி[று](ர)மமேயாகையால் மனம்வாக்குக் காயமிம்மூன்று மிறந்து, வாக்குமனுதீதமாய்த் தற்பி[ற](ர)காசமான சிவரூபமானதே மோனமுத்திரை. இதுவே மவுனமுத்திரையென்று கண்ட கருத்தையும் விட்டுச் சும்மா[யி](வி)ருந்தபடியிருப்பதே மோட்சத்தீர்வு. இதுவே திச்சயா[ற](ர்)த்தம். வேதாந்தத்தினுண்மை தெளிந்த பி[று](ர)ம்ம தெரிசனம் முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம். குருபாதம். சிவமயம்.

(கு-பு.)—

இது சைவவேதாந்தத்தைச் சார்ந்தது. சிஷ்யனுக்கு, குரு வேதாந்த தரிசனத்தைககாட்டி உண்மைப்பொருளை அனுபவத்திற் காணுமாறு செய்வித்ததாக உள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகள் சிதிலம்.

No. 1609. வேதாந்தோபந்நியாசம்.

VĒDĀNTŌPANNIYĀSAM.

Pages, 68. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 152*a* of the MS. described under No. 1231.

Complete.

Same work as that described under R. No. 327 of the Triennial Catalogue of MSS. Vol. III.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 327-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1610. வைராக்கியசதகம்.

VAIRĀKKIYAŚATAKAM.

Pages, 18. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 170*a* of the MS. described under No. 1060.

Contains the 1st 50 stanzas entitled the Śāstiram.

A treatise of a philosophical character in which the intellect is represented as addressing the mind not to yield itself to the evil influence of the organs of sense. The work is divided into 2 sets of 50

stanzas each, the 1st set being called Śāstiram and the latter set Stōttiram.

By Śāntaliṅgasvāmigaḷ of Tirutturaiyūr who has also written other works namely Kolaimaruttal, Vairāgyadīpam, Avirōdavundiyār.

Beginning:

முக்கணிறை தருகரியை முன்னடத்திப் பின்னதன்றுட்
பக்கமறைந் தேகுநர்வெம் பாசவிக ளசமுற
மிக்கவமர் விளைத்திளையா வீரரெனப் பூரணவூர்(ப்)
புக்கிணையில் பரானந்தப் பூவையையு மேவுவரால்.

வாழிநெஞ்சமே சென்றிடேனின்றிதோர்
வா[ற்](ர்)த்தை யெற்[க்]குரைசெய்வாய்
கீழியாமியற் றுயர்தவத் திவ்வுடல்
கிடைத்ததன் றேமற்றீ
தூழிகால மிங்கிருக்குமோ நீயுமோர்ந்
திளையெனி னுளபோழ்தே
சூழுமேழ்பவந் துடைத்தல்செய் யாயிதென்
றெழுதரன் றுணைத்தாளே (௧)

End:

விருப்பமாயிது கேட்டிநன்னெஞ்சமே
விமலனுக் காளவ்லார்
பொருப்பை நேர்தனஞ்சொரியினு மவர்கணோர்
புன்னுனித் துணையன்பு
திருப்பிடேலரன் றெழும்பர்த[ன்](ந்) தொழும்பனுய்த்
திரிந்தவர் பணிசெய்தீண்
டிருப்பை யேன்மிக நல்லையிச் சொல்லைநம்
பில்லையேற் பொல்லாயே. (௱)

வைராக்கியசதகம் சாத்திர முற்றும்.

(கு-பு.)

இந்நூல், திருத்துறையூர்ச் சாந்தலிங்க சுவாமிகளியற்றிய நூல்களுளொன்று. வேதாந்த விஷயமானது. ஆன்மஞானமுண்டாம் பொருட்டு உடம்பினையும் இந்திரியங்களையும் களைந்தபின், அந்தக்கரணத்தைக் களையத் தொடங்கி, அவற்றுள் முதன்மையான, மனத்தை நீக்குந் தோறும் அது பழைய வாசனையால் விவேகத்தைத் தன்வயப்படுத்தி ஐம்புலன்களி விழுத்துச் செல்ல, விவேகம் அதனை அறிந்து அம்மனதைத் தன் வயமாக்கக் கருதி மனத்தை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுவதாக வமைந்துள்ளது. இந்நூலின் முதலைம்பது பாடல்கட்குச் சாத்திர மென்றும் பின்னைம்பது பாடல்களுக்குத் தோத்திர மென்றும் பெயரிடப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் முதலைம்பது பாடல்களே உள்ளன. இந்நூலாசிரிய ரியற்றிய வேறு நூல்கள் கொலை மறுத்தல், வைராக்கியதீபம், அவிரோதவுந்தியார் முதலியன.

No. 1611. வைராக்கிய சதகம், உரையுடன்.

VAIRĀKKIYA ŚATAKAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, $12\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 111. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Contains the first 50 stanzas called Śāstiram together with commentary.

Same work as the above. It is followed by a commentary by Tiruppōrūr Cidambarasvāmigaḷ.

Beginning:

பஞ்சபூத காரியமாகிய வுடம்பினையும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களையும் நியதிகளைந்ததன் பின்னர் அந்தக்கரணங்களை நியதிகளையத்தொடங்கும்போது அவைகட்[க்]குப் பிரதானமான மனத்தை யெதிரிட்டு நோக்கி நீ[ங்](க்)குந்தோறும் மனம் அந்த விவேகத்துக்கு மிகவும் ஒற்[றி](று)மையாகலின் நீங்காது முன்னைப் பழக்கம்போல விவேகத்தைத் தன் வயப்படுத்தித் தனக்குப் பற்றுக்கரையுள்ளவற்றிவிழுத்துச் செல்ல, (. . . . .) மனத்தை முன்னிலையாக்கி விவேகங் கூறி[த்தெ](ற்றெ)ன்று விகேவத்தின் மேல்வைத்து இ[ன்னா](ந்நூ)ல் கூறுகின்றார்.

"வாழிநெஞ்சமே சென்றிடேல் (. . . . .) தொழுதரன்றனைத்தாளே."

என்பது : வாழி நெஞ்சமே ; பகைவனுற் காரியங்கொள்வோன் அவனைத் தன் வயமாக்குதற்பொருட்டு அவனுக்கினிமை கூறுதல்போல நீ வாழக் கடவை நெஞ்சமே யென்று விவேகங்கூற வதற்கு எண்ணிலி காலமுடலுமுயிரும் போலுஞ் சேறு நீரும் போலுமும்மோடும் பிரிவின்றியிருந்த வென்னை இப்போது பிரித்து நின்று நீர் தோத்திரம் பண்ணியது என்னை யென்று மனங்கேட்ப, சென்றிடேனின்றிதோர் வார்த்தையெற்குரைசெய்வாய் :—

(* * * *)

இக்காயமிருக்கும்போதே சிவனது உபயபாதங்களையுந் தொழுது எம்மை வளைந்து கொள்ளா நின்ற எழுவகைப் பிறவிகளையும் நீக்கிக்கொள்ளுதல் செய்யாய் ; இஃது என்னை நின் கருத்திருந்ததென்று விவேகங் கூறிற்று. என்றவாறு. மற்றென்பது அசைநிலை.

End:

"விருப்பமாயிது கேட்டி நன்னெஞ்சமே (. .) சொல்லை நம்பில்லையேற் பொல்லாயே" என்பது. விருப்பமாயிது கேட்டி நல்நெஞ்சமே - நல்லநெஞ்சமே யிந்த வா[ற்](ர்)த்தையைச் சந்தோடமாய்க் கேட்[ப்]பாயாக.

(* * * *)

அவர்கண்டீர் யாம்வணங்குங் கடவுளாரே (௫௰)

மனந்தானுமன்று தன் வயமுமன்று என்று அறிந்து அதனை விடுத்துத் தன்னையும் அதனையும் கூட்டவும் பிரிக்கவும் வல்ல சிவத்தை நோக்கி மேல் விவேகங்கூறுகின்றது.

இவை வைராக்கிய சதகத் தோத்திரப்பாடல் திருவிருத்தமைம்பது.

பொல்லாத வென்னெஞ்ச மோரைந்து புலன்கடம்பா
லல்லா தரைமாத் திரையுநின்னடிக்கணன்பாய்
நில்லா திதற்கென்னை செய்கேனிதை நின்றிடென்றே
சொல்லாய் திருத்தில்லையுண்மேவிய சோதி நீயே.

(கு-பு.)—

இது வைராக்கிய சதகத்தின் முன்னைம்பது பாடல்களின் விரிவுரை. பின்னைம்பதின் முதற் பாடலும் இதனிறுதியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. உரையாசிரியர், திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகளென்பவர். இந்தப் பிரதியில் ஐம்பது பாடல்களும் உரையுடன் பூர்ணமாக இருக்கின்றன.

No. 1612. வைராக்கிய சதகம், உரையுடன்.

VAIRĀKKIYA ŚATAKAM WITH COMMENTARY.

Pages, 84. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 209*a* of the MS, described under No. 1437.

Breaks off in the course of the commentary on the 28th stanza.

Same work as the above,

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் முதல் 27 பாடல்களின் உரை பூர்த்தியாகவும் 28-வது பாடலின் உரை அபூர்த்தியாகவும் இருக்கிறது.

No. 1613. வைராக்கியதீபம், உரையுடன்.

VAIRĀKKIYADĪPAM WITH COMMENTARY.

Pages, 184. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 269*a* of the MS. described under No. 83.

Complete in 101 stanzas including the Pāyiram.

A treatise of a philosophical nature. Herein the self-illusion of 'I' and 'mine' is compared to darkness, mind is compared to a house renunciation is compared to light and it is stated that the mind is illumined by the light of renunciation, which dispels the darkness of self-illusion.

By Śāntaliṅgasvamigaḻ of Tirutturaiyūr. The commentary is by Cidambarasvamigaḻ of Tirupporūr.

Beginning :

தாயினு மிரங்கியென் றனைவந் தாண்டருட்
டேயவன் சரணையே சுமக்க வென்றலை

வாய்துதி செயக்கர மலர்க டேத்தொழ
நேயமோ டனுதின நினைக நெஞ்சமே.

(* * * * *)

ஆய்ந்த வின்பம்
வாய்ந்தள திறையச்
சாந்(ை)தயன் பத
மியாந்தொழுவோமே.

சாந்தலிங்க தேவாயநம[ா] சிதம்பர தேவாயநம[ா]—

திருவளர் கமலத் தயன்செயிப் புவிமுன்
திகழ்தரு முலகெலாந் தன்பான்
மருவுசிற் சத்தி யெனுங்கிர ணத்தான்
வந்தெழு கானனீராக

விருமையா மதியர்த் தறிஞராங் காந்தத்
திடையருட் சுடருமிழ்ந் திலங்கு
மொருசிவா தித்தன் றனைநமதிருள்போ
யொழியநா டொறுமிறைஞ் சிடுவாம்.

எ-து. அழகு வளராநின்ற தாமரை மலரின்கண்ணே யெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பி[ரு](ர)மாவினுலே சிருட்டித்தல்செய்த விந்தப் பிருதிவிதத் துவமுதலாய் நாத தத்துவமீருய் விளங்கா நின்ற பிர[வ](ப)ஞ்ச மெல்லாந் தனதிடத்துப் பொருந்திய சிற்சத்தியாகிய கிரணத்தினுலே வந்து தோன்றப் பட்ட கானற் சலமாக அறிஞரது துவித புத்தியாகிய (. . . . .) லொப்பற்ற சிவ சூரியனை நமது அஞ்ஞானமாகிய விருள்போய் நீங்கும்படி எக் காலமும் வணங்குவா மென்றவாறு.

(* * * *)

நூல்.

தோன்றிநின்றழியப் படுங்கொடும் பிறப்பிற்
றுன்பமே யன்றியெட் டுணையு
மூன்றிநெஞ் சகத்தோர்ந் திடிற்பிறிதிலையா
லுண்டுபோற் றிரித்துயிர்க் கெல்லாந்

தான்றிகழ்த்திடுமோர் வகற்றிருளிருளுந்
தவிர்ந்துமற்றதுமுளபடியே
யான்றவீடுறமுற் பவந்தவம்புரிந்தோ
ரகத்தினுட்டெரிதருமன்றே.

எ-து. உற்பத்தித் திதி லயங்களையுடைய கொடிய பிறப்பின் கண்ணே துன்பமே யல்லாமல் எண் மாத்திரமாயினும் மனத்தின் கண்ணறிவையூன்றி விசாரணை பண்ணுமிடத்துச் சுகமேயில்லை.

(* * * *)

தவம் பண்ணின பெரியோர்களது மனத்தின்கண்ணே தோன்றும்.

End:

தேவர்மாமுனிவ ரசுரர்வாளரக்கர்
சித்தர்வித்தியாதரர் முதலோர்
யாவரும் விரும்பிற் சித்திபுத்திகளு
மெட்டுணையச்சமாதியவுண்
மேவுருதகற்றித் தவம்புரிந்தடைந்தான்
மேலதாமூலபண்டார
மோவற வவையே குடிகளென்போனெஞ்
சுடையரா னடையவும்படுமே.

எ-து. தேவர்களும் மகத்தாகிய முனிவர்களு மசுரர்களு மிராக்கதர்களும் வித்தியாதரத மென்று சொல்லாநின்ற.

(* * * *)

வீட்டின்பமாகிய மூலபண்டாரத்தினை அந்தப் பய முதலியவை தாமே விட்டு நீங்காது குடிகொண்டிருக்கின்ற என்போலு மனத்தினையுடையவரா லடையவுங் கூடுமோவென்றவாறு.

ஒருவனுக்கிருளற் றுரியசிற்சொரூப
முள்ளவா விளங்கினன் றருமிப்
பருவரலுருவப் பற்றுமற்றதுநேர்
படுமௗ விறைபுரிதருமைங்
கருமமெவ் விடத்துங் கண்டுதற் செயலைக்
கைவிடுத் தச்சமாதியவுண்
மருவுருதகற்றித்தவஞ்செயல் வழக்கால்
வாழியெங்குரவனீடூழி.

எ-து. ஒரு புருடனுக்கு அஞ்ஞான விருட்டு நீங்கித் தனக்குரிய ஞான ரூபம் உள்ளபடியே விளங்குமாயின் இந்தத் துன்பஞ் செய்யாநின்ற தேகப் பற்று அன்றைக்கு நீங்கும் (. . . . . . .) பயமுதலிய து[ற்](ர்க்)குணங்கள் மனத்தின் கண் பொருந்தாது மாற்றித் தவத்தினைச் செய்வதே முறைமையாம். எமது ஞானசாரியன் நீடூழிகாலமும் வாழக்கடவ[த](ன)ன்றவாறு (ரா)

சிதம்பரதேசிகன்திருவடி வாழ்க.
திருச்சிற்றம்பலம்.

குமாரதேவை
நமாவெனவே[ற்றி](த்தி)
யெமாசுநீக்கிச்
சுமாயிருப்போமே.

முக்கணிறை தருகரியை முன்னடத்திப் பின்னதன்றுட்
பக்கன்மறைந் தேகுனர்வெம் பாசவிக லசமுற
மிக்கவமர் விளைத்திளையா வீரரெனப் பூரணலூர்
புக்கிணையில் பரானந்தப் பூவையையு மேவுவரால்.

நிம்ப[னி](நி)ழற்கணிறம்பொன்மலர்த்தா
ணம்புதுமுத்திநல்லின்பம்வரற்கே.

சமரபுரிக்குகன்
விமலதிருத்தா
ளெமதுளம்வைக்குது
மூமலமறற்கே.

போந்தெம்முயிர்க்குயி
ராந்துணையொத்த
சாந்தையனறபத
மேந்துகருத்தே.

குமரகுருப்பத
கமலநினைத்தே
திமிரமகற்றுதி
நிமலகருத்தே.

The scribe adds :—

சிவமயம். பரீதாபி வருஷம் மாசிமீ ௰௨ புதவாரம் தி[றி](ரி)தி[கை](யை) திதி, உத்திரெட்டாதி ந[ஷ](ட்ச)த்திரம் [யி](இ)ந்தத்தினத்தில், மத்தூர் முருகப்ப முதலியார் குமாரன் சரவண முதலி வயிராக தீபமுரை எழுதி நிறைந்தது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் திருத்துறையூர்ச் சாந்தலிங்க சுவாமிகளியற்றியது. வேதாந்த மதத்தைச் சார்ந்தது. இதிலுள்ள உரை திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகளாலியற்றப்பட்டது. யான், எனது என்னும் மயக்கமாகிய இருளைத்துறவாகிய ஒளியினால் நீக்கி மனமாகிய வீட்டினைவிளக்கஞ் செய்தலினால் இந்நூற்கு வைராக்கிய தீ ।மென்று பெயரமைந்துள்ளதென்று பாயிரங்கூறுகின்றது. பாயிரமுட்பட நூற்றொரு விருத்தங்களையுடையது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1614. வைராக்கியதீபம்.
VAIRĀKKIYADĪPAM.

Pages, 62. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 127*a* of the MS. described under No. 1185.

Complete.

Contains the same text as that described under the previous number.

(கு-பு.)—

இதில் முன்பிரதியில் வந்துள்ள வைராக்கிய தீபம் மூலம்மட்டும் முற்றும் உளது. பிரதி சிதிலமாயிருக்கிறது.

No. 1615. சொரூபானந்தர் நான்மணிமாலை.
SORŪPĀNANDAR NĀNMAṆIMĀLAI.

Pages, 29. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 70*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

A work in 40 stanzas by Tattvarāyar in praise of his Guru Sorupānandar and incidentally explaining ths principles of the Advaita Vēdānta. It is written in alternate stanzas of Veṇbā, Kaṭṭaḻai kalitturai Viruttam and Ahaval kind and hence it is called Nānmaṇimālai.

Beginning :

பூவைவண்ணனும் பொன்னொளிவண்ணனுந்
தீயவண்ணனுமெனச் சிறந்த மூவரு
முண்ணிகழ்ஞானக் கண்ணாற்காணும்
வண்ணமில்லா வண்ணல் வண்ணங்
காணப்படா(அ)ன் காண்பவனுகுங்
கேட்கப்படா(அ)ன் கேட்பவனுகுஞ்
சொல்லப்படா(அ)ன் சொல்பவனுகு
முயிர்க்கப்படா(அ) னுயிர்ப்பவனுகு
மியக்கப்படா(அ) னியக்குவனுகும்

(* * * *)

கைதவமின்றிக் கண்டும்பொய்தவ
மெய்யோ வுருகி வீழா
வையோ கண்க ளருவிபாய் கிலவே (க)

அருவமாய் நின்றவொளி யப்படியே நிற்க
வுருவமாய் வந்த வொருவன்—சொருபன்றாள்
வாழ்த்தி மகிழ்ந்திருக்க மாட்டாதே மாஞாலம்
பாழ்த்த வுடம்பைப் பரிந்து. (உ)

End :

(கலித்துறை).

தானேதனைநிக ராகுஞ் சொருபனிற் சங்கையில்லை
யோனேயெனைநிக ராவது மேது முணரகில்லேன்
தேனார் மலர்ப்பதஞ் சூட்டித்தன னாச்செய்த பின்னுமுன
மூனேவடிவா மிடத்தினும் பேத முணர்ந்திலனே. (௩௯)

(விருத்தம்).

உணர்ப தறுமவ ருணர்வ திலர்தனை யுணர வுரியவர் தாமுமோ
ருணர்பு முணர்வரு பொருளு மறுதலு முணர்வதி லரிது னுதலா,

லணர்கொள் கறையுடை யவனு மரவணை யவனு மலர்மிசை யோனுநா
மறிய விரகிலெ னரிய சொருபன தருமை யறிகில ளாசையாற்,

கொணரு கிலளிறை யவனை யெனையெதிர் கொடுசெல் கில ளொரு தாயு
மாய்க் கொடுகி யுயிர்[கொ](கு)லை [கொ](கு)லைய வலையிடு கொடிய
விவளெதிர் காணவே,

புணரும் வகையரு ளுருவு கொளுமிறை புகுது கிலனென வோதியே
புரளும் விழுமெழ மருவி யிருவிழி பொழிய விவளெ(ா)ரு பூவையே.

Colophon:

தத்துவராயர் நான்மணிமாலை முற்றும்.

கச்சியப்ப தேவனடி யுச்சியுளம் வைப்பாம் (. . . . .)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சொரூபானந்தர் விஷயமாகத் தத்துவராய ரியற்றியது. 96-வகைப் பிரபந்தங்களுளொன்று. வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை, ஆசிரிய விருத்தம், அகவல் என்னும் நான்குவகைப் பாக்களால் அந்தாதித் தொடையாகப் பாடப்படுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமுளது.

No. 1616. சொரூபானந்தர் நான்மணிமாலை.
SORŪPĀNANDAR NĀNMAṆIMĀLAI.

Pages, 26. Lines, 8 on a page,

Begins on fol. 395*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகளின் முன்புறத்தில் சிறிதுபாகம் செல்லரிப்புண்டுள்ளது.

No. 1617. சொரூபானந்தர் நான்மணிமாலை.
SORŪPĀNANDAR NĀNMAṆIMĀLAI.

Pages, 28. Lines, 6, 7 on a page.

Begins on fol. 156*a* of the MS. described under No. 325.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்நூல் இந்தப்பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இதன் இறுதியேடு பாதி முறிந்துபோயிருக்கிறது.

No. 1618. சொரூபானந்தர் நான்மணிமாலை.
SORŪPĀNANDAR NĀNMAṆIMĀLAI.

Pages, 2. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 170*a* of the MS. described under No. 325.

Contains only the first stanza and a portion of the second stanza.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இதில் இந்நூலின் முதற்பாடல் ஒன்று பூர்ணமாயும் இரண்டாம் பாடலின் முதலடியிற் பாதியுமே இருக்கிறது.

No. 1619. சொரூபானந்தர் நான்மணிமாலை.
SORŪPĀNANDAR NĀNMAṆIMĀLAI.

Pages, 35. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 64*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதன்கண் இந்நூல் பூர்ணமாகவுளது.

No. 1620. சொரூபானந்தர் மும்மணிக்கோவை.
SORŪPĀNANDAR MUMMAṆIKKŌVAI.

Pages, 14. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 57*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete in 30 stanzas.

A Prabandam written in praise of his Guru Sorūpānandar by his disciple Tattvadēśikanāyanār. It consists of stanzas alternately of Āśiriyappā, Veṇbā and Kaṭṭalaikkalitturai kind and therefore called Mummaṇikkōvai.

Beginning:

எட்டாவது, மும்மணிக்கோவை : தத்துவசாரம்.

பூங்கழ னினைந்து புலம்பி யோங்கிய
மலரோன் மாலரன் மகேசன் சிவனெனப்
புலவோர் புகழு மலகில் கீர்த்தி

யைந்தொழிற் கடவுளுஞ் சிந்தனைக் கரிதென
விந்திரன் முதல்வரு மிமையவர் முற்று
மந்தரத் துள்ளோ ரனைவரு மலம்வர
மந்திர மறையுந் தந்திர மனைத்துங்

(*　　　　*　　　　*)

உளக்க ணுளர்க்கு வெளிப்பட வுரிய
வென்று முள்ள தன்றிரு மேனி
நின்ற வண்ண நிற்க வின்றென்
னூனக்கண் காண யான்பண் டறிந்த
புலமதி யிரியல் போயென் றலைக்கொடு
யானடிவணங்குமாறு
மானுட னாகி வந்துதோன் றினனே. (க)

தோன்றல்சொரூபானந்தன் றோன்றிலனேற் றோன்றியமெய்
போன்ற தனுகரண போகவுல—கூன்று
கனவு நிலையெனவே கண்டியா மெய்ம்மை
வினவ நினைவுறுமோ வேறு. (உ)

வேறுசெய்தானரு ளேக்கத்தி னலென் வினையடைய
[னீ](நீ)று செய் தானிரு பாதிகமேனி யென்னெஞ்சறியப்
பேறுசெய்தான் பண்டியானென் றுபேணும்பிண்டத்தையொன்ற
வூறுசெய்யாம லொருவிரகாலிந்த வூனுயிரே. (ங)

End:

இதுவா மதுவெனி லன்றிநின்றேயெப் பொருள்களுமா
மதுவா கினுந்திரு மேனியன்பாலழு வார்க்கருள்வான்
மறுவார் பதநல்கு மல்லது வானவர்க்கும்பிறர்க்கும்
பொதுவா விருந்ததுவோசொரூபானந்தப் பூங்கழலே. (ஙo)

முழுமணிக்கோவை முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இது சொரூபானந்தர் விஷயமாகத் தத்துவதேசிகனுரியற்றியது. பிரபந்தவகையுளொன்று. முறையே ஆசிரியப்பாவும், வெண்பாவும், கட்டளைக் கலித்துறையும் விரவிவர முப்பது பாடல்களால் அந்தாதித் தொடையாகப் பாடப்படுதல் இதனிலக்கணம். இந்தபிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

INDEX.

[குறிப்பு.—இங்கே கோடிடப்பட்டவை காட்லாக்கில் விவரிக்கப் பட்ட நூல்களின் பெயர்கள்.]

பக்கம்

அகத்தியத்திரட்டு .. 1000, 1003
அகத்தியமுனிவர் 1000
அகத்தியமுனிவன் .. 1000
அகத்தியம் 1032
அகத்தியர் .. 999,1040, 1341, 1342
அகத்தியர் திரட்டு.. .. 1000
அகத்தியர் தீக்ஷாவிதி .. 1298
அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு 999, 1000—1002
அகத்தியனார் 999
அகத்தீசர்தீக்ஷாவிதி .. 1297
அகப்பேய்சித்தர் பாடல் .. 1324
அகராதி நிகண்டு 1036
அகஸ்தியத்திரட்டு.. .. 1002
அகஸ்தியர் தண்டகம் .. 1196
அகஸ்தியர் பதினாறு .. 1196
அகோர சிவாசாரியர் .. 1102
அச்சுதகளப்பாளர் .. 1116
அச்சுதப்பெருமாள் .. 1114
அச்சோபத்து 1024
அஞ்ஞவதைப்பரணி 1231, 1233, 1236, 1237, 1387, 1394
அஞ்ஞான நிவர்த்தி .. 1388
அஞ்ஞானவதைப்பரணி 1234, 1236
அடங்கன்முறை 1004
அட்டபுட்பம் 1057
அட்டாங்கயோகம்.. .. 1232
அண்டவகை 1014
அதிகாரப்பிள்ளை .. 1058, 1059
அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை 1058, 1059
அதிகைக்கெடிலவீரட்டானம் 1005
அதிரகசியம் .. 1059, 1060
அதிராவடிகள் 1046
அத்திரி மிருதி 1405
அத்துவிதக் கலிவெண்பா 1059, 1061

பக்கம்

அத்துவித சுத்தவேதாந்த தரிசனக கட்டளை .. 1351
அத்துவிதசுததவேதாந்த தரிசனம் 1350
அத்துவிதவுண்மை 1067, 1237, 1238, 1280, 1282, 1388
அத்துவிதவேதாந்தக்கட்டளை 1148, 1239
அத்துவிதானுபவம் 1237, 1240-1242
அதவைதவுண்மை .. 1077
அபரோக்ஷானுபவதீபிகை .. 1236
அபரோக்ஷான்மானுபவதீபிகை 1242-1244
அபிஷேகஞானப்பிரகாசன் .. 1121
அப்பர் 999, 1001, 1005, 1006, 1008, 1015, 1052
அப்பர்சுவாமிகள் 1005
அப்பர் தம்பிரானார் 1006, 1007
அப்பர் புராணம் .. 1056, 1057
அமராபதி 1116, 1235, 1348
அமிர்தபஞ்சாக்கரம் .. 1062
அமிர்தபஞ்சாட்சரத்திருவை 1062
அமிர்தபஞ்சாக்ஷரத்திருவை 1042
அமுதசாரம் 1231
அமுதபஞ்சாக்கரம் .. 1387
அம்பர்மாகாளம் 1213
அம்பலநாததம்பிரானார் (காவை) 1148
அம்பலவன் 1147
அம்பலவாணசுவாமி தசகாரியம் 1178, 1179
அம்பலவாணசுவாமி வாக்கு.. 1231
அம்பலவாணதேசிகர் .. 1081
அம்பலவாணதேசிகர் (திருவாவடுதுறை) .. 1179, 1180
அம்பலவாணத் தம்பிரான் (காவை) .. 1146, 1149, 1150
அம்பலவாணத் தம்பிரானார் (காவை) 1147

பக்கம்

அம்பலவாணத் தம்பிரான் .. 1150
அம்பலவாணர் 1064
அம்பலவாணன் .. 1063, 1069, 1178, 1179, 1193
அம்பலவாணன், ஆனந்தக் களிப்பு 1063
அம்பலவாணன் ஆனந்தக் களிப்பு, உரையுடன் .. 1062
அம்பலவாணன் தசகாரியம் .. 1114
அம்பலவாணையாதசகாரியம் 1387
அம்மை திருவந்தாதி .. 1388
அரசராணையார் 1003
அருட்பிரகாசம் 1231
அருணகிரிபுராணம் .. 1232
அருணகிரியந்தாதி .. 1232
அருணகிரியாபிள்ளைகுமாரன் 1020
அருணந்திசிவாசாரியர் 1105, 1197
அருணந்திதேவதம்பிரானார் 1146
அருணந்திதேவநாயனார் .. 1085
அருணந்திதேவன் .. 1102
அருணாசலசுவாமிகள் (பிறையாறு) 1299
அருணாசலதேசிகர் (சிதம்பரம்) 1338, 1339
அருணாசலமெய்ஞ்ஞானப்போதகன் 1338
அல்லமாப்பிரபுதேவர் .. 1221
அல்லமையர் 1233
அவதூதகீதை .. 1244 to 1248
அவதூதகீதையேகரஸபாவனை .. 1246, 1247
அவதூதகீதை வியாக்யானம் 1065, 1068, 1245
அவதூதசுவாமிகள் .. 1248
அவிநாசிநாதர் தோத்திரம் 1232
அவிநாசிநாதர்வாக்கு .. 1231
அவிநாசிப்பத்து .. 1022, 1138
அவிரோதபோதம் .. 1232
அவிரோதவுந்தி 1231
அவிரோதவுந்தியார் 104[illegible], 1249, 1250, 1387, 1411
அவிரோதவுந்தியார், உரையுடன் 1248
அழகிய சிற்றம்பலதேசிகர் 1165, 1166

பக்கம்

அழியாவரதய்யர் 1003, 1019
அறிவானந்தசமுத்திரம் .. 1064
அறிவானந்தசித்தி 1229, 1231, 1252
அறிவானந்தசித்தியார் 1250, 1251, 1252
அறிவானந்தர் .. 1250, 1251
அறிவுநினைவுக்குணர்த்தல் .. 1252
அறுபத்துமூவர் 1056
அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் 1040
அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்கள் 1007
அற்புதத்திருவந்தாதி 1045, 1046, 1067
அனுபவசித்தி 1231
அனுபூதிசாரம் 1231
அஷ்டாதச புராணாதி விவரண தாற்பரியம் .. . 1037
அஷ்டாவக்கிரகீதா சாஸ்திரம் 1254
அஷ்டாவக்கிரகீதை 1253, 1254
அஷ்டாவக்கிரமுனிவர் .. 1254
அஷ்டாவக்ரகீதை 1246
ஆகமநெறியகவல் 1282
ஆங்கீரசமிருதி 1405
ஆஞ்ஞவற்கமிருதி 1405
ஆடியபாத தேசிகர் (சிதம்பரம்) 1095
ஆடியபாத தேசிகன் 1096, 1097
ஆதிகமலாலய மாகாத்மியம் .. 1130
ஆதிபுராணகுறுந்தொகை .. 1013
ஆத்மபோதம் .. 1255 to 1257
ஆநந்த தத்தாத்திரேய சுவாமி 1244
ஆநந்த ரகஸியம் 1244
ஆநந்த ருத்திரேசரந்தாதி .. 1388
ஆபஸ்தம்பமிருதி 1405
ஆமாத்தூர் 1013
ஆரிதமிருதி 1405
ஆரூரர் 1006, 1007
ஆர்ஹதம் 1105
ஆலந்துறை 1004
ஆலாலசுந்தரர் .. 1006, 1007
ஆவடுதுறை 1150, 1179, 1182

பக்கம்

ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞான சம்பந்தர்) திருக்கலம்பகம் 1045

ஆளுடையபிள்ளையார் (ஞானசம்பந்தர்) திருச்சண்பைவிருத்தம் 1045

ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞான சம்பந்தர்) திருத்தொகை 1045

ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞான சம்பந்தர்) திருமும்மணிக் கோவை 1045

ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞான சம்பந்தர்) திருவந்தாதி .. 1045

ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞான சம்பந்தர்) திருவுலாமாலை 1045

ஆளுதாரதரிசனம் .. 1064

ஆறுமுக சிவஞானக்குருபரன் 1226

ஆறுமுக சிவஞான தேசிகர் .. 1226

ஆறுமுகசுவாமி (திருக்கோவலூர்) 1225

ஆறுமுகசுவாமிகள் (திருக்கோவலூர்) .. 1226, 1228

ஆனந்ததரிசனம் .. 1064, 1065

ஆனந்தத்திரட்டு 1231

ஆனந்தரகசியம் 1065 to 1068

ஆனந்த ருத்திரேசர் கீர்த்தனை 1114

ஆனந்த ருத்திரேசர் வண்டு விடுதூது 1389

ஆனந்தவாக்கு .. 1064, 1068

ஆன்மாஞன்ம விவேகம் 1236, 1258 1259

இடும்பாவனம் 1004

இதிகாசம் 1232

இயமமிருதி 1405

இரங்கய்ய கவிராயர் 1255, 1258

இரட்டைமணிமாலை 1259, 1260

இராகவானந்தர் 1389, 1393

இராம கவி 1241

இராமநாதாசாரியர் .. 1102

இராமாநுஜ கவிராயர் 1255, 1256, 1258

இருபாவிருபது .. 1071, 1072 1074

பக்கம்

இருபாவிருபது, உரையுடன் 1055, 1069, 1071, 1072

இருபாவிருபது காண்டிகை .. 1072

இருபாவிருபதுரை .. 1072

இலககணக்கொத்து 1027, 1028

இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியல் 1235

இலக்கணவிளக்கம் 1389, 1393

இலக்கணவிருத்தி 1260—1267

இலம்பையங்கோட்டூர்ப்பதிகம் 1012

இளசையந்தாதி 1388

இளம்பெருமானடிகள் .. 1046

இஷ்டலிங்கதோத்திரம் .. 1223

உசனமிருதி 1405

உடலறிஞானம் .. 1042, 1062

உடலறிவிளக்கம் 1025, 1196, 1267 1268

உண்மைநிட்டானுபூதி விளக்கம் 1231

உண்மைநெறி விளக்கம் 1041, 1073 1387

உண்மைநெறிவிளக்கம், உரையுடன் 1074

உண்மையுலா 1231

உண்மைவிளக்கம் 1074, 1075, 1387

உத்தண்டியப்பன் .. 1000, 1020

உத்தரகீதை 1241, 1246, 1269, 1270

உத்தரகீதைதவசனம் .. 1271

உத்தரபோதகம் .. 1064, 1075, 1076

உத்தர மீமாஞ்சை.. 1404, 1406

உத்தரவாதுலாகமம் .. 1226

உத்தரவாதுளம் 1225

உத்தாலகர் 1356

உபதேசகாண்டம் 1388

உபதேச சித்தாந்தக் கட்டளை 1077, 1080, 1282

உபதேச சித்தாந்த விளக்கச் சுருக்கவுரை 1271

உபதேசசித்தாந்த விளக்கத்தடிவரவு 1078

உபதேச சித்தாந்த விளக்கம் 1077–1079

உபதேசப்பஃறொடை 1080, 1081

பக்கம்

உபதேசமாலை 1059, 1081—1083, 1207 1208, 1387
உபதேச வெண்பா .. 1081
உபதேசவொருபாவொருபது 1083
உபநிடதமாலை 1232
உபாயதிட்டை வெண்பா .. 1081
உமாபதிசிவன் 1198
உமாபதிசிவாசாரியர் (கொற் றங்குடி) 1152
உமாபதி சிவாசாரியார் (கொற் றவன்குடி) 1091, 1093, 1150, 1197, 1218
உமாபதிதேவ தம்பிரானுர் .. 1145
உமாமயேசுவர சதகம் .. 1232
உய்யவந்தநாயனுர் புராணம் 1386
உலகப்பதம்பிரான் .. 1359, 1360
உலகாயதன் 1106
'எடுத்து' என்னுஞ் சொல்லுக்கிட்ட வைரக்குப்பாயம் 1084, 1086
எட்டுத்தொகை 1030
எதிர்காலத்திரங்கல் .. 1388
எழுவகைத்தோற்றம் 1086, 1298
ஏகம்பவாணரானந்தக்களிப்பு 1389
ஏகரசம் 1232
ஏறன் 1039
ஐந்தெழுத்துண்மை 1064, 1087
ஐயடிகள் காடவர்கோனுயனுர் 1046
ஒட்டியமுனிவாக்கியம் .. 1037
ஒருபாவுண்மையுபதேசம் 1077, 1088, 1154, 1156
ஒருமொழியுண்மையுபதேச சித்தாந்தம் 1272
ஒருமொழியுண்மையுபதேசம் 1077, 1272, 1273
ஒழிவிலொடுக்கத்துரை .. 1274
ஒழிவிலொடுக்கம் 1149, 1232, 1276, 1387
ஒழிவிலொடுக்கம் உரை .. 1276
ஒழிவிலொடுக்கம், உரையுடன் 1273, 1275

பக்கம்

ஒழிவிலொடுக்கவுரை .. 1275
ஒற்றிமாநகர் 1107
ஒன்பதாந்திருமுறை .. 1039
ஓரெழுத்துண்மை .. 1064, 1089
ஔவை பாடல் 1369
ஔவையார் குறள் 1079
ஔவை வாக்கு 1231
கச்சபேசர் தோத்திரம் .. 1114
கச்சியப்பசுவாமிகள் 1088, 1389
கச்சியப்பசுவாமி தோத்திரம் 1041, 1114
கடாவிடையுபதேசம் 1077, 1220, 1221
கடைச்சங்கம் 1048
கணக்கு குருசாமி (மதுராந்தகம்) 1247
கண்கட்டி-மறைஞானசம்பந்தர் 1127, 1130
கண்ணுடைய வள்ளலார் 1052, 1054, 1058, 1059, 1061, 1209, 1210, 1275
கண்ணுடையவள்ளல் 1010, 1059, 1173, 1174, 1210
கதிர்மலைக்குமரவேள் ஸ்தோத்திரம் 1139
கந்தப்ப தம்பிரான் 1121, 1148, 1250
கந்தப்பமுதலியார் (மத்தூர்) 1290
கந்தரலங்காரம் 1232
கந்தரனுபூதி 1232
கந்தனலங்காரம் 1388
கந்தனனுபூதி 1388
கபாலீச்சரம் 1016
கபிலதேவர் 1046
கபிலமுனிவர் 1342
கபிலரகவல் .. 1232, 1369
கபிலர் 1341
கம்பராமாயண சங்கோத்தர விருத்தி 1086
கயிலாய முதலியார் .. 1000
கயிலாய முதலியார் குமாரன் 1020
கரபாத்திரசுவாமிகள் .. 1299
கலசையந்தாதி 1388

பக்கம்

கலித்தொகை 1029
கலிப்பா (தத்துவராயர்) .. 1276
கலிமடல் 1278, 1279
கலிமடல் (தத்துவராயர்) .. 1277
கல்லாடனார் 1046
கவாலீச்சரம் 1012
கவுணியர்கோன் 1210
கவுணியன் .. 1009, 1010
கழுமலம் .. 1009, 1010
கற்பம் 1405
கனகசபாபதி 1032
கனகசபை .. 1265, 1267
கனகசபைக் குரு 1267
கனகாசலம் 1052
காசிகண்டம் 1232
காசிகாண்டம் 1388
காச்மீரபண்டிதர் 1330
காஞ்சிச் சரவணதேசிகர் .. 1088
காஞ்சிச் சரவணை 1386
காஞ்சிப்புராணம் 1386
காஞ்சீபுரம் 1290
காஞ்சீபுரம் சரவணதேசிகர் 1077
காத்தியாயனமிருதி .. 1405
காயாரோகணேசர் தோத்திரம் 1114
காயாரோகணேசுவரர் தோத்திரம்.. 1041
காயாவிளக்கம் 1068
காரணகாரியதரிசனம் 1064, 1089
காருடபுராணம் 1405
காரெட்டு 1045
காரைக்காலம்மை 1005
காரைக்காலம்மையந்தாதி 1041, 1046, 1047
காரைக்காலம்மையார் 1002, 1044, 1046, 1047
காரைக்காற்பேயார் 1046, 1047
காரைக்காற்பேய் .. 1045, 1047
காழிச்சம்பந்தன் 1274
காழிச்சிற்றம்பலவன் .. 1162
காழிதத்துவனார் 1073
கானூர் 1368

பக்கம்

கான்மீரபண்டிதன் .. 1327
கிருஷ்ண சாஸ்திரியார் 1255, 1256
கிருஷ்ணமிச்சர் 1389
கிள்ளையனூர்ஞானியார்வாக்கு 1231
குகைநமசிவாயதேவர்வாக்கு 1231
குகை நமச்சிவாயர் 1225, 1389
குகை மடாலயத்தலைவர் .. 1130
குடமூக்கு 1057
குட்டிதொல்காப்பியம் .. 1389
குமாரதேவசுவாமிகள் .. 1280
குமாரதேவசுவாமிகள் ஞானவம்மானை 1283
குமாரதேவர் 1237, 1238, 1279, 1282, 1283
குமாரதேவர் சாஸ்திரம் .. 1073
குமாரதேவர் சாஸ்திரம் பதிறு 1279
குமாரதேவர் ஞானவம்மானை 1077, 1282
குமாரதேவு (விருத்தகிரி) 1280
கும்பகோணம் .. 1250, 1251
கும்மித்திரட்டு 1231
குயிற்பத்து 1041
குரவனுரைத்தகுறிஞானவெண்பா .. 1283, 1284
குரு-சிவப்பிரகாசர் .. 1352
குரு-சொரூபானந்தர் 1276, 1314, 1331, 1355, 1417, 1419
குரு-நமச்சிவாயர் .. 1150, 1225
குருநாதன் விஜஞாபனம் .. 1110
குருமரபு சிந்தனை 1099
குருலிங்க சங்க பரமரகசிய ஷடத்தலம் 1036
குருலிங்க சங்கம பரமரகசிய சடத்தலம் 1221
குருலிங்க சங்கமர் 1223
குருலிங்கசங்கம விளக்கம் .. 1222
குரு வாசுதேவ்வந்திரசுவாமி 1401
குறள் 1232
குறிஞானவெண்பா 1064, 1283
குறுங்கழிநெடில் 1223

பக்கம்

குறுந்திரட்டு 1236, 1284, 1291, 1311, 1313, 1387
குறுந்தொகை .. 1029, 1030
குறுமுடி அரசராணையார் .. 1019
குறுமுனியகத்தியர் 1256
கூவந் தியாகசமுத்திரம் .. 1019
கூவப்புராணம் 1386
கூவமான்கொண்டமாகன் சேரி 1003
கைலைபாதி காளத்திபாதி யந்தாதி 1045
கைவல்லிய நவநீதம் 1291, 1292, 1293
கொங்கணர்வாக்கு 1231
கொங்கணவர் ஞானம் .. 1298
கொங்கணவர் தியானம் .. 1298
கொடிக்கவியுரை 1091
கொண்டமாசனசேரி .. 1019
கொலைமறுத்தல் 1154, 1232, 1411
கொற்றங்குடியார் நெஞ்சு விடுதூது 1231
கொற்றவன்குடி 1198
கொற்றவன்குடி முதலியார் .. 1198
கோபப்பிரசாதம் 1045
கோயில்நான்மணிமாலை .. 1014
கோயிற்புராணம் 1386
கோயிற்திருப்பண்ணியர் விருத்தம் 1045
கோயிநான்மணிமாலை 1045, 1051, 1052
கோரராமையர் 1223
கோரக்ஷகர் .. 1244, 1245
கோவத்தமாநகர் 1367
கோவல் வீரட்டான் .. 1226
கோவை 1027, 1028
கோவையார் 1027, 1028, 1030
கௌதமமிருதி 1405
சகசநிஷ்டை 1282
சகலாகமசாரம் 1130
சங்கப்புலவர்கள் 1048
சங்கரசற்குரு 1336
சங்கரபகவத்பாதர் .. 1255

பக்கம்

சங்கரமூர்த்திதேசிகர் (திருவாவடுதுறை) .. 1150, 1152
சங்கராசாரியசுவாமிகள் .. 1338
சங்கராசாரியசுவாமிகள் வாக்கு 1231
சங்கராசாரியர் 1102, 1242, 1243, 1268, 1333, 1334, 1336, 1338
சங்கராசாரியர் சுத்தகாண்டம் 1298
சங்கராசார்யர் 1255, 1256, 1258
சங்கலிகிதமிருதி 1405
சங்கற்ப நிராகரண உரை .. 1130
சங்கற்ப நிராகரணப் பதவுரை 1093, 1094
சங்கற்ப நிராகரணம் 1091—1093, 1232
சங்கற்ப நிராகரணம், உரையுடன் 1071, 1072
சங்கற்ப நிராகரணம், (மூலம்) 1071, 1072
சங்கற்ப நிராகரண வியாக்யானம் 1094
சசிவன்னபோதம் 1066, 1232, 1296
சசிவன்னபோதம், உரையுடன் 1296
சசிவன்னபோதை 1388
சச்சிதானந்தகுரு .. 1293—1295
சச்சிதானந்தகுருத் துதி .. 1268
சச்சிதானந்தசுவாமி .. 1300
சச்சிதானந்தமாலை 1293, 1295
சச்சிதானந்த விளக்கம் 1293, 1295
சடகோபர் 1277
சடகோபாழ்வார் 1278
சடத்தலக்கட்டளை 1224
சடாதாரசித்தர் குருபதேசம் 1095
சடையனார் .. 1006, 1007
சட்டைமுனி ஞானம் .. 1298
சண்பைநகரம் 1110
சண்பைநகர் தத்துவநாதன் 1072
சண்பையர் தலைவன் .. 1108
சதமணிக் கோவை 1095
சதுரலிங்கசதகம் 1232
சதுஷ்கோணமாலை 1063, 1064

பக்கம்

சத்தப்பிரகரணம் 1296—1298
சத்தியஞான தரிசினிகள் .. 1110
சந்தசு 1405
சந்தானக் குரவன் 1131
சந்தான சர்வோத்தமம் 1127, 1129
சந்திரசேசரசாமிகள் .. 1194
சந்திரசேகர வாக்கியம் .. 1389
சமரசவகவல் 1282
சம்பந்தமூர்த்தி 1017
சம்பந்தமூர்த்திகள் 1004, 1015
சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் .. 1010
சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் 1002, 1008, 1009, 1011, 1013, 1016
சம்பந்தர் 999, 1001, 1004, 1005, 1008, 1011, 1013, 1015, 1052
சம்பந்தர் (திருவாலவாய்) .. 1001
சம்பந்தன் 1275
சமவர்த்தமிருதி 1405
சரபமூர்த்தி .. 1003, 1019
சரவணதேசிகர் 1165, 1166, 1383, 1384
சரவணதேசிகர் (மத்தூர்) .. 1302
சரவணதேவன் 1386
சரவணமுதலி 1116, 1235, 1348, 1416
சரவணமுனி 1080
சருவஜ்ஞானோத்தரம் .. 1387
சருவஞான காலோத்தரம் .. 1095
சருவஞானோத்தரம் 1097, 1231
சருவமதோபன்னியாஸம் .. 1102
சருவான்ம சம்பு 1102
சர்வதர்சன சங்கிரகம் .. 1102
சர்வாத்ம சம்புசிவாசாரியர் .. 1166
சர்வான்ம சம்புசிவாசாரியர் .. 1167
சன்மார்க்க சித்தியார் .. 1081
சாதாதபமிருதி 1405
சாத்திகநாம பஞ்சகம் .. 1376
சாந்தலிங்க சுவாமிகள் .. 1249
சாந்தலிங்க சுவாமிகள் (திருத்துறையூர்) 1411, 1413, 1416
சாந்தோக்கியவுபநிடதம் .. 1356
சாபரபாடிடம் 1405
சாமிநாத தேசிகர் 1081

பக்கம்

சாமிநாதையர், வே. (மஹாமஹோபாத்தியாயர்) .. 1130
சாலிவாகன சகம் 1091
சாலிவாடிபுரம் 1104
சார்வாகன மதம் 1110
சிட்சை 1405
சிதம்பர கர்மம் .. 1042, 1062
சிதம்பரஞானதேசிகர் .. 1263
சிதம்பர சுவாமிகள் (திருப்போரூர் 1364, 1383, 1384, 1412, 1413, 1416
சிதம்பரசுவாமி துதி .. 1114
சிதம்பரதலம் 1386
சிதம்பரதேசிகன் 1077
சிதம்பரதேவன் (போரி) .. 1383
சிதம்பர நான்மணிமாலை 1050, 1052
சிதம்பர புராணம் 1232
சிதம்பரம் .. 1014, 1027
சிதாநந்தகீதை .. 1299, 1300
சிதானந்தயோகி 1300
சித்தக்காடு 1161
சித்தரந்தாதி 1388
சித்தாந்த சாஸ்திரம் .. 1192
சித்தாந்த சிகாமணி 1081, 1232, 1388
சித்தாந்த தரிசனம் 1097, 1098
சித்தாந்த தீபிகை 1102
சித்தாந்தப் பஃறொடை .. 1081
சித்தாந்தப் பிரகாசிகை 1166, 1167
சித்தாந்தார்த்த சமுச்சயம் .. 1102
சித்தியார் 1066, 1167
சித்தியார் விருத்தியுரை .. 1130
சித்திரைக்கவியுரை .. 1086
சிந்தாமணி 1388
சிலேடையுலா 1236, 1301, 1302
சிவகவசவத்தியாயம் .. 1041
சிவகீதை 1231, 1303, 1304
சிவகுருலீலை 1231
சிவக்கியான சுவாமிகள் .. 1389
சிவக்கொழுந்தாசாரியர் 1104. 1105
சிவக்கொழுந்து 1133
சிவக்கொழுந்துதேசிகர் 1131. 1133
சிவசமவாதவுரைமறுப்பு 1086, 1099, 1100

பக்கம்

சிவசம்வாதவுரை 1085
சிவஞானக்கலம்பகம் .. 1388
சிவஞானசித்தி 1085, 1100, 1104, 1108, 1231
சிவஞானசித்தியாருரை 1109, 1110, 1111
சிவஞானசித்தியார் 1074, 1084, 1085, 1100, 1105, 1106, 1127, 1166, 1169, 1197, 1387
சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் 1041, 1101
சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம், உரையுடன் 1101, 1103, 1104
சிவஞானசித்தியார் சுபட்ச வியாக்யானம் 1105
சிவஞானசித்தியார் பரக்கம், உரை 1106
சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம், உரையுடன் .. 1105, 1107
சிவஞானசித்தியார் பரபக்கவுரை 1103, 1107
சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷம் 1107
சிவஞானசித்தியுரை .. 1084
சிவஞானதீபம் 1066, 1111—1113, 1231, 1387
சிவஞானதேவன் 1202
சிவஞானபோத உதாரண வெண்பா 1124
சிவஞானபோதக் கருத்து .. 1114
சிவஞானபோதச் சூத்திரக் கருத்து .. 1123, 1124
சிவஞானபோதச் சூத்திரம் .. 1124
சிவஞானபோதச் சூர்ணி கைக் கொத்து 1103, 1114, 1122, 1123
சிவஞானபோதமுரை .. 1114
சிவஞானபோதம் 1074, 1102, 1110, 1113, 1114, 1116, 1120—1125, 1146, 1197, 1386
சிவஞானபோதம், உரை .. 1116

பக்கம்

சிவஞானபோதம், உரையுடன் 1073, 1103, 1114, 1117, 1118, 1120
சிவஞானபோதம், கருத்துரை பொழிப்புரைகளுடன் .. 1120
சிவஞானபோதம் சூத்திரக் கருத்து 1118
சிவஞானபோதம், சூர்ணி கைக்கொத்து 1118
சிவஞானபோதவுதாரண வெண்பா 1080
சிவஞானபோதவுரை 1118, 1119
சிவஞானப்பிரகாசம் 1059, 1125, 1126
சிவஞானப்பிரகாச வெண்பா 1125, 1126
சிவஞானமகிமை 1042
சிவஞானமாதவன் 1167
சிவஞானமுனி 1084
சிவஞானமுனிவர் 1084, 1085, 1256
சிவஞானமுனிவர் (திருவாவடுதுறை) 1166, 1167
சிவஞானமுனிவர் துதி 1077, 1114
சிவஞானவள்ளலார் .. 1217
சிவதத்துவக்கட்டளை 1022, 1126
சிவதரிசனவகவல் 1282
சிவதருமோத்தரம் 1128—1130, 1231
சிவதருமோத்தரம், உரையுடன் 1127
சிவதன்மோத்தரம்.. .. 1128
சிவநெறிப்பிரகாசம் 1130, 1132, 1133, 1231, 1387
சிவநேசர் 1016
சிவபாத ஹ்ருதயர்.. .. 1004
சிவபுராணம் 1022—1024
சிவபூசையகவல் 1133, 1134, 1306, 130

பக்கம்

சிவபூசையகவல், உரையுடன் 1136, 1307

சிவபூசையகவல், மூலமுமுரையும் 1134

சிவபெருமான் திருமும்மணிக்கோவை 1045

சிவபெருமான் திருவந்தாதி (கபிலதேவர்) 1045

சிவபெருமான் திருவந்தாதி (பரணதேவர்) 1045

சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை 1045

சிவபோகசாரம் 1041, 1136—1138, 1231, 1387

சிவப்பிரகாசக்கட்டளை 1139, 1140

சிவப்பிரகாசக் குறுந்திரட்டு 1231, 1284, 1290

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் (துறைமங்கலம்) 1223, 1224, 1404, 1406

சிவப்பிரகாசச் சிந்தனையுரை 1150

சிவப்பிரகாச தரிசனம் .. 1231

சிவப்பிரகாச தேசிகன் .. 1279

சிவப்பிரகாசப் பதவுரை .. 1145

சிவப்பிரகாச மூலக்கருத்து 1148, 1149

சிவப்பிரகாச மூலக்கருத்துரை 1149

சிவப்பிரகாசம் 1050, 1063, 1074, 1092, 1140—1143, 1145—1148, 1150, 1151, 1197, 1231, 1236, 1285, 1288, 1289, 1301, 1303—1305, 1387

சிவப்பிரகாசம், உரை .. 1145

சிவப்பிரகாசம், உரையுடன் 1080, 1103, 1144, 1145, 1147

சிவப்பிரகாசம், பதவுரை 1142, 1143

சிவப்பிரகாசம். மூலமும் உரையும் 1143

பக்கம்

சிவப்பிரகாசம், மூலமும் கருத்தும் 1150

சிவப்பிரகாசர் 1071, 1147, 1150, 1277, 1314, 1373

சிவப்பிரகாசர் (திருவலஞ்சுழி) 1367

சிவப்பிரகாசவுரை 1114, 1144, 1148

சிவப்பிரகாசவெண்பா .. 1305

சிவப்பிரகாசன் 1071, 1147, 1182, 1352, 1355, 1367, 1371, 1394, 1404

சிவமரபும் 1130

சிவயோக தீபிகை.. .. 1152

சிவயோகம் 1341

சிவராம கவி .. 1240, 1241

சிவராமகுரு 1242

சிவவாக்கியதேவர் .. 1054

சிவவாக்கியர் வாக்கு .. 1231

சிவஷண்முகமெய்ஞ்ஞான சிவாசாரியசுவாமிகள் 1228, 1232

சிவாகமக் கச்சிமாலை .. 1059

சிவாகமம் 1231

சிவாகமம் (இருபத்தெட்டு) 1097, 1206

சிவாகமார்த்ததரிசனம் .. 1388

சிவாக்ர யோகி 1104

சிவாக்ர யோகியர்.. .. 1105

சிவாச்சிரமத்தெளிவு .. 1081

சிவாலயர் .. 999, 1000

சிவாலயமகரிஷி 1002

சிவாலயமுனி 1000

சிவாலயன் 999

சிவானந்தபோதம் .. 1153

சிவானந்தமாலை 1041, 1149, 1154—1157, 1232, 1387

சிவானந்தமாலை, உரையுடன் 1158

சிவானுபூதிவிளக்கம் .. 1231

சிற்றம்பலக்கோவை 1027, 1028

சிற்றம்பலசுவாமி வாக்கியம்.. 1114

சிற்றம்பலநாடி 1072, 1159, 1162

சிற்றம்பலநாடிகள் .. 1161, 1192

சிற்றம்பலநாடிகள் வாக்கு .. 1231

சிற்றம்பலநாடிக்கட்டளை .. 1192

சிற்றம்பலநாடி நாயனார் .. 1203

பக்கம்
சிற்றம்பலநாடியார் 1160, 1161, 1163, 1387
சிற்றம்பலநாடியார் கலித்துறை 1009 1158
சிற்றம்பலநாடியார்தாலாட்டு 1009, 1159
சிற்றம்பலநாடியார் திரிகாலத் திரங்கல் .. 1009, 1160, 1161
சிற்றம்பலநாடியார் வெண்பா 1009, 1041, 1162
சிற்றம்பலநாடிவெண்பா 1161, 1162
சிற்றம்பலவன் 1162
சின்னப்பநாயகன்வம்சாவளி 1110
சிஷ்டரந்தாதி 1138
ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன் .. 1146
சீகாழி .. 1004, 1203
சீகாழிக்கண்ணுடையவள்ளல் 1174
சீகாழி சிற்றம்பலநாடிகள் 1203, 1204
சீகாழிச்சிற்றம்பலநாடிகள் .. 1159
சீகாழிச்சிற்றம்பலநாடியார் 1160, 1162
சீகாழி தத்துவனார் .. 1073
சீகாழிவள்ளலசுவாமிகள் 1010, 1011
சுகர்வாசிட்டம் .. 1328, 1329
சுத்த சாதகம் 1282
சுத்த சித்தாந்தத்தாலாட்டு .. 1231
சுத்த சித்தாந்தரகசியம் .. 1231
சுத்த வேதாந்தரகசியம் .. 1231
சுந்தரப்பெருமாள் நாயனார் .. 1007
சுந்தரமூர்த்தி .. 1011, 1017
சுந்தரமூர்த்திகள் 1018
சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் 1003, 1004, 1006, 1007, 1011, 1013
சுந்தரமூர்த்தி பாடல் 1007
சுந்தரர் 999, 1001, 1008, 1013, 1052
சுப்பிரமணிய குரு .. 1242, 1243
சுப்பிரமணியர் .. 1253, 1254
சுப்பிரமணியன் 1032
சுயம்பிரகாசம் 1163
சுயம்பிரகாசன் 1216
சுருதிசாரவிளக்கம் 1163

பக்கம்
சுவரூபசாரம் 1271
சுவேதகேது 1356
சுவேதவனப்பெருமாள் 1114, 1116
சூதசங்கிதாசாரசங்கிரகம் .. 1308
சூதஸம்ஹிதாசார சங்கிரகம் 1237
சூதஸம்ஹிதை 1310, 1313
சூத்திரக்கலித்துறை .. 1064, 1164, 1165
சூத்திரவெண்பா .. 1307, 1367
சூரப்பன் 1290
சூரியானந்தர் சூத்திரம் .. 1360
சூர்ணிகைக்கொத்து 1122
செய்யுள்விளக்கம் 1130
சென்னைமாநகரம் வேதாந்த விளக்கம் 1299
சேந்தன் 1039
சேந்தையர் காவலன் .. 1108, 1109
சேரமான்பெருமாணயனார் .. 1046
சேரமான்பெருமாள் நாயனார் 1006, 1007
சேஷகிரிசாஸ்திரியார் .. 1018, 1019 1184
சேஷகிரிசுவாமிகள் 1299
சேஷாத்திரிசிவனார் 1340
சேஷாத்திரிசிவன் .. 1340, 1341
சைமினிசூத்திரம் 1405
சைவசமயநெறி 1389
சைவசமயாசாரியர் நால்வர் 1007
சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் .. 1165
சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் பதி னொன்கு .. 1073, 1103, 1116, 1121
சைவசித்தாந்தப் பிரகாசக்கட்டளை 1037, 1166, 1167
சைவசித்தாந்தம் .. 1169, 1170
சைவசிந்தாந்தவசனம் 1168 to 1171
சைவத்திருமுறைகள் .. 1004, 1007 1040
சைவநெறிவிளக்கம் 1231
சைவபுராணம் .. 1207, 1208
சைவானுஷ்டானபூசாவிதி முதலியன 1171

பக்கம்

சைவாநுஷ்டானவிதி முதலியன 1172
சொக்கநாதர்வெண்பா 1172, 1207
சொருபசாரவெண்பா .. 13 1
சொருபன் 1285, 1417
சொருபானந்தசித்தி 1310, 1311, 1313, 1314
சொருபானந்தர் 1314, 1317, 1319
சொருபானந்தர் கலித்துறையந்தாதி 1314
சொருபானந்தர்பிள்ளைத்தமிழ் 1236
சொரூபசாரம் .. 1309, 1310
சொரூபசாரவெண்பா .. 1293
சொரூபன் .. 1290, 1372
சொரூபானந்தசித்தி .. 1231, 1244
சொரூபானந்தசுவாமிகள் .. 1246, 1318
சொரூபானந்தம் 1066
சொரூபானந்தரிரட்டைமணிமாலை 1236
சொரூபானந்தருபதிடதம், உரையுடன் 1293, 1297, 1298
சொரூபானந்தர் 1234, 1235, 1259, 1260, 1277, 1278, 1302, 1311, 1320, 1332, 1334, 1335, 1355, 1373, 1418, 1420
சொரூபானந்தர் கலிப்பா .. 1236
சொரூபானந்தர் கலிமடல் .. 1236
சொரூபானந்தர் சின்னப்பூ.. 1315
சொரூபானந்தர் தசாங்கப்பத்து 1236
சொரூபானந்தீர்தசாங்கம்பத்து 1316
சொரூபானந்தர் நான்மணிமாலை .. 1416, 1418, 1419
சொரூபானந்தர் நெஞ்சுவிடுதூது .. 1236, 1317, 1318
சொரூபானந்தர் பிள்ளைத்தமிழ் 1318
சொரூபானந்தர் மும்மணிக்கோவை 1419
சொரூபானந்தர் வெண்பாவந்தாதி .. 1236, 1318
சொரூபானந்தவுபதிடதம் .. 1323

சொரூபானந்தவுபதிடதம், உரையுடன் 1319, 1321, 1322
சொரூபானந்தவுரை .. 1321
சொரூபானந்தன் 1235, 1303, 1332, 1371, 1394, 1420
சொர்க்கபுரவாதீனம் .. 1121
சோதிடசங்கிரகம் .. 1042, 1062
சோதிடம் 1405
சோதிப்பிரகாசர் .. 1234, 1296, 1393, 1394
சோமசுந்தரதேசிகர், இராமநாதபுரம் 1255, 1256, 1258
ஐயந்தன் 1039
ஞானக்கும்மி பாட்டு.. .. 1323
ஞானசம்பந்தநாயனர் .. 1014
ஞானசம்பந்தர் .. 1004, 1006
ஞானசம்பந்தன் 1004, 1009, 1016, 1129
ஞானசம்பந்த ஸ்வாமிகள் .. 1004
ஞானசாகரவெண்பா .. 1387
ஞானசாரப்போதகம் .. 1206
ஞானசாரம் .. 1173, 1174
ஞானசிங்கி 1196
ஞானசூரியன் .. 1231, 1388
ஞானச்சோபனம் .. 1324, 1325
ஞானநன்மை பஞ்சாக்கரம்.. 1175
ஞானபரணி .. 1235, 1236
ஞானப்பரணி .. 1234, 1235
ஞானப்பிரகாச தம்பிரானர் 1071
ஞானப்பிரகாசதேசிகர், திருவாரூர்) 1137, 1173
ஞானப்பிரகாச தேசிகர் (திருவாலூர்) .. 1136, 1137
ஞானப்பிரகாசநாதன் .. 1368
ஞானப்பிரகாசமடம் (காஞ்சீபுரம்) .. 1160 ,116
ஞானப்பிரகாசமுனிவர் .. 1084
ஞானப்பிரகாசம் 1231
ஞானப்பிரகாசர் 1084, 1085, 1093, 1367
ஞானப்பிரகாசர் (சண்பை) .. 1197
ஞானப்பிரகாசர் (சாவிவாடிபுரம் 1104, 1105

பக்கம்

ஞானப்பிரகாசர் (திருவாலூர்) 1133, 1134, 1304, 1307
ஞானப்பிரகாசர் (திருவொற்றியூர்) 1106
ஞானப்பிரகாசன் 1094, 1104, 1108 to 1110, 1136, 1137 1368
ஞானப்பிரகாசன் (ஒற்றியூர்) 1106
ஞானப்பிரகாசன் (கமலை) .. 1137
ஞானப்புலம்பல் .. 1325, 1326
ஞானமணமாலை 1388
ஞானரகசியம் 1066
ஞானவம்மானை .. 1232, 1282
ஞானவாசிட்டச்சுருக்கம் .. 1328
ஞானவாசிட்டத்திரட்டு 1326, 1328
ஞானவாசிட்டம் 1079, 1232, 1329, 1330, 1387
ஞானவாசிட்டம், உரை .. 1330
ஞானவாசிட்டவுரை .. 1214
ஞானவாசிஷ்டத்திரட்டு .. 1063
ஞானவிநோதன் கலம்பகம் 1236, 1331 to 1333
ஞானவிளக்கம் 1059, 1175, 1176, 1387
ஞானவுலா 1064, 1236, 1333 to 1335
ஞானவெண்பா 1196
ஞானாபரணவிளக்கம் .. 1127, 1130
ஞானாமிர்தம் 1232
ஞானானுபூதிவெண்பா .. 1136
ஞானோபதேசம் 1176
தசகாரியக்கருத்து .. 1114, 1177
தசகாரியமகாவாக்கிய மூலமும், உரையும் 1388
தசகாரிய மகாவாக்கியம் .. 1336
தசகாரியம் 1074, 1080, 1081, 1177–1181, 1232
தசகாரியவனுபூதிவிளக்கம் .. 1181
தசக்கிரமக்கட்டளை .. 1182
தட்சமிருதி 1405
தட்சிணாமூர்த்திதேசிகர் .. 1355
தணிகைப்புராணம் .. 1386
தணிகையந்தாதி 1388

பக்கம்

தணிகையாற்றுப்படை .. 1388
தண்ணீரோதுமந்திரம் .. 1267
தத்தாத்திரேய சுவாமிகள் .. 1247
தத்தாத்திரேயர் 1245
தத்துவக்கட்டளை 1022, 1183, 1339 to 1341
தத்துவக்கூறு .. 1341, 1342
தத்துவசரிதை 1231
தத்துவசாரம் 1309
தத்துவஞானபோதம் 1342, 1343
தத்துவதீபம் 1259
தத்துவதேசிகநாயனார் 1156, 1260, 1277, 1278, 1284, 1290, 1302—1306, 1311, 1313—1319, 1334, 1335, 1352, 1353, 1355, 1373, 1393, 1394, 1419, 1420
தத்துவதேசிகநாயனார் (தத்துவராயர்) 1236
தத்துவநாதன் 1073
தத்துவநிசானுபவசாரம் .. 1231
தத்துவநிசானுபோகசாரம் 1344, 1347, 1348
தத்துவநிஜானுபோகசாரம் 1114
தத்துவநிசானுபோதம் 1344, 1347
தத்துவப்பிரகாசமாமுனி .. 1394
தத்துவப்பிரகாசர் 1196
தத்துவப்பிரகாசன் .. 1106, 1235
தத்துவமசிமகாவாக்கியம் .. 1349
தத்துவாமிருதக்கட்டளை 1350, 1351
தத்துவாமிர்தம் 1231, 1236, 1239, 1240, 1351 to 1353, 1387
தத்துவாமுதம் 1239
தத்துவாத்திஞகரம் 1231, 1387
தத்துவராய நாயனார்வாக்கு .. 1231
தத்துவராயமூர்த்தி .. 1355
தத்துவராயர் 1259, 1276 to 1278, 1296, 1302, 1331, 1332, 1355, 1370, 1373, 1387, 1417, 1418
தத்துவராயர் நான்மணிமாலை 1418
தத்துவலிங்கதேவர் 1344, 1347
தத்துவனார் 1234, 1235, 1237
தத்துவோபதேசாமிர்தம் 1237, 1354

பக்கம்

தம்பிரான்தோழர் 1006, 1007
தருமசேனர் 1006
தருமபுரம் 1127
தருமபுரவாதீனமடம் .. 1130
தருமேசர் 005
தருமேசர்தோத்திரம் .. 1114
தவப்பிரகாசக்குரு .. 1213
தவப்பிரகாசசாமிகள் .. 1148
தவப்பிரகாசசுவாமி (சுவர்க்க புரம்) 1213
தற்செயலாலிந்தத்தகைமை 1041
தற்செயலின் தகைமை .. 1149
தக்ஷிணாமூர்த்தி 1080
தக்ஷிணாமூர்த்தி தேசிகர் .. 1081
தக்ஷிணாமூர்த்தி தேசிகர் தச காரியம் 1114
தக்ஷிணாமூர்த்தி தோத்திரம் (தாயுமானவர்) .. 1114
தக்ஷிணாமூர்த்தியையர் தச காரியம் .. 1181, 1182
தாண்டகவேந்து .. 1005, 1006
தாண்டவராயமூர்த்தி 1291, 1292
தாயுமானசுவாமிபாடல் .. 1064
தாயுமானவர் .. 1052, 1054
தாயுமானவன் அனுபோகசார ஆநந்தக்களிப்பு .. 1025
தாயுமானவர்பாடல் 1071, 1184–1190, 1267
தாயுமானூர் 1388
திமிரமகலக்குமரன் .. 1051
தியாகேசர் திருவிளையாட்டக வல் 1001
தியானப்பாடல்கள் .. 1062
திரியம்பகர் 1194
திருக்கச்சூர்த்தேவாரம் .. 1017
திருக்கண்ணப்ப தேவர் திரு மறம் (கல்லாடனார்) .. 1045
திருக்கண்ணப்ப தேவர் திரு மறம் (நக்கீரதேவர்) .. 1045
திருக்கழுமலமும்மணிக்கோவை 1045
திருக்கழுமலம் .. 1011
திருக்களிற்றுப்படியாருரை 1160, 1191

பக்கம்

திருக்களிற்றுப்படியார் 1231, 1386
திருக்களிற்றுப்படியார், உரையுடன் 1191
திருக்காரோணம் 1057
திருக்காளத்தி பண்டாரம் 1127, 1130
திருக்கைலாய ஞானவுலா .. 1045
திருக்கோவலூர் ஆறுமுகசுவாமிகள் 1232
திருக்கோவை .. 1027, 1033
திருக்கோவையார் 1009, 1027, 1028, 1037
திருச்சதகம் .. 1022–1024
திருச்சத்திமுற்றம் .. 1057
திருச்சிற்றம்பலக்கோவை 1027, 1028 1033, 1036
திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருண்மை .. 1035, 1037
திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் 1021, 1026, 1028, 1030, 1032, 1035 to 1037
திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பதவுரையுடன் .. 1034, 1035
திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன் 1028, 1031–1033
திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் பேரின்பவனுபூதி .. 1037
திருச்சிற்றம்பலசுவாமிகள் வாக்கியம் .. 1354, 1355
திருச்சிற்றம்பலநாடிக்கட்டளை 1192
திருச்சிற்றம்பலவாணர் .. 1033
திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் 1005
திருஞானசம்பந்ததேசிகர் (தருமபுரமடம்) 1136, 1172, 1173
திருஞானசம்பந்ததேசிகர் (தருமபுரவாதீனம்) .. 1137
திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் 1006, 1007
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி .. 1010
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் .. 1004, 1011, 1015

பக்கம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியார் 1004
திருஞான சம்பந்தர் .. 1003
திருஞான சம்பந்தன் .. 1448
திருத்தணி 1049
திருத்தாலாட்டு .. 1236, 1355
திருத்தொண்டத் தொகை .. 1017
திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி 1045 1056
திருநாவலூர் .. 1006, 1007
திருநாவுக்கரசர் .. 1003, 1005
திருநாவுக்கரசர் திருவேகாதசமாலை 1045
திருநாவுக்கரசு நாயனர் 1002, 1004, 1011 to 1013, 1056, 1057
திருநாவுக்கரசு நாயனர் தேவாரம் 1006
திருநெல்வேலி .. 1389, 1393
திருப்பரங்குன்றப் பதிகம் .. 1014
திருப்பரங்குன்றம் 1049
திருப்பருத்திக்குன்று .. 1250
திருப்பல்லாண்டு (சைவம்) 1001, 1038, 1039, 1386
திருப்பாட்டு 1231
திருப்பாண்டிப் பதிகம் .. 1021
திருப்பாண்டி விருத்தம் .. 1021
திருப்பாதிரிப் புலியூர் .. 1228
திருப்பிரமபுரம் .. 1001, 1003
திருப்புகழ் 1013, 1298, 1386
திருப்புள்ள மங்கை .. 1017
திருப்பெண்ணடகம் 1114, 1116
திருப்பேரை-சாந்தலிங்க சுவாமிகள் 1248, 1249
திருப்போரி 1077
திருப்போரூர்-சிதம்பரசுவாமிகள் 1077, 1078, 1154, 1156, 1248, 1250, 1273, 1275, 1276
திருமங்கை மன்னன் .. 1365
திருமந்திரமாலை .. 1040—1044
திருமந்திரம் 1042, 1043, 1064, 1229, 1231, 1388
திருமயிலாப்பூர் 1002
திருமயிலாப்பூர் பூம்பாவை .. 1016

பக்கம்

திருமாளிகைத் தேவர் 1038, 1039
திருமுகப்பாசுரம் 1045
திருமுகப்பாசுரம், உரையுடன் 1193, 1194
திருமுருகாற்றுப் படை 1014, 1045 1017 to 1050
திருமுருகாற்றுப் படை, நச்சிஞர்க்கினியருரையுடன் .. 1050
திருமுனைப்பாடி .. 1006, 1007
திருமூல தேவர் .. 1040, 1194
திருமூல நாயனர் .. 1194, 1195
திருமூலரகவல் 1232
திருமூலர் 1040, 1042, 1062, 1355
திருமூலர் தத்துவக் கட்டளை 1139, 1191—1196
திருமூலர் தியானக் குறிப்பு 1042, 1043
திருமூலர் திருமந்திரம் .. 1043
திருமேற்றளி தோத்திரம் 1077, 1114
திருவகுப்பு 1048
திருவடி மாலை 1371
திருவண்டப் பகுதி 1021, 1024
திருவண்ணமலை ஞானப்பிரகாசர் 1085, 1099, 1100
திருவண்ணமலை தசகாரியம் 1114
திருவண்ணமலையையர் .. 1181
திருவண்ணமலையையா தசகாரியம் 1387
திருவதிகை மனவாசகங் கடந்தார் 1074, 1075
திருவதிகை - வீரட்டானம் .. 1001
திருவம்மானை 1388
திருவருட்கழன் மாலை .. 1371
திருவருட் பயனுரை .. 1199
திருவருட் பயன் .. 1196, 1387
திருவருட் பயன், உரையுடன் 1122, 1196, 1200
திருவருட் பயன் சிந்தனை 1122, 1201, 1202
திருவருட்பயன் பொழிப்புரையுடன் 1197, 1199
திருவஞ்சழி 1387

பக்கம்

திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை 1045
திருவல்லிக்கேணி வேங்கட முதலியார் 1140
திருவளளுவ நாயனர் .. 1085
திருவள்ளுவர் 1028
திருவாசகத் திருவுளக்கிடை 1024, 1267
திருவாசகத் திருவுளக்கிடை பொழிப்புரை .. 1024, 1025
திருவாசகத் திருவுள்ளக்கிடை 1002
திருவாசகம் 999, 1000, 1008, 1018, 1019-1024, 1026, 1027, 1231, 1386.
திருவாசகம், அதிகாரவடைவு 1026
திருவாசகம், பொழிப்புரை .. 1026
திருவாதவூரடிகள் .. 1036
திருவாமாத்தூர் 1393
திருவாமாத்தூர்த் தேவாரம் 1013
திருவாரூர் .. 1005, 1006
திருவாய்மொழி .. 1231, 1388
திருவாரூர் 1125
திருவாரூர்ப் புராணம் 1207, 1208
திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை 1045
திருவாலங்காடு 1044
திருவாலங்காட்டுப் பதிகம் .. 1012
திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் 1045
திருவாலந்துறை .. 1003, 1017
திருவாலவாயுடையார் .. 1045
திருவாலூர் 1017
திருவாவடுதுறை .. 1032, 1040
திருவாவடுதுறைச் சிவஞான முனிவர் 1100
திருவாவடுதுறை ஞானதேசிகர் 1120
திருவாவடுதுறைத் தம்பிரான் 1084
திருவிசைப்பா 1038, 1231, 1386
திருவிடம்பாவனம் .. 1004
திருவிடைமருதூர் 1052, 1054
திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை ..1008, 1045, 1052

பக்கம்

திருவிரட்டைமாலை .. 1045
திருவிளையாடல் 1001
திருவிளையாடற் கலிவெண்பா 1022
திருவிளையாடற் புராணம் .. 1238
திருவீங்கோய் மலைபத்து .. 1045
திருவீரட்டானம் .. 1005
திருவீழி மிழலை 1039
திருவுந்தி 1231
திருவுந்தியார் 1386
திருவுந்தியார், உரையுடன் .. 1202
திருவெண்ணெய் நல்லூர் 1001, 1007, 1110, 1146
திருவெண்ணெய் வித்தகர் .. 1075
திருவெம்பாவை 1021, 1023, 1024
திருவெம்பாவை பிரபந்தம் .. 1026
திருவெழு கூற்றிருக்கை .. 1045
திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி 1045
திருவேங்கடநாதர் 1389—1391, 1393
திருவேங்கடநாதையர் 1324, 1325
திருவேங்கடநாதையன் .. 1325
திருவேங்கடேந்திரன் .. 1390
திருவேசறவு 1021
திருவேசஜங்கம் 1021
திருவொற்றியூ ரொருபாவொருபது 1045, 1056
திருவொற்றியூர் 1002
தலைநாயகன் 1020
தில்லைவனம் 1033
தீர்த்தகிரி புராணம் 1207, 1208
துகளறுபோதக கட்டளை 1077, 1148, 1202-1204
துகளறு போதம் .. 1387
துறைசை ..1151, 1152, 1167
துறைசை - சிதம்பர முனிவர் 1154, 1156
துறைசைப் புராணம் .. 1040
தேசகாரியவனுபூதி விளக்கம் 1182
தெத்தாக்திரேயர் 1245
தெய்வநாயக சுவாமிகள் 1336, 1337
தென்பெரும்புலியூர் .. 1368
தேவாரத் திருமுறை .. 1067

பக்கம்

தேவாரம் 999, 1001-1006, 1008, 1010-1014, 1016-1018, 1066, 1231, 1386
தேவாரம், உரையுடன் .. 1010
தேவாரம், கோளறுபதிகம் .. 1015
தேவாரம், திருத்தொண்டத் தொகை .. 1017, 1018
தேவாரம், திருவங்கமாலை .. 1011
தேவாரம், திருவெழுகூற்றிருக்கை 1008, 1009
தேவாரம், பூம்பாவைத் திருப்பதிகம் .. 1016, 1017
தேவிகாலோத்தர மகத்துவம் 1149, 1207
தேவிகாலோத்தரம் 1172, 1205-1208, 1231, 1387
தேவிகாலோத்தரம், உரையுடன் 1149, 1204, 1206
தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்கள் 1073, 1209
தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்கள் முதலியன 1208
தொல்காப்பியம் .. 1028, 1030
தொல்பேராசான் .. 1028, 1030
நக்கீரதேவர் 1 06
நக்கீரர் 1048, 1207
நக்கீரனார் 1048
நச்சினார்க்கினியர் ..1028, 1030, 1050
நந்திதேவர் 1040, 1062, 1194, 1195
நந்திதேவர் கட்டளை 1341, 1342
நந்தீசுவரர் பாயிரம் .. 1298
நமச்சிவாய குரு 1179
நமச்சிவாய தேசிகர் 1080, 1081
நமச்சிவாய தேசிகன் .. 1181
நமசிவாய மாலை 1081
நமசிவாயன் .. 1179, 1182
நம்பியாண்டார் நம்பி .. 1056
நம்பியாண்டார் நம்பியந்தாதி 1056
நம்பியாண்டார் நம்பியார் .. 1046
நவகோடி சித்தபுரம் .. 1040
நவசங்கியா விவேகம் .. 1356

பக்கம்

நவசங்கை விவேகம் .. 1356
நவாசிப்பேட்டை 1032
நல்லசிவ தேவர் 1150
நல்லசிவ தேவன் 1152
நல்லூர் 1004
நன்னிலம் (தஞ்சாவூர் ஜில்லா) 1291
நாதாந்த சாரம் .. 1022, 1357
நாதாந்தத் திறவுகோல் .. 1358
நாதாந்த நோக்கம் 1064, 1359
நாதாந்தம் 1066
நாராயண குரு .. 1291, 1292
நாலடி 1232
நாலடியார் 1388
நாவலூரர் .. 1006, 1007
நாவலூரன் 1007
நாவுக்கரசர் 1006
நாற்கரண வுபதேசம் 1359-1361
நானுஜீவ வாதக்கட்டளை .. 1340
நான்மணிமாலை .. 1051, 1052
நிட்டானுபூதி 1225
நிட்டானுபூதி சாரம் 1231, 1388
நிட்டை விளக்கம் .. 1081, 1387
நிதாகர் 1396
நித்தியானந்த சரிதை .. 1231
நியாயம் 1405
நிரம்ப வழகியார் .. 1197, 1200
நிருத்தம் 1405
நிஜகுண யோகி .. 1404, 1406
நின்மலப் பிரகாசம் .. 1231
நீதி சாரம் 1231
நெஞ்சறி விளக்கம் .. 1196
நெஞ்சுக்கமைத்தல் .. 1154
நெஞ்சுவிடு தூது .. 1231, 1387
நெஞ்சொடு மகிழ்தல் .. 1388
நையாயிகம் 1105
பகவத்கீதை 1269
பகவத்கீதை தாலாட்டு .. 1267
பகவத்கீதைத் தாலாட்டு .. 1025
பகவற்கீதை ..1066, 1231, 1387
பசுபதிபாச விளக்கம் 1196, 1207 to 1209
பச்சையப்ப வாத்தியார் .. 1393B

பக்கம்

பஞ்ச குரவர் 1223
பஞ்சதசப் பிரகரணம் 1236, 1310, 1361 to 1363
பஞ்சதசி .. 1361, 1362
பஞ்சமலக்கழற்றி 1209
பஞ்சரத்தினத் திருப்புகழ் .. 1154
பஞ்சாக்கரக் குறள் .. 1160
பஞ்சாக்கர தரிசனம் .. 1214
பஞ்சாக்கரப் பஃறொடை 1081, 1388
பஞ்சாக்கர மாலை 1210
பஞ்சாக்கர வந்தாதி .. 1388
பஞ்சாக்கர வனுபூதி 1077, 1210, 1211
பஞ்சாட்சரத் திருவை .. 1062
பஞ்சாதிகார விளக்கம் 1041, 1047, 1079, 1364, 1365
பஞ்சீகரணக் கட்டளை 1293, 1365, 1366
படம்பக்கநாயன 1107
பட்டாசாரியன் 1405
பட்டினத்தார் 1054
பட்டினத்துப் பிள்ளை .. 1054
பட்டினத்துப் பிள்ளை நாயனர் 1388
பட்டினத்துப் பிள்ளை நாயனர் வாக்கு 1231
பட்டினத்துப் பிள்ளையார் 1046, 1051, 1052, 1055, 1248
பட்டினத்துப் பிள்ளையாா பாடல் 1071
பண்டார சாஸ்திரம், பதினன்கு .. 1080, 1081, 1178–1181
பண்டித ராமாத்திரியையர் .. 1223
பதஞ்சலியார் பாடல் .. 1196
பதிபசு பாசநிலையறிதல் 1214, 1215
பதிபசு பாசப்பனுவல் .. 1130
பதிபசு பாசவிளக்கம் 1059, 1215, 1217, 1387
பதினெண்கீழ் கணக்கு .. 1029
பதினோராந் திருமுறை 1045–1047, 1050, 1054, 1055, 1056
பதினோராந் திருமுறைப் பிரபந்தங்கள் .. 1055, 1056

பக்கம்

பதினோராந் திருமுறைப் பிரபந்தம் .. 1048, 1052
பத்திரகிரியார் புலம்பல் .. 1139
பத்திரகிரியார் வாக்கு .. 1231
பத்துப் பாட்டு 1048
பத்ரகிரி 1054
பரஞ்சோதிமா முனிகள் 1110, 1146
பரஞ்சோதி முனிவர் 1114, 1117
பரண தேவர் 1046
பரமத திமிரபானு .. 1130
பரமத நிராகரணம் .. 1102
பரமரகசிய சடுத்தலம் .. 1232
பரமராசியமாலை 1252
பரமாசாரிய சுவாமிகள் வாக்கு 1231
பரமானந்த தேவர் .. 1066
பரமானந்தர் 1068
பரமானந்தன் 1067
பரமோபதேசம் 1130
பராசரமிருதி 1405
பராபரக் கண்ணி 1232
பராபரநிலை சூத்திரவெண்பா 1366
பராபர வெண்பா 1064
பரிபூரண சித்தி 1367 to 1369
பரிபூரணம் .. 1369, 1370
பரிபூரணர் (கானூர்) 1367, 1368
பரிபூரணன் 1368
பரிபூர்ண சித்தி .. 1367, 1368
பலசாத்திரத் திரட்டு .. 1228
பலபாடல் 1022
பழனிமாமுனி 1279
பழுதைகட்டி யம்பலவாணர் 1389
பழையாறு 1057
பாஞ்சராத்திரி 1106
பாடுதுறை 1232, 1370, 1373, 1387
பாடுதுறை (தத்துவ தேசிகநாயனர்) 1154, 1156
பாட்டமதம் 1405
பாட்டம் 1105
பாட்டாசாரியன் மறுதலை .. 1110
பாட்டியல் 1316
பாட்டியல் வசனம் .. 1036
பாண்டிநாடு .. 1015, 1389, 1393

பக்கம்

பாண்டிமாதேவி 1014
பாண்டியம் 1015
பார்க்கவ முனிவர் 1254
பிரபாகரம் 1405
பிரபாகரன் 1405
பிரபுசாமி சடுத்தலம் .. 1232
பிரபுலிங்க லீலை .. 1231, 1388
பிரபோத சந்திரோதயம் 1389–1391
பிரமகீதை 1065, 1068, 123[illegible], 1311, 1313, 1314, 1374, 1376, 1387
பிரமசித்தியகவல் 1282
பிரம புராணம் 1405
பிரமவப்பியாச வட்டாங்கம் .. 1377
பிரமாண்ட புராணம் .. 1405
பிரமாபுரம் 1003
பிரமாப்பியாச வஷ்டாங்கம் .. 1293
பிரமானந்தானுபவம் 1293, 1378
பிரமானுபவ வகவல் .. 1282
பிரமானுபவ விவேக சமுத்திரம் 1079, 1379
பிரமானுபூதி விளக்கம் .. 1282
பிரமோத்தர காண்டம் .. 1231
பிராசாத தீபம் .. 1074, 1217
பிராபாகரம் 1105
பிருகஸ்பதி மிருதி 1405
பிள்ளைக்குத் தண்ணீரோது மந்திரம் 1025
பிள்ளையாரகவல் 1014
பின்வேலப்ப தேசிகர் .. 1081
புகலூர் 1005
புதுவை - அரியரபுத்திர உபாத்தியாயர் 1373
புராணம்–வேங்கடநாராயண சாஸ்திரியார் .. 1255, 1256
புலவர் புராணம் 1004
புலான் மறுத்தல் 1232
புளமங்கை .. 1003, 1004
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை 1035
புனிதவதி 1046
புன்னைவனம் .. 1076, 1342
பூசாவிதி 1217
பூம்பாவை 1016
பூம்பாவைப் பாட்டு .. 1016

பக்கம்

பூருவமீமாஞ்சை 1405
பெரிய திருமொழி .. 1365
பெரியநாயகியம்மை துதி .. 1114
பெரிய புராணம் 1003–1007, 1040, 1046, 1056, 1057, 1232
பெருந்திரட்டு 1079, 1231, 1236, 1284, 1290, 1311, 1313
பெருந்தேவபாணி 1045
பெருமாளையர் .. 1389, 1393
பெரும்பற்றப்புலியூர் .. 1033
பேராசிரியருரை 1035
பேராசிரியர் 1028
பேரை–சாந்தலிங்கசுவாமிகள் 1279, 1282
பொல்லாவிநாயகர் (திருவெண்ணெய்நல்லூர்) .. 1122
பொன்வண்ணத்தந்தாதி 1045, 1388
போகர்வழலை சூத்திரம் .. 1360
போதரத்தினாகரம் .. 1231, 1387
போரி-ஆறுமுகர் பதிகம் .. 1041
போரிமாநகர் - சிதம்பரதேசிகன 1080
போரூரன் 1274
போரூர்முறை 1388
போற்றித்திருக்கலி வெண்பா 1045
போற்றித் திருவகவல் .. 1024
போற்றிப் பஃறொடை .. 1387
பௌத்தம் 1105
மகாராசா துறவு 1282
மகா வாக்கிய தசகாரியக் கட்டளை 1379, 1380
மகாவாக்கிய தெசகாரியம் .. 1337
மகாவாக்கிய மூலமுடன் உரை 1339
மகாவாக்கியம், உரையுடன் .. 1238
மச்ச புராணம் .. 1405
மச்சமுனிவர் ஞானம் .. 1298
மணலூர் .. 1000, 1020
மணிமுத்தா நதி .. 1367, 1368
மணியப்ப முதலியார் . 1302
மதுரை 1172, 1173
மதுரைக் கடைச் சங்கப்புலவர் 1048
மதுரைச் சத்திய ஞானப்பிரகாசன் 1144, 1145

பக்கம்

மதுரைச் சிவப்பிரகாசசாமிகள் 1148
மதுரை-ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரான் 1146, 1147
மதுரை ஞானப்பிரகாசர் 1071
மதுரையாசிரியர்-பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் .. 1050
மத்தூர்-முருகப்ப முதலியார் 1116, 1235, 1348, 1416
மயிலாப்பூர்ப் பதிகம் .. 1012
மருணீக்கியார் .. 1005, 1006
மருதச்சம்பந்தன் 1092
மலையாள ஜாதி விவரணங்கள் 1244
மலையாள ஜாதி விவரணம் .. 1065
மல்லிகார்ச்சுனவந்தாதி .. 1232
மறை ஞானசம்பந்த நாயனார் 1128
மறை ஞானசம்பந்தர் 1127, 1130, 1166
மறை ஞானசம்பந்தன் .. 1094
மறை ஞான தேசிகர் 1104, 1105, 1167
மறைவனம் 1182
மனனம்பண்ணுகிற வகை .. 1381
மனன வகை .. 1293, 1380
மனுமிருதி 1405
மனோபோதை .. 1381, 1382
மனோபோதை, மூலமுமுரையும் 1381
மன்னார் பாகவதர் 1299
மாசிலாமணி .. 1014, 1223
மாணிக்கவாசகசுவாமியார் .. 1036
மாணிக்கவாசகர் .. 1018, 1021, 1027, 1028, 1032, 1033, 1052, 1054, 1277, 1278
மாணிக்கவாசகர் ஞானத்தாழிசை 1064
மாணிக்கவாசகர் திருமணியகவல் 1022
மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள் .. 1027
மாதை 1390, 1393
மாதைத் திருவேங்கடநாதன் 1391
மாதைப் பெருமாளையர் .. 1325
மாதைப் பெருமாள் 1324, 1325
மாதை வேந்தன் 1390
மாயாப் பிரலாபம் 1232
மாயாவாதி மதம் 1041

பக்கம்

மார்க்கசகாயர் துதி .. 1138
மீமாஞ்சை 1405
முத்தி முடிவு 1077, 1127, 1383–1386
முத்திமுடிவு உரை 1130
முத்திமுடிவு, உரையுடன் .. 1385
முத்திமுடிவுரை 1386
முத்துவீரப்ப நாயகர் 1389, 1393
மும்மணிக் கோவை 1232, 1420
முருக ரகவல் 1049
முருகர் தரிசிப்பு 1022
முருகன் துதி 1064
முருகாவுடையார்பிள்ளை .. 1076
மூத்த திருப்பதிகம் 1003, 1008, 1044, 1046
மூத்த நாயனார் திருவிரட்டைமணிமாலை 1045
மூத்தபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை 1045
மூவரம்மானை 1001
மூவர் தேவாரங்கள் .. 1000
மூவர் தேவாரப் பதிகங்கள் .. 1008
மூவர் முதலிகள் 1007
மூலசித்தி 1231
மெய்கண்ட சிவாசாரியார் .. 1116
மெய்கண்ட தேவ தம்பிரானார் 1146
மெய்கண்டதேவ நாயனார் 1085, 1110
மெய்கண்டதேவர் 1074, 1075, 1114, 1121, 1122, 1124, 1197, 1355
மெய்கண்டதேவன் 1072, 1107, 1110, 1121
மெய்கண்டநாதன் 1075
மெய்கண்டவன் 1092
மெய்கண்டன் 1121
மெய்கண்டான் 1102, 1116, 1120, 1159
மெய்க்குருவினா 1388
மெய்ஞ்ஞான தீபம் .. 1387
மெய்ஞ்ஞான விளக்கம் 1232, 1324, 1325, 1389, 1391, 1393
மெய்ஞ்ஞான வெண்பா .. 1387
மெய்ம்மொழி 1232
மெய்ம்மொழி சரிதை .. 1232
மெய்ம்மொழிச் சரிதை .. 1587
மோகவதைப் பரணி 1231, 1236, 1387, 1393, 1394

பக்கம்

யஜ்ஞவைபவ கண்டம் 1310, 1313
ரங்கசாமி முதலியார், வி. .. 1299
ராகவையங்கார், மு. .. 1296
ராமகவி 1240
ராமசுவாமி பிள்ளை .. 1328
ராஜேந்திர லால் மித்ர 1401, 1403
ரிபு 1396
ரிபு கீதை 1246, 1374, 1395, 1396
ரௌரவாகமம் .. 1114, 1116
லட்சுமி நாரசிங்க தேசிகன் .. 1242
லக்ஷணவிருத்தியுரை .. 1266
லக்ஷண விர்த்தி 1079
லக்ஷ்மண நாயகர் 1328
லக்ஷ்மீ நாரசிங்க தேசிகர் 1240, 1241
லோகாயதம் 1105
வசிட்ட மிருதி 1405
வடிவுடையம்மை நவரத்தினம் 1001
வயிரவ சடாதார சித்தர் .. 1343
வயிரவநாத சடாதார சித்தர் 1076
வயிராக சதகம் 1387
வயிராக தீபம் 1416
வயிராக்கிய சதகம் .. 1232
வரகுணதேவன் 1054
வரகுண பாண்டியர் 1052, 1054
வரதுங்கராமன் தேவி .. 1066
வரையுரைமாட்சி 1044
வலங்கிமான் .. 1250, 1251
வலங்கைமீகாமன் .. 1250–1252
வலஞ்சுழி 1057
வள்ளவார் 1273
வள்ளவார் சாத்திரம் .. 1011
வள்ளவார் சாஸ்திரம் .. 1059
வள்ளவார் சாஸ்திரம் இருபது 1060, 1061 1081, 1082, 1090, 1098, 1125, 1126, 1163, 1164, 1175, 1176, 1193, 1194, 1215, 1217
வள்ளல் வாக்கு 1231
வள்ளுவர் 1342
வனப்பகைச் சிங்கடியப்பன் 1007
வன்றொண்டர் .. 1006, 1007
வாகீசர் 1005, 1006
வாசிட்டம் .. 1066, 1327, 1328

பக்கம்

வாசிட்ட ராமாயணம் .. 1297
வாசுதேவமனனம் 1397, 1399
வாசுதேவயதீசுவரர் 1398, 1399
வாசுதேவர் 1398
வாதவூரர் ஆனந்தக்களிப்பு .. 1298
வாதவூரர் புராணம் .. 1232
வாதவூர் நூல் 1066
வாதுலாகமம் 1217
வாதுளாகமம் 1216
வாத்தியார் வெங்கடாசலம் .. 1330
வாமதேவன் 1131
வாரணசியையா 1389
வாலதீக்ஷை 1298
வாலபஞ்சாக்கர விளக்கம் .. 1196
விஞ்ஞான சாரம் 1282
விட்டுணுமிருதி 1405
வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் 1361 1363
வித்தியாரண்ணியர் .. 1361
விநாயகபாரதி .. 1336, 1337, 1339
விநாயகர் திருவிரட்டை மணி மாலை 1045
விமலேசானந்த யோகீசுவரர் 1300
வியாகரணம் 1405
வியாசமிருதி 1405
விருத்தகிரி புராணம் .. 1386
விருத்தாசல புராணம் .. 1232
விருத்தாசலம் .. 1020, 1367, 1368
விவேகசாரம் 1299, 1310, 1341, 1349, 1397 to 1399, 1401
விவேக சிநதாமணி 1404, 1406
விவேக ஸாரம் 1237
வினா வெண்பா .. 1014, 1218, 1387
வினா வெண்பாவுரை .. 1218
வீட்டுநெறியுண்மை 1219, 1220
வீரசைவ நிசவுபதேசம் .. 1232
வீரசைவ நூல் 1232
வீரசைவாகமம் 1036
வீராகமம் 1231
வெங்கடாசல முதலியார் (சென்னை) 1299

பக்கம்

வெங்கிட்டி முதலியார் (திருவல்லிக்கேணி) 1330
வெண்ணெய்ச் சுவேதவனன் 1121
வெண்ணெய்நல்லூர் .. 1007
(வெண்ணெய்நல்லூர்) மெய்கண்டதேவன் 1181
வெண்ணெய்மாநகர் .. 1107
வெள்ளியம்பலவாணத் தம்பிரான் 1127, 1130
வேங்கடாலே 1361
வேங்கடேச முகுந்தன் .. 1291
வேதநெறி யகவல் 1232
வேதாந்தசாரத் திரட்டு .. 1231
வேதாந்த சூடாமணி .. 1232
வேதாந்த சூளாமணி 1404, 1406
வேதாந்த சூளாமணி, உரையுடன் 1293
வேதாந்த சூளாமணி மூலமும் உரையும் 1403
வேதாந்த தசகாரியக் கட்டளை 1282
வேதாந்த தசாவத்தைக் கட்டளை 1282
வேதாந்த பரிச்சேதம் 1404, 1406
வேதாந்தவம்மானை 1064, 1401, 1406
வேதாந்த வாக்கியம் .. 1408

பக்கம்

வேதாந்த வுபந்யாசம் .. 1079
வேதாந்தவுரைப்படி கட்டளை 1149
வேதாந்தவுரைப்படிக் கட்டளை 1409
வேதாந்தோபந்நியாஸம் .. 1410
வேத்தருலா 1231
வேலப்பன் ஞானசூத்திர வெண்பா 1064
வேலாயுத பண்டாரம் .. 1032
வைசேஷிகம் 1105
வைத்தியநாத நாவலர் (திருவாரூர்) 1389, 1393
வைராக தீபம் 1387
வைராக்கிய சதகம் 1246, 1410, 1411, 1413
வைராக்கிய சதகம், உரையுடன் 1412, 1413
வைராக்கிய தீபம் .. 1041, 1411, 1416
வைராக்கிய தீபம், உரையுடன் 1413
வைராக்ய தீபம் .. 1079, 1154
ஸ்ரீநந்திதேவத் தம்பிரானர் .. 1146
ஷட்கோண மாலே 1214
ஷஷ்டி கவசம் .. 1025, 1267
ஸ்காந்த புராணம் .. 1310, 1313
க்ஷேத்திரத் திருவெண்பா .. 1045